

กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

นางศรีดา ตันทะอธิพานิช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STRATEGIES FOR POLICY FORMULATION AND IMPLEMENTATION
CONCERNING THE PROVISION OF TABLET PC TO SCHOOLS

Mrs. Srida Tanta-atipanit

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Administration
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่ โรงเรียน
โดย	นางศรีดา ดันทะอธิพานิช
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโห
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร. พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปองสิน วิเศษศิริ)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโห)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร. พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ปิยพงษ์ สุเมตติกุล)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร. นพรุจ คักดีศิริ)

ศรีดา ตันทะอธิพานิช : กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (STRATEGIES FOR POLICY FORMULATION AND IMPLEMENTATION CONCERNING THE PROVISION OF TABLET PC TO SCHOOLS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโท, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ศ. ดร. พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 145 แห่ง โรงเรียน 345 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน เทคนิค PNI_{modified} และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย พบว่า ผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายคือนักการเมือง เพื่อจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนทุกคนได้ใช้เพื่อการเรียนรู้ 1 คนต่อ 1 เครื่อง สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย และการนำผลงานวิจัยมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานของนโยบาย สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชุมหารือ สำนวญความพร้อม และวางแผนการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยการสนับสนุนทรัพยากรจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง 2) จุดแข็ง ได้แก่ การที่นโยบายเป็นประโยชน์ต่อสังคม การกำหนดเป้าหมาย แบบแผนการควบคุม กลไกการกำกับติดตาม และค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จุดอ่อน ได้แก่ การขาดการมีส่วนร่วม การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จและขั้นตอนการปฏิบัติ นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาส ส่วนสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคาม 3) กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก (1) ยกระดับการยอมรับนโยบายอย่างกว้างขวางและยั่งยืน (2) กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก (1) กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบของหน่วยงานแต่ละระดับในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (2) ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาลในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และ (3) กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน

ภาควิชา	นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง	ลายมือชื่อนิสิต
	การศึกษา	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม
ปีการศึกษา	2557	

5384257527 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS: POLICY FORMULATION / POLICY IMPLEMENTATION / TABLET PC

SRIDA TANTA-ATIPANIT: STRATEGIES FOR POLICY FORMULATION AND IMPLEMENTATION CONCERNING THE PROVISION OF TABLET PC TO SCHOOLS. ADVISOR: ASST. PROF. CHAYAPIM USAHO, Ph.D., CO-ADVISOR: PROF. PRUET SIRIBANPITAK, Ph.D., pp.

This research aimed to study the current and the desirable states, to analyze the strengths, weaknesses, opportunities and threats and to develop strategies for policy formulation and implementation concerning the provision of tablet PC to schools. This study was conducted by using mixed research methods. The policy board members, 145 primary educational service area offices and 345 schools were used as research sample. The instruments were semi-structured interviews and questionnaire. The frequency, percentage, average, standard deviation, PNI_{modified} and content analysis were used in the data's analysis.

The research findings showed that the politicians played the major role in policy formulation which aimed to provide one table PC per student without strategic planning based on research and less participation of stake holders. The overall view of the current states of policy implementation were at high level. The desirable states were the collaboration among policy implementation organizations on brainstorming, preparation inspecting, and planning with fully and continuously supports for any related resources from the ministry. It was found that the strengths were the policy with provides public benefits and interests, target and values setting, patterns of control, monitoring mechanisms and values for implementation enhancement while the weaknesses were lack of collaboration, success criteria definition and organizational procedures. The opportunities were the government education policies and technological advancement while the threats were the economic and social conditions. The policy formulation strategies were (1) to broadly and sustainably raise the level of policy acceptance (2) to identify the policy strategic directions concerning education and technology trends. The policy implementation strategies were (1) to assign the accountability chain for policy implementation of each organization level (2) to strict to good governance on policy implementation and (3) to create KPI target to improve students outcome.

Department: Educational Policy, Management, Student's Signature

and Leadership Advisor's Signature

Field of Study: Educational Administration Co-Advisor's Signature

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาของ ผศ. ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนารอบแนวคิด การสร้างเครื่องมือการวิจัยและการพัฒนากลยุทธ์ และเป็นกำลังใจแก่ศิษย์เสมอมา

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. ปองสิน วิเศษศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ. ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล และ อ. ดร. ปิยพงษ์ สุเมตติกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ. พ.ต.อ. ดร. นพรุจ ศักดิ์ศิริ กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ จนทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย อันประกอบด้วย ดร.วัชรินทร์ ฮ้ารัตนพร ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สกท.) กระทรวงศึกษาธิการ รศ.สุพร ชัยเดชสุริยะ ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม และรองคณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รศ.ดร.เนาวนิตย์ สงคราม รองคณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผศ.ดร.ประกอบ กรณีกิจ ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดร.ศุภลักษณ์ ชูเดช ผู้อำนวยการโรงเรียนแยมสอาดรังสิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กรุณาสละเวลาชี้แนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย ดร.พิเชฐ โพธิ์ภักดี รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ ดร.นภาเดช บุญเชิดชู ผศ.ดร.สฎายี ธีระวนิชตระกูล ดร.สุวิทย์ บึงบัว อ.สมควร วรสันต์ ดร.สุนทร ยุทธชนะ ภราวดา ดร.ศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ ผศ. ชยการ ศิริรัตน์ ดร.สุมาลี สุธิกุล ดร.สอาดลักษณ์ จงคล้ายกลาง ดร.สุรดา ไชยสงคราม ดร.ยุพา เวียงกมล อัดโตดดร ดร.กรชนก สุตะพาหะ คุณครูชาตินีย์ จิตรธาดู และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่านที่มีได้เอื้อนนาม ที่กรุณาตรวจสอบร่างกลยุทธ์และเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์และการนำข้อค้นพบของงานวิจัยไปปฏิบัติ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา รองผู้อำนวยการ ผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT ในโรงเรียน ครูผู้สอน ชั้น ป. 1 ครูผู้สอนชั้น ป. 2 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเพื่อบูชาพระคุณแต่ คุณพ่อพรเลิศ เอกศิริพงษ์ (ผู้ล่วงลับ) และ คุณแม่พร แซ่ลี ที่กรุณาสอนสั่งให้เป็นคนดีและมอบโอกาสทางการศึกษาในเบื้องต้นจนถึงปัจจุบัน ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่น้องบริหารการศึกษา เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาทุกท่าน และ ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณครอบครัวต้นตะอิชานิข โดยเฉพาะสามีและลูกชายอันเป็นที่รักยิ่ง ที่คอยห่วงใย เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือสนับสนุนในทุกๆ ด้านเสมอมา จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ทุกประการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	7
สารบัญตาราง.....	10
สารบัญแผนภาพ	14
บทที่ 1 บทนำ	15
1.1 ความสำคัญของการวิจัย.....	15
1.2 คำถามการวิจัย.....	19
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	19
1.4 นิยามศัพท์	19
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20
1.5.1 การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ.....	20
1.5.2 การพัฒนากลยุทธ์.....	21
1.6 ขอบเขตการวิจัย	23
1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	23
1.6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา	23
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	24
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ.....	25
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตไปใช้ในการจัดการศึกษา	43

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์.....	54
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
2.4.1 งานวิจัยในประเทศ	63
2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	76
3.2 ขั้นตอนการวิจัย	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
4.1 กลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	93
4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน.....	98
4.3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน.....	135
4.4 การร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน	147
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	196
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	196
5.2 การอภิปรายผล.....	208
5.3 ข้อเสนอแนะ	210
รายการอ้างอิง	215
ภาคผนวก.....	220
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	221
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	247
ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	256

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์262

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	รายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน	51
ตารางที่ 2	TOWS Matrix สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์.....	62
ตารางที่ 3	กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล	77
ตารางที่ 4	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
ตารางที่ 5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ตารางที่ 6	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค	84
ตารางที่ 7	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค สังกัด และขนาด	84
ตารางที่ 8	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน	93
ตารางที่ 9	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง	94
ตารางที่ 10	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สพป.....	94
ตารางที่ 11	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สพป.....	95
ตารางที่ 12	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน.....	96
ตารางที่ 13	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียน.....	97
ตารางที่ 14	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม	115
ตารางที่ 15	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นรายด้าน.....	116
ตารางที่ 16	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวม	121

ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จาก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน.....	122
ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม.....	126
ตารางที่ 19 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นรายด้าน	127
ตารางที่ 20 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวม.....	131
ตารางที่ 21 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน	132
ตารางที่ 22 จุดแข็งและจุดอ่อนของการกำหนดนโยบาย	136
ตารางที่ 23 โอกาสและภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย.....	137
ตารางที่ 24 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ ราชการบริหาร ส่วนกลาง.....	137
ตารางที่ 25 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ ราชการ บริหารส่วนกลาง.....	139
ตารางที่ 26 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน.....	140
ตารางที่ 27 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก	141
ตารางที่ 28 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน.....	143
ตารางที่ 29 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	145
ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน โรงเรียนต่างภูมิภาค ขนาด สังกัด จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	146

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน โรงเรียนต่างภูมิภาค ขนาด สังกัด จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	146
ตารางที่ 32 SWOT Matrix ของการกำหนดนโยบาย	147
ตารางที่ 33 SO/ST/WO/WT ของการกำหนดนโยบาย.....	147
ตารางที่ 34 SWOT Matrix ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของกระทรวง/ราชการบริหาร ส่วนกลาง	149
ตารางที่ 35 SO/ST/WO/WT ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของกระทรวง/ ราชการบริหาร ส่วนกลาง	152
ตารางที่ 36 SWOT Matrix การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สพป.	156
ตารางที่ 37 SO/ST/WO/WT การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สพป.	158
ตารางที่ 38 SWOT Matrix การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน.....	161
ตารางที่ 39 SO/ST/WO/WT การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน	163
ตารางที่ 40 การกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ การกำหนดนโยบายการ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน.....	167
ตารางที่ 41 การกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน	168
ตารางที่ 42 สถานภาพของผู้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 1).....	171
ตารางที่ 43 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนด นโยบาย สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1).....	172
ตารางที่ 44 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1).....	173
ตารางที่ 45 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2).....	177
ตารางที่ 46 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2).....	179

ตารางที่ 47 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับสมบูรณ์)	187
ตารางที่ 48 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับสมบูรณ์)	190
ตารางที่ 49 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับสมบูรณ์)	205

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	22
แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค	33
แผนภาพที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการแปลงนโยบาย	34
แผนภาพที่ 4 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย	35
แผนภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่นในขั้นตอนนโยบาย	36
แผนภาพที่ 6 ตัวแบบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	40
แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการวิจัย	91

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการวิจัย

สืบเนื่องจากรัฐบาลภายใต้การนำของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี (2554) ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 โดยมีนโยบายเร่งด่วนข้อหนึ่งที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกคือการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

นโยบายดังกล่าว หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “One Tablet Per Child” หรือ OTPC ได้รับความสนใจอย่างมากจากทุกภาคส่วน เนื่องจากถูกมองว่าเป็นนโยบายประชานิยมของพรรคการเมืองที่ถูกนำมาใช้ในการหาเสียงในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ก่อนการเลือกตั้ง เป้าหมายของนโยบายมุ่งเน้นที่การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนได้ใช้เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะ 1 คนต่อ 1 เครื่อง โดยเริ่มจากนักเรียนชั้น ป. 1 ในปีการศึกษา 2555 รวมมากกว่า 8 แสนคนทั่วประเทศที่จะได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต และจะขยายให้ครบนักเรียนทุกระดับชั้นภายใน 4 ปี

ด้วยขั้นตอนการเกิดของนโยบายที่รวดเร็ว ขาดรายละเอียดในเนื้อหาของนโยบาย ทำให้เกิดคำถามมากมายต่อผู้วิจัย เป็นต้นว่า นโยบายนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร ใครเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายนี้บ้าง มีข้อมูลหรืองานวิจัยใดรองรับหรือไม่ว่าการแจกแท็บเล็ตจะช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาได้อย่างไร การนำนโยบายสู่การปฏิบัติเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใด และจะต้องดำเนินการอย่างไร เป็นต้น

แม้การกำหนดนโยบายสาธารณะจะเป็นกลไกสำคัญของการบริหารงานของภาครัฐ แต่การดำเนินนโยบายสาธารณะให้ประสบผลสำเร็จนั้นยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทรัพยากร การบริหารจัดการ ผู้ปฏิบัตินโยบาย การสนับสนุนและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ฯลฯ รายงานการศึกษาวิจัยหลายฉบับแสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นต้นว่า รายงานการสังเคราะห์สถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของไทย ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ระบุว่า แม้ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาจะมีการกำหนดเทคโนโลยีการศึกษาไว้เป็นหมวดหนึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แต่ถึงปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นไปตามที่หวัง ด้วยปัญหาการขาดแคลนคน งบประมาณ และขาดระบบรองรับ แม้เห็นจำนวนคอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอ

การบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน พบปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จำเป็นคืออุปกรณ์เครือข่ายและการสื่อสารไม่เพียงพอ ข้อมูลในระบบไม่ทันสมัย การดำเนินการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารล่าช้า ไม่เป็นไปตามกำหนด ข้อมูลสารสนเทศในคลังข้อมูลของโรงเรียนมีน้อย ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้ (ศิริลักษณ์ นาทัน, 2550)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556) ได้รายงานแนวโน้มการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี 2552-2556 พบว่า ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.3 (จำนวน 17.9 ล้านคน) เป็นร้อยละ 35.0 (จำนวน 22.2 ล้านคน) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.1 (จำนวน 12.3 ล้านคน) เป็นร้อยละ 28.9 (จำนวน 18.3 ล้านคน) ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 56.8 (จำนวน 34.8 ล้านคน) เป็นร้อยละ 73.3 (จำนวน 46.4 ล้านคน) แต่จากแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย โดย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2552) กลับสรุปว่า แม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยมีจุดแข็งหลายด้าน แต่ก็มีจุดอ่อนค่อนข้างมาก และควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน คือเรื่องคนที่ต้องพัฒนาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และเรื่องการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับชาติ ที่ต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทักษะคติของผู้ปฏิบัติ บุคลากรในหน่วยงาน สภาพแวดล้อมทางสังคม ทรัพยากรขององค์กร มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การติดต่อสื่อสาร และสภาพแวดล้อมทางการเมือง (นพรุจ ศักดิ์ศิริ, 2550)

นโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน หรือ OTPC เป็นนโยบายด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 9 ว่าด้วยเรื่องเทคโนโลยีทางการศึกษา มาตรา 63-66 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสื่อสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษา ต้องส่งเสริมสนับสนุน ผลิตและพัฒนาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีคุณภาพ พัฒนาผู้เรียนให้มีขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้น นโยบาย OTPC จึงไม่ควรดำเนินการเพียงการจัดหาอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์คือคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตใส่เข้าไปในระบบการศึกษาเท่านั้น แต่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอนและบุคลากร

ทางการศึกษา หรือแม้แต่ตัวผู้ปกครองเอง ให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเต็มที่ การจัดหลักสูตรเนื้อหาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเชื่อมโยงเข้าถึงแหล่งความรู้ในส่วนกลางและอีกมากมายบนอินเทอร์เน็ต รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การวิจัยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน สอดคล้องกับผลวิจัยโครงการรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา แล็บท็อป (OLPC - One Laptop per Child) ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) พบว่า สามารถใช้แล็บท็อปเป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ได้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ Constructionism ของ Seymour Papert ที่กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ส่วนตัวคือเครื่องมือการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้ตลอดเวลา เด็กจะสามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนโปรแกรม การสืบค้นข้อมูล การเขียนบทความ การวาดภาพ การถ่ายภาพ และอื่นๆ อีกมากมายที่เขาต้องการ การมีคอมพิวเตอร์และการสอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์ถึงแม้จะสำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการนำคอมพิวเตอร์เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และทำงานต่างๆ (อานันท์ สิริพิทักษ์เกียรติ, 2553) จะเห็นว่า Papert กล่าวถึงระบบการเรียนรู้ทั้งระบบ ประกอบด้วย ครู เนื้อหาข้อมูล และเครือข่ายที่จะเชื่อมโยงและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าตัวเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว

นโยบาย OTPC ยังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากจากภาคประชาสังคม รศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ เห็นว่าเป็นนโยบายที่ตกยุค เพราะเน้นเรื่องของโครงสร้าง ไม่ได้เน้นเรื่องคุณภาพการศึกษาที่เป็นวิกฤตอยู่ในปัจจุบัน และควรแจกเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้กับเด็กที่มีฐานะและเป็นวัยที่กระตือรือร้นในการฝึกทักษะและแสวงหาข้อมูลต่างๆ ไม่ใช่แจกเด็ก ป. 1 ซึ่งเป็นวัยที่ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ (สำนักข่าวอิศรา, 2554) การใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเข้าสู่เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และนำไปเล่นเกมรุนแรง ส่งผลเสียต่อสุขภาพ เป็นประเด็นที่ผู้ปกครอง นักวิชาการ และผู้ที่อยู่ในแวดวงทำงานด้านเด็กมีความกังวลตั้งแต่รู้ว่ามีนโยบายแจกแท็บเล็ตให้กับเด็ก ป. 1 โดย รศ.พญ.นิตยา คชภักดี กุมารแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ให้ความเห็นว่า เด็กวัย 6-8 ขวบ ต้องเรียนรู้จากของจริง หากสัมผัสจอแท็บเล็ตตลอดเวลา เด็กจะสายตาสั้น สมองผิดปกติ คอเอียง เพราะนั่งนานติดต่อกันหลายชั่วโมง จะมีปัญหาการสื่อสารกับพ่อแม่ มีแนวโน้มจะเป็นโรคอ้วน-เตี้ย (คมชัดลึก, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับ สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ (2555) ซึ่งได้พิจารณารายงานเรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก 24 ชั่วโมง: กรณีเด็กไทยกับไอที ของคณะกรรมการวิชาการ มีความตระหนักว่า เด็กจำนวนมากใช้เวลาเกินควรกับไอทีจนก่ออันตรายต่อสุขภาพ และมีผลกระทบด้านลบต่อการพัฒนาการ รวมทั้งได้รับผลร้ายจากการรับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมผ่านทางซอฟต์แวร์ เกม เว็บไซต์ ปัญหาการติดเกมและอินเทอร์เน็ตของเด็กไทยอยู่ในขั้นวิกฤตและมีแนวโน้ม

ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเด็กสามารถเข้าถึงร้านเกมและอินเทอร์เน็ตได้ง่าย ในขณะที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่และสังคมยังไม่เข้าใจและตระหนักถึงอันตรายของไอทีต่อเด็ก จึงมีความกังวลและห่วงใยว่าการเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจสื่อไอที ระบบเครือข่าย และเกมออนไลน์ ผนวกกับนโยบายแจกเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนของรัฐบาล ในขณะที่ยังไม่มี การป้องกันอันตรายอย่างเหมาะสม จะทำให้อันตรายจากไอทีต่อเด็กและเยาวชนทวีความรุนแรงอย่างรวดเร็ว จึงมีมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2555 ว่าจะต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนแบบบูรณาการ จริ่งจั้ง และต่อเนื่องกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหากรณีผลเสียของไอทีต่อเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ถูกจับตามอง ยังมีเรื่องของการใช้งบประมาณจัดซื้อคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจำนวนมากที่อาจเปิดช่องให้เกิดการคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐมาโดยตลอด มาตราที่ 67 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ยังกล่าวถึงการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทยด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า นโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เป็นนโยบายที่เป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นนโยบายสาธารณะที่รัฐต้องการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหาทางการศึกษา ซึ่งสภาพแวดล้อมที่มาของนโยบายการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและค่านิยม ตลอดจนยุทธศาสตร์และแผนงานการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นโยบายประสบผลสำเร็จ จึงเป็นที่มาของการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสำหรับนโยบายนี้ รวมถึงเป็นแนวทางสำหรับผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายอื่นๆ ที่จะมีขึ้นในอนาคตให้ประสบความสำเร็จ

1.2 คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เป็นอย่างไร
2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เป็นอย่างไร
3. กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

1.4 นิยามศัพท์

การกำหนดนโยบาย หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการเมืองและสังคม ประเด็นปัญหาหรือที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย หลักการและเหตุผล ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย แนวโน้มของนโยบาย การกำหนดกรอบของนโยบาย และประโยชน์ที่มีต่อสังคม

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ หมายถึง การที่องค์การรับนโยบายมาปฏิบัติ โดยมีการกำหนดเป้าหมาย เกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม ขั้นตอนการปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย หมายถึง แนวทางเชิงรุกที่นำมาพัฒนาการกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม และการกำหนดกลยุทธ์

กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ หมายถึง แนวทางเชิงรุกที่นำมาพัฒนาการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม และการกำหนดกลยุทธ์

เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต หมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาหรือคอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้งานขณะเคลื่อนที่ได้ ขนาดกลาง มีหน้าจอสัมผัสในการใช้งานเป็นหลัก ในงานวิจัยนี้ หมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตรุ่นที่แจกให้แก่นักเรียนชั้น ป. 1 ในปีการศึกษา 2555 ตามนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนของรัฐบาล ซึ่งเครื่องมีคุณสมบัติหลักคือมีหน่วยประมวลผล 1.2 กิกะเฮิร์ตซ หน่วยความจำหลัก 1 กิกะไบต์ หน่วยความจำภายใน 8 กิกะไบต์ และเพิ่ม SD Card ได้สูงสุด 32 กิกะไบต์ แบตเตอรี่ลิเธียม 3600 แอมป์ หน้าจอ 7 นิ้ว เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตนี้มีการติดตั้งเนื้อหาบทเรียนใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สื่อและแอปพลิเคชันสำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ นักเรียนยังสามารถนำแท็บเล็ตเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงสื่อการเรียนรู้อื่นๆ ได้อีกด้วย

นโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน หมายถึง นโยบายเร่งด่วนข้อหนึ่งของรัฐบาล ซึ่งนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 สาระสำคัญของนโยบายคือการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยจะเริ่มดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต รวมทั้งจัดทาระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2555 - 2557

สภาพที่พึงประสงค์ สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ต้องการให้เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2558-2561

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

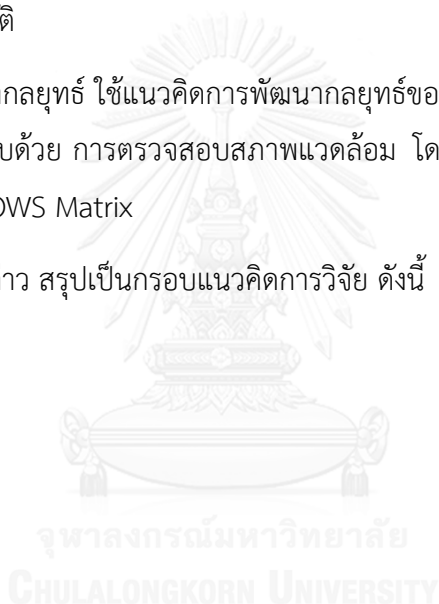
1.5.1 การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใช้แนวคิดการวิเคราะห์นโยบายของ เทย์เลอร์และคณะ (Taylor et al., 1997) ที่นำเสนอเป็น 2 ส่วน โดย เบล และ สตีเวนสัน (Bell & Stevenson, 2006) ได้แก่ การกำหนดนโยบาย และ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1) การกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการเมือง-สังคม (Socio-Political Environment) เกี่ยวกับประเด็นปัญหา/ที่มาของการกำหนดนโยบาย หลักการและเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย และทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Direction) คือแนวโน้มของนโยบาย ที่นำไปสู่การกำหนดกรอบของนโยบาย และประโยชน์ต่อสังคม

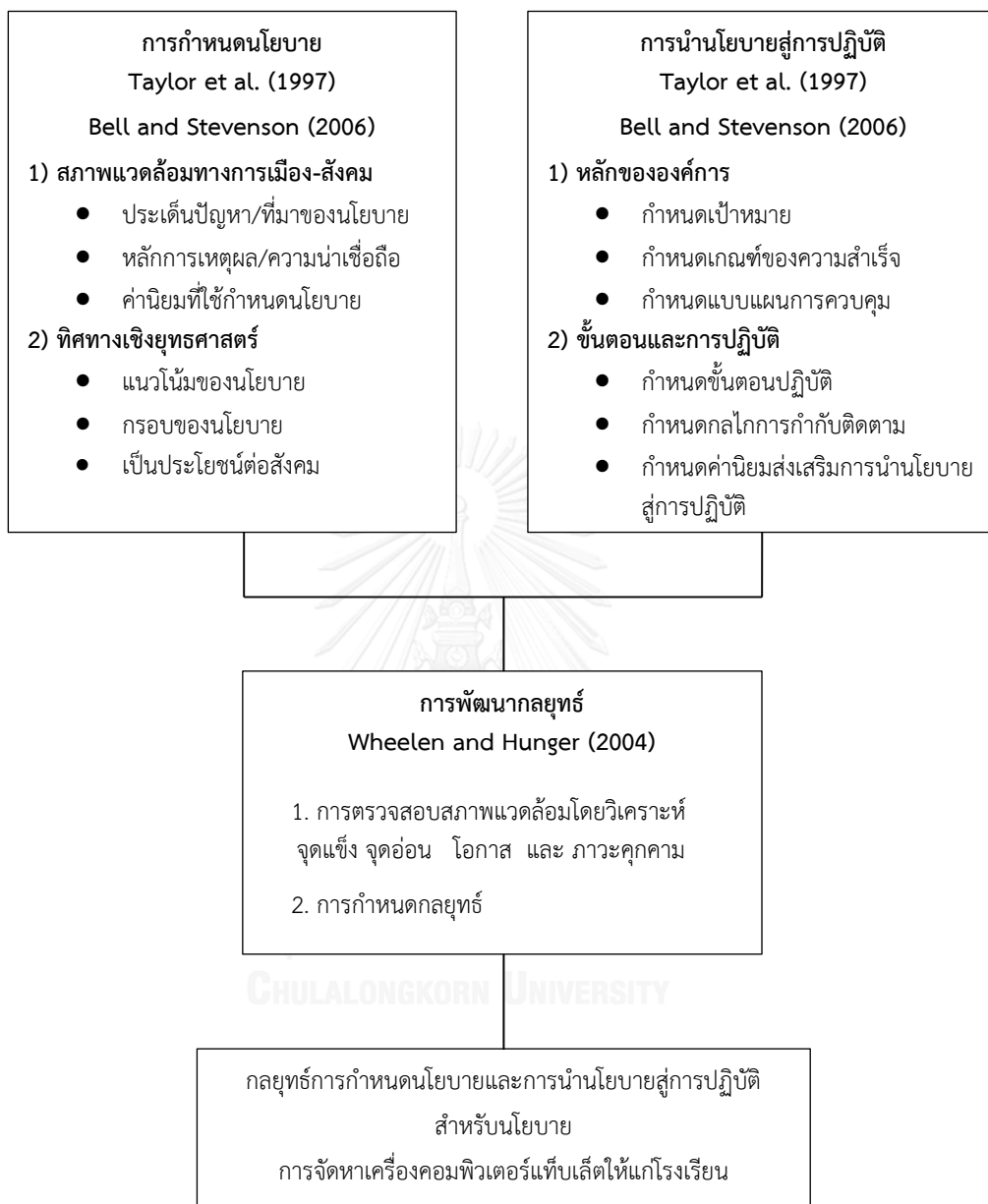
2) การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy Implementation) ประกอบด้วย หลักขององค์การ (Organizational Principles) คือการที่องค์การรับนโยบายมากำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ของความสำเร็จ รวมถึงแบบแผนการควบคุม และ ขั้นตอนและการปฏิบัติ (Operational Practices and Procedures) ได้แก่ การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และค่านิยมที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1.5.2 การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ของ วีเลนและฮังเกอร์ (Wheelen & Hunger, 2004) ประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพแวดล้อม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ SWOT และ การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยการกำหนดนโยบาย เป็นการศึกษา 1) สภาพแวดล้อมทางการเมืองและสังคมที่ทำให้เกิดประเด็นปัญหาที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย หลักการและเหตุผล แนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยที่อยู่เบื้องหลังการกำหนดนโยบาย ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย และ 2) ทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของนโยบาย ได้แก่ แนวโน้มของนโยบาย กรอบของนโยบายที่ถูกกำหนดขึ้น และประโยชน์ที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายและสังคม

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นการศึกษา 1) หลักขององค์การ ในการกำหนดเป้าหมาย เกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม และ 2) ขั้นตอนและการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และการกำหนดค่านิยมขององค์การที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการศึกษากำหนดนโยบาย ประชากรผู้ให้ข้อมูล คือ คณะกรรมการบริหารนโยบาย ผู้บริหารกระทรวงและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย

การศึกษานำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประชากรผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติใน 3 ระดับ ได้แก่

- ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ประชากรผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารกระทรวง ผู้บริหาร สพฐ.

- ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เก็บข้อมูลจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา(สพป.) ประชากรผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ สพป. รองผู้อำนวยการ สพป. หรือผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT และ ศึกษานิเทศก์

- ระดับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจาก โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่มีการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่ได้รับแจกคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจากรัฐบาล ประชากรผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT ครู ป. 1 และ ครู ป. 2

1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการในปีการศึกษา 2555-2557

○ สภาพปัจจุบันของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เป็นการศึกษาสภาพจริงในปีการศึกษา 2555 – 2557

○ สภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เป็นการศึกษาสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2558-2561

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หน่วยงานในระดับนโยบาย สามารถนำกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ที่พัฒนาขึ้นจากงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสำหรับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาอื่นๆ ที่จะมีในอนาคต

2. หน่วยงานในระดับปฏิบัติ ได้แก่ หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา สามารถนำข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. หน่วยงานด้านวิชาการในสาขาบริหารการศึกษาและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ไปศึกษาวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตไปใช้ในการจัดการศึกษา
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

- 2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย
- 2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ก่อนที่จะกล่าวถึงการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จะขอกล่าวถึงความหมายของคำว่า นโยบาย หรือ นโยบายสาธารณะ เสียก่อน ดังนี้

คำว่า นโยบาย (Policy) หรือ นโยบายสาธารณะ (Public Policy) เป็นคำที่มีความหมายหลากหลาย และเกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก เช่น นโยบายคือแผนการดำเนินงานที่กำหนดขึ้นเพื่อขึ้นำการตัดสินใจและบรรลุเป้าหมายอย่างมีเหตุผล หรือ นโยบายอาจหมายถึงกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญขององค์การ รวมไปถึงการกำหนดทางเลือกต่างๆ ที่แตกต่างกัน เช่น แผนงาน โครงการ หรือ มาตรการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ นโยบายอาจถูกเข้าใจว่าเป็นกลไกทางการเมือง การบริหาร การเงิน การจัดการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น

อีสตัน (Easton, 1983) ได้ให้คำนิยามนโยบายสาธารณะว่าเป็นการจัดสรรคุณค่าให้กับสังคมโดยผู้มีอำนาจอันชอบธรรม ซึ่งได้แก่รัฐบาล และทุกๆ สิ่งที่รัฐบาลเลือกทำหรือไม่ทำให้กับสังคมโดยส่วนรวม

ฟรีดริช (Friedrich, 1993) ได้กล่าวว่า ส่วนสำคัญของนโยบายจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

ลาสเวลล์ (Lasswell, 1963) ได้ให้คำจำกัดความของนโยบายคือแผนงานที่คาดไว้ ที่มีการกำหนดเป้าหมาย คุณค่า และแนวปฏิบัติ

ดาย (Dye, 1978) ได้เขียนหนังสือชื่อ Understanding Public Policy ได้ให้คำจำกัดความว่า “นโยบายสาธารณะคืออะไรก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะทำหรือไม่ทำ”

เจนกินส์ (Jenkins, 1978) ได้ให้คำจำกัดความของนโยบายว่า คือชุดของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยบุคคลที่มีบทบาททางการเมือง หรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ในหลักการที่ว่า การตัดสินใจเหล่านั้นดำเนินการภายใต้ขอบเขตอำนาจของกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทเหล่านั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

โจนส์ (Jenkins, 1978) ได้นิยามคำว่านโยบายตามแนวคิดของ เฮคโล (Hecllo) ว่า “นโยบายคือชุดของการกระทำที่ได้ตั้งใจไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้ายบางอย่าง และจำเป็นต้องรวมไปถึงสิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลลัพธ์ของความตั้งใจนั้นด้วย”

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1994) ได้ประมวลคำนิยามจำนวนมาก แล้วให้ความหมายใหม่ของนโยบายว่า เป็นชุดของกิจกรรมที่มุ่งหวังได้ ซึ่งได้ดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ในการแก้ไขปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจ และคำกล่าวนี้เน้นในเรื่องที่ได้มีการนำไปปฏิบัติจริงๆ มากกว่าสิ่งที่ได้เสนอไว้หรือสิ่งที่ตั้งใจไว้เท่านั้น

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) ได้สำรวจความหมายของนโยบายสาธารณะของนักวิชาการต่างประเทศจำนวนมาก เช่น โทมัส ดาย (Thomas Dye) เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson) โรเบิร์ต ไลน์เบอร์รี่ (Robert Lineberry) เดวิด อีสตัน (David Easton) และ ฮาโรลด์ ลาสเวลล์ กับ อับราแฮม แคปแลน (Harold Lasswell and Abraham Kaplan) และนำมาสรุปเสนอเป็นนิยามว่า “นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐบาล ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรหรือตัวบุคคล ที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงตามกฎหมายภายใต้ระบบการเมืองนั้นๆ ทั้งนี้ นโยบายสาธารณะจะครอบคลุมตั้งแต่สิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำหรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่างๆ ในสังคม กิจกรรม หรือการกระทำต่างๆ ของรัฐบาล รวมถึงถึงผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง อันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตามมาจากการดำเนินงานของรัฐบาล”

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2540) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่า “นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คือเพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต และเพื่อก่อให้เกิดผล

ที่พึงปรารถนา รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และนโยบายอาจเป็นบวกหรือเป็นลบหรืออาจเป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำก็ได้

หากศึกษาจากมุมมองของนักรัฐศาสตร์ ส่วนใหญ่จะให้ความหมายคำว่า นโยบาย เหมือนกับนโยบายสาธารณะ เห็นได้จากกรณีของ จุมพล หนีมพานิช (2547) ที่ได้ศึกษาความหมายของคำว่า นโยบายอย่างหลากหลาย และเสนอว่า ในระยะแรก คำว่านโยบายมักใช้ในการจัดทำนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐที่เรียกว่า นโยบายสาธารณะ มากกว่าองค์กรภาคเอกชน แต่ในระยะหลัง องค์กรภาคเอกชน องค์กรไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ได้นำคำว่านโยบายมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของตนด้วย

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550) กล่าวว่า “นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต” ทั้งนี้ ศุภชัย ได้สำรวจคำนิยามความหมายของคำว่า “นโยบายสาธารณะ” จากนักวิชาการต่างประเทศ ได้แก่ โธมัส ดาย (Thomas Dye) ไอรา ชาร์ แคนสกี (Ira Sharkansky) ลาสเวลล์ และ แคปแลน (Lasswell and Kaplan) เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson) คาร์ล ฟรีดริช (Carl Friedrich) เดวิด อีสตัน (David Easton) และนักวิชาการในประเทศไทย เช่น อมร รักษาสัตย์ และ กุลธนา พงศธร แล้วสรุปว่า นักวิชาการทั้งหลายมีทั้งที่ให้ความหมายที่กว้างขวางและสั้นกระชับ แต่ต่างมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า นโยบายสาธารณะ ก็คือแนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป นโยบายหรือนโยบายสาธารณะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก หมายถึงแนวทางในการดำเนินงานหรือกิจกรรมเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และคุณค่าที่กำหนดไว้ในระดับชาติ รัฐบาลมีอำนาจโดยชอบธรรมในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาหรือจัดสรรคุณค่าให้กับประชาชนในสังคม

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย

การกำหนดนโยบายสาธารณะเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการนโยบายสาธารณะ นโยบายใดๆ ที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องผ่านขั้นตอนของการกำหนดนโยบาย ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ได้แก่ การก่อตัวของนโยบายหรือการตั้งประเด็นวาระเชิงนโยบาย (Policy Formation or Agenda Setting) การจัดทำหรือการร่างนโยบาย (Policy Formulation) การตัดสินใจหรือรับร่างนโยบาย (Decision Making or Policy Adoption) และการทำให้นโยบายชอบด้วยกฎหมาย (Policy Legitimation) ดังนี้

- 1) การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation)
- 2) การพัฒนาทางเลือกนโยบาย
- 3) การอนุมัตินโยบาย (Policy Adoption)

4) การทำให้นโยบายชอบด้วยกฎหมาย (Policy Legitimation) แต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

1) การก่อตัวนโยบาย (Policy Formation) คือ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในสังคม ปัญหาบางประการเท่านั้นที่ได้รับความเอาใจใส่หรือได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้น ผู้ที่เดือดร้อนจากปัญหานั้นๆ จำเป็นต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้รัฐบาลมาพิจารณาหรือสนใจในปัญหาที่ตนประสบ การก่อตัวของนโยบายสามารถอธิบายได้เป็น 2 ส่วนคือ ปัญหา นโยบาย (Policy Problems) และ การจัดระเบียบวาระนโยบาย (Policy Agenda)

ปัญหา นโยบาย หมายถึง ปัญหาที่มีความสำคัญเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการกำหนดนโยบายขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้นๆ ลักษณะของปัญหา นโยบายอาจแบ่งเป็น 3 ประการ ประการแรกคือ ปัญหาเกิดจากเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความจำเป็น หรือความไม่พึงพอใจในกลุ่มประชาชน และจำเป็นต้องได้รับการเยียวยาแก้ไข นั่นคือปัญหา ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนส่วนใหญ่ ประการที่สอง ปัญหาต่างๆ ในสังคมมักมีพลวัตสูง มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ปัญหาในช่วงเวลาหนึ่งอาจไม่ถือเป็นปัญหา นโยบาย แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนไปอาจเกิดเป็นปัญหา นโยบาย ขึ้นมาก็ได้ ประการที่สาม ในการพิจารณาว่าเป็นปัญหา นโยบายหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความรับรู้ของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การจัดระเบียบวาระนโยบาย หมายถึง การที่ปัญหา นโยบายเพียงบางเรื่องเท่านั้นที่ได้ถูกนำเข้าสู่วาระการพิจารณาเพื่อจัดทำข้อเสนอ นโยบาย แม้จะมีการเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไข ปัญหาหลายเรื่อง แต่จะมีปัญหา นโยบายเพียงบางเรื่องเท่านั้นที่รัฐบาลหรือผู้มีส่วนในการกำหนดนโยบายของรัฐจะให้ความสนใจหรือเอาใจใส่อย่างจริงจัง ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายไม่มีเวลามากพอ ขาดแคลนทรัพยากรในการแก้ปัญหา ให้ความสนใจน้อย ขาดข้อมูลและแรงจูงใจที่จะพิจารณาปัญหา การจัดระเบียบวาระนโยบาย จึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะก่อให้เกิดการแข่งขันระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่จะเสนอเรื่องของตนเข้าสู่การจัดระเบียบวาระนโยบาย ทั้งนี้ขึ้นกับการจัดลำดับความสำคัญของระเบียบวาระนโยบาย ข้อเสนอเรียกร้องต่างๆ ที่ให้ผู้มีส่วนในการกำหนดนโยบายเลือกที่จะดำเนินการในช่วงเวลาที่เหมาะสม หรือวิธีการใดๆ ก็ตามที่ทำให้ผู้มีบทบาทกำหนดนโยบายเกิดความรู้สึกว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขในขณะนั้น จึงอยู่ในขั้นของการจัดระเบียบวาระนโยบาย

2) การพัฒนาทางเลือกนโยบาย เป็นการพัฒนาชุดของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหา สาธารณะหรือการดำเนินการอย่างไรในการจัดการกับปัญหา ได้แก่ ทางเลือก หรือ ข้อเสนอต่างๆ ในการแก้ปัญหา และไม่ใช่ว่าทุกทางเลือกหรือทุกข้อเสนอจะได้รับการตอบสนองด้วยการออกเป็นกฎหมายหรือคำสั่งของรัฐ การจัดระเบียบวาระนโยบายที่เข้าสู่การพิจารณาของผู้กำหนด

นโยบายแล้ว อาจไม่เกิดผลที่ออกมาเป็นนโยบายเชิงบวกเสมอไป ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางนโยบาย และ กระบวนการทางเทคนิคในการวางนโยบาย

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดหรือวางนโยบายโดยตรงคือรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบแก้ไขปัญหาของประเทศชาติตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ กลุ่มต่อไปได้แก่ข้าราชการระดับต่างๆ ตามกระทรวง ทบวง กรม ที่จะต้องรับผิดชอบในการสนับสนุน ส่งเสริม ปกครอง และดูแลความเป็นอยู่ประชาชน อีกกลุ่มหนึ่งได้แก่ สมาชิกรัฐสภา โดยพิจารณาผ่าน คณะกรรมาธิการชุดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับฟังข้อเท็จจริง และพิจารณาเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา สาธารณะ กลุ่มผลประโยชน์มักมีหลายกลุ่ม ซึ่งอาจมีเป้าหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน และที่ขัดแย้ง หรือแตกต่างกัน

กระบวนการทางเทคนิคของการวางนโยบาย ขั้นแรกคือการวิเคราะห์ข้อเสนอหรือทางเลือกต่างๆ ในการตอบสนองประเด็นปัญหาที่ได้เข้าสู่การจัดระเบียบวาระนโยบาย โดยพิจารณาว่า จะแก้ไขปัญหาอย่างไร มีวิธีการในการแก้ไขปัญหาอย่างไรบ้าง ใครบ้างที่จะได้รับผลกระทบจากนโยบายที่กำหนดขึ้น ขั้นที่สองคือวิธีการในการร่างกฎหมายหรือคำสั่งของฝ่ายบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่วางไว้ ซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิคที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากการเขียนบทบังคับหรือข้อยกเว้นใดๆ มักมีผลกระทบต่อการบริหารงาน และเนื้อหาสาระที่เป็นจริงของนโยบายอย่างมาก การร่างกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่ผิดพลาดย่อมเป็นผลเสียต่อนโยบายที่ได้วางหลักการไว้แล้วเป็นอย่างดี

3) การอนุมัตินโยบาย (Policy Adoption) เป็นขั้นการตัดสินใจนโยบาย โดยเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ที่จะยอมรับทางเลือก ปรับปรุงทางเลือก หรือการปฏิเสศทางเลือกต่างๆ ที่เสนอมา ซึ่งประกาศออกมาในรูปกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ หรือคำสั่งของส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนโยบายมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับนโยบายสาธารณะ ซึ่งผ่านกระบวนการในการตัดสินใจที่ผ่านขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ ในขั้นตอนของการยอมรับหรืออนุมัตินโยบายนี้ เป็นการเลือกดำเนินการตามนโยบายที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดในสถานการณ์นั้นๆ ในช่วงระหว่างการวางนโยบายจนถึงขั้นการยอมรับหรืออนุมัตินโยบาย อาจมีบางวิธีการในการแก้ปัญหาที่เสนอมาถูกตัดออก เพิ่มเติมเข้ามา หรือปรับแต่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น มีการเจรจาต่อรอง ประนีประนอมด้วยวิธีการต่างๆ จนได้ผลลัพธ์สุดท้ายออกมาเป็นการตัดสินใจที่เป็นทางการว่านโยบายที่กำหนดขึ้นจะมีหน้าตาเป็นอย่างไร การตัดสินใจที่เป็นทางการขั้นสุดท้ายมักจะขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งอาจเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือแม้แต่องค์กรของรัฐบาล ในระบบประชาธิปไตย การตัดสินใจอนุมัตินโยบายมักจะผ่านกระบวนการนิติบัญญัติ โดยรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ซึ่งสมาชิกของสภาดังกล่าวถือเป็นตัวแทนที่จะสะท้อนความต้องการของประชาชนในประเทศ ซึ่งถือว่ามีความชอบธรรม

4) **การทำให้นโยบายชอบด้วยกฎหมาย (Policy Legitimation)** เมื่อนโยบายสาธารณะได้รับการอนุมัติอย่างเป็นทางการแล้ว ก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติ จำเป็นต้องทำให้นโยบายนั้นชอบด้วยกฎหมายก่อน เพื่อให้สามารถนำนโยบายไปใช้บังคับได้ตามกฎหมาย หรือ นโยบายมีกฎหมายมารองรับ ซึ่งจะทำให้น่าเชื่อถือและสามารถตรวจสอบได้

โดยสรุป การกำหนดนโยบายเริ่มจากการพิจารณาปัญหา นโยบายที่เป็นเรื่องสำคัญเพียงพอที่จะนำไปจัดระเบียบวาระนโยบาย การพัฒนาชุดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหานโยบาย วิเคราะห์ข้อเสนอหรือทางเลือกที่ตอบประเด็นปัญหาที่เข้าสู่การจัดระเบียบวาระ แล้วตัดสินใจอนุมัตินโยบาย และทำให้นโยบายถูกต้องด้วยกฎหมายก่อนนำไปปฏิบัติ

2.1.2 การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จะกล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ ได้แก่

- 1) ความหมายของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 2) กระบวนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ดังต่อไปนี้

1) **ความหมายของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ** หรือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

มีเตอร์ และ ฮอร์น (Van & Van, 1975) ให้นิยามว่า “การนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การกระทำโดยคนหรือกลุ่มคนของภาครัฐและเอกชนที่มุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามการตัดสินใจของนโยบายก่อนหน้านั้น การกระทำนี้มีทั้งความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ และความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงอย่างขนาดใหญ่หรือที่ละน้อยตามที่กำหนดไว้ในการตัดสินใจของนโยบาย”

วิลเลียมส์ (Williams, 1975) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่อยู่ระหว่างการตัดสินใจและการปฏิบัติ เริ่มต้นด้วยการพัฒนาแนวปฏิบัติหรือออกแบบคุณสมบัติ จากนั้นก็เคลื่อนไปสู่ขั้นตอนที่ค่อนข้างจะยาวนานในการทำงานซึ่งเผชิญกับปัญหาอันหลากหลายและเป็นปัญหาใหม่ๆ เช่น ปัญหาทางเทคนิค การบริหาร บุคคลและสถาบัน การทำงานนี้จบลงเมื่อเริ่มมองเห็นว่าพร้อมที่จะทดสอบการทดลอง หรือถ้าไม่ได้เป็นการทดลองก็จบลงด้วยดุลพินิจที่คิดว่าการปฏิบัตินั้นสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนนี้บางทีก็มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อนำข้อมูลไปเริ่มต้นกระบวนการใหม่อีก

ฮาร์โกรฟ (Hargrove, 1975) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการแตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกัน 2 กระบวนการ กระบวนการหนึ่ง ได้แก่ การถามคำถาม

การนำนโยบายไปปฏิบัติประเภทที่ว่า อะไรคือผลลัพธ์ของการจัดการตามกลยุทธ์และแผนหนึ่งมากกว่าอีกแผนหนึ่ง ส่วนกระบวนการทั้งสองจะถามว่า เราจะทำตามกลยุทธ์และแผนที่เลือกนั้นได้อย่างไร ในทางปฏิบัติ ยากมากที่จะแยกคำถามทั้งสองออกจากกัน เพราะกลยุทธ์และแผนมีผลต่อการบริหาร อย่างไรก็ตาม กระบวนการทั้งสองนี้เกิดขึ้นในเวลาต่างกันและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแสดงที่แตกต่างกัน กระบวนการกำหนดกลยุทธ์เกิดขึ้นช่วงที่มีการตัดสินใจ ปกติถูกกำหนดโดยกิจกรรมและความสนใจของผู้กำหนดนโยบายระดับสูง ครั้งเมื่อได้ออกแบบเนื้อหาของการบริหารแล้ว ผู้กำหนดนโยบายระดับสูงจะให้ความสำคัญน้อยลง และมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่

เอ็ดเวิร์ดที่สาม (Edwards III, 1980) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่อยู่ระหว่างการกำหนดนโยบายกับผลลัพธ์ของนโยบายที่คนได้รับ ถ้าหากนโยบายไม่เหมาะสม ไม่สามารถแก้ปัญหาที่ออกแบบได้ ก็อาจจะล้มเหลวตั้งแต่แรกโดยไม่ต้องไปสนใจว่าการนำไปปฏิบัติจะดีเพียงใด แต่ถ้าเป็นนโยบายที่หลักแหลม หากปฏิบัติไม่ดีก็อาจจะไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีกิจกรรมหลายอย่างมาก ตั้งแต่การกำหนดและบังคับให้เป็นไปตามทิศทาง การกระจายทุน การให้เงินกู้ ให้รางวัลเป็นเงินให้เปล่า ลงนามในสัญญา เก็บรวบรวมข้อมูล กระจายข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา มอบหมายและจ้างงานบุคลากร สร้างหน่วยงาน เสนอทางเลือก วางแผนเพื่ออนาคตและต่อรองกับเอกชน นักธุรกิจ กลุ่มผลประโยชน์ หน่วยงานราชการหรือแม้แต่กับต่างประเทศ

แมชมานเนียน และซาบาเตียร์ (Mazmanian & Sabatier, 1981) นิยามว่า “การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการนำการตัดสินใจของนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งปกติกำหนดในรูปพระราชบัญญัติ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติตามธรรมดากระทำผ่านขั้นตอนต่างๆ หลายขั้น เริ่มตั้งแต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติไปจนเกิดการทำตามโดยหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และการทำตามของกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนเกิดผลกระทบที่เป็นไปตามที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ และท้ายที่สุด มีการแก้ไขหรือพยายามแก้ไขพระราชบัญญัติ”

ริปลีย์ และแฟรงกลิน (Ripley & Franklin, 1986) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติคือสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่กฎหมายได้ให้อำนาจแก่แผนงาน นโยบาย หรือให้ผลประโยชน์หรือผลผลิตบางอย่างที่จับต้องได้ คำนี้หมายถึงกลุ่มของกิจกรรมที่ตามมากับเจตนาของแผนงานหรือผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา การนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยกระทำหรือไม่กระทำของตัวแสดงหลายคน โดยเฉพาะข้าราชการ การออกแบบให้แผนงานบังเกิดผลมีวิธีการที่มองเห็นได้ชัดว่าจะบรรลุจุดมุ่งหมาย

วรเดช จันทรศร (2551) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถที่จะผลักดันการทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ เนื้อหาสาระและขอบเขตของการศึกษา มุ่งเน้นและครอบคลุม

ถึงการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ เพื่อที่จะศึกษาบทเรียน พัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์ที่จะทำให้การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550) ได้รวบรวมความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่นักวิชาการต่างชาติหลายรายได้รวบรวมไว้ พร้อมทั้งกล่าวเพิ่มเติมว่า สิ่งที่น่าสังเกตคือนักวิชาการส่วนใหญ่เห็นพ้องในประเด็นสำคัญอย่างน้อย 2 ประเด็น ประเด็นแรก คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการ นั่นคือ มีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั่วคราวแล้วเลือนหายไป ประเด็นที่สองคือ เป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย คือ ต้องมีตัวนโยบายและเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กำหนดมาก่อน นั่นคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนหนึ่งในขั้นตอนนโยบายทั้งหมด โดยเป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องมาจากการกำหนดนโยบาย

โดยสรุป การนำนโยบายสู่การปฏิบัติหรือการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นเรื่องของ การศึกษาว่าองค์กรต่างๆ ที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดทั้งหมดทั้งมวลมาปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้

2) กระบวนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เบอร์แมน (Berman, 1978) ได้ทำการศึกษาระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยแบ่งแยกออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (macro) และ ขั้นตอนในระดับจุลภาค (micro) ดังนี้

2.1) หน่วยงานระดับสูง ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและต้องทำให้หน่วยงานระดับล่างนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติโดยใช้วิธีที่เหมาะสม เรียกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation)

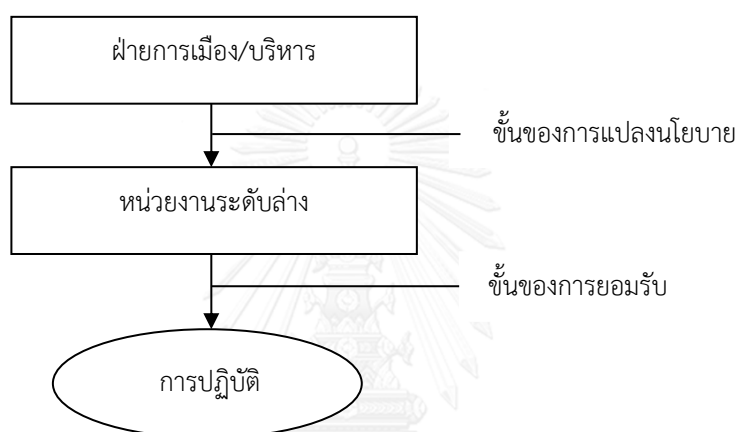
2.2) หน่วยงานระดับล่างเมื่อได้รับการถ่ายทอดนโยบายจากระดับบนแล้ว ก็จะต้องกำหนดนโยบายภายในของตนเองให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติ เรียกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation)

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation) มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมไปจนถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคด้วย จึงเกิดปัญหาถ้าหน่วยงานในระดับสูงไม่สามารถทำให้หน่วยงานระดับล่างหรือหน่วยงานที่ให้บริการของรัฐนำนโยบายไปปฏิบัติได้ตรงตามเจตจำนงของนโยบาย ทำให้เกิดความล้มเหลวหรือล่าช้าในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เบอร์แมนและแม็คลาฟลิน (Berman & McLaughlin, 1977) ได้ทำการสรุปปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายระดับมหภาคไปปฏิบัติเกิดความไม่แน่นอนหรือล้มเหลวไว้ 4 ปัจจัย ได้แก่ ความขัดแย้งของเป้าหมาย การให้ความสนับสนุนหรือให้อำนาจในการปฏิบัติที่แตกต่างกัน การขาดแคลนทรัพยากร

และ อุปสรรคด้านการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร นอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว นโยบายระดับมหภาคส่วนใหญ่จะต้องอาศัยการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยหน่วยงานหลากหลายแห่ง ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งผ่านนโยบายด้วย เบอร์แมน พบว่า ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งผ่านนโยบายมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีปัญหามากขึ้นเท่านั้น

วรเดช จันทรศร (2551) ได้ทำการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค

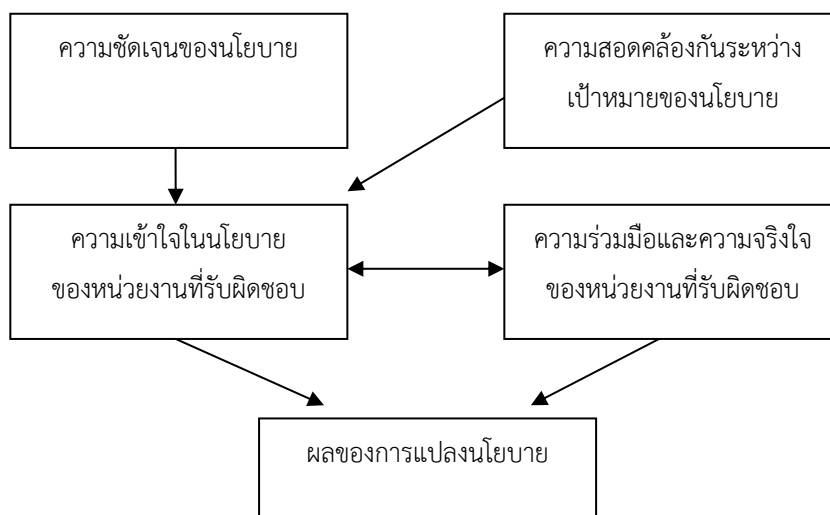

ที่มา : วรเดช จันทรศร (2551)

ขั้นตอนการแปลงนโยบาย เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะหากมีการแปลงนโยบายผิดไปจากวัตถุประสงค์ ก็จะนำไปสู่ความล้มเหลวของนโยบาย ในประเทศไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย ได้แก่ กระทรวง และ กรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่จะเป็นฝ่ายแปลงนโยบายออกมาให้หน่วยงานระดับล่างนำไปปฏิบัติ มีปัจจัยหลายปัจจัยที่ส่งผลให้นโยบายถูกแปรเปลี่ยนไปจากวัตถุประสงค์เดิม ได้แก่

- ความคลุมเครือหรือการขาดความเฉพาะเจาะจงของนโยบายเอง
- ความหลากหลายในเป้าหมายของนโยบาย
- ระดับความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่หน่วยงานรับผิดชอบมี
- ระดับความร่วมมือและความจริงจังในการปฏิบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

แผนภาพที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการแปลงนโยบาย

ที่มา : วรเดช จันทรร (2551)

ขั้นตอนของการยอมรับ เป็นขั้นตอนต่อไปของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค คือการทำให้หน่วยงานในระดับล่างยอมรับแนวทาง แผนงาน โครงการ หรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไปปฏิบัติต่อไป การทำให้หน่วยงานในระดับล่างยอมรับแนวทางดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ลักษณะของหน่วยงานท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของท้องถิ่นนั้น ตลอดจนประโยชน์ที่รัฐควรจะให้กับหน่วยงานระดับล่าง

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation) เริ่มต้นจากการที่หน่วยงานระดับล่างรับนโยบาย แผนงานหรือโครงการมาจากเบื้องบน แล้วนำนโยบาย แผนงานหรือโครงการนั้นมาปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

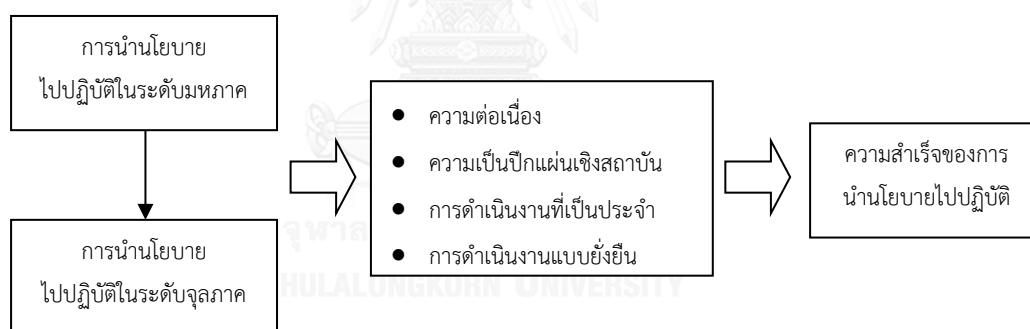
1. ขั้นการระดมพลัง หน่วยงานในระดับล่างจะต้องดำเนินงานใน 2 กิจกรรม คือ การพิจารณารับนโยบาย และการแสวงหาความสนับสนุน ในกิจกรรมแรกนั้น หน่วยงานจะพิจารณาว่านโยบายจากส่วนกลางมีความเหมาะสม มีความสำคัญเร่งด่วน ตรงตามเป้าหมายของหน่วยงานและสามารถสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด การตัดสินใจดังกล่าวถือเป็นจุดสำคัญ หากหน่วยงานในระดับล่างเห็นว่านโยบายดังกล่าวไม่มีความสำคัญ ไม่เกี่ยวกับหน้าที่หลักของหน่วยงาน หน่วยงานในระดับล่างก็จะไม่มีความผูกพันต่อนโยบายนั้น กิจกรรมที่สองเป็นการแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน รวมถึงบุคคลสำคัญและองค์กรอื่น การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางโดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันออกแบบหรือ

กำหนดโครงการของท้องถิ่นตั้งแต่แรก มีความสำคัญต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. ขั้นการปฏิบัติ ขั้นตอนนี้ครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนนโยบายหรือโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง จึงเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติโดยตรง ผู้ปฏิบัติอาจทำการตัดสินใจหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เห็นว่าเหมาะสม พฤติกรรมดังกล่าวขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล จึงไม่มีทางที่จะทำให้เป็นแบบฉบับเดียวกันได้ โดยเฉพาะนโยบายด้านการบริการสังคมซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการโดยตรง การสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นจริง จึงขึ้นอยู่กับการแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการหรือสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ในแต่ละช่วงเวลา

3. ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ความสำเร็จหรือผลลัพธ์ในระยะยาวของนโยบายจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนโยบายนั้นถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าระยะเวลานโยบายจะสิ้นสุดไปแล้วก็ตาม

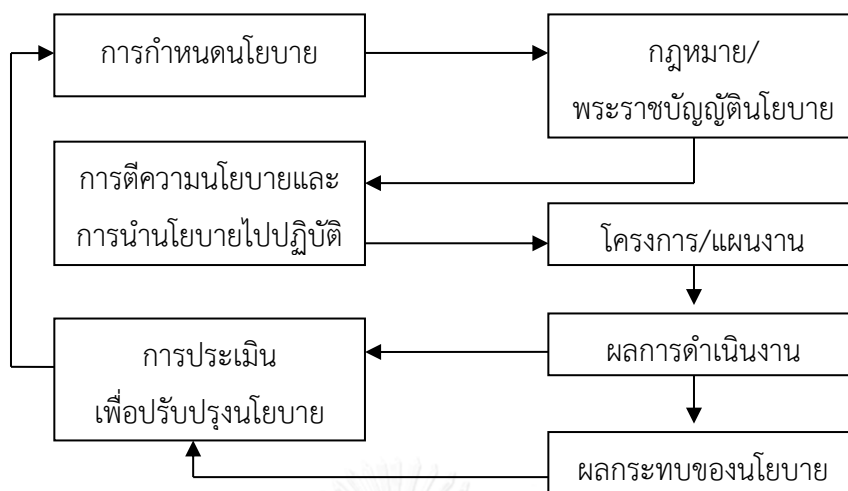
แผนภาพที่ 4 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย

ที่มา : วรเดช จันทรศร (2551)

ศุภชัย ยาวะประภาช (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่นในขั้นตอนนโยบาย พบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากการตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติแล้ว กิจกรรมในขั้นตอนนี้จะครอบคลุมถึงการแปลกฎประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ ซึ่งโดยปกติมักจะกว้าง คลุมเครือและกำกวม ให้เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม การระดมทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้สำเร็จ ล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่นในขั้นตอนนโยบาย

กล่าวโดยสรุป การนำนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นกระบวนการหลังจากที่กฎหมายผ่านสภาหรือนโยบายได้รับการอนุมัติ เป็นกิจกรรมของการนำนโยบายที่อยู่ในรูปของกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ คำสั่ง หรือรูปแบบอื่นๆ ไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงนั้นอาจไม่ตรงกับที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่แน่นอนและควบคุมไม่ได้จำนวนมาก เช่น จำนวนหน่วยงาน ผลประโยชน์ของหน่วยงาน ผลประโยชน์ของคนที่เกี่ยวข้อง การนำนโยบายไปปฏิบัตินี้อาจมองจากข้างบนลงข้างล่าง หรือข้างล่างขึ้นข้างบน หรือมองทั้งสองแบบก็ได้

การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติจำเป็นจะต้องศึกษาการกำหนดนโยบายด้วยหรือไม่ นักวิชาการส่วนมากเห็นว่าสามารถแยกการกำหนดนโยบายออกจากการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ เพราะการกำหนดนโยบายเป็นการออกพระราชบัญญัตินโยบายหรือคำพิพากษาของศาลหรือนโยบายรูปแบบอื่น ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการกระทำของหน่วยงานทางบริหาร หรือบางครั้งอาจเป็นหน่วยงานย่อยๆ การศึกษาสมัยใหม่ยังสามารถนำนโยบายเดิมมากำหนดใหม่ซ้ำได้อีก โดยอาศัยประสบการณ์ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายเดิม รวมทั้งมีการศึกษาการนำนโยบายนวัตกรรมต่างๆ ไปปฏิบัติโดยระบบราชการหลายเรื่อง และมีความพยายามจำแนกงานนโยบายออกจากงานประจำ แนวคิดของนักวิชาการเหล่านี้อิงอยู่กับหลักการแยกการเมืองกับการบริหารออกจากกัน โดยถือว่าฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้กำหนดนโยบายและฝ่ายบริหารเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม ในงานการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า การกำหนดนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติที่นั้นแยกกันไม่ออก เพราะเป็นเรื่องต่อเนื่องกันไป เบอร์แมน (Berman)

และแม็คลาฟลิน (McLaughlin) เห็นว่า ในระหว่างการปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติก็จะปรับแก้จุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ไปตลอด การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นการปรับตัวและบูรณาการการกำหนดนโยบายไปพร้อมกัน แม้การเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์นโยบายของเจ้าหน้าที่เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แต่ก็จำเป็นต้องทำ ทั้งนี้เพื่อปรับนโยบายให้เข้ากับข้อจำกัดและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ เมื่อนโยบายถูกนำไปปฏิบัติ นโยบายจะถูกปรับแก้อยู่เสมอๆ ยิ่งทำให้ภาพความแตกต่างระหว่างการกำหนดนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติเลือนราง ยิ่งนโยบายออกมาแต่แรกก็ก้าวเมื่อนำไปปฏิบัติก็ยิ่งก้าวเข้าไปอีก แมซแมนเนียนและซาบาเตียร์ (Mazmanian & Sabatier, 1989) เห็นว่า แม้ในความเป็นจริงจะแยกกันไม่ได้ แต่ในเชิงความคิดและการวิเคราะห์ก็ควรจะให้มีการแยกกันไป เพราะหากมองว่าวัตถุประสงค์ของนโยบายเปลี่ยนไปตลอดตามปฏิสัมพันธ์ของตัวแสดงหรือสถานการณ์แล้ว ก็จะไม่มีความหวังที่จะสำเร็จ ทำให้ไม่มีทางประเมินผลนโยบายได้ และที่สำคัญคือการมองเป็นแนวที่ต่อเนื่องกันไปจะทำให้การศึกษาเชิงประจักษ์หรือเชิงปทัสสถานเกิดความคลุมเครือ พวกเขาเห็นว่าไม่ควรปฏิเสธแนวคิดที่แยกการกำหนดนโยบายออกจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อจะได้เห็นภาพของการพัฒนานโยบายที่เปลี่ยนไปในแต่ละระยะ การแบ่งกระบวนการนโยบายออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ การกำหนดนโยบาย (Formulation) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) และการกำหนดนโยบายใหม่ (Reformulation) จะทำให้สนใจว่าผลลัพธ์ของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากนโยบายเดิมเพียงใด นอกจากนี้ยังช่วยให้สนใจการใช้ดุลพินิจทางการบริหารซึ่งเป็นประเด็นที่มีมาตั้งแต่สมัยก่อน เราอาจตั้งคำถามต่างๆ ได้ เช่น

1. ขั้นตอนย่อยขั้นตอนใดของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีการใช้ดุลพินิจที่สำคัญเกิดขึ้น เช่น ระหว่างที่เขียนแนวทางการปฏิบัติโดยหน่วยงานกลาง หรือระหว่างนำแนวทางดังกล่าวไปปฏิบัติในภายหลัง ใครเป็นผู้เปิดเผยปัญหา ผู้ตรวจสอบหรือว่าการประเมินผลหรือเป็นกลไกอื่นที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ
2. การใช้ดุลพินิจเป็นเรื่องการทำให้แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติที่ขัดกันนั้นเป็นผลดี หรือดัดแปลงเจตนาของพระราชบัญญัติเพื่อปรับวัตถุประสงค์ให้เหมาะกับการเมืองหรือการริเริ่มนโยบายในพื้นที่ ซึ่งพระราชบัญญัติแต่เดิมไม่ทราบ ใชหรือไม่
3. การใช้ดุลพินิจของผู้ปฏิบัติมีความสำคัญแค่ไหน เป็นการปรับวัตถุประสงค์พื้นฐานของฝ่ายนิติบัญญัติโดยสิ้นเชิงหรือเป็นเพียงกลยุทธ์ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว
4. การปรับแก้เกิดขึ้นช่วงการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นผลมาจากความเห็นของผู้บริหารเองหรือเป็นการทำตามการตัดสินใจของศาลหรือการควบคุมของฝ่ายนิติบัญญัติ
5. การปรับแก้ได้รับความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบจากผู้กำหนดนโยบายเดิมแค่ไหน หากมองในแง่ของการกำหนดนโยบายใหม่

สรุปได้ว่า สำหรับประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างกำหนดยุทธศาสตร์กับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ถึงแม้ในความเป็นจริงจะมีหลายกรณีที่พบว่าแยกออกจากกันไม่ได้เพราะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป แต่ในแง่ของการศึกษาและวิเคราะห์นั้นก็ยังสามารถแยกจากกันไป

เทย์เลอร์และคณะ (Taylor et al., 1997) ได้พัฒนารอบแนวคิดการวิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ สภาพแวดล้อม (Context) เนื้อหา (Text) และ ผล (Consequence)

สภาพแวดล้อม (Context) หมายถึง สิ่งที่มีมาก่อน และ แรงกดดันต่างๆ ที่นำไปสู่การพัฒนา นโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ต้องวิเคราะห์ตัวแปรทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่ก่อให้เกิดประเด็นปัญหา นโยบาย รวมถึงการศึกษาถึงบทบาทของกลุ่มกดดันและการเคลื่อนไหวทางสังคมที่ทำให้ผู้กำหนดยุทธศาสตร์ต้องตอบสนองต่อประเด็นปัญหา การทำความเข้าใจเรื่อง ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของนโยบายที่กำลังจะพัฒนามกับนโยบายที่มีมาก่อน ในแง่ของการต่อเติม เสริมสร้าง หรือการขัดแย้ง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนี้เกิดขึ้นได้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา นโยบายระดับประเทศหรือนโยบายระดับองค์การต่างก็มีสภาพแวดล้อมของตนเอง

เนื้อหา (Text) หมายถึง ตัวเนื้อหาของนโยบายว่านโยบายสื่อสารว่าอย่างไร ถูกตีกรอบไว้ อย่างไร เป้าหมายของนโยบายคืออะไร คุณค่าของนโยบายคืออะไร ชัดเจนหรือไม่ นโยบายต้องการ การดำเนินการอย่างไร โดยใครบ้าง การวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความนโยบายก็เพื่อให้ทราบถึง สิ่งที่ชอบเร้นหรือสิ่งที่ไม่ได้สื่อสารออกมาอย่างชัดเจนในนโยบาย

ผล (Consequence) หากผู้ปฏิบัติเป็นผู้ตีความนโยบายเพื่อนำไปปฏิบัติ การตีความ ที่แตกต่างกันก็ย่อมทำให้การปฏิบัติแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเกิดจากสภาพแวดล้อม ในแต่ละองค์การที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย

กรอบการวิเคราะห์นโยบาย ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ สภาพแวดล้อม เนื้อหา และผล ของนโยบาย ของ เทย์เลอร์และคณะ นำไปสู่ตัวแบบการวิเคราะห์นโยบาย แต่การที่จะเข้าใจการจัด รูปนโยบายด้านการศึกษาและการที่นโยบายเปลี่ยนแปลงไปโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติ นโยบาย นั้นจำเป็นต้องเพิ่มมิติการมองให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เบล และ สตีเวนสัน (Bell & Stevenson, 2006) ได้เพิ่ม มิติการมององค์ประกอบ 3 ส่วนของ เทย์เลอร์ เป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมทางการเมือง-สังคม (Socio-Political Environment) ซึ่งเป็นที่มาของประเด็นปัญหา นโยบาย หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ และการกำหนดค่านิยมของนโยบาย 2) ทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Direction) แสดงแนวโน้มของนโยบาย การกำหนดกรอบของนโยบาย และประโยชน์ต่อสังคม 3) หลักขององค์การ (Organizational Principles) เริ่มจากการที่องค์การรับนโยบายมาปฏิบัติ โดยการ

กำหนดเป้าหมาย เกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม และ 4) ขั้นตอนและการปฏิบัติ (Operational Practices) เป็นการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งตั้งอยู่บนกฎระเบียบและหลักการขององค์การ กลไกการกำกับติดตาม เป็นการจัดการในรายละเอียดที่จำเป็นต่อการปฏิบัตินโยบายในระดับองค์การ และการแปลงการปฏิบัตินโยบายสู่ขั้นตอนและแผนงานขององค์การ

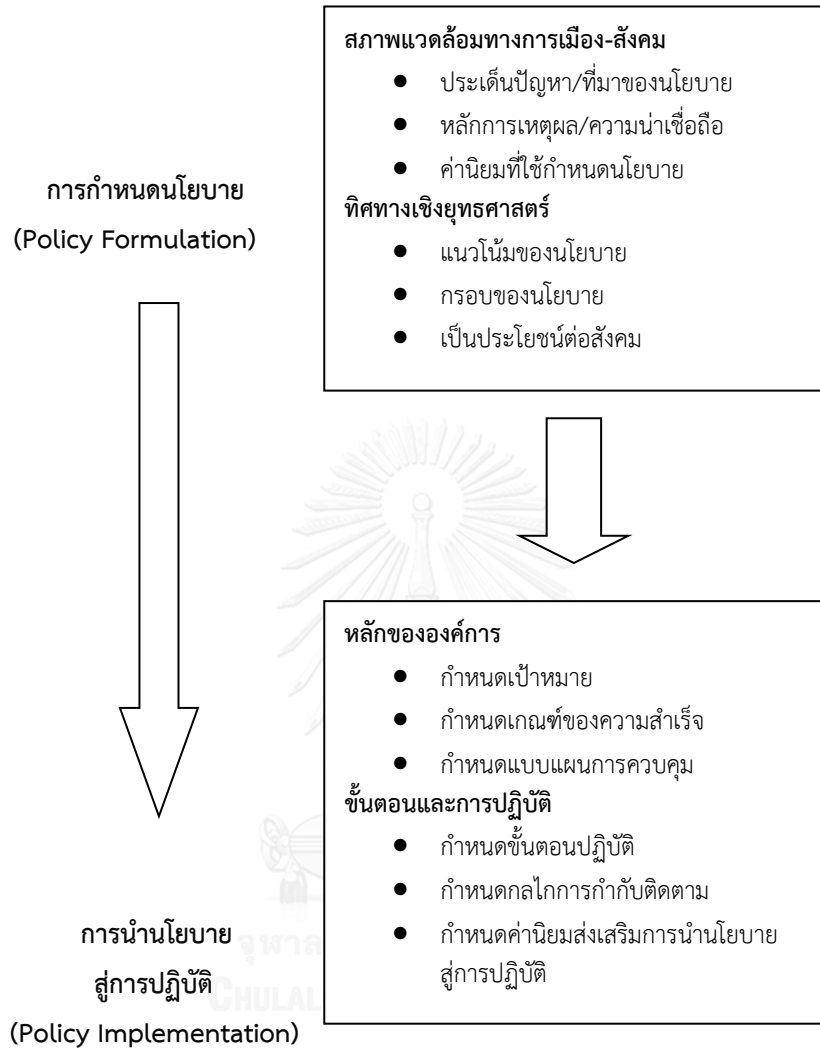
ในการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ องค์ประกอบทั้ง 4 ระดับ มีความสัมพันธ์กันเป็นลำดับขั้น โดย 2 ส่วนแรกเกี่ยวข้องกับ การกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) และ 2 ส่วนหลังเกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy Implementation) องค์ประกอบทั้ง 4 ระดับ เมื่อถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม (Barr & Dreeben, 1983) ทำให้เห็นว่านโยบายทางการศึกษาเป็นผลมาจากประเด็นปัญหาทางการเมือง-สังคม สู่การกำหนดทิศทางการศึกษายุทธศาสตร์ในระดับชาติ ระดับภูมิภาค สู่โรงเรียนและห้องเรียนในรูปแบบของแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ

องค์ประกอบ 4 ระดับ ดังกล่าว ทำให้เข้าใจกรอบการวิเคราะห์นโยบาย ของเทย์เลอร์และคณะ มากยิ่งขึ้น โดยในส่วนของกรอบการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการเมือง-สังคม ทำให้เข้าใจนโยบายในแง่ของสภาพแวดล้อม (Context) ที่ทำให้เกิดนโยบาย ทิศทางการศึกษายุทธศาสตร์และหลักขององค์การ ทำให้เข้าใจลึกซึ้งถึงเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย (Text) ส่วนสุดท้ายคือ ขั้นตอนและการปฏิบัติ จะมุ่งพิจารณาที่การตีความ การปฏิบัติ และ ผลของนโยบาย (Consequence)

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ คือการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวนโยบาย ตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่มาที่ไปที่ทำให้เกิดนโยบาย หลักการและเหตุผล ค่านิยม และเจตนารมณ์ของนโยบาย ไปจนถึงการนำนโยบายสู่การปฏิบัติขององค์การที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยการแก้ปัญหาหรือสร้างความเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ในงานวิจัยนี้ จะใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์นโยบายของ เทย์เลอร์ และคณะ ที่ เบล และ สตีเวนสัน ได้เพิ่มมิติการมองเป็น 4 ระดับ จัดวางเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การกำหนดนโยบาย และ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในแต่ละส่วนมี 2 องค์ประกอบย่อย ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 6 ตัวแบบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

เทย์เลอร์ และคณะ (Taylor et al.,1997)

เบล และ สตีเวนสัน (Bell & Stevenson, 2006)

3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

มยุรี อนุমানราชชน (2549) กล่าวว่า ในทางปฏิบัติก่อนจะนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จะต้องมีการปัจจัยเกิดขึ้นก่อน 10 ประการ เพื่อให้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติบรรลุผล ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ
3. การวางแผนจัดสรรทรัพยากรที่ต้องการใช้
4. นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี/หลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์เป็นความสัมพันธ์ทางตรงโดยไม่มี
ความสัมพันธ์อื่นใดมาแทรกซ้อน
6. ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างหน่วยงาน อยู่ในระดับต่ำ
7. ความเข้าใจและความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์
8. การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม
9. การติดต่อสื่อสารและการประสานงานอย่างเต็มที่
10. ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติต้องได้รับการยอมรับ

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550) อธิบายปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 8 ประการ ดังนี้

1. ลักษณะของนโยบาย ได้แก่ ประเภทของนโยบาย ผลประโยชน์สัมพัทธ์ของนโยบาย ความสอดคล้องของนโยบายกับค่านิยมและความต้องการของผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบาย ความเป็นไปได้ในการทดลองปฏิบัติ ความเห็นผลได้ของนโยบาย คุณภาพของการส่งข้อมูลย้อนกลับ
2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้อง
ต้องกันของวัตถุประสงค์ ความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของนโยบาย
ความเที่ยงตรงของข้อมูลข่าวสารที่มีไปยังเจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
3. ความเป็นไปได้ทางการเมือง ได้แก่ การเจรจาระหว่างรัฐบาลกับเอกชน การ
สนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล ความ
สนับสนุนจากชนชั้นนำและสื่อมวลชนและผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง
4. ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีที่เชื่อถือได้ ลักษณะของ
เทคโนโลยี การรายนโยบายต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อนและมีจำนวนผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการไม่มากนัก
5. ความเพียงพอของทรัพยากร ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเงินอย่างเพียงพอ
กำลังและคุณภาพของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านบริการเช่น วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำการ เครื่องมือ
เครื่องใช้มีเพียงพอหรือไม่

6. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ประเภทของหน่วยงาน โครงสร้างและระดับชั้นการบังคับบัญชา ความสามารถของผู้นำ ความสัมพันธ์กับหน่วยงานกำหนดนโยบาย ลำดับขั้นของการสื่อสารแบบเปิด

7. ทศนคติของเจ้าหน้าที่ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ทศนคติต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย ผลกระทบที่จะมีต่อพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ความขัดแย้งที่มีต่อค่านิยมของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ ผลกระทบต่องาน อำนาจ ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

8. ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนจุดตัดสินใจ ความสัมพันธ์ดั้งเดิมระหว่างหน่วยงานที่ร่วมกันปฏิบัติตามนโยบาย การแทรกแซงของหน่วยงานระดับบน

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) กล่าวว่า ประเด็นที่มีกบประสบเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ คือ ปัญหาช่องว่างของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติหรือความไม่สมบูรณ์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดและความไม่แน่นอนของสถานการณ์ต่างๆ จึงได้เสนอปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จ ตามแนวคิดของ Hogwood และ Gunn 3 ประการ ได้แก่

1. ปัญหาในการบริหารงาน กล่าวคือ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ ขาดระบบการวางแผนและควบคุมที่ดี ขีดสมรรถนะด้านต่างๆ มีจำกัด เกิดความขัดแย้งภายใน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต่อต้านไม่ยอมรับ

2. ปัญหาในตัวนโยบาย คือ นโยบายก่อให้เกิดความยุ่งยากในการนำไปปฏิบัติ เช่น ต้องอาศัยเทคโนโลยีสูง หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลหลายฝ่ายเป็นอย่างมาก เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามาขัดขวางหรือประท้วง หรือตัวนโยบายเองมีความสับสนขัดแย้งกันและขัดหลักเหตุผลที่ถูกต้องในการเชื่อมโยงทรัพยากร กิจกรรม ผลผลิตและผลลัพธ์ของนโยบายเข้าด้วยกัน

3. การที่โชคไม่เข้าข้าง คือ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ไม่เอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2551) ได้อธิบายว่า ความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สามารถอธิบายได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. วัดจากระดับของความร่วมมือที่ผู้รับนโยบายไปปฏิบัติมีต่อผู้ออกคำสั่งหรือผู้กำหนดนโยบาย ถ้าระดับความร่วมมือมีสูง ระดับความสำเร็จก็มีสูงตามไปด้วย

2. วัดจากการบรรลุผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้นตามภาระหน้าที่ขององค์การที่รับผิดชอบด้วยความราบรื่นและปราศจากปัญหา

3. วัดจากการที่นโยบายนั้นก่อให้เกิดผลการปฏิบัติในระยะสั้นและ/หรือก่อให้เกิดผลกระทบตามที่พึงปรารถนาหรือไม่

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตไปใช้ในการจัดการศึกษา

ประกอบด้วยเนื้อหา ได้แก่

2.2.1 คอมพิวเตอร์แล็ปท็อปเพื่อการศึกษา

2.2.2 การเรียนรู้แบบ Constructionism

2.2.3 การดำเนินนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 คอมพิวเตอร์แล็ปท็อปเพื่อการศึกษา

โครงการโอแอลพีซี (OLPC - One Laptop Per Child) หรือ XO-1 หรือชื่อเดิมคือ โครงการ \$100 Laptop เป็นโครงการจัดการคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปราคาประหยัดเพื่อการศึกษา โดยใช้ระบบปฏิบัติการลินุกซ์ (Linux) ซึ่งทางองค์การในประเทศสหรัฐอเมริการ่วมมือกับเอ็มไอทีแล็บ (MIT Lab) ได้ทำการศึกษาวิจัยและผลิตคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปราคาประหยัดขึ้น เพื่อต้องการสร้างโอกาสแห่งการเรียนรู้ให้แก่เด็กยากจนทั่วโลก

ในประเทศไทย เริ่มจากการพัฒนาไมโครคอมพิวเตอร์ 32 บิต โดย ดร.พันธ์ศักดิ์ ศิริรัชตพงษ์ ในช่วงประมาณปี 2526 เป็นผลทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลราคาต่ำลง โดยการสนับสนุนของ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือ เนคเทค (NECTEC - National Electronics and Computer Technology Center) ซึ่งเป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาทางด้านอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ จากการศึกษาและเก็บข้อมูลการใช้งาน ICT ในประเทศ ทำให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของคอมพิวเตอร์และการรับรู้ข่าวสารในรูปแบบดิจิทัล ซึ่งนำไปสู่จุดเริ่มในการพัฒนาโครงการคอมพิวเตอร์ราคาประหยัดครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งในช่วงตั้งแต่ปี 2542 จนมาถึงโครงการคอมพิวเตอร์ไอซีที ในช่วงปลายปี 2547 หลังจากที่ ดร.ทวีศักดิ์ กออนันตกูล ผู้อำนวยการเนคเทคในขณะนั้นได้พบกับ นิโคลัส เนโกรพอนตี (Nicholas Negroponte) เพื่อรับทราบเกี่ยวกับโครงการ OLPC ก็ได้ศึกษาและติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ อย่างใกล้ชิด จนกระทั่งได้รับบอร์ดต้นแบบมาทดสอบและพัฒนาซอฟต์แวร์

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ได้มีการศึกษาโครงการคอมพิวเตอร์ราคาประหยัดจากโครงการอื่นๆ ด้วย เช่น เอเอ็มดี รุ่น 50x15 และ อินเทล รุ่น Affordable PC (APC) คู่ขนานกันมาโดยตลอด ซึ่งในเดือนพฤศจิกายน 2549 เนคเทคพบว่า โครงการ OLPC เป็นโครงการซึ่งมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก มีผลงานใหม่ๆ ออกมาแทบทุกสัปดาห์ รวมถึงความเอาใจจริงเอาใจในการผลักดัน

เครื่องตัวอย่างระดับการผลิตสู่ตลาดใหญ่ ความก้าวหน้านี้มีความสำคัญในระดับที่เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กๆ ที่ทรงประสิทธิภาพ ด้วยแนวความคิดที่แตกต่าง รวมถึงการจัดระบบเครือข่ายแบบ Mesh Wireless Network กับระบบปฏิบัติการที่มีโปรแกรมเปลือกรูปแบบของ Instant Messaging โดยติดกล้องเว็บแคมเข้ากับ OLPC ทุกเครื่อง และเมื่อปิดเครื่อง ระบบเครือข่ายของ OLPC แต่ละตัวยังคงทำงานอยู่ได้ด้วยตนเอง เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวจัดส่งข้อมูลไร้สายที่ทำงานอย่างอิสระ

โครงการในประเทศไทย เนคเทคและสถาบันหุ่นยนต์ภาคสนาม ได้มีส่วนร่วมในการศึกษาข้อมูลทางด้านเทคนิคฮาร์ดแวร์ และระบบปฏิบัติการแบบโอเพินซอร์ส รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในระบบ โดยมูลนิธิศึกษาพัฒนา และโรงเรียนดรณสิกขาลัย ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ ซึ่งประสานความร่วมมือระหว่าง OLPC สำนักงานใหญ่ มีเดียแล็บ โดยผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานดังกล่าว ได้มีการประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางด้านต่างๆ เป็นประจำเสมอมา รวมถึงได้มีความร่วมมือในการดำเนินงานโครงการนำร่องรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา OLPC กับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553)

ศาสตราจารย์ วอลเตอร์ เบนเดอร์ หัวหน้าคณะทำงานวิจัยและพัฒนาซอฟต์แวร์และเนื้อหาให้กับโครงการ OLPC หนึ่งในผู้ก่อตั้งเอ็มไอทีแล็บ แห่งสถาบันเทคโนโลยีแมซซาชูเซตต์ หรือเอ็มไอที กล่าวว่า Innovation Learning หรือการเรียนรู้และสร้างสรรค์โดยปัญญา มีการนำมาใช้ในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2541 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผ่านการปฏิบัติจริง หรือ Learning by doing เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทักษะการเรียนรู้ต่างๆ รวมถึงทักษะการใช้ชีวิตอย่างลึกซึ้ง

โดยการเรียนรู้และสร้างสรรค์ด้วยปัญญา หรือ Innovation Learning ชั้นเริ่มต้นเด็กต้องมีความรักในสิ่งที่ตนเองทำ ยิ่งทำมาก ความละเอียดลออก็จะมีมากตามไปด้วย แล็บที่โอป ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการให้โอกาสเด็กท่องสู่โลกกว้าง เพราะปัจจุบัน ระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงทำให้ยากต่อการเข้าใจมากขึ้น การมีแล็บที่โอปจึงช่วยพัฒนาทักษะ กระตุ้นให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลง

หลักการสำคัญของ OLPC คือ การมีแล็บที่โอปจะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม เด็กสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ สามารถเป็นผู้เรียนและผู้สอนในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงครูและผู้เรียน เด็กสามารถนำความรู้ไปใช้งานได้ในชีวิตจริง ซึ่งสิ่งที่ได้รับมี 3 ประการที่ชัดเจน คือ 1)เด็กสามารถใช้แล็บที่โอปและไอพอด 2)สามารถใช้โปรแกรมเพื่อแก้ปัญหา 3)สามารถเรียนรู้และร่วมมือกับผู้อื่นในการแก้ปัญหา โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดของหลัก OLPC คือจะต้องมองผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ และนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า ประเทศไทยก็ได้มีความพยายามในการพัฒนาเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาราคาประหยัดมาใช้ในวงการการศึกษา รวมถึงได้มีความร่วมมือในการวิจัยเพื่อหา

รูปแบบการศึกษาเรียนรู้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือ Learning by doing อันนำไปสู่ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Constructionism ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

2.2.2 การเรียนรู้แบบ Constructionism

อานันท์ สิริพิทักษ์เกียรติ (2553) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบ Constructionism หรือที่นิยมเรียกเป็นภาษาไทยว่า “การเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา ใน 2 มุมมอง คือ 1) Constructionism ที่เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ และอธิบายพัฒนาการของสติปัญญามนุษย์ และ 2) Constructionism ในลักษณะของปรัชญาการจัดการเรียนการสอนที่มีใช้ในประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดจากการตีความทฤษฎีโดยรวมเอาปัจจัยทางสังคม การบริหารจัดการ และข้อจำกัดต่างๆ ในบริบทของสังคมไทยเข้าไปด้วย

ทฤษฎี Constructionism ถูกคิดค้นขึ้นโดย Seymour Papert ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางการเรียนรู้ที่เอ็มไอที (MIT - Massachusetts Institute of Technology) มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา โดยเป็นแนวคิดที่ Papert ต่อยอดมาจากทฤษฎีที่ใกล้เคียงกันชื่อว่า Constructivism ซึ่งคิดค้นโดยอาจารย์ของ Papert ชื่อ เปียเจ (Jean Piaget) นักญาณวิทยา (Epistemologist) และนักปรัชญาจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เปียเจได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในร้อยบุคคลสำคัญที่สุดของศตวรรษที่ 20 โดยนิตยสารไทมส์ ด้วยเหตุที่เขาค้นพบพื้นฐานสำคัญหลายอย่างของการพัฒนาการเรียนรู้ของมนุษย์ (โดยเฉพาะเด็ก) โดยทฤษฎี Constructivism เป็นที่รู้จักและอ้างอิงอย่างกว้างขวางในแวดวงวิชาการและการศึกษา ดังนั้นการที่จะศึกษา Constructionism นั้นจึงควรทำความรู้จักกับ Constructivism เสียก่อน

เปียเจเป็นที่รู้จักมากจากการทดลองของเขากับเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ที่น่าสนใจหลายประการเกี่ยวกับการพัฒนาสติปัญญา เปียเจ พบว่า ความรู้ของเด็กไม่ได้เกิดจากการสอน (อย่างเดียว) แต่เด็กจะต้องสร้างความเข้าใจของเขาขึ้นมาด้วยตนเอง นี่คือจุดเริ่มต้นของ Constructivism เปียเจ ยังพบว่า เมื่อเด็กพัฒนาความเข้าใจเรื่องดังกล่าวแล้วเด็กจะจำไม่ได้ว่าเขาเคยคิดอย่างไรในอดีต เปียเจ อธิบายว่าความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ของคนเรานั้นถูกเก็บไว้ในโครงข่ายที่เรียกว่า Schema (ซึ่งจินตนาการคร่าวๆ ได้ว่ามีรูปร่างคล้ายใยแมงมุม) โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานคือ ประสบการณ์ ความรู้ และความเข้าใจต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ โดยเด็กทารกจะเริ่มต้นด้วย Schema ที่มีความซับซ้อนน้อย ดังนั้นการตีความสิ่งที่อยู่รอบตัวจึงทำได้จำกัด โครงข่าย Schema นี้จะมีความซับซ้อนขึ้นทุกครั้งที่มีการรับรู้เกี่ยวกับโลกรอบๆ ตัวเขา ไม่ว่าจะผ่านการมองเห็น การรับฟัง การลูบ การจับ การอม ฯลฯ เมื่อมีการรับรู้สิ่งใหม่ๆ เข้ามา สมองก็จะนำสิ่งนั้นไปต่อเพิ่มกับ Schema ของตน ทำให้เด็กมีทรัพยากรในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ มากขึ้น

เมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ Schema จะมีความซับซ้อนมากและจะมีรายละเอียดส่วนบุคคลที่ไม่ซ้ำกันกับคนอื่นแม้ว่าจะมีโครงสร้างพื้นฐานที่คล้ายๆ กันก็ตาม

การค้นพบของ เปียเจ ถูกนำไปประยุกต์ใช้กับงานวิจัยและการปฏิรูปการศึกษาค่อนข้างมาก ซึ่งพอจะสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนจากการสอนมาเป็นการชี้แนะ (Facilitate) ในเมื่อการรับรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ได้พบของเด็กนั้นขึ้นอยู่กับ Schema ของเขา ดังนั้นการชี้แนะเพื่อให้เกิดพัฒนาการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่เด็กมีอยู่จะมีความสำคัญมากกว่าการสอนหรือป้อนความรู้ให้กับเด็ก ถึงแม้ว่าบางครั้งการชี้แนะดังกล่าวจะไม่ได้นำไปสู่คำตอบหรือความรู้ที่ถูกต้องในทันทีก็ตาม แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับพัฒนาการมากกว่าคำตอบที่ถูกต้อง แทนที่ครูจะตั้งคำถามแล้วเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ควรชี้แนะด้วยการตั้งคำถามในสิ่งที่เด็กอาจอธิบายไม่ได้ในขณะนั้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นการคิดและการเรียนรู้หาคำตอบของเด็กต่อไป

2. นาทีทอง บ่อยครั้งที่มีความทฤษฎี Constructivism ว่าจะต้องปล่อยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ขึ้นเองและห้ามทำการสอนเด็ดขาด การห้ามสอนนั้นเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง แม้ว่าทฤษฎี Constructivism จะให้ความสำคัญกับการชี้แนะเพื่อพัฒนาความเข้าใจโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความพร้อมของเด็ก แต่ทฤษฎีนี้ก็ไม่ได้ปฏิเสธการสอนเสียทีเดียว แนวคิดใหม่เพียงแค่ว่าต้องการชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่ใช้การสอนเพียงอย่างเดียวล้วนๆ ไม่ได้ เปียเจชี้ให้เห็นว่าการสอนที่เกิดผลนั้นจะต้องเลือกเวลาให้ดี เพราะสิ่งที่ครูอาจารย์พูดไปหากผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับตัวเองได้ โอกาสที่ความรู้นั้นจะถูกดูดซึมเข้าไปก็เป็นไปได้น้อย แนวคิดนี้ตรงกับแนวคิดของการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญนั่นเอง เมื่อเวลาเอื้ออำนวย เช่น หากผู้เรียนกำลังติดปัญหาและต้องการความรู้ใหม่ที่จะทำให้เขาบรรลุเป้าหมายได้ เขาก็พร้อมรับสิ่งที่ครูอาจารย์จะสอนให้กับเขา เวลาเช่นนี้เรียกว่า “นาทีทอง” โดยเด็กแต่ละคนอาจมีนาทีทองที่แตกต่างกันไป การสอนจึงขึ้นอยู่กับการสังเกตของอาจารย์ว่าลูกศิษย์ของตนพร้อมเมื่อใด และพร้อมที่จะเรียนในเรื่องใด และครูอาจารย์ที่ดีจะสามารถสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดนาทีทองเหล่านี้ได้บ่อยๆ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ต้องไม่ลืมว่า “การสอน” เป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งเท่านั้นท่ามกลางเครื่องมืออื่นๆ ที่สามารถเปิดโอกาสทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ การทำโครงการ การวางแผน การนำเสนอ รับฟังความคิดเห็น ฯลฯ เป็นตัวอย่างของเครื่องมืออื่นๆ ที่สามารถใช้ได้ดีไม่แพ้กัน

3. การได้รับคำตอบไม่ได้นำไปสู่ความเข้าใจเสมอไป ตัวอย่างของเปียเจ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าการได้รับคำตอบที่ถูกต้องไม่ได้นำไปสู่ความเข้าใจเสมอไป มาร์วิน มินสกี (Marvin Minsky) หนึ่งในผู้ก่อตั้งศาสตร์ทางปัญญาประดิษฐ์ได้กล่าวไว้ว่า “เราไม่เข้าใจอะไรเลยหากเราไม่เรียนรู้มันมากกว่าหนึ่งทาง” บ่อยครั้งที่เพียงแค่การนำความรู้ในตำราเรียนมาแสดงให้ผู้เรียนเห็นและรับทราบนั้นไม่เพียงพอ การเรียนรู้ที่เกิดผลต้องอาศัยการชี้แนะเพื่อสร้างมุมมองใหม่ให้ผู้เรียนซึมซับสิ่ง

ที่ได้รับรู้เข้ากับ Schema ของตนเองได้ดีขึ้น และช่วยให้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นได้มากขึ้น การอ่านจากตำราเป็นเพียงมิติเดียวที่บ่อยครั้งไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้จริงๆ การทำความเข้าใจกับความรู้จากหลายๆ มุมมอง เช่น การนำไปทดลองใช้ การเห็นกรณีตัวอย่างในชีวิตของผู้เรียน การได้เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ฯลฯ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างผู้เรียนกับ “เพื่อนใหม่” ทางปัญญาของเขา

ทฤษฎี Constructionism หรือทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญานั้น Seymour Papert ได้เพิ่มเติมจาก Constructivism ว่า กระบวนการเรียนรู้แบบที่เปี่ยมเจได้อธิบายไว้ นั้น เกิดขึ้นได้ดีเป็นพิเศษในขณะที่ผู้เรียนทำการสร้างชิ้นงานที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ ไม่ว่าชิ้นงานนั้นจะเป็น เรียงความ ตึกตา รูปภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ บทเพลง หรืออะไรก็ได้ที่ทำการออกมาแล้วผู้อื่นเห็นเป็นรูปธรรม เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานที่ Constructivism กล่าวถึงนั้นมีลักษณะเป็นวัฏจักรคือ 1) ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมของเขา (เช่นพบเห็นสิ่งใหม่หรือต้องการทำอะไรบางอย่าง) 2) ผู้เรียนคิดวิธีการตอบสนองการกระตุ้นที่ได้รับ โดยใช้ Schema ที่มีอยู่ของตน 3) ผู้เรียนแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า 4) ผลที่เกิดขึ้นจะสะท้อนกลับมาที่ผู้เรียน เกิดเป็นการกระตุ้นในรอบใหม่ และวนกระบวนการกลับไปยังข้อที่ 1 ซึ่งในแต่ละรอบนั้น ข้อ 2 จะมีโอกาสดีที่สุดในการนำไปสู่กระบวนการดูดซึม (Assimilation) หรือกระบวนการปรับโครงสร้าง (Accommodation) ของ Schema ซึ่งเป็นกระบวนการพื้นฐานของ Constructivism ที่ทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของมนุษย์

Papert มีความเชื่อมั่นเป็นอย่างมากกว่าเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism นั้นเกิดขึ้นได้อย่างแพร่หลายและเกิดขึ้นได้กับองค์ความรู้ในหลากหลายสาขาวิชา ตัวอย่างของเทคโนโลยีที่ถูกออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism เช่น โลโก้ (Logo) ภาษาคอมพิวเตอร์สำหรับเด็ก เปิดให้เด็กเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทดลองผล ทำการแก้ไข ทำให้เด็กเข้าใจในหัวข้อต่างๆ มากยิ่งขึ้น ชุดสมองกลหุ่นยนต์สำหรับเด็ก (Programmable Bricks) ที่ใช้ภาษาคอมพิวเตอร์ที่เด็กเข้าถึงได้ง่าย และใช้ทำโครงการตามหัวข้อที่เด็กสามารถคิดเองได้ การสร้างหุ่นยนต์ด้วย Programmable Bricks ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructionism คล้ายคลึงกับภาษา Logo เพราะในระหว่างการทำโครงการเด็กจะต้องถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นโครงสร้างหุ่นยนต์ที่ตนต้องการ และมีโอกาสได้เห็นว่าแนวคิดของตนเองเมื่อทำออกมาแล้วใช้งานได้จริงตามที่คิดไว้หรือไม่ โครงการแบบนี้เด็กมักมีการแกะการรื้อทำใหม่อยู่บ่อยๆ ซึ่งก็ช่วยให้วัฏจักรการเรียนรู้เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี การถ่ายภาพดิจิทัลและสื่อข่าว (Digital Photography and Journalism) ทำให้ผู้เรียนค้นคว้าสร้างบทความ (ข่าว) ของตนผ่านทางกรถ่ายภาพและเขียน ระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ เช่นระบบ Blogazine ช่วยให้สมาชิกเขียนบทความของตน ส่งเอกสารนั้นผ่านกระบวนการตรวจ

ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้ตีพิมพ์ออกทางวารสารออนไลน์ได้ โดยจะต้องผ่านความเห็นชอบของบรรณาธิการหรือได้รับการโหวตจากกลุ่มเพื่อนนักเขียนก่อน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ย่อมเอื้อให้ผู้เขียนบทความได้รับความเห็นและคำแนะนำเกี่ยวกับบทความของตน และทำการแก้ไขงานของตน กว่าที่งานชิ้นหนึ่งจะถูกตีพิมพ์อาจต้องผ่านหลายขั้นตอน การปรับแก้บทความให้ดีขึ้นในแต่ละขั้นเหล่านี้ก็ช่วยให้เกิดวัฏจักรการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

แม้ว่า Constructionism นั้นสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่ใช้เทคโนโลยี แต่ Papert เชื่อว่าการที่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีความยืดหยุ่นสูง ทำให้เป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้แนวทางการเรียนรู้แบบใหม่นี้ (1) เกิดขึ้นได้ดีพอ (2) เกิดขึ้นกับหลากหลายสาขาวิชาเพียงพอ และ (3) เกิดขึ้นในรูปแบบที่สามารถจัดการได้ง่ายพอที่จะทำให้ระบบการศึกษาทั้งระบบ ยอมหันมามองและจริงจังกับแนวทางการเรียนรู้แบบใหม่นี้

Papert ได้ทำนายไว้ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 แล้วว่าสักวันหนึ่งการที่เด็กทุกคนจะมีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองจะเป็นเรื่องปกติ ทุกวันนี้คอมพิวเตอร์พกพามีราคาที่ลดลงจนทำให้คำทำนายของ Papert ใกล้เป็นความจริงเข้ามาเรื่อยๆ Papert ได้มีส่วนในการผลักดันแนวคิดของเขา เมื่อเขาร่วมมือกับ Nicholas Negroponte ผู้ก่อตั้งศูนย์วิจัยมีเดียแล็บที่สถาบัน MIT โดยทั้งสองได้จัดตั้งโครงการ One Laptop per Child หรือ OLPC ขึ้นมาในปี ค.ศ. 2005 ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรที่ออกแบบและผลิตคอมพิวเตอร์พกพาที่นอกจากจะมีราคาถูกกว่าคอมพิวเตอร์พกพาทั่วไปแล้ว ยังได้ออกแบบมาเพื่อใช้กับการเรียนรู้ของเด็กโดยเฉพาะอีกด้วย

การที่ผู้เรียนมีคอมพิวเตอร์พกพาเป็นของตนเองนั้น Papert ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลเป็นอย่างมากต่อโอกาสทางการเรียนรู้ของเขา และแตกต่างจากรูปแบบการใช้งานคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมาก ซึ่งทำกันในห้องคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนจะถูกจัดให้แบ่งกันใช้คอมพิวเตอร์เหล่านี้ใน “วิชาคอมพิวเตอร์” ซึ่งให้เวลาเขาเพียงสัปดาห์ละไม่กี่ชั่วโมง และสิ่งที่สอนในวิชานั้นก็มักจะเกี่ยวกับการใช้ตัวเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่าการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การมีคอมพิวเตอร์พกพาเป็นของตนเองจึงต่างจากสถานการณ์ในปัจจุบันนี้มาก แต่สถานศึกษาตลอดจนผู้กำหนดนโยบายการใช้งานงบประมาณของรัฐมักจะมีคำถามถึงความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์คอมพิวเตอร์จำนวนมากเช่นนี้

Papert กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ส่วนตัวคือเครื่องมือการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้ตลอดเวลา เด็กจะสามารถซักรคอมพิวเตอร์เหล่านี้ออกมาจากกระเป๋าเพื่อใช้งานเมื่อใดก็ได้ และเขาจะใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนโปรแกรม การสืบค้นข้อมูล การเขียนบทความ การวาดภาพ การถ่ายภาพ ฯลฯ สำหรับผู้เรียนแล้วคอมพิวเตอร์พกพาไม่ได้มีบทบาทต่างไปจากสมุดกับปากกา มันเป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งในชีวิตเขา เพียงแต่คอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งในการใช้เป็นเครื่องมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่เขา

ต้องการ การสอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์ถึงแม้จะสำคัญ แต่ท้ายที่สุดแล้วบทบาทสำคัญที่สุดคือการ นำคอมพิวเตอร์เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานต่างๆ

สุชิน เพ็ชรรักษ์ (2548) กล่าวถึงหลักการของทฤษฎี Constructionism ดังนี้

1. หลักการที่ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนได้ลงมือสร้างสิ่งของ หรือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย ซึ่งจะรวมถึงปฏิภพระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเองกับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก สามารถเชื่อมโยงและสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่

2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ครูต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีทางเลือกที่หลากหลายและเรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ ส่วนครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยและคอยอำนวยความสะดวก

3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม หลักการนี้เน้นให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญ การสอนตามทฤษฎี Constructionism เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมคนออกไปเผชิญโลก ถ้าผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ เมื่อจบการศึกษาออกไปก็จะปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ หลักการนี้เน้นการใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learning how to Learn) หลักการของทฤษฎี Constructionism เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือสร้างสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ต้องมีลักษณะเอื้อต่อการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือสร้างเป็นชิ้นงานได้สำเร็จ ตอบสนองความคิดและจินตนาการของผู้เรียน

แนวการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling)

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching)

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying)

ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing)

ขั้นที่ 5 นำเสนอควบคู่การแบ่งปัน (Show and Sharing)

การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism เป็นนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนและนำเสนอผ่านผลงานที่จัดทำ ดังนั้นครูผู้สอนต้องดำเนินการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. เชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียน
2. การให้โอกาสผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มทำโครงการที่ตนเองสนใจ
3. เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอความคิด ผลงาน ผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

4. ให้เวลาทำงานอย่างต่อเนื่อง

ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ ดังนี้

1) ต้องไม่ถือว่า ครูเป็นผู้รู้แต่ผู้เดียว ผู้เรียนต้องเชื่อตามที่ครูบอก แต่ครูต้องตระหนักว่าตนเองมีความรู้ที่จะช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่จะช่วยได้ ดังนั้นครูจึงไม่อับอายผู้เรียนที่จะพูดว่า “ครูก็ยังไม่ทราบ พวกเรามาช่วยกันหาคำตอบดูซิ ”

2) ต้องพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด อดทนและปล่อยให้ นักเรียนประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง อย่ารีบบอกคำตอบ ควรช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนที่เรียนช้าและเรียนเร็วให้สามารถเรียนไปตามความสามารถของตนเองให้มากที่สุด

3) ไม่ควรถือว่า “ผู้เรียนที่ดีต้องเงียบ” แต่ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4) ต้องไม่ถือว่าการที่ผู้เรียนเดินไปเดินมาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการแสดงถึงความไม่มีระเบียบวินัย แต่ต้องคิดว่าการเดินไปเดินมาเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และช่วยทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน

5) ไม่ควรยึดติดกับหลักสูตรมากเกินไป ไม่ควรจะยึดเยียดเนื้อหาที่ไม่จำเป็นให้กับผู้เรียน ควรคิดว่าการให้เนื้อหาที่จำเป็นแม้จะน้อยอย่างก็ยิ่งดีกว่าสอนหลายๆ อย่างแต่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้้น้อยมากหรือนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ไม่ได้

6) การจัดตารางสอนควรจัดให้ยืดหยุ่น เหมาะสมกับเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมภายในเวลาที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยไป

สรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีคอมพิวเตอร์พกพาเป็นของตนเอง ถือเป็นโอกาสต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ในแบบ Constructionism ซึ่งนักเรียนจะสามารถใช้คอมพิวเตอร์นี้เพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เป็นต้นว่า การสืบค้น การเขียนบทความ การถ่ายภาพ ฯลฯ แล้วนำเสนอผลงานต่อเพื่อนๆ หรือครู ซึ่งจะทำให้เขาได้รับฟังความคิดเห็น มุมมอง ได้เปรียบเทียบกับผลงานกับเพื่อนๆ ได้ปรับปรุงผลงานของตนเองให้ดีขึ้น เป็นการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้เองโดยครูหรือพ่อแม่เป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือเท่านั้น

2.2.3 การดำเนินนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

จากการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินนโยบายจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ที่เว็บไซต์โครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย www.otpc.in.th ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลเชิงนโยบายระดับประเทศ พบว่า

หลังจากที่รัฐบาลภายใต้การนำของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อ วันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554 โดยมีนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกข้อ 1.15 จัดหาเครื่องแท็บเล็ตพีซีให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในแท็บเล็ตพีซี รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โครงการ “แท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย (OTPC)” ได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2555 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ และ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แถลงในงานว่าได้มีการประชุมหารือและร่วมกันวางแผนการดำเนินงานตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การจัดหาแท็บเล็ตพีซี และการบริหารจัดการศึกษา 2) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ 3) การพัฒนาครูและบุคลากร 4) การพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้ดำเนินการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต และทยอยส่งให้กับโรงเรียนทั่วประเทศจนครบจำนวน ส่วนกระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ดูแลหลักสูตร การพัฒนาบุคลากร การจัดส่งคู่มือผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ

ตารางที่ 1 รายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

สังกัด	โรงเรียน	ห้องเรียน	นักเรียน	ครูประจำชั้น	งบประมาณ
1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	28,413	33,611	584,368	40,864	1,182.65
2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)	2,187	5,550	183,340	5,550	428.14
3 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)	30	84	3,785	84	12.91
4 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.)	176	186	3,165	186	1.12
5 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อปท.)	804	1,643	50,000	1,643	170
6 สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร	430	1,179	39,000	1,179	-
7 สำนักงานศึกษาเมืองพัทยา	10	36	1,393	36	-
8 กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ (พม.)	3	3	39	3	-
รวม	32,053	42,292	865,090	49,545	1,794.82

สำหรับวัตถุประสงค์ของโครงการ ได้แก่

1. สร้างโอกาสและความเท่าเทียมกันทางการศึกษา (Education Equality) ให้เด็กชั้น ป. 1 ทุกคน ได้ใช้แท็บเล็ตพีซีเพื่อการเรียนรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตามความสนใจ
2. ยกระดับคุณภาพการศึกษา (Education Quality) ให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น และสนุกกับการเรียนรู้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่

ในส่วนของผู้รับผิดชอบโครงการ ประกอบด้วย

1. กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบดำเนินโครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย ด้านการประสานข้อมูลสารสนเทศของทุกโรงเรียนทุกสังกัดที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหา ตลอดจนการคัดเลือกเนื้อหาจากแหล่งต่างๆ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละช่วงชั้นในลักษณะ Digital Content เพื่อบรรจุลงในเครื่องแท็บเล็ตพีซี การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ การเตรียมห้องเรียน การลงทะเบียนและจัดส่งให้ถึงตัวนักเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องแท็บเล็ตพีซี การซ่อมเมื่อพ้นระยะเวลาประกัน การติดตามประเมินผล และการรายงานความก้าวหน้าของโครงการ เป็นต้น
2. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านการกำหนดคุณลักษณะเครื่องแท็บเล็ตพีซี การดำเนินงานจัดซื้อ การตรวจรับ การแปลงข้อมูลเพื่อใช้ในเครื่องแท็บเล็ตพีซี และการรายงานความก้าวหน้าของโครงการ เป็นต้น
3. กระทรวงต่างประเทศ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบอำนวยความสะดวกทางด้านศุลกากร เมื่อเครื่องแท็บเล็ตพีซีเดินทางมาถึงประเทศไทย การติดต่อประสานงานกับประเทศคู่ค้า การตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาและเงื่อนไขทางการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น
4. สำนักงานรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านประสานข้อมูลทุกภาคส่วนเพื่อร่วมตัดสินใจและแก้ปัญหา รับฟังรายงานความก้าวหน้าของโครงการและการประชาสัมพันธ์โครงการ

ในส่วนของแผนการดำเนินงาน ประกอบด้วย แผนงาน กิจกรรมการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบตลอดจนติดตามประเมินผลได้ โดยมีกิจกรรมหลัก ดังนี้

1. การจัดหาเครื่องแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย ปีงบประมาณ 2555
 - 1.1 การจัดซื้อเครื่องแท็บเล็ตพีซีให้แก่นักเรียนระดับชั้น ป. 1 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนให้แล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2555
 - 1.2 การควบคุมการผลิตเครื่องแท็บเล็ตพีซีให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดโดยครบถ้วน และผู้ใช้งานสามารถใช้งานเครื่องแท็บเล็ตพีซีได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.3 การส่งมอบเครื่องแท็บเล็ตพีซีจากผู้ผลิตได้ตามแผนการส่งมอบที่กำหนดไว้

1.4 การส่งมอบเครื่องแท็บเล็ตพีซีจากสำนักงานเขตพื้นที่ไปยังโรงเรียนทุกสังกัดที่แสดงเจตจำนงเข้าร่วมโครงการ ส่งมอบเครื่องแท็บเล็ตพีซีจากสนามบินสุวรรณภูมิไปยังโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ โดยบริษัทพัสดุภัณฑ์ไทยจะเป็นผู้รับผิดชอบการขนส่งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้แจกจ่ายให้โรงเรียนทุกสังกัด (สพฐ. สช. สกอ.) ซึ่งจะทยอยขนส่งไปเรื่อยๆ จนกว่าจะครบทุกเขตพื้นที่การศึกษาภายในประมาณวันที่ 10 สิงหาคม 2555

1.5 การพัฒนาระบบโครงข่ายไร้สาย (Wi-Fi Network) ในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งสามารถรองรับการใช้งานได้ในปริมาณมาก โดยจัดสร้างฐานข้อมูลของ Access Point เพื่อทำหน้าที่รับ-ส่งข้อมูลคลื่นความถี่และพัฒนาเทคโนโลยี Cloud Computing เพื่อรองรับโปรแกรมประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงจัดตั้งศูนย์ควบคุม ติดตาม ประเมินผลในส่วนกลางเพื่อควบคุมและกำกับการใช้คอมพิวเตอร์พกพาของเด็กนักเรียน

1.6 การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ โดยการจัดระบบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่อสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดทำสื่อและรายการต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) ให้แก่ ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป

2. การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร

2.1 งานด้านพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

- จัดทำและพัฒนาเนื้อหาตามหลักสูตรในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ (e-content) ระดับชั้น ป. 1 เพื่อบรรจุลงในเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา โดยพิจารณาเนื้อหาสาระให้เหมาะสม

- จัดทำและพัฒนาเนื้อหาตามหลักสูตรในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้น ป. 2 – ป. 6 เพื่อบรรจุลงในเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

- ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม แต่ละวัย และตามสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

- พัฒนาคู่มือเพื่อใช้ในการเรียนการสอนสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

2.2 งานด้านพัฒนาบุคลากร

- จัดฝึกอบรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา เพื่อจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแก่ครูผู้สอนระดับชั้น ป. 1 ของสถานศึกษาทุกสังกัด

- จัดประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ ทุกสังกัด เพื่อการสนับสนุนการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา และการบริหารจัดการด้านหลักสูตรและเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้มีความพร้อมในการใช้งาน

○ จัดประชุมสัมมนาผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้น ป. 1 เพื่อสนับสนุนการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาของนักเรียน

○ จัดอบรมผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา และผู้ตรวจราชการกระทรวง ในการบริหารจัดการ สนับสนุน ซ่อมแซม และติดตาม

2.3 งานด้านการวิจัย นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน

○ นิเทศและติดตามการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาให้กับครูผู้สอน

○ สสำรวจความเห็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

○ สรุปรประเมินผลและรายงานบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการดำเนินงานโครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย คาดว่าจะได้รับผล ดังนี้

1. นักเรียนชั้น ป. 1 ทุกคนได้รับสิทธิและโอกาสที่จะเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการและสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย สนุกสนาน เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ตั้งพร้อมด้วยความรู้ คุณธรรม จริยธรรม สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นสุข

2. นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์นำไปสู่ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 คือ เป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความรับผิดชอบ เกิดทักษะในการติดต่อสื่อสาร สร้างสรรค์และอยู่ร่วมกับผู้อื่น อันนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของ 5 วิชาหลักที่สูงขึ้น

3. โรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบออนไลน์ และออฟไลน์ รวมถึงมีบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายที่เพียงพอ สามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนได้โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

ซึ่งจากข้อมูลการดำเนินนโยบายดังกล่าว ผู้วิจัยจะได้นำมาใช้ประกอบในการออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ผลข้อมูล ตลอดจนการสรุปอภิปรายผลต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์มีความเชื่อมโยงกับการกำหนดกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์จะต้องมีขั้นตอนของการประเมินและปรับปรุงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้กลยุทธ์ที่เหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด การกำหนดกลยุทธ์เป็นขั้นตอนหนึ่งของการจัดการเชิงกลยุทธ์ จึงต้องทำความเข้าใจในเรื่องของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การจัดการเชิงกลยุทธ์ ดังนี้

2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์และการจัดการเชิงกลยุทธ์

2.3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์และการจัดการเชิงกลยุทธ์

2.3.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

2.3.4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการกำหนดกลยุทธ์
ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์ และการจัดการเชิงกลยุทธ์

เซอร์โต (Certo, 1991) ให้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่มั่นใจได้ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ และนิยามการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการที่ต่อเนื่องและมีการทบทวนกระบวนการเวียนไปมาตลอดเวลา เพื่อให้องค์การโดยรวมสามารถดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

ไรท์ และคณะ (Wright et. Al, 1998) ให้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนของผู้บริหารระดับสูงที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์การ ส่วนการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องในการกำหนดภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์การภายใต้บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์การ การกำหนดกลวิธีที่เหมาะสม การปฏิบัติงานตามกลวิธีที่กำหนดไว้ การใช้อำนาจในการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อให้มั่นใจว่ากลวิธีขององค์การที่นำมาใช้สามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

เอกชัย บุญยาพิชฐาน (2553) ให้ความหมายกลยุทธ์ว่าหมายถึงแผนที่กำหนดขึ้นเพื่อสร้างหรือคงไว้ซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน

การจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดการดำเนินการขององค์กรในระยะยาว ซึ่งมีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาสและอุปสรรค ประเมินสภาพแวดล้อมภายในเพื่อหาจุดเด่น และจุดด้อย รวมไปถึง การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการประเมินและควบคุมกลยุทธ์ (Wheelen & Hunger, 2004)

จากแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการวางแผนที่คำนึงถึงสถานะแวดล้อมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ส่วนการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจว่าจะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายขององค์การภายใต้บริบทของสภาพแวดล้อม การกำหนดกลวิธีการปฏิบัติงาน และการควบคุมกลยุทธ์

2.3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์และการจัดการเชิงกลยุทธ์

จากสภาพแวดล้อมและบริบทการดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงขึ้นทุกขณะ ทำให้ผู้บริหารในองค์การต่างๆ ไม่สามารถบริหารองค์การโดยขาดทิศทางและแผนงานที่ชัดเจนได้ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เริ่มเข้ามามีบทบาทในองค์การ ถ้าเปรียบองค์การเป็นเรือลำใหญ่ลำหนึ่ง กลยุทธ์ก็เปรียบเสมือนหางเสือเรือที่ช่วยในการกำหนดและกำกับทิศทางของเรือ รวมทั้งเปรียบเสมือนเครื่องยนต์ที่ช่วยให้การขับเคลื่อนเรือไปถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

(พสุ เดชะรินทร์ และ ชัยวัฒน์ หฤทัยพันธุ์, 2553) การจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นวิธีบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้บริหารในยุคปัจจุบัน เมื่อสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารจึงต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อองค์กรได้อย่างเหมาะสม ดังที่ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2544) กล่าวไว้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์กลายเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจสมัยใหม่ ดังนั้น ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันสำหรับอนาคต จะต้องเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ดีด้วย

จินตนา บุญบงการ และ ณีฎฐพันธ์ เขจรนันท์ (2544) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อองค์กร 4 ประการ ดังนี้

1. กำหนดทิศทางขององค์กร (Set Direction) กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยให้ผู้บริหารเกิดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงและมีวิสัยทัศน์ต่ออนาคต ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. สร้างความสอดคล้องในการปฏิบัติ (Harmony) การจัดการเชิงกลยุทธ์ให้ความสนใจกับการกำหนด การประยุกต์ การตรวจสอบ และควบคุมกลยุทธ์ในฐานะที่เป็นระบบหนึ่ง ซึ่งแนวคิดนี้ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันของสมาชิกในองค์กร ทำให้การจัดสรรทรัพยากรและการดำเนินงานเป็นเอกภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

3. สร้างความพร้อมให้แก่องค์กร (Provide Readiness) การศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งในการจัดการเชิงกลยุทธ์ จะช่วยให้ผู้บริหาร และสมาชิกขององค์กรเกิดความเข้าใจในภาพรวมและศักยภาพขององค์กร ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อองค์กร ทำให้องค์กรมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงหรือความท้าทายของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

4. สร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน (Improve Competitive Efficiency) เนื่องจากการจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้บริหาร ขณะเดียวกันก็ช่วยพัฒนาศักยภาพแก่สมาชิก ตลอดจนช่วยสร้างความเข้าใจและแนวทางรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและคู่แข่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจภาพรวมความต้องการขององค์กร และความสามารถปัจจุบันขององค์กร จึงทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเป้าหมาย ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานหลายองค์ประกอบ ตามทฤษฎีของนักวิชาการแต่ละท่าน ดังต่อไปนี้

วีเลน และ ฮังเกอร์ (Wheelen & Hunger, 2004) เสนอองค์ประกอบพื้นฐานของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 4 องค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องดังนี้

1. การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental Scanning)

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ ตรวจสอบและประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยเชิงกลยุทธ์ (Strategic factors) ทั้งปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเป็นตัวกำหนดอนาคตขององค์กร ซึ่งวิธีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่นิยมใช้กันมากคือ การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยตัวแปร 2 ตัว คือ โอกาสและอุปสรรค ซึ่งอยู่ภายนอกองค์กร เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ในระยะสั้น มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีผลกระทบเกี่ยวข้องกับองค์กรโดยตรง ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับงาน (ลูกค้า กลุ่มผลประโยชน์ คู่แข่ง ชุมชน ฯลฯ) และปัจจัยทางสังคม (เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม)

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยอีก 2 ตัว คือ จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งได้แก่ โครงสร้าง วัฒนธรรม และทรัพยากรขององค์กร ซึ่งจุดแข็งที่สำคัญจะกลายเป็นความสามารถหลัก (Core Competencies) ที่สามารถนำมาใช้สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

2. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

การกำหนดกลยุทธ์ คือ การจัดทำแผนระยะยาวเพื่อนำมาใช้บริหารงาน ให้เหมาะสมกับโอกาสและปัญหาอุปสรรคที่เป็นอยู่ในขณะนั้น รวมทั้งจะต้องสอดคล้องกับจุดแข็งจุดอ่อนขององค์กร โดยมักจะกำหนดเป็นพันธกิจ (Mission) ขององค์กร กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Strategies) และการกำหนดนโยบาย (Policy) เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation)

การปฏิบัติตามกลยุทธ์เป็นกระบวนการดำเนินงานโดยนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้มาสู่การปฏิบัติ ด้วยการจัดทำเป็นโปรแกรมการดำเนินงาน การจัดทำงบประมาณ และวิธีการดำเนินงาน ในขั้นนี้อาจเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างและระบบการจัดการทั้งหมดทั่วทั้งองค์กรก็ได้ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ โดยทั่วไปจะเป็นหน้าที่ของสมาชิกองค์กรในระดับกลางและระดับล่าง โดยที่ผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ เนื่องจากเป็นแผนปฏิบัติการ

การปฏิบัติตามกลยุทธ์จึงเกี่ยวข้องข้องกับการตัดสินใจประจำวันในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อไปใช้ในการดำเนินงาน

4. การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and Control)

การประเมินผลและการควบคุม เป็นการตรวจสอบกิจกรรมและผลการปฏิบัติงานทั้งหมด เพื่อเปรียบเทียบดูว่าผลการปฏิบัติงานจริงกับที่ตั้งความมุ่งหวังไว้ บรรลุผลตามเป้าหมายหรือไม่ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินไปแก้ไขต่อไป

จินตนา บุญบังการ และ ณีฐพันธ์ เขจรนนท์ (2544) ได้กำหนดองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดทิศทางองค์กร การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมและการประเมิน

เอกชัย บุญยาธิษฐาน (2553) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เป็นศาสตร์เชิงรุกจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการควบคุมและประเมินผล

2.3.4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการกำหนดกลยุทธ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นขั้นตอนที่จะต้องทำเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ต่อไป ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม แบ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งเทคนิคที่เป็นที่นิยมทำกัน คือ การทำ SWOT Analysis และการทำ SWOT matrix

เอกชัย บุญยาธิษฐาน (2553) กล่าวว่า SWOT คือ เทคนิคอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำผลที่ได้ในรูปแบบของจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) มากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการวางแผนและพัฒนาองค์กร และแม้ว่า SWOT จะถูกคิดค้นมาด้วยปัญหาของธุรกิจ แต่ก็เหมือนกับทุก ๆ เรื่อง ที่วิชาการหรือเทคนิคใด ๆ ที่พัฒนาขึ้นมา สุดท้ายก็สามารถที่จะนำไปประยุกต์ต่อในภาคอื่น หรือสาขาอื่นได้อีกด้วย ดังนั้นในยุคต่อมา ก็มีผู้นำ SWOT ไปใช้กับองค์กรที่ไม่ใช่ธุรกิจคือองค์กรภาครัฐและองค์กรที่ไม่หวังผลกำไรอื่น ๆ ปรากฏว่า สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี

สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นโอกาส (O) หรือภาวะคุกคาม (T) เอกชัย บุญยาธิษฐาน ได้รวบรวมการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากรูปแบบต่างๆ ที่มีผู้นิยมใช้หลายรูปแบบ เช่น STEP Analysis, PESTE Analysis, STEER Analysis, DESTEP Analysis, SPEELED Analysis, SPECTACLES Analysis สรุปเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่นำมาวิเคราะห์ 12 ปัจจัย ดังนี้

1. Political Factors ปัจจัยทางการเมือง
2. Economic Factors ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
3. Social Factors ปัจจัยทางสังคม
4. Technological Factors ปัจจัยทางเทคโนโลยี
5. Legal Factors หรือ Regulatory Factors ปัจจัยทางกฎระเบียบหรือกฎหมาย
6. Environmental Factors หรือ Ecology Factors ปัจจัยสภาพแวดล้อม
7. Demographic ปัจจัยทางด้านประชากร
8. Ethical ปัจจัยทางจริยธรรม
9. Culture ปัจจัยทางวัฒนธรรม
10. Aesthetic ปัจจัยทางความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม
11. Customer ปัจจัยทางด้านลูกค้า
12. Sectorial ปัจจัยด้านกลุ่มที่องค์กรสังกัดอยู่

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจุดแข็ง (S) หรือจุดอ่อน (W) เอกชัย บุญยาทิษฐาน ได้รวบรวมการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากรูปแบบต่างๆ ที่มีผู้นิยมใช้หลายรูปแบบ ประกอบด้วย PRIMO-F Analysis, 4P, Seven –S Framework of McKinsey, MMPF สรุปเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ที่นำมาวิเคราะห์ 12 ปัจจัย ดังนี้

1. People ปัจจัยด้านบุคลากร
2. Resource ปัจจัยด้านทรัพยากร
3. Innovations and Ideas ปัจจัยด้านนวัตกรรมและความคิด
4. Management ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
5. Marketing ปัจจัยด้านการตลาด
6. Operations ปัจจัยด้านการปฏิบัติการ
7. Finance ปัจจัยด้านการเงิน
8. Properties ปัจจัยด้านทรัพย์สิน
9. Processes ปัจจัยด้านกระบวนการ
10. Products and service ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ
11. Strategy ปัจจัยด้านกลยุทธ์
12. Structure ปัจจัยด้านโครงสร้าง

เมื่อได้ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในแล้ว วิเคราะห์โดยจัดทำเป็นตาราง ที่เรียกว่า SWOT matrix หรือ เรียกอีกอย่างว่า TOWS matrix ซึ่งจะจับคู่ระหว่าง SO, WO, ST และ WT เพื่อกำหนดกลยุทธ์ต่อไป

การกำหนดกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทำได้โดยใช้ TOWS Matrix จากการศึกษาวิธีการของ ไวริช และ คูนท์ (Weirich & Koontz, 2005) พบว่ามีแนวคิดที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

การประเมินสถานการณ์โดยใช้ TOWS Matrix มีขอบเขตที่กว้างและให้ความสำคัญกับมุมมองที่ต่างออกไป ตารางการคิดแบบ TOWS นี้ เป็นกรอบการวิเคราะห์การคิดอย่างเป็นระบบที่ช่วยในการจับคู่เอาโอกาสและภาวะคุกคามภายนอกกับจุดอ่อนและจุดแข็งภายในองค์กรเข้าด้วยกัน เป็นเรื่องธรรมดาที่บริษัทจะระบุจุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง เช่นเดียวกับการระบุโอกาสกับภาวะคุกคามสภาพแวดล้อมจากภายนอก แต่สิ่งที่มักจะมองข้ามคือการเชื่อมโยงปัจจัยที่สำคัญเหล่านี้ ซึ่งต้องการกลยุทธ์ในการดำเนินการที่แตกต่างกันในการจัดการทางเลือกที่จะนำไปสู่ยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ถูกกำหนดจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คือ โอกาสและภาวะคุกคาม และสภาพแวดล้อมภายใน คือ จุดแข็งและจุดอ่อน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ WT เป็นยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อลดจุดอ่อนและภาวะคุกคาม ซึ่งองค์กรอาจต้องดำเนินการ เช่น รวมบริษัทเข้าด้วยกัน ตัดทอนค่าใช้จ่าย หรือสะสางหนี้ชำระ
2. ยุทธศาสตร์ WO เป็นความพยายามที่จะลดจุดอ่อนและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาโดยอาศัยความสามารถหรือสมรรถนะจากภายนอก เช่น เทคโนโลยีหรือคนที่มีความสามารถตามที่ต้องการที่จะช่วยให้บรรลุความสำเร็จจากการใช้ประโยชน์ในโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอก
3. ยุทธศาสตร์ ST อยู่บนพื้นฐานของจุดแข็งขององค์กรที่จะจัดการกับภาวะคุกคามภายนอก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มศักยภาพก่อน แล้วค่อยลดข้อที่เป็นภาวะคุกคามภายหลัง ซึ่งองค์กรอาจใช้เทคโนโลยี การเงิน การจัดการ หรือความเข้มแข็งทางการตลาดเพื่อจัดการภาวะคุกคามที่มาจากคู่แข่ง
4. ยุทธศาสตร์ SO สภาวะการณ์ที่องค์กรต้องการจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรสามารถใช้จุดแข็งภายในเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาสภายนอก สิ่งนี้คือเป้าหมายของการประกอบการในการเปลี่ยนจุดยืนตามข้อมูลในตาราง หากมีจุดอ่อนองค์กรจะต้องพยายามต่อสู้เพื่อเอาชนะให้ได้ ซึ่งจะทำให้เข้มแข็งขึ้น หากเผชิญกับภาวะคุกคามก็ต้องรับมือให้ได้เพื่อมุ่งจัดการให้เป็นโอกาสสำหรับองค์กร

วีเลน และ ฮังเกอร์ (Wheelen & Hunger, 2004) กล่าวว่า การประเมินสถานการณ์องค์กรด้วย SWOT Analysis สามารถใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมได้จำนวนมาก การใช้

TOWS Matrix (TOWS เป็นคำเรียกอีกคำหนึ่งของ SWOT) จะช่วยอธิบายถึงวิธีการในการเชื่อมโยงสภาพแวดล้อมภายนอก ทั้งโอกาส ภาวะคุกคามที่องค์กรเผชิญอยู่ กับจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในเพื่อนำไปสู่ผลการกำหนดยุทธศาสตร์ 4 ด้าน สามารถนำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ระดับองค์กรและยุทธศาสตร์ระดับฝ่ายได้อีกด้วย

การคิดชุดของยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับองค์กรนั้น วิเลน และ ฮังเกอร์ กล่าวว่าต้องอยู่บนพื้นฐานของการเชื่อมโยงมุมมองทั้ง 4 ด้านเข้าด้วยกัน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ SO กำหนดขึ้นโดยการพิจารณาถึงวิธีการที่องค์กรจะใช้จุดแข็งภายในเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากโอกาส

ยุทธศาสตร์ ST พิจารณาถึงจุดแข็งขององค์กรหรือหน่วยงานเพื่อหาวิธีหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

ยุทธศาสตร์ WO เป็นความพยายามที่จะเอาประโยชน์จากโอกาสโดยการหาทางเอาชนะจุดอ่อน

ยุทธศาสตร์ WT พิจารณาถึงการตั้งรับหรือลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

TOWS Matrix เป็นประโยชน์มากในการกำหนดชุดทางเลือกที่จะใช้เป็นยุทธศาสตร์สำหรับผู้ที่อำนาจตัดสินใจซึ่งอาจเป็นประเด็นที่ไม่ได้คำนึงถึง TOWS Matrix สามารถใช้กับหน่วยงานในภาพรวมทั้งหมดหรืออาจใช้สำหรับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในองค์กรเท่านั้น อย่างไรก็ตาม TOWS Matrix เป็นเพียงวิธีการเดียวในหลายๆ วิธีการที่จะกำหนดเป็นทางเลือกสำหรับสร้างยุทธศาสตร์ได้ วิธีการอื่นเป็นการประเมินแต่ละหน่วยงานในองค์กรตามกรอบยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้

ตารางที่ 2 TOWS Matrix สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์

	จุดแข็งภายใน (S) เช่น ด้านการบริหารจัดการ การปฏิบัติงาน การเงิน การตลาด การวิจัยและพัฒนา การดำเนินงานต่างๆ เป็นต้น	จุดอ่อนภายใน (W) เช่น ด้านการบริหารจัดการ การปฏิบัติงาน การเงิน การตลาด การวิจัยและพัฒนา การดำเนินงานต่างๆ เป็นต้น
โอกาสภายนอก (O) รวมถึงความเสี่ยงด้วย เช่น สภาพเศรษฐกิจและการเมือง ในปัจจุบันและอนาคต การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการ และเทคโนโลยี	SO เป็นยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพในการ ประสบความสำเร็จสูงสุดโดยการ ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งขององค์กร เพื่อให้ได้ประโยชน์จากโอกาส ภายนอกมากที่สุด	WO Mini-Maxi เป็นยุทธศาสตร์เพื่อ เอาชนะจุดอ่อนให้ได้รับประโยชน์ จากโอกาสภายนอก
ภาวะคุกคามภายนอก (T) เช่น การขาดแคลนพลังงาน การแข่งขันสภาพเศรษฐกิจและ การเมือง การเปลี่ยนแปลงทาง สังคม ผลิตภัณฑ์ใหม่ การ ให้บริการและเทคโนโลยี	ST Maxi-Mini เป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้จุด แข็งเพื่อจัดการกับภาวะคุกคาม หรือหลีกเลี่ยงปัญหา	WT Mini-Mini เป็นยุทธศาสตร์เพื่อลด จุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม เช่น การลดค่าใช้จ่าย การระดม หนี้สินหรือการรวมธุรกิจ

แหล่งที่มา : Wehrich, Heinz. and Koontz, Harold, 2005.

Management: a global perspective. 11th ed. Singapore: McGraw-Hill. pp.94.

จากแนวคิดการกำหนดยุทธศาสตร์โดยใช้ตาราง TOWS Matrix สรุปได้ว่าการเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในเข้าด้วยกันเพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ขององค์กรนั้น เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติที่ส่งผลทำให้ได้ยุทธศาสตร์ที่ตรงประเด็นชัดเจนและท้าทายต่อการพัฒนาศักยภาพเชิงรุกขององค์กร โดยยุทธศาสตร์ SO นั้นเป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการใช้จุดแข็งในองค์กรร่วมกับโอกาสที่เอื้อจากภายนอก เป็นการคิดในเชิงรุกที่ตั้งเอกลักษณ์ความโดดเด่นขององค์กรมาใช้ได้อย่างเต็มที่ ยุทธศาสตร์ WO เป็นวิธีการที่จะลดจุดอ่อนภายในขององค์กรให้หมดไปหรือให้เหลือน้อยที่สุด โดยใช้ข้อได้เปรียบหรือโอกาสจากภายนอกมาช่วยแก้ไข เช่น กำลังคน เทคโนโลยี ฯลฯ ยุทธศาสตร์ ST เป็นวิธีดำเนินการในลักษณะที่เสริมจุดแข็งภายในก่อนเพื่อป้องกันภาวะคุกคามจากภายนอก ส่วนยุทธศาสตร์ WT นั้น เป็นยุทธศาสตร์ที่แสดงถึงความพยายามที่จะลดจุดอ่อนภายในขององค์กร ซึ่งเป็นการดำเนินการในเชิงรับและในเวลาเดียวกันจะต้องคิดหาวิธีที่จะ

หลีกเลี่ยงภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดจากภายนอกให้ได้ ซึ่งอาจเป็นวิธีการใหม่ๆ เพื่อใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนขององค์กร

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดของ วิเลน และ ฮังเกอร์(Wheelen & Hunger, 2004) เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ SWOT หมายถึง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม
2. การกำหนดกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดวิธีการดำเนินงานที่ผ่านการวางแผนอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วยงานวิจัย 2 ส่วน ได้แก่

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ครรชิต จามรมาน (2553) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีความเข้าใจและร่วมมือในการปฏิบัติในระดับดี ข้อเสนอแนะแนวทางในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติคือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ควรจัดทำแผนส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษา ควรจัดอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ครูทุกคน ควรจัดทำระบบติดตามและประเมินผล ควรจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้พอเพียง ควรจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรพิจารณาใช้ทักษะความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครู

งานศึกษาวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปปฏิบัติในการศึกษา (Peerapol Phaopeng, 2010) เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน เก็บข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของการ

น่านโยบายไปปฏิบัติมีส่วนสัมพันธ์กับเงื่อนไขของนโยบาย ลักษณะของผู้บริหารโรงเรียน และลักษณะของครูและนักเรียน ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน รวมถึงการสังเกตการณ์โรงเรียน 6 แห่งในกรุงเทพฯ พบว่า ควรมีการปรับปรุงองค์การโดยฝ่ายงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน ให้มีข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการค้นหาความรู้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการประมวลผลความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ รวมถึงเพิ่มหัวข้อด้านจริยธรรมในการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วย

งานวิจัยนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มระดับความสำเร็จของการน่านโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปปฏิบัติ ได้แก่ 1) กระทรวงศึกษาธิการควรจัดหาเครือข่ายสารสนเทศความเร็วสูงที่ใช้เคเบิลใยแก้วนำแสงเชื่อมต่อไปยังโรงเรียน แทนการใช้วงจรรีโมตเน็ตของผู้ให้บริการโทรคมนาคมซึ่งมีความเร็วต่ำ ลดค่าใช้จ่ายของโรงเรียน และแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมของการกระจายวงจรรีโมตเน็ต 2) ควรส่งเสริมให้โรงเรียนสร้างเนื้อหาความรู้เอง เช่น หลักสูตรที่มีความเป็นหนึ่ง หรือแนวปฏิบัติด้านการศึกษา 3) ควรฝึกอบรมครูและนักเรียนให้มีความรู้ทักษะการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้าไปในหลักสูตรและห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) ทีมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน ไม่ควรมีบทบาทเพียงการช่วยเหลือครูทางด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์เท่านั้น แต่ควรรวมถึงการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้าไปในวิชาเรียน

นพรุจ ศักดิ์ศิริ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการน่านโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้แนวคิดในการวิจัยประกอบด้วย แนวคิดตัวแบบของ ฟาน มิเตอร์ และ ฟาน ฮอร์น (Van & Van, 1975) และ แนวคิดการวัดความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติของ เบอร์แมน และ แม็คคลาฟลิน (Berman & McLaughlin, 1977) การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลคือผู้บริหารสถานศึกษาและผู้รับผิดชอบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนจากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 396 โรงเรียน และ การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เลือกสถานศึกษา 12 แห่งเป็นกรณีศึกษา ใช้แบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยสรุปว่า ความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านระดับการบรรลุเป้าหมายและด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถภาพของนักเรียนที่ได้รับการปรับปรุงและด้านความต่อเนื่องของวิธีการและเครื่องมืออยู่ในระดับมาก ความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติขึ้นกับขนาดของโรงเรียน ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติ พบว่า มีตัวแปร 7 ตัว ได้แก่

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน บุคลากรในหน่วยงาน สภาพแวดล้อมทางสังคม ทรัพยากรองค์การ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การติดต่อสื่อสาร และ สภาพแวดล้อมทางการเมือง

งานวิจัยนี้ยังมีข้อเสนอแนะหลายประการ ได้แก่ 1) ควรกำหนดให้นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ 2) ควรจัดหาทรัพยากรให้กระจายอย่างเท่าเทียม โดยพิจารณาจัดสรรตามเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น เน้นจัดสรรสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ตามชนบทซึ่งไม่มีศักยภาพที่จะระดมทรัพยากรเองได้ 3) ควรกำหนดอัตราบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประจำโรงเรียน 4) ควรมีมาตรการเพื่อให้ครูและนักเรียน สามารถกู้เงินในการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ 5) ควรส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดโครงการให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ชุมชน 6) ควรมีการกำหนดนโยบายและการติดตามตรวจสอบให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และควรกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันด้วย 7) กระทรวงศึกษาธิการควรจัดให้มีมหาวิทยาลัยพี่เลี้ยงในการพัฒนาโรงเรียนต้นแบบการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และนำไปขยายผลในโอกาสต่อไป 8) ควรให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบ รวบรวม จัดเก็บ และเผยแพร่ผลงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 9) ควรกระจายอำนาจการบริหารจัดการในส่วนโครงสร้างพื้นฐานไปสู่โรงเรียน 10) ควรมีการจัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผสมผสานกับแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาและสอดคล้องกับแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

สุรางค์ วีรกิจพานิชย์ (Surang Weerakitpanich, 2004) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้โดยอาศัยการจัดการที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน วิธีการศึกษากระทำโดยการวิจัยสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของครูและแบบแผนของการเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนการมีส่วนร่วมขึ้นอยู่กับท่าทีของครูต่อนโยบาย และแบบแผนการเป็นผู้นำของผู้บริหารขึ้นกับประสบการณ์ ปัจจัยที่มีผลต่อท่าทีของครู ได้แก่ ขนาดโรงเรียน ชื่อเสียงโรงเรียน การมีอุปกรณ์การสอนและการเรียนรู้ ความสนับสนุนภายนอก รูปแบบการบริการ การเลือกวิธีการบริหาร โอกาสการฝึกอบรม คุณลักษณะเชิงอาชีพ ความสนับสนุนของโรงเรียนและการได้พบปะกับคณะกรรมการโรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ศิริลักษณ์ นาทัน (2550) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน กลุ่ม

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน 265 คน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 265 คน รวมทั้งสิ้น 530 คน โดยใช้กรอบแนวคิดในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จำเป็น 2) ด้านการบริหารจัดการ 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จำเป็น ระบบสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียน พบว่า มีการสื่อสารแบบใช้งานระบบ Leased Line ในส่วนการกระจายสัญญาณจะกระจายไปสู่ห้องคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือห้องสมุด วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บริหารเพื่อหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ครูใช้เพื่อค้นหาแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และ นักเรียนใช้เพื่อสืบค้นข้อมูลประกอบการเรียนและความบันเทิง ด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โรงเรียนได้รับจัดสรรงบประมาณของ สพฐ. ในส่วนของซอฟต์แวร์พบว่าการพัฒนาขึ้นใช้เองในโรงเรียนน้อย ส่วนใหญ่ซอฟต์แวร์ที่นำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนคือ Microsoft Word

2. ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน ซึ่งในการวางแผน มีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก่อน ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน โดยมีแนวทางดำเนินการของโครงการโรงเรียนต้นแบบฯ จาก สพฐ. มาประกอบ และมีการประเมินผลแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนแต่ละปีโดยผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทุกภาคเรียน มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดให้มีสื่อ สิ่งเรียนรู้ อำนวยความสะดวกต่างๆ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้าไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน และมีการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานต่างๆ

สำหรับปัญหาการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แก่

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จำเป็น พบว่า อุปกรณ์เครือข่ายและการสื่อสารไม่เพียงพอ ศูนย์บริการทางวิชาการที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลมีน้อย อีกทั้ง การแลกเปลี่ยนถ่ายโอนสารสนเทศผ่านระบบเครือข่ายภายในโรงเรียนยังมีปัญหา รวมถึงข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ตเก่า ไม่ทันสมัย

2) ด้านการดำเนินการต่างๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ล่าช้าไม่เป็นไปตามปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนด ข้อมูลสารสนเทศในคลังข้อมูลของโรงเรียนมีน้อย ไม่สามารถใช้

ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง ค่าใช้จ่ายในการเข้าพื้นที่เว็บไซต์มีราคาสูง ขาดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมาดูแลระบบเครือข่าย ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง โปรแกรมพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยพี่เลี้ยงไม่สอดคล้องกับความต้องการ งบประมาณที่จัดสรรสำหรับการพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่เพียงพอ ขาดการขยายผลสิ่งที่ได้จากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไม่มีความชัดเจนในเรื่องความก้าวหน้าของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขาดการนิเทศให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้าน ICT อย่างสม่ำเสมอ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถในการพัฒนาซอฟต์แวร์ ไม่มีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนซอฟต์แวร์กับหน่วยงานอื่นๆ

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ขาดการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์ ต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน การสอนการใช้บทเรียน CAI บนเว็บเพื่อให้นักเรียนใช้ในการเชื่อมโยงการเรียนรู้ทั้งภายในบทเรียนและกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตมีน้อย มีการผลิตสื่อและนำเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้มีน้อย การสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนหรือนักเรียนด้วยกันทั้งในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีน้อย ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตน้อย การใช้บทเรียน CAI บนเว็บ เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ทั้งภายในบทเรียนกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตมีน้อย การจัดนิทรรศการแสดงผลงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักเรียนในแต่ละปีมีน้อย

สุทธนู ศรีไสย์ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมของประเทศอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ โดยจำเป็นต้องปรับปรุงด้านการบริหารจัดการ และด้านบุคลากร ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานคือ คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอกับผู้เรียน คอมพิวเตอร์ล้าสมัย ความเร็วต่ำ ขาดครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ งบประมาณไม่เพียงพอ ไม่มีการสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา และไม่มีซอฟต์แวร์ใหม่ๆ

สุทธนู และคณะ ยังได้จัดทำข้อเสนอแนะทางนโยบายและมาตรการส่งเสริมพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ได้แก่ การวางแผนกลยุทธ์และปฏิบัติการของสถานศึกษาต่อการใช้อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาทราบว่ากำลังทำอะไรในอีก 3-5 ปีข้างหน้า แผนการปฏิบัติแต่ละปีที่สอดคล้องกับแผนเชิงกลยุทธ์เป็นอย่างไร มีตัวชี้วัดใดที่จะใช้วัดว่าแผนที่ดำเนินการอยู่สำเร็จมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลตอบแทนจากการลงทุนด้านไอทีของภาครัฐ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการด้านไอที มีดังนี้ คือ

1. การสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากรมีความรู้ด้านเทคโนโลยีและมีการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่อง
3. ความซับซ้อนและความเสี่ยงของโครงการ
4. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่
5. การแก้ไขกฎระเบียบให้สอดคล้องกับแนวทางที่ปรับปรุงใหม่
6. การประชาสัมพันธ์โครงการ
7. การติดตามความเติบโตของอุปสงค์ต่อบริการของผู้รับบริการ
8. เทคโนโลยีที่สอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโครงการ
9. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงระบบ
10. ทักษะคติของเจ้าหน้าที่ต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน
11. งบประมาณในการสนับสนุนโครงการ
12. โครงสร้างพื้นฐานที่ดีและเพียงพอ
13. การติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ในประเด็นการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา การสนับสนุนหน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชนผลิตสื่อการเรียนการสอน หนังสือ ตำราเรียน รวมทั้งบทเรียนและเนื้อหาสาระที่มีคุณภาพผ่าน สื่อต่างๆ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสนับสนุนให้มีระบบ ทดสอบผู้เรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การส่งเสริมสนับสนุนการนำไอซีทีมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา เพิ่มโอกาสและพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครู โดยใช้เทคโนโลยีเครือข่ายไร้สาย ความเร็วสูง เร่งส่งเสริมให้มีการการศึกษาฝึกอบรม พัฒนาครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถใช้ บำรุงรักษาระบบไอซีทีเพื่อการศึกษาได้อย่างทั่วถึง โดยเน้นการฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม

งานวิจัยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พกพาเพื่อการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) เปิดเผยผลวิจัยโครงการรูปแบบการ พัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา OLPC พบว่า ไม่มีสัญญาณชัดเจนว่าทำให้นักเรียนเรียนดีขึ้นหรือแย่ลง แต่เป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ตามทฤษฎีใหม่ได้ ระบุว่าหากเป็น

โรงเรียนธรรมดาที่ไม่ได้ปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้เป็นแนวใหม่รองรับเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา การลงทุนโครงการดังกล่าวเสี่ยงต่อการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

อานันท์ สีสพิทักษ์เกียรติ (2553) อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักวิชาการและนักวิจัยโครงการ เปิดเผยว่า จากการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มนำร่องโครงการดังกล่าว 7 แห่ง ได้แก่ รร.บ้านสันกำแพง จ.เชียงใหม่, รร.บ้านขาแข้ง จ.เชียงราย, รร.เทศบาลนครลำปาง 4 จ.ลำปาง, รร.บ้านสามขา จ.ลำปาง, รร.วุฒินันท์ จ.ระยอง, รร.ตรุณสิกขาลัย และ รร.สาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งส่วนใหญ่นำร่องกับเด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีนำร่องระดับประถมศึกษาตอนต้นบ้างเล็กน้อย เริ่มนำร่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 และในปี 2552 จึงทำการวิจัยติดตามผล มีเพียงเรื่องการอ่านและการเขียนเท่านั้นที่มีรายงานว่านักเรียนมีพัฒนาการมากขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม หากขยายมุมมองให้มากขึ้นกว่าผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการจะพบว่าเด็กมีทักษะที่ดีเกิดขึ้นหลายอย่าง เช่น ความกระตือรือร้นในการทำงานมีค่อนข้างมาก สามารถเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ เข้ากับการเรียนรู้ สืบค้นข้อมูลได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามทฤษฎีใหม่ที่ต้องการเน้นให้เด็ก คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง เป็นทักษะที่ภาคอุตสาหกรรมในยุคใหม่ต้องการ

เป็นที่สังเกตว่าคอมพิวเตอร์พกพาจะเป็นเครื่องมือที่สร้างประโยชน์ทางการเรียนรู้แก่เด็กได้เฉพาะกับโรงเรียนที่มีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้เป็นไปตามทฤษฎีใหม่ จะเห็นว่าทั้ง 7 โรงเรียน ที่ทำการศึกษานั้นล้วนปรับแนวทางการเรียนรู้ให้เป็นแบบ Constructionism ซึ่งเน้นการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติผ่านการให้เด็กทำโครงการ เน้นกระบวนการคิด แต่มีข้อคิดที่ว่าถ้าใช้กับโรงเรียนทั่วไปในระบบการศึกษาที่ไม่ได้มีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้เป็นแนวใหม่ การลงทุนดังกล่าวก็เสี่ยงที่จะไม่คุ้มค่าถ้าไม่มีการปรับการเรียนการสอนรองรับ เด็กจะตื่นตื้นกับการมีของเล่นใหม่ในชั้นเรียนแค่ช่วงสั้นๆ จากนั้นจะเริ่มเบื่อ ในที่สุดคอมพิวเตอร์พกพาก็จะกลายเป็นส่วนเกินของชั้นเรียนของนักเรียนและครูผู้สอน เด็กจะเอาแต่เล่นคอมพิวเตอร์พกพา ไม่สนใจครูผู้สอน สุดท้ายครูก็จะสั่งห้ามนำคอมพิวเตอร์พกพาเข้าชั้นเรียน ซึ่งขณะนี้ มี รร. ในบางประเทศสั่งห้ามแล้ว

ข้อดีของคอมพิวเตอร์พกพาคือสามารถให้นักเรียนใช้สืบค้นหาข้อมูลได้ ทุกที่ทุกเวลา ในกรณี รร.เทศบาลนครลำปาง 4 มีรายงานว่าเมื่อนักเรียนได้รับเครื่องใหม่ๆ นักเรียนจะนำกลับบ้านทุกวัน เมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ที่บ้านก็จะเริ่มทิ้งคอมพิวเตอร์พกพาไว้ที่โรงเรียน การสรุปผลของ ร.ร.ตรุณสิกขาลัย พบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาของโครงการไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนของโรงเรียนที่ตั้งในสังคมเมืองและมีการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายอยู่แล้ว บรรยากาศห้องเรียนเต็มไปด้วยเทคโนโลยีหลากหลายที่เด็กคุ้นเคยและใช้งานได้รวดเร็วกว่า นักเรียนมีการบ้านต้องเรียนพิเศษมากจนไม่มีเวลาเรียนรู้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาลังเลิกเรียน

ดร. อานันท์ ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบ Constructionism หรือที่นิยมเรียกเป็นภาษาไทยว่า “การเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา” ว่าเป็นแนวคิดที่เริ่มมีการพูดถึงกันมากขึ้นในแวดวงการศึกษาของไทยในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ซึ่งอาจเกิดจากการที่พระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปี พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. 2545 นั้นกำหนดออกมาค่อนข้างชัดเจนว่าการเรียนการสอนในโรงเรียนจะต้องพัฒนาให้ก้าวไปไกลกว่าการให้ครูยืนสอนอยู่หน้าชั้น พ.ร.บ. การศึกษาฯ มีการกล่าวถึงการสอนที่นักเรียนมีความสำคัญที่สุด การเรียนรู้ต้องถูกจัดให้เหมาะสมกับความสนใจที่แตกต่างของนักเรียน และเน้นพัฒนาให้เยาวชนของไทยคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาเป็น ข้อกำหนดเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการสอนให้เด็กเรียนเก่งได้เกรดสูงๆ เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพออีกต่อไป พ.ร.บ. การศึกษาฯ ได้เปิดช่องให้มีการพูดถึงเรื่องการเรียนรู้สมัยใหม่มากขึ้น Constructionism เป็นหลักการหนึ่งที่กลุ่มคนในแวดวงการศึกษาให้ความสนใจค่อนข้างมาก มีการนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมีลักษณะที่สอดคล้องกับสิ่งที่ พ.ร.บ. การศึกษาฯ กล่าวถึง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2555) ได้เปิดเผยผลการศึกษา โครงการนำร่องการประยุกต์และบูรณาการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาตามแนวนโยบายของรัฐบาลระยะที่ 1 (2555) นิยมเรียกสั้นๆ ว่า นโยบาย “One Tablet PC per Child” หรือ OTPC ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางของการนำคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในการสร้างความเข้าใจและสามารถนำคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตไปให้เพื่อส่งเสริมศักยภาพด้านการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนในโรงเรียนนำร่อง 5 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนสาธิต มศว. ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โรงเรียนราชวินิต กทม. โรงเรียนอนุบาลลำปาง จ.ลำปาง โรงเรียนสนามบิน จ.ขอนแก่น โรงเรียนอนุบาลพังงา จ.พังงา โดยทดลองกับนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.4 ชั้นเรียนละ 1 ห้อง ห้องละประมาณ 40-50 คน โครงการนำร่องฯ เริ่มวันที่ 1 ตุลาคม 2554 สิ้นสุดโครงการวันที่ 31 พฤษภาคม 2555 มีผลสรุปดังนี้

การใช้แท็บเล็ตมีผลส่งถึงนักเรียนใน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมและสุขภาพ ในด้านพฤติกรรมพบว่าการเรียนรู้โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้น นักเรียนไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการฝึกหัดและทำกิจกรรมที่หลากหลายจนพบความถนัดของตนเอง แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านประสบการณ์เรื่องเทคโนโลยี การฝึกคิดหลายวิธี สร้างสรรค์ และนักเรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้ สำหรับการใส่แท็บเล็ตอย่างรู้เท่าทันพบว่านักเรียนชั้นป. 4 มีการเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดการ สร้างสรรค์ ประเมิน บูรณาการ มากกว่านักเรียนชั้น ป. 1 ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของนักเรียนนั้นยังมีความแตกต่างกันในแต่ละโรงเรียนอีกด้วย ด้านการเรียนรู้ในห้องเรียนพบว่า นักเรียนมีความสุข

กระตือรือร้น สนใจเรียนมากขึ้น นักเรียนชั้น ป. 4 เรียนรู้ได้เร็วกว่า ทั้งยังทำให้นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาทักษะและวินัยในเรื่องการดูแลและรับผิดชอบอุปกรณ์ พฤติกรรมและคุณภาพชีวิต ไม่พบปัญหาด้านพฤติกรรมและคุณภาพชีวิต และไม่พบปัญหาเด็กติดเกม

ผลการใช้แท็บเล็ตในโรงเรียนยังมีผลต่อครูในด้านพฤติกรรม 2 ด้านคือ พฤติกรรมการสอน ครูต้องพึ่งความช่วยเหลือจากผู้ช่วยด้านเทคนิคในระหว่างการสอนที่ใช้แท็บเล็ต มีภาระงานเตรียมการสอน การดูแลและควบคุมชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ครูมีความตั้งใจกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น และสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม และการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางพบว่า การใช้สื่อการสอนเพื่อการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ส่วนพฤติกรรมการสอนที่เปลี่ยนแปลงของครูคือการจัดสิ่งแวดล้อมที่จูงใจและเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้เด็กได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดและทำ ครูให้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น

ทัศนคติของครูที่มีต่อแท็บเล็ต พบว่า แท็บเล็ตเป็นสื่อที่ทันสมัยแต่ไม่ได้เป็นตัวแทนครู แต่ช่วยเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ เป็นทางเลือกใหม่ในการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองของทั้งของครูและนักเรียน ช่วยให้งานกิจกรรมการเตรียมการสอนวิทยาศาสตร์ได้ง่ายขึ้น แต่ครูมีภาระและต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนเพิ่มขึ้น ซึ่งเวลาสอนจริงสามารถแบ่งเบาภาระจากครูได้ มีการเรียนรู้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่องแอปพลิเคชันต่างๆ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ ฝึกทักษะแบบ Learning by Doing อย่างแท้จริง และยังช่วยให้เด็กได้ฝึกประสบการณ์ทางภาษาอีกด้วย

สำหรับมุมมองและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ มีมุมมองว่าการใช้แท็บเล็ตไม่สามารถสอนเพิ่มได้ในเรื่องของจริยธรรม และจะเกิดปัญหาขึ้นบนสื่อออนไลน์ซึ่งมาควบคู่กับการแจกแท็บเล็ต ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล เอื้อประโยชน์ในการเข้าถึงแหล่งค้นคว้าและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้แท็บเล็ตจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้เด็กก้าวทันโลก วัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มุมมองจากผู้บริหารและครู มองว่า การให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อในแบบรายบุคคลพร้อมกันทั้งห้องทำได้ยากสำหรับการดูแลและควบคุมเวลา เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ยังพบปัญหาในเรื่องความพร้อมของนักเรียน ป. 1 สื่อและแหล่งเรียนรู้ในแท็บเล็ตควรมีเพิ่มมากกว่าที่เป็นอยู่ และต้องดึงดูความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้แอปพลิเคชันที่ใช้เสริมกระบวนการเรียนรู้ควรพัฒนาเป็นภาษาไทย สำหรับเด็กบางกลุ่มที่ยังไม่พร้อม

มุมมองของผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความสำคัญในเรื่องความรับผิดชอบต่อกรณีแท็บเล็ตเสียหายหรือสูญหาย นอกจากนี้ยังพบความเอาใจใส่ดูแลของผู้ปกครองที่ไม่เท่าเทียมกันและความไม่พร้อมของเทคโนโลยีและเครือข่ายที่บ้านอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ

โครงการวิจัยดังกล่าว ยังได้สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ควรมีการจัดทำแผนแม่บทในการแจกแท็บเล็ต โดยแผนแม่บทจะต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยเท่าที่จำเป็น ดังต่อไปนี้ แผนแม่บทจะต้องมีผลถึงผู้บริหารสถานศึกษา มีผลไปถึงครูประจำชั้น และครูประจำกลุ่มสาระวิชาในการจัดการเรียนการสอน มีผลต่อนักเรียนเพื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ ตลอดถึงจะต้องมีผลถึงผู้ปกครอง พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ถือเป็นความสำคัญเบื้องต้น ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแจกแท็บเล็ต

2. ในกรณีที่แจกแท็บเล็ตกันอย่างกว้างขวาง ที่ไม่ใช่โครงการนำร่อง ต้องมีการพัฒนาเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนในทุกประเด็นของเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระเน้นคุณภาพที่ดี ซึ่งเนื้อหาต้องมีความน่าสนใจที่จะทำให้นักเรียนมีความสนใจเพิ่มมากขึ้นและเกิดการเรียนรู้มากขึ้นกว่าการเรียนในหนังสือ

3. ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องจัดหางบประมาณและวางแผนจัดการหาบุคลากรที่จะเข้ามาช่วยครูทางเทคนิคในทุกๆ โรงเรียน อย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คนในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ควรมีบุคลากรด้านเทคนิคมากกว่า 1 คน

4. ถ้ามีงบประมาณจำกัดและจำเป็นต้องเลือกแจกแท็บเล็ตนักเรียนในบางชั้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษา 2 ชั้นคือ ป. 1 และ ป. 4 สามารถบอกได้ว่าควรแจกแท็บเล็ตเด็ก ป. 4 ก่อน

5. ถ้ามีงบประมาณจำกัด เบื้องต้นไม่จำเป็นต้องแจกนักเรียนทุกคน จากผลการศึกษาพบว่า เราอาจจะจัดการเรียนแบบหมุนเวียนกันมาเรียน เปิดเป็นห้องเรียนแท็บเล็ตและจัดตารางเรียนให้ทุกคนได้มีโอกาสมาใช้แบบหมุนเวียน การดำเนินการในลักษณะนี้จะทำให้ประหยัดงบประมาณในการซื้อแท็บเล็ตได้เป็นจำนวนมาก นำมาพัฒนาครู จ้างช่างเทคนิค พัฒนาเนื้อหาในเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ และสามารถกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่โรงเรียนอื่นๆ ได้อีกทางหนึ่ง

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มาร์กาเรต ร็อก (Magaret, 2012) ได้รายงานสถานการณ์การใช้แท็บเล็ตในประเทศสหรัฐอเมริกาว่า รัฐบาลกลางสหรัฐ กลุ่มผู้ประกอบการสิ่งพิมพ์ และภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ได้ร่วมกันผลักดันให้มีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตในโรงเรียนของรัฐเช่นกัน โดยคาดว่าแท็บเล็ตจะช่วยให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณ 3 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อปี จากการไม่แจกตำราเรียนที่ต้องใช้งบประมาณมากถึง 7 พันล้านต่อปี ซึ่งหนังสือจำนวนมากมักล้าสมัยใน 7-10 ปี และยังเป็น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่ห้องเรียนอีกด้วย

การจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจำนวนมากพร้อมๆ กัน จะทำให้มีราคาถูกลงจนเหลือราว 150 เหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อเครื่อง ซึ่งหากจัดซื้อให้นักเรียนก็จะทำให้ประหยัดงบประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของงบประมาณที่ต้องใช้เพื่อซื้อหนังสือในปัจจุบัน

เมื่อสองปีที่ผ่านมา เมืองนิวยอร์กเคยต่อต้านการใช้ไอแพด (iPad) และอุปกรณ์โมบาย โดยไม่ให้เชื่อมต่อกับระบบ W-iFi ของโรงเรียน แต่ในปี 2555 กลับใช้งบประมาณมากกว่าล้านเหรียญ ในการจัดซื้อไอแพดให้ครู ถือเป็นการลงทุนในเทคโนโลยีมากกว่าโครงสร้างพื้นฐาน แต่นักการศึกษา ก็เชื่อว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่ากับการเปลี่ยนถ่ายเข้าสู่ดิจิทัล เพราะแท็บเล็ตเป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบันที่เด็กจะต้องเรียนรู้ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ใช้ตำราเรียนที่น่าสนใจและสามารถโต้ตอบกับเด็กได้ทันที

สำนักพิมพ์ Houghton Mifflin Harcourt ได้ทดสอบตำราพีชคณิต 1 รุ่นที่เป็นดิจิทัล ที่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้เรียนได้สำหรับไอแพด ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง พบว่า นักเรียนที่ใช้ไอแพดได้คะแนนทดสอบมาตรฐานสูงกว่านักเรียนที่ใช้ตำราเรียนกระดาษแบบเดิม

โปรแกรมพีชคณิตดิจิทัลดังกล่าวประกอบด้วยรูปภาพกราฟิกและวิดีโอ มีคำถามฝังอยู่ภายในโปรแกรมทำให้นักเรียนสามารถโต้ตอบ มีส่วนร่วม และให้ผลสะท้อนกลับทันที มีความน่าสนใจมากกว่า กระตุ้นการเรียนรู้มากกว่า และยืดหยุ่นนักเรียนไว้กับบทเรียนมากกว่าตำรากระดาษ แท็บเล็ตน่าจะประสบความสำเร็จในการแทนที่ตำราเรียนแบบเดิม นักการศึกษาต่างเห็นพ้องในข้อดีของหนังสือดิจิทัล เช่น สามารถอัปเดตสารสนเทศได้รวดเร็ว ทันสมัย สามารถให้การบ้านออนไลน์ ตรวจสอบการบ้าน เก็บประวัติการเรียนรู้ของเด็กได้เป็นรายคน ให้ภาพและเสียงที่มีคุณภาพสูง นักเรียนโต้ตอบมีส่วนร่วมในการเรียนได้มากกว่า ซึ่งบริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง Apple และ Google ได้นำเสนอแอปพลิเคชันด้านการศึกษามากกว่าหนึ่งล้านแอปพลิเคชัน เป็นสิ่งที่ทำลายของนักการศึกษาในการเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับเด็กนักเรียน

เด็กที่ต้องการการเรียนรู้พิเศษ จะได้ประโยชน์มากจากแอปพลิเคชันเฉพาะด้าน เช่น ช่วยเหลือเด็กออทิสติกในการพัฒนาทักษะด้านภาษา การออกเสียง ลดความเครียด เพิ่มทักษะในการจัดการสิ่งของและสถานการณ์ยุ่งเหยิง เป็นต้น

ยังมีกลุ่มนักวิจัยกลุ่มเล็กๆ อีกจำนวนหนึ่งเห็นว่าผู้อ่านสามารถจดจำสิ่งที่อ่านจากหนังสือที่พิมพ์ออกมาได้นานกว่าสิ่งที่อ่านจากหน้าจอ ทำให้เกิดข้อกังขาในกรณีของแท็บเล็ตในห้องเรียน เคท การ์แลนด์ (Kate Garland) ผู้สอนจิตวิทยาที่ University of Leicester ในประเทศอังกฤษ ได้ศึกษาผลของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ที่มีต่อความจำ โดยได้ทดสอบถามคำถามด้านเศรษฐศาสตร์กับนักศึกษาจิตวิทยาจำนวนหนึ่งที่อ่านเอกสารดิจิทัลและอ่านเอกสารที่พิมพ์ออกมา ผลการศึกษาพบว่า สำหรับเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยแล้ว นักศึกษากลุ่มที่อ่านเนื้อหาบนสื่อดิจิทัลต้องอ่านหลายรอบกว่าจะได้ระดับความรู้อยู่เท่ากับกลุ่มที่อ่านเอกสารฉบับพิมพ์

แม้จะมีข้อสงสัยอยู่บ้างว่าการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ตอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น เทคนิคของครู เนื้อหาบทเรียน หรือแอปพลิเคชัน แต่เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจะเข้าไปอยู่ในห้องเรียนยุคนี้แน่นอน พ่อแม่บางส่วนที่สามารถซื้อหาแท็บเล็ตให้บุตรหลานได้ก็มีจำนวนมากขึ้น McKinsey และ

GSMA ได้คาดการณ์ตลาดสื่อด้านการศึกษาว่าจะมีมูลค่าสูงถึง 70 พันล้านเหรียญในปี 2020 และคาดการณ์ความต้องการของอุปกรณ์สำหรับสื่อด้านการศึกษา เช่น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต ว่าอาจจะมีมูลค่าสูงถึง 32 พันล้านเหรียญในช่วงเวลาเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม นอกจากแท็บเล็ต องค์กรประกอบอื่นๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน แอปพลิเคชันด้านการศึกษา และความปลอดภัย ฯลฯ ยังจะต้องเป็นงานหลักที่จะต้องมีการเตรียมการและทำความเข้าใจกับโรงเรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อไป

โรงเรียนในทวีปแอฟริกากำลังก้าวเข้าสู่ระบบดิจิทัล (economist, 2012) ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนในโรงเรียน Amaf ในประเทศ Kenya มีโอกาสได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตที่บรรจุหลักสูตรการเรียนรู้ในรูปแบบมัลติมีเดีย ภายใต้โครงการนำร่องที่ดำเนินงานโดย eLimu บริษัทสิ่งพิมพ์ในท้องถิ่นที่ต้องการมองหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะมาทดแทนระบบหนังสือแบบเดิมซึ่งมีราคาแพงและยังต้องเปลี่ยนบ่อยๆ เพราะตกครุ่น หากโครงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษานี้ประสบผลสำเร็จ ก็จะเป็นแนวทางให้แท็บเล็ตและอุปกรณ์ดิจิทัลอื่นๆ เข้าสู่ระบบการศึกษาในแอฟริกาได้

Safaricom ผู้ประกอบการโทรศัพท์มือถือ หวังที่จะมีส่วนแบ่งในตลาดการศึกษาดิจิทัลเช่นกัน จึงได้พัฒนาเนื้อหาบทเรียนออนไลน์ โดยนำบทเรียนวิดีโอเทปพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ นั่นหมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า 7,000 แห่งก็จะสามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์นี้ได้

เด็กแอฟริกัน 300 ล้านคน เป็นกลุ่มเป้าหมายของบริษัทยักษ์ใหญ่หลายแห่ง เป็นต้นว่า อเมซอนดอทคอม (amazon.com) มองเห็นตลาดการขาย Kindle e-readers ในแอฟริกา ก็เช่นเดียวกัน จึงได้เพิ่มความสามารถให้อุปกรณ์ Kindle เช่น หนังสือพูดได้ ภาษาใหม่ๆ และแบตเตอรี่ที่มีอายุการใช้งานนานขึ้น

บริษัทอินเทล (Intel) ผู้ผลิตชิปคอมพิวเตอร์รายใหญ่คาดว่าการศึกษาจะทำให้ตลาดเติบโตมากกว่า 2 เท่าในแอฟริกา บริษัทได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่รัฐบาลแอฟริกันในการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ระดับเข้าถึง (entry-level computers) ใน Nigeria อินเทลยังได้ซื้อบริษัทโทรคมนาคม MTN และ Cinfores ผู้ประกอบการสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันเตรียมสอบเพื่อให้บริการทางโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นบริการที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ แม้คนยากจนก็ยังยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อให้ได้เข้าถึงการศึกษาดิจิทัล โดยใน Kenya พบว่า 8 ใน 10 ของผู้ปกครองยอมจ่ายค่าเรียนพิเศษนอกโรงเรียน โรงเรียน Amaf เก็บค่าบริการ 10 เหรียญต่อเดือน eLimu ยังหวังสร้างรายได้จากการให้บริการดาวน์โหลดแต่ละครั้งอีกด้วย

คำถามมีอยู่ว่าแท็บเล็ตได้ช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้จริงหรือไม่ ผลการศึกษาวิจัยเมื่อไม่นานมานี้ใน Ghana พบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียน 350 คนที่ได้รับ Kindle e-readers โดยองค์กรการกุศล Worldreader เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ใน Ethiopia นักวิจัยยังพบว่า แม้

ขณะที่ครูไม่อยู่ในห้องเรียน นักเรียนก็รู้จักใช้แท็บเล็ตที่ได้จากโครงการ One Laptop Per Child ฝึกฝนการอ่านให้ตัวเอง ผลการศึกษาในโรงเรียน Amaf ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเพิ่มจาก 58 เป็น 73 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนในเวลาเพียงเทอมเดียวนั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของเกาหลีใต้ (Piejko, 2011) ประกาศแผนการเปลี่ยนตำราเรียนกระดาษสู่หนังสือดิจิทัลให้เสร็จสิ้นภายในปี ค.ศ. 2015 ถือเป็นกาเปิดตลาดขนาดใหญ่ให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต (Tablet PC) แล็ปท็อป (LapTop) และสมาร์ทโฟน (Smart Phone) โดยโครงการการศึกษาอุดมปัญญา หรือ "Smart Education" ของรัฐบาล จะสร้างระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ก้อนเมฆ (Cloud Computing Network) เพื่อให้นักเรียนเข้าถึงหนังสือดิจิทัล และจัดเก็บการบ้านได้ ในปี ค.ศ. 2013 จะมีห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งนักเรียนที่เจ็บป่วยหรือขาดเรียนจะสามารถเข้ามาติดตามบทเรียนย้อนหลังได้ในห้องเรียนเสมือน การปรับหลักสูตรสู่หนังสือดิจิทัลจะทำกับนักเรียนมัธยมต้นในปีค.ศ. 2014 ตามด้วยมัธยมศึกษาตอนปลายในปีถัดมา รวมถึงการทดสอบทางวิชาการก็จะจัดให้เป็นการสอบทางออนไลน์ ซึ่งโรงเรียนทุกแห่งจะมีจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายในปี ค.ศ. 2015 และกระทรวงฯ จะจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตแจกฟรีสำหรับครอบครัวที่มีรายได้น้อย

จะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งการนำนโยบายสู่การปฏิบัติงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์พกพาเพื่อการศึกษา จากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะได้นำไปใช้ในการอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ในบทนี้จะนำเสนอระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยในขั้นตอนการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ใช้ทั้งวิธีการเลือกแบบเจาะจง และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งที่เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง การเก็บข้อมูลใช้ทั้งวิธีการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติพื้นฐาน

งานวิจัยนี้ มีการเก็บข้อมูลรวมทั้งหมด 2 ชุด ได้แก่ 1) ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย 2) ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ คือ ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และ ระดับโรงเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ได้
1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย	1) คณะกรรมการบริหารนโยบาย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระดับบน	1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย
2) หน่วยงานนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน 3 ระดับ	2) ผู้บริหารและผู้นำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ	2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
2.1) กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	2.1) ผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ	2.1) ระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง
2.2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) 181 แห่ง	2.2) ผู้อำนวยการ สพป. รองผู้อำนวยการ สพป. หรือ ผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT และศึกษานิเทศก์	2.2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
2.3) โรงเรียนในสังกัด สพป. และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) 391 แห่ง	2.3) ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT ครูผู้สอน ชั้น ป. 1 และ ครูผู้สอนชั้น ป. 2	2.3) ระดับโรงเรียน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ข้อมูลที่ได้
1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย
2) แบบสัมภาษณ์ และ แบบสอบถาม	2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ
2.1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	2.1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
2.2) แบบสอบถาม	2.2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
2.3) แบบสอบถาม	2.3) ระดับโรงเรียน

3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล	ข้อมูล
1) การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญ	1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย
2) การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญ และสถิติพื้นฐาน ดังนี้	2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
2.1) การวิเคราะห์เนื้อหา สรุปสาระสำคัญ	2.1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
2.2) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
2.3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.3) ระดับโรงเรียน

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน 2) เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหา

เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

โดยออกแบบการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

3.2.2 ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

3.2.3 ขั้นตอนที่ 3 ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

3.2.4 ขั้นตอนที่ 4 ประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

3.2.5 ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

รายละเอียดในแต่ละขั้นตอน เป็นดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

- 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย
- 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3

ระดับ คือ

- 2.1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
- 2.2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
- 2.3) ระดับโรงเรียน

1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระดับบน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งสร้างโดยยึดประเด็นตามกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการกำหนดนโยบาย แล้วตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการติดต่อนัดหมายและขอเข้าพบผู้ให้ข้อมูล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ระหว่างเดือน สิงหาคม – กันยายน 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญในประเด็นตามกรอบแนวคิดของการกำหนดนโยบาย

2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างคือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และนักวิชาการใน สพฐ. ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนไปปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งสร้างโดยยึดประเด็นตามกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ แล้วตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการติดต่อนัดหมายและขอเข้าพบผู้ให้ข้อมูล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ระหว่างเดือน กันยายน - ตุลาคม 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญในประเด็นตามกรอบแนวคิดของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

ประชากร คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) จำนวน 183 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ สพป. 181 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ผู้บริหาร สพป. ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน และ รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT 1 คน (2)ศึกษานิเทศก์ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

(1) กำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดการวิจัย

(2) จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. และรายการข้อคำถามแต่ละประเด็นเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

(3) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

(3.1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการนำเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสู่การปฏิบัติ จำนวน 5 คน เกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีความสอดคล้องมีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/จุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/จุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงเนื้อหา/จุดประสงค์

(3.2) นำผลการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/จุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อความกับเนื้อหา/จุดประสงค์ ดังนี้

ถ้า $IOC > .50$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์

ถ้า $IOC \leq .50$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .80 จำนวน 1 ข้อ และเท่ากับ 1.00 จำนวน 59 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ .99 นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อความและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

(3.3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้อำนวยการ สพป. รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงาน ICT และศึกษานิเทศก์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครราชสีมาเขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 12 คน

(3.4) นำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามมาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551) โดยสูตร

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ k คือ จำนวนข้อ

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ .91 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยง และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(4) นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ติดต่อกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

(2) ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยถึงผู้บริหาร สพป. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 181 แห่ง ทางไปรษณีย์ และขอความอนุเคราะห์จากทาง สพป. ให้ส่งคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 145 แห่ง จำนวน 435 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.23

การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของ สพป. โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

(2) วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. ในภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(3) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3) ระดับโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

ประชากร คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จาก 2 สังกัด ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 30,736 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนในกลุ่มประชากร 391 โรงเรียน ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 5\%$ ได้จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 380 โรงเรียน (วรณีย์ แกมเกตู, 2551)

ขั้นที่ 2 เมื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จึงได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 391 โรงเรียน ดังนี้

(1) กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจำแนกตามสังกัด ในภูมิภาคต่างๆ 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งภูมิภาคตามเขตการปกครองของกระทรวงมหาดไทย ได้โรงเรียนในสังกัด สพป. จำนวนทั้งสิ้น 356 โรงเรียน และสังกัด สช. จำนวน 26 โรงเรียน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	สพป.		สช.	
	ประชากรโรงเรียน (โรงเรียน)	กลุ่มตัวอย่าง (โรงเรียน)	ประชากรโรงเรียน (โรงเรียน)	กลุ่มตัวอย่าง (โรงเรียน)
เหนือ	5,684	71	260	3
ตะวันออกเฉียงเหนือ	12,539	155	392	5
กลาง	6,417	80	1,011	13
ใต้	4,020	50	413	5
รวม	28,660	356	2,076	26

(2) กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละสังกัด จำแนกตามขนาดของโรงเรียน 3 ขนาด โดยใช้เกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 300 คน) โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน 300 – 1,000 คน) และโรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,001 คนขึ้นไป) และกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจึงมีจำนวน 391 โรงเรียน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค สังกัด และขนาด

ภูมิภาค	สังกัด	ขนาดโรงเรียน					
		เล็ก		กลาง		ใหญ่	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เหนือ	สพป.	5,183	65	449	6	52	2
	สช.	71	2	118	2	71	2
	รวม	5,254	67	567	8	123	4
ตะวันออกเฉียงเหนือ	สพป.	11,133	138	1,323	16	83	2
	สช.	111	2	203	3	78	2
	รวม	11,244	140	1,526	19	161	4
กลาง	สพป.	5,330	66	939	12	148	2
	สช.	307	4	400	5	304	4
	รวม	5,637	70	1,339	17	452	6
ใต้	สพป.	3,399	42	579	7	42	2
	สช.	140	2	198	2	75	2
	รวม	3,539	44	777	9	117	4

(3) กำหนดกลุ่มจังหวัด ตามเขตตรวจราชการของกระทรวงมหาดไทย จำนวน 19 เขต เพื่อการกระจายตัวของข้อมูล และเลือกพื้นที่เก็บข้อมูล เขตตรวจราชการละ 1 จังหวัด โดยพิจารณาจากจังหวัดที่มีจำนวนประชากรโรงเรียนในแต่ละสังกัด แต่ละขนาด เพียงพอต่อการเก็บข้อมูล

(4) สุ่มอย่างง่ายกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามสังกัด และขนาดของโรงเรียน ในแต่ละจังหวัด ตามสัดส่วนของประชากรโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 391 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน และ รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รับผิดชอบงาน ICT 1 คน (2) ครูผู้สอน ป.1 จำนวน 1 คน และ ครูผู้สอน ป.2 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

(1) กำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดการวิจัย

(2) จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน และรายการข้อคำถามแต่ละประเด็นเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 67 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

(3) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

(3.1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (วรฤณี แกมเกต, 2551) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการนำเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสู่การปฏิบัติ จำนวน 5 คน เกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีความสอดคล้องมีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/จุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/จุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงเนื้อหา/จุดประสงค์

(3.2) นำผลการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับเนื้อหา/จุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินข้อความของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อความกับเนื้อหา/จุดประสงค์ ดังนี้

ถ้า $IOC > .50$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์

ถ้า $IOC \leq .50$ ถือว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .80 จำนวน 2 ข้อ และเท่ากับ 1.00 จำนวน 65 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ .99 นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อความและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

(3.3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงาน ICT และครูผู้สอน ป. 1, ป. 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสวนหม่อม โรงเรียนชลประทาน โรงเรียนสามัคคีรถไฟ โรงเรียนบ้านหลัก จังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนรัตนศึกษา โรงเรียนรัตนไพศาล โรงเรียนอนุบาลเด็อนจิต โรงเรียนอำนวยการเวช จ.สุพรรณบุรี จำนวน 32 คน

(3.4) นำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามมาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (วรณี แกมเกต, 2551) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ k คือ จำนวนข้อ

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ .99 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยง และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(4) นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ติดต่อกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

(2) ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 391 แห่ง ทางไปรษณีย์ และขอความอนุเคราะห์จาก

ทางโรงเรียนให้ส่งคืนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 345 โรงเรียน จำนวน 1,380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.24

การวิเคราะห์ข้อมูล

- (1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ
- (2) วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียนในภาพรวม และจำแนกตามภาค สังกัด และขนาดของโรงเรียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (3) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบาย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายที่ได้จากขั้นตอนที่ 1

2. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ คือ

2.1 ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลางที่ได้จากขั้นตอนที่ 1

2.2 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) หาค่าความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Need Index (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) มีสูตรดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

PNI	แทน	ค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
I	แทน	คะแนนเฉลี่ยตามสภาพที่พึงประสงค์
D	แทน	คะแนนเฉลี่ยตามสภาพปัจจุบัน

(2) จัดลำดับความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติโดยภาพรวม และองค์ประกอบรายด้าน จากค่าดัชนี $PNI_{modified}$

(3) จัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เป็น 2 กลุ่ม โดยนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด แล้วนำผลต่างมาหารด้วย 2 จากนั้นนำผลลัพธ์ที่ได้ไปรวมกับค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด จะได้ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ตัวกลาง ที่แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ

(4) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยวิเคราะห์ในภาพรวม และจำแนกตามรายด้าน โดยประเด็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ จัดเป็น จุดแข็ง หรือ โอกาส ประเด็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง จัดเป็น จุดอ่อน หรือ ภาวะคุกคาม แล้ววิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis

2.3 ระดับโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ ดังนี้

(1) หาค่าความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Need Index ($PNI_{modified}$) (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) มีสูตรดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I-D}{D}$$

PNI	แทน	ค่าดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
I	แทน	คะแนนเฉลี่ยตามสภาพที่พึงประสงค์
D	แทน	คะแนนเฉลี่ยตามสภาพปัจจุบัน

(2) จัดลำดับความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติโดยภาพรวม และองค์ประกอบรายด้าน จากค่าดัชนี $PNI_{modified}$

(3) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ภูมิภาค สังกัด และขนาดของโรงเรียน

(4) จัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ เป็น 2 กลุ่ม โดยนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด แล้วนำผลต่างมาหารด้วย 2 จากนั้นนำผลลัพธ์ที่ได้ไปรวมกับค่า

ดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด จะได้ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ตัวกลาง ที่แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ

(5) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยวิเคราะห์ในภาพรวม และจำแนกตามรายด้าน โดยประเด็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ จัดเป็นจุดแข็งหรือ โอกาส ประเด็นที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง จัดเป็นจุดอ่อนหรือภาวะคุกคาม แล้ววิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis

3.2.3 ขั้นตอนที่ 3 ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ผู้วิจัยร่างกลยุทธ์ โดยใช้ผลที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 2 มาพัฒนาร่างกลยุทธ์ ดังนี้

(1) จัดทำตาราง SWOT Matrix ในภาพรวม โดยการจับคู่จุดแข็ง-โอกาส (SO) จุดอ่อน-โอกาส (WO) จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) และจุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) โดยแยกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การกำหนดนโยบาย และ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียน

(2) นำผลการวิเคราะห์ SWOT Matrix ทั้ง 2 ส่วน มาจำแนกตามองค์ประกอบของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

(3) นำผลการวิเคราะห์ SWOT Matrix มาพัฒนาร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1)

3.2.4 ขั้นตอนที่ 4 ประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน คือแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิจัยโดยเริ่มจากการสร้างแบบประเมินร่างกลยุทธ์ และตรวจสอบแบบประเมินร่างกลยุทธ์ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ประเมินร่างกลยุทธ์ ดังนี้

(1) ประเมินร่างกลยุทธ์เป็นรายบุคคล โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 30 คน

(2) ประเมินร่างกลยุทธ์เป็นกลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 15 คน

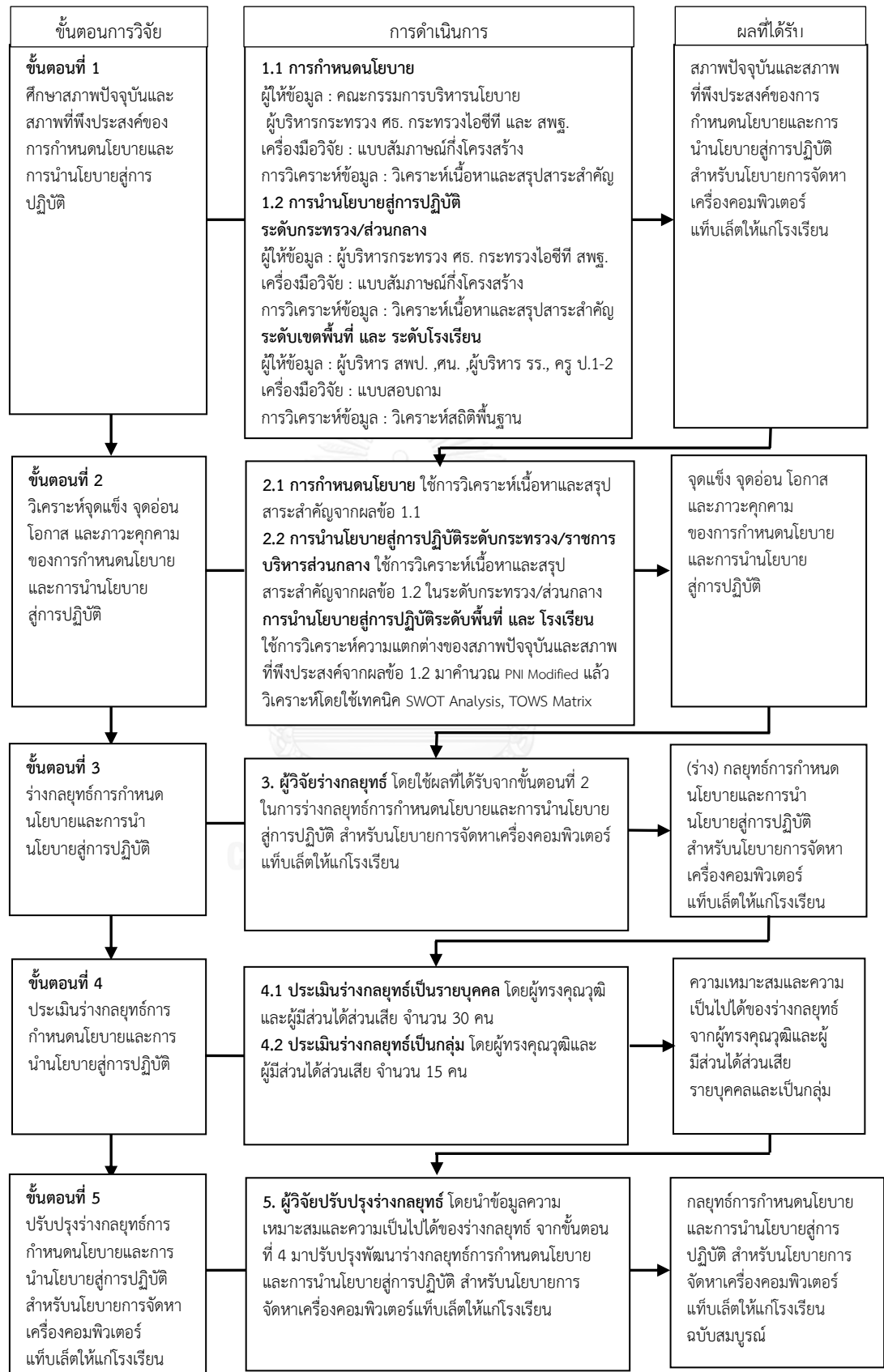
ผู้วิจัย ได้รับข้อมูลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

3.2.5 ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ผู้วิจัยปรับปรุงพัฒนาร่างกลยุทธ์ โดยนำข้อมูลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ จากขั้นตอนที่ 4 มาปรับปรุงพัฒนาร่างกลยุทธ์ ได้ กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนฉบับสมบูรณ์

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารนโยบาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระดับบน ผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) รวมถึงนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในกระทรวง/ส่วนกลาง ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) และศึกษานิเทศก์ จำนวน 181 แห่ง ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนชั้น ป. 1 และ ครูผู้สอนชั้น ป. 2 จากโรงเรียนในสังกัด สพฐ. และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 391 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญ และสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 กลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล
- 4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
- 4.3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
- 4.4 การร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
- 4.5 การประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
- 4.6 การปรับปรุงร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

4.1 กลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลการกำหนดนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลการกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารนโยบาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระดับบน ดังตาราง

ตารางที่ 8 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการกำหนดนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ชื่อผู้ให้ข้อมูล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
ดร.โอฬาร ไชยประวัติ	คณะกรรมการบริหารนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน , ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
น.อ.สุรพล นวะมะวัฒน์	คณะกรรมการบริหารนโยบาย การจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน , ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
คุณพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการใหญ่โรงเรียนดรณสิกขาลัย ประธานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สภาพัฒนา ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาพัฒนา และประธาน Lighthouse Project ประธานกรรมการมูลนิธิไทยคม
ศ.พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายเอนก รัตน์ปิยะภากรณ์	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
ศ.เกียรติคุณ พญ.สยามพร ศิรินาวิน	หัวหน้าคณะทำงานจัดการข้อมูลประเด็นสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ กรณีเด็กไทยกับไอที

จากตารางพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระดับกระทรวง และ สพฐ. ผู้นำนโยบายสู่การปฏิบัติในกระทรวงและ สพฐ. และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย ได้แก่ นักวิชาการและนักการศึกษา

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ

- (1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
- (2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
- (3) ระดับโรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ประกอบด้วยผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตารางที่ 9 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

ชื่อผู้ให้ข้อมูล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
น.อ.สุรพล นวะมะวัฒน์	คณะกรรมการบริหารนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน , ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ศ.พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายเอนก รัตน์ปิยะภากรณ์	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
อ.สมควร วรสันต์	หัวหน้าศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
ดร.สุวิทย์ บึงบัว	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และนักวิชาการใน สพฐ. ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ สพป. รองผู้อำนวยการ สพป. หรือผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT และ ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 181 แห่ง ดังนี้

ตารางที่ 10 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สพป.

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	36	24.83
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	47	32.41
ภาคกลาง	41	28.28
ภาคใต้	21	14.48

(N = 145)

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่าง สพป. เมื่อพิจารณาตามที่ตั้ง พบว่า อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 32.41) รองลงมาคือภาคกลาง (ร้อยละ 28.28) ภาคเหนือ (ร้อยละ 24.83) และภาคใต้มีกลุ่มตัวอย่าง สพป. น้อยที่สุด (ร้อยละ 14.48)

ตารางที่ 11 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สพป.

(N = 435)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการ	145	33.33
รองผู้อำนวยการหรือผู้รับผิดชอบงาน ICT	145	33.33
ศึกษานิเทศก์	145	33.33
เพศ		
ชาย	323	74.25
หญิง	112	25.75
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	30	6.90
30 – 39 ปี	37	8.51
40 – 49 ปี	72	16.55
50 ปี ขึ้นไป	296	68.05
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	46	10.57
ปริญญาโท	323	74.25
ปริญญาเอก	66	15.17
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	23	5.29
10 - 19 ปี	46	10.57
20 - 29 ปี	162	37.24
30 ปี ขึ้นไป	204	46.90

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อำนวยการ สพป. (ร้อยละ 33.33) รองผู้อำนวยการ/ผู้รับผิดชอบงาน ICT (ร้อยละ 33.33) ศึกษานิเทศก์ (ร้อยละ 33.33) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 74.25) มีอายุ 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 68.05) เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา

พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท (ร้อยละ 74.25) รองลงมาคือปริญญาเอก (ร้อยละ 15.17) และปริญญาตรี (ร้อยละ 10.57) ในด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การทำงาน 30 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 46.90) รองลงมาคือ 20-29 ปี (ร้อยละ 37.24) 10-19 ปี (ร้อยละ 10.57) และน้อยกว่า 10 ปี (ร้อยละ 5.29)

ผู้ให้ข้อมูลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ผู้รับผิดชอบงานด้าน ICT ครูผู้สอนชั้น ป. 1 และ ครูผู้สอนชั้น ป. 2 จากโรงเรียนในสังกัด สพป. และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) 391 แห่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน

(N = 345)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
สังกัด		
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	319	92.46
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	26	7.54
ขนาด		
ขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 300 คน)	280	81.16
ขนาดกลาง (นักเรียน 301 – 1,000 คน)	46	13.33
ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,001 คนขึ้นไป)	19	5.51
ภูมิภาค		
ภาคเหนือ	59	17.10
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	152	44.06
ภาคกลาง	82	23.77
ภาคใต้	52	15.07

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (ร้อยละ 92.46) ส่วนที่เหลือเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ร้อยละ 7.54) เมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก (ร้อยละ 81.16) รองลงมาคือโรงเรียนขนาดกลาง (ร้อยละ 13.33) และโรงเรียนขนาดใหญ่ (ร้อยละ 5.51) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 44.06)

รองลงมาคือภาคกลาง (ร้อยละ 23.77) ภาคเหนือ (ร้อยละ 17.10) และภาคใต้มีกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 15.07)

ตารางที่ 13 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียน

(N = 1,380)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	689	49.93
ผู้อำนวยการโรงเรียน	345	25.00
รองผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้รับผิดชอบงาน ICT	344	24.93
ครูผู้สอน	686	49.71
ชั้น ป. 1	345	25.00
ชั้น ป. 2	341	24.71
ไม่ระบุ	5	0.36
เพศ		
ชาย	579	41.96
หญิง	782	56.67
ไม่ระบุ	19	1.38
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	133	9.64
30 – 39 ปี	311	22.54
40 – 49 ปี	205	14.86
50 ปี ขึ้นไป	716	51.88
ไม่ระบุ	15	1.09
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	0.72
ปริญญาตรี	846	61.30
ปริญญาโท	503	36.45
ปริญญาเอก	6	0.43
ไม่ระบุ	15	1.09
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	344	24.93
10 – 19 ปี	205	14.86
20 – 29 ปี	283	20.51

30 ปีขึ้นไป	522	37.83
ไม่ระบุ	26	1.88

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน (ร้อยละ 25.00) รองผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้รับผิดชอบงาน ICT (ร้อยละ 24.93) ครูผู้สอนชั้น ป. 1 (ร้อยละ 25.00) ครูผู้สอนชั้น ป. 2 (ร้อยละ 24.71) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 56.67) มีอายุ 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 51.88) เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 61.30) รองลงมาคือ ปริญญาโท (ร้อยละ 36.45) ปริญญาเอก (ร้อยละ 0.43) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 0.72) ตามลำดับ ในด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การทำงาน 30 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 37.83) รองลงมาคือน้อยกว่า 10 ปี (ร้อยละ 24.93) 20-29 ปี (ร้อยละ 20.51) และ 10-19 ปี (ร้อยละ 14.86)

4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน 3 ระดับ

- 1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
- 2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
- 3) ระดับโรงเรียน

4.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

(1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายการจัดการ
เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

(2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายการจัดการ
เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

รายละเอียดแต่ละส่วน มีดังนี้

**(1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายการจัดการ
เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน**

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย
พบสาระสำคัญ ดังนี้

1. ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย

สภาพปัจจุบัน พบว่า ประเด็นปัญหาสำคัญที่นำมาสู่การกำหนดนโยบาย ได้แก่ ความต้องการ
ในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษา ได้แก่ การยกระดับคุณภาพการศึกษา การสร้างโอกาสและความเท่า
เทียมทางการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน โดยเฉพาะเด็กด้อยโอกาส โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
แท็บเล็ตให้นักเรียนได้ใช้เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะ 1 คนต่อ 1 เครื่อง นักเรียนสามารถใช้แท็บเล็ต
เข้าถึงสื่อหลากหลายที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนและที่บ้าน การใช้แท็บเล็ต
ยังช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนครูและปัญหาคุณภาพครูในโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล
โดยครูสามารถใช้แท็บเล็ตเป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนการสอน ใช้ทดแทนครูในบางชั่วโมง
เรียนหรือบางสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นจริงๆ

การแจกแท็บเล็ต ยังใช้งบประมาณน้อยกว่าแจกตำราเรียนในระยะยาว เนื่องจากสามารถ
ติดตั้งซอฟต์แวร์บทเรียนใหม่ได้ตลอดเวลา เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้าน ICT ในประเทศ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสามารถผลิตแท็บเล็ตได้เอง อย่างไรก็ตาม การนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้
จำเป็นจะต้องมีความพร้อมของ Learning System เช่น เนื้อหาบทเรียนและแอปพลิเคชันต่างๆ
นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูมาเป็นผู้ชี้แนะและ
กระตุ้นให้เด็กสนใจอยากที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบไฟฟ้าและ
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งมีคณะกรรมการบริหาร
นโยบายซึ่งมาจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบวางยุทธศาสตร์และแผนงานหลังรัฐบาล
ประกาศเป็นนโยบาย

นโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน กำหนดขึ้นโดยรัฐบาล เพื่อสร้าง
โอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยมีการประกาศเป็นนโยบายเด่นในการหาเสียงของพรรค

การเมืองในช่วงสั้นๆ ก่อนการเลือกตั้ง และเมื่อพรรคได้รับเลือกเป็นแกนนำและจัดตั้งรัฐบาล จึงได้ประกาศเป็นหนึ่งในนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลจะดำเนินการในปีแรกร่วมกับนโยบายอื่นๆ

เนื่องจากเป็นนโยบายที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างเร่งด่วน จึงขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่ได้มีการทำประชาพิจารณ์ ขาดการสำรวจความพร้อมและการเตรียมการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานปฏิบัตินโยบายว่ามีทรัพยากร บุคลากร สภาพแวดล้อมที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบายอย่างไร หลายฝ่ายได้แสดงความห่วงใยต่อการกำหนดนโยบายดังกล่าวออกมาในหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้งบประมาณจำนวนมากในการจัดหาแท็บเล็ตให้กับนักเรียนชั้นป. 1 ที่อาจจะยังไม่มีความพร้อม เนื่องจากอาจจะยังอ่านเขียนไม่คล่อง ยังไม่สามารถรับผิดชอบดูแลทรัพย์สินมีค่า การเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากร การเตรียมเนื้อหาบทเรียน ซอฟต์แวร์และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่จะบรรจุลงไปในเรื่องแท็บเล็ต เครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต การบริหารงานและปัญหาการทุจริตในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ ขยะอิเล็กทรอนิกส์จำนวนมากที่จะเกิดขึ้นจากโครงการ การป้องกันการใช้งานที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การที่เด็กจะใช้แท็บเล็ตเล่นเกมมากจนทำให้ติดเกม การเข้าถึงบุคคลหรือเนื้อหาอันตรายบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองควรจะต้องรับรู้รับทราบและมีส่วนช่วยในการดูแลป้องกัน

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย การสร้างการยอมรับนโยบายในวงกว้าง การสำรวจความพร้อมของทรัพยากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในลักษณะของโครงการนำร่อง การวางแผนป้องกันปัญหาหรือผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดนโยบายในประเด็นที่หลายภาคส่วนได้แสดงความห่วงใย น่าจะช่วยเพิ่มโอกาสของความสำเร็จในนโยบายได้ดียิ่งขึ้น

ดึงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความพยายามที่จะกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาทางการศึกษา

“จากที่ผมเคยทำงานเป็นประธาน สมศ. พบปัญหาการศึกษาระดับประถมคือ โรงเรียนขนาดเล็ก ในพื้นที่ห่างไกล มีนักเรียนไม่มาก เพียง 40-50 คน ชั้นปีละ 8-10 คน มีคุณครูน้อย ขาดความพร้อม แต่จะต้องสอนภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิ่งสอนหลายระดับชั้นพร้อมๆ กัน บางครั้งต้องเอานักเรียนมารวมกันเพราะมีครูเพียง 2 คนทั้งโรงเรียน ทำให้นักเรียนเรียนรู้ในสาระหลักไม่ดีเท่าที่ควร ครูต้องพึ่งพาดำรงเรียน อ่านให้ฟัง พูดตาม ฝึกฝนซ้ำๆ ไม่ได้มากเพราะครูไม่มีเวลา ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ว่า ตามดู หูฟัง สมองคิด ทำครั้งเดียวไม่จำก็ต้องมีเทปบันทึกให้เปิดฟังซ้ำๆ กลายเป็นคำถามว่ามีสื่อหรือเครื่องมือแบบ

โตบ้างที่จะมาช่วย เทคโนโลยีแบบจอสัมผัส มีทั้งภาพ เสียง ก็คือแท็บเล็ต แม้ครูไม่อยู่ในห้อง เด็กก็ยังฝึกฝนเรียนรู้ได้ จึงเป็นที่มาให้ไปเสาะหาแท็บเล็ตคุณภาพพอใช้ได้มาทดลองกับโรงเรียน พบว่าใช้ช่วยด้านการเรียนได้ ลองอัดเสียงฝรั่งและใส่แอนิเมชันง่ายๆ เลือกแอปพลิเคชันคณิตศาสตร์ใส่เข้าไป ทำให้เด็กตื่นตื่นและเรียนรู้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ดี เอาไปเรียนรู้ที่บ้านโดยเอาพ่อแม่มาเรียนด้วย ให้สอนการบ้านได้ ผมเริ่มตั้งแต่แท็บเล็ตเครื่องละ 6,500 มาถึงสองพันกว่าบาท ซึ่งถูกกว่าค่าหนังสือต่อปี ปีใหม่ก็เอาไปอัปเดตลงบทเรียนใหม่ได้ ดังนั้น ในแง่ของเศรษฐกิจก็ถือว่าคุ้มค่าแล้ว ยังไม่รวมเนื้อหาอีกมากมายที่มีอยู่ในก้อนเมฆ (Cloud Network) ที่โหลดเอามาใช้ได้ นี่คือแนวคิดในการแก้ปัญหาโรงเรียนประถมขนาดเล็กที่ขาดแคลนครู ขาดแคลนเครื่องมือ แต่แน่นอนว่าครูจะต้องสามารถปรับตัวจากการสอนแบบเดิมๆ มาเป็นผู้ชี้แนะให้นักเรียนนอกจากเรียนรู้ในวิชาเดิมๆ แล้วยังอยากที่จะเรียนมากกว่าหลักสูตรได้ ผมสนใจที่จะดึงเด็ก 40-50% ที่ไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรขึ้นมามากกว่าเด็กที่มีโอกาสหรือเรียนคืออยู่แล้ว โรงเรียนที่มีความพร้อมอยู่แล้ว”

ความเห็นเกี่ยวกับที่มาของนโยบาย

“นโยบายนี้มาจากแคมเปญการเลือกตั้ง ทำให้ไม่มียุทธศาสตร์ ไม่มีแผนงานที่ชัดเจนรองรับ แนวคิดของนโยบายมาจาก global trend เขาหยิบมาหาเสียงก่อนค่อยไปทำยุทธศาสตร์ทีหลัง”

“ช่วงนั้นมีการยุบสภา พรรคต้องรีบประกาศนโยบายหาเสียง เรามีเวลาก่อนหาเสียงเลือกตั้งเพียง 2 เดือน กระบวนการกำหนดนโยบายจึงเร่งรัดมาก ไม่มีการทำประชาพิจารณ์เป็นเรื่องเป็นราว คนสมัครลงเลือกตั้ง สส. ต้องไปทดสอบลองฟังเสียงประชาชนเองว่าตอบรับนโยบายนี้หรือไม่”

“คิดว่านโยบายนี้เป็นความพยายามที่จะผลักดันเรื่องเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แต่เรื่องการเมืองและผลประโยชน์ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เข้ามา ควรจะต้องมีการวางยุทธศาสตร์ของนโยบายให้ชัดเจน เพื่อนโยบายจะได้สำเร็จ”

ความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

“ช่วงแรกของการกำหนดนโยบาย มีนักวิชาการบางส่วนไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ กลัวเด็กเอาแท็บเล็ตไปใช้งานอื่นที่ไม่เหมาะสม ก็จะต้องทำระบบป้องกัน เราให้

สำนักงานเขตพื้นที่อบรมพ่อแม่ผู้ปกครองให้ช่วยระวังรักษาแท็บเล็ต ดูแลลูกให้ใช้แต่พอเหมาะพอควร ถนอมสายตา เรายังคาดหวังให้ผู้ปกครองดูแลเรื่องการใช้เครื่องแท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้ที่บ้านด้วย แต่ผู้ปกครองจะไหวหรือไม่”

“ควรให้คนที่จะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติได้เข้ามามีส่วนในการกำหนดนโยบายด้วย เพราะจะมีข้อมูลอีกด้านหนึ่งมาให้ เช่น ทรัพยากร ความพร้อม วิธีการ บทเรียนต่างๆ ในกระทรวงศึกษาธิการก็มีหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนี้ เช่น สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักนวัตกรรมการศึกษา สำนักติดตามและประเมินผล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร น่าจะได้มาพูดคุยและวางแผนการทำงานร่วมกันตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย”

“ผู้ปกครองระดับรากหญ้าจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพื่อจะได้รับรู้และนำไปใช้ งานที่เหมาะสมกับชีวิต เกิดประโยชน์ต่อตัวเด็ก ต่อการเรียนรู้ทั้งของครอบครัว และชุมชน”

“เด็กจำนวนมากใช้เวลาเกินควรกับไอซีทีจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ส่งผลลบต่อพัฒนาการ บางส่วนเข้าถึงเนื้อหาที่เป็นอันตรายผ่านทางซอฟต์แวร์ เกม เว็บไซต์ ปัญหาการติดเกมติดอินเทอร์เน็ตของเด็กไทยมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากขึ้น การเติบโตของธุรกิจไอที อินเทอร์เน็ต เกมออนไลน์ และนโยบายแจกแท็บเล็ตของรัฐบาล ในขณะที่ยังไม่มีมีการป้องกันอันตรายอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ไอซีทีที่มีอันตรายต่อเด็กและเยาวชน สมัชชาสุขภาพแห่งชาติจึงมีมติว่าจะต้องดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน จริงจัง และต่อเนื่อง โดยมีสังคม และชุมชนเป็นแกนหลัก พร้อมการร่วมมือสนับสนุนจากภาควิชาการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม”

“แผนเรื่องการจัดการกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงไอซีที หรือ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ น่าจะต้องเข้ามาช่วยกันดูแลในเรื่องนี้”

2. หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการนำผลงานวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้อ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ แล็บท็อปในโครงการ OLPC - One Laptop Per Child มาใช้สนับสนุนการกำหนดนโยบาย งานวิจัยยืนยันว่าสามารถใช้แล็บท็อปเพื่อการศึกษาได้ แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จากแล็บท็อปจึงกลายเป็นคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตที่มีขนาดเล็กกะทัดรัด มีหน้าจอแบบสัมผัส แป้นพิมพ์ในตัว มีกล้องและลำโพงในการทำงาน

งานวิจัยโครงการนำร่องการใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ของ สพฐ. ร่วมกับ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายหลายประเด็นที่น่าสนใจ เป็นต้นว่า ควร แจกเด็กโตมากกว่าชั้น ป. 1 และไม่จำเป็นต้องแจก 1 คน 1 เครื่อง ควรพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจและควรมีมากกว่า 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ฯลฯ ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงการกำหนดนโยบาย

การนำผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและการศึกษาที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับบริบทของ สังคมไทย มาใช้อ้างอิงในการกำหนดนโยบาย การศึกษาวิจัยในลักษณะของโครงการนำร่อง และการ นำข้อมูลจากงานวิจัยทั้งด้านบวกและด้านลบมาใช้ในการกำหนดนโยบายอย่างบูรณาการ เป็นสภาพที่ พึงประสงค์ที่จะช่วยสร้างการยอมรับในนโยบาย และเพิ่มโอกาสของความสำเร็จในนโยบาย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับหลักการและเหตุผล รวมถึงโอกาสในความสำเร็จของ นโยบาย ดังนี้

“สมัยนั้น มีงานวิจัยร่วมระหว่าง สมศ. และ มูลนิธิศึกษาพัฒนา มีศาสตราจารย์ Nicholas Negoponte มาจาก MIT minilab ตอนนั้นท่านทำโครงการ One Laptop Per Child แล็บที่อป ใช้ประจำห้องเรียน ไม่ใช่ต่อเด็ก 1 คน ถ้าลงทุน ห้องแล็บคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง 30 เครื่อง เชื่อมต่อกันด้วย LAN บวกกับซอฟต์แวร์ แอนิเมชันแบบ PBL (Project Base Learning) รวมแล้ว 4 แสนบาทต่อ ห้องเรียน ใช้ได้ผลดี ถ้าคุณครูรู้วิธีใช้ ไม่ใช่แบบนั่งดูทีวี เป็นหลักการของห้อง คอมพิวเตอร์แล็บ ซึ่งยังไม่ดีพอสำหรับการเรียนรู้แบบปัจเจกบุคคล จึงได้กลายมา เป็นแท็บเล็ตส่วนตัวเพื่อเอาไปเรียนรู้ที่ไหนก็ได้ ทุกที่ทุกเวลา”

“นโยบายนี้มีฐานคิดมาจากโครงการ One Laptop Per Child ซึ่งศาสตราจารย์ Nicholas Negoponte จาก MIT เคยมาเสนอแล้ว เราเคยมีโครงการนำร่องกับ โรงเรียนหลายแห่งพบว่าสามารถนำแล็บที่อปไปใช้ช่วยด้านการเรียนรู้ของเด็กได้ดี แต่ต้องมีครูเป็น Facilitator แต่เพราะบ้านเรามีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย งานจึง ชะงักไป กลับมาอีกทีกลายเป็นแท็บเล็ตมาแทนแล็บที่อปเพราะเทคโนโลยี เปลี่ยนไป”

“งานวิจัยนำร่องของ มศว. เสนอว่าควรแจกแท็บเล็ตให้ ป. 4 มากกว่า ป. 1 ต้องพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมให้ครบถ้วนในทุกกลุ่มสาระ ต้องจัดจ้างครูเทคนิค มาช่วยครู ป. 1 เวลามีปัญหาเกี่ยวกับแท็บเล็ต และไม่จำเป็นต้องแจกแท็บเล็ตให้ นักเรียนทุกคนก็ได้ อาจจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มแทน”

“ถ้ากำหนดนโยบายเองได้ จะไม่แจกเป็นชิ้นๆ อย่างนี้ แต่จะจัดเป็นห้องเรียน อิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูป มีอุปกรณ์ทุกอย่างพร้อม ตั้งแต่ทีวีจอยักษ์ , access point เชื่อมต่อเข้าอินเทอร์เน็ต , ระบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน รวมๆ คือ Learning System แต่ทั้งหมดนี้ต้องใช้งบประมาณสูงหากต้องทำทั้งประเทศ อาจจะเริ่มทำเฉพาะโรงเรียนที่มีความพร้อม แต่รัฐบาลไม่ได้คิดอย่างนั้น คิดว่าต้องให้ทุกคนเท่าเทียมกัน แต่เป็นการดึงบางส่วนให้ต่ำลงเท่าเทียมกันแบบเฉลี่ย กลางๆ”

3. ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย

สภาพปัจจุบัน พบว่า การสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนทุกคนไว้ใช้เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะ 1 คนต่อ 1 เครื่อง คือค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์

“เป้าหมายของฝ่ายการเมืองคือแจกแท็บเล็ตให้ครบตามที่ได้ประกาศไปแล้ว”

“นโยบายต้องการดึงคนข้างล่างขึ้นมาอยู่ตรงกลาง มาอยู่ในค่าเฉลี่ย เป้าหมายของนโยบาย คือ สร้างความเท่าเทียม แต่ไม่เสมอภาคนะ เพราะลูกคนมีเงินเขาก็มีไอแพดใช้กันอยู่แล้ว”

“จุดอ่อนของนโยบายนี้คือ การทำโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต เนื้อหาบทเรียนออนไลน์ ระบบประมวลผลก้อนเมฆ (Cloud Computing) การเตรียมครู ทุกอย่างต้องทำให้เสร็จก่อนแจกแท็บเล็ตจึงจะมีคุณค่า”

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า วิธีจัดการเรียนรู้ให้เด็กนักเรียนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเป็นเครื่องมือโดยครูผู้สอน โดยไม่จำเป็นที่จะต้องเป็น 1 คนต่อ 1 เครื่อง ภายใต้ระบบส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ที่พร้อมทั้งด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บุคลากร และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม น่าจะทำให้นโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนประสบผลสำเร็จในแง่ของการช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษาได้จริง

4. แนวโน้มของนโยบาย

สภาพปัจจุบัน พบว่า แนวโน้มของนโยบายขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีและงบประมาณในการจัดหาแท็บเล็ตว่าจะได้แท็บเล็ตคุณภาพสูงเพียงใด และครูจะได้รับแจกแท็บเล็ตด้วยหรือไม่ เราอาจต้องการแท็บเล็ตคุณภาพสูงขึ้นทุกปี ระบบ Learning System ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรืออาจต้องเปลี่ยน

อุปกรณ์จากแท็บเล็ตไปเป็นอย่างอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีกับการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงเร็ว

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า การจัดสรรงบประมาณล่วงหน้าเพื่อความต่อเนื่องของนโยบายการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มของเทคโนโลยีและการศึกษาในอนาคต และการจัดทำโครงการต้นแบบหรือโครงการนำร่องก่อนที่จะมีการดำเนินนโยบายแบบบูรณาการทั้งประเทศ เป็นสิ่งที่ควรทำเพื่อช่วยลดและป้องกันการสูญเสียจากการลงทุน

ดึงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ที่แสดงให้เห็นว่างบประมาณและเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของนโยบาย

“แท็บเล็ตเคยมีราคา 6 พันบาทต่อเครื่อง หนึ่งปีถัดมาราคาลดลงเหลือ 2-4 พันบาทต่อเครื่อง เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้เราได้ของดีขึ้น หรือไม่ก็จ่ายน้อยลง”

“ในปีแรก สพฐ. ใต้งบประมาณมา 53% ของเด็ก เลยต้องเจียดงบประมาณจากส่วนอื่นๆ มาจัดหาแท็บเล็ตให้เด็ก ป. 1 ครอบคลุมตามนโยบายรัฐบาล ไม่ใช่ครูทุกคนที่จะได้แท็บเล็ตไปเตรียมการสอน เรามีเพียง 50,000 เครื่องสำหรับคุณครูก็ต้องจัดสรรกันไป แก้ปัญหากันปีต่อปี”

“ในระดับชั้นที่สูงขึ้น อย่าง ป. 4 หรือ ม.1 น่าจะต้องแจกแท็บเล็ตที่มีคุณสมบัติสูงขึ้นตามไปด้วย เพราะเด็กโตก็น่าจะใช้งานมากกว่าเด็กเล็ก ก็ต้องมาดูว่าตอนนั้นเรามีเงินในกระเป๋าเท่าไร จะซื้ออะไรได้บ้าง เทคโนโลยีเปลี่ยนเร็วมาก ในเวลา 6 เดือนคอมพิวเตอร์ที่เราใช้อาจตกทุนแล้วก็ได้”

5. กรอบของนโยบาย

สภาพปัจจุบัน พบว่า กรอบของนโยบายคือการจัดหาแท็บเล็ตที่มีคุณภาพเพียงพอต่อการใช้งานที่จำกัดสำหรับเด็กนักเรียนชั้น ป. 1 ทุกคนในปีแรก แล้วขยายให้ครบทุกชั้นปีภายใน 4 ปี ในขณะเดียวกันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้และซอฟต์แวร์บรรจุลงในแท็บเล็ต ฝึกอบรมพัฒนาครูในหลักสูตรการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนการสอน การจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและเครือข่ายไร้สายเพื่อรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า การเตรียมเนื้อหาบทเรียน สื่อการเรียนรู้ และแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับช่วงวัย การฝึกอบรมครูในการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง การจัดสภาพแวดล้อมรองรับการใช้งานแท็บเล็ต

ให้มีความพร้อมก่อนที่จะจัดซื้อและแจกจ่ายแท็บเล็ต เป็นสิ่งที่ควรทำเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างเต็มที่ คู่คุณค่ากับการลงทุน

ดึงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดกรอบของนโยบายภายหลังการประกาศแจกแท็บเล็ตให้นักเรียนชั้น ป. 1 ทุกคน

“เป้าหมายของรัฐบาลคือแจกแท็บเล็ต ป.1 ให้ครบตามที่ประกาศไว้ก็คือสำเร็จแล้ว แต่เป้าหมายที่แท้จริงคือให้เด็กได้ใช้เครื่องมือตัวนี้ในการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของ สพฐ. ที่รู้อยู่แล้วว่าจะต้องทำอะไรเมื่อมีเครื่องมือมาแล้ว ก็จะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนใส่ไว้ในแท็บเล็ต ต้องอบรมพัฒนาครูให้ใช้เครื่องมือตัวนี้ไปจัดการเรียนการสอนให้ได้ ต้องให้แนวทางและวิธีการใหม่ๆ กับครู อุปกรณ์ช่วยสอนอย่างอื่นก็ต้องมี เช่น Wi-Fi จอโปรเจ็คเตอร์ สายต่อ HDMI เหล่านี้ทาง สพฐ. ต้องหางบประมาณมาทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งงานหลายอย่างก็ได้ทำไปแล้ว”

“แจกแท็บเล็ตให้ครบคือแคมเปญหาเสียงเลือกตั้งไปก่อน กระทรวงค่อยมากำหนดเป้าหมาย วิธีดำเนินการ จัดระบบสนับสนุน ระบบป้องกันต่างๆ ทีหลัง ระบบ Cloud Network การเตรียมคน พัฒนาบุคลากร เร่งทำในปีที่สอง”

“จุดแข็งของนโยบายคือ ต้องเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาคน จุดอ่อนคือการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เช่น การอบรมพัฒนาครู การเปลี่ยนบทบาทของครูมาเป็น coach แทน leader เพราะสมัยนี้เด็กสืบค้นเองได้หมดแล้ว ครูต้องรู้จักชี้นำ ตั้งคำถามให้เด็กค้นคว้ามาแย้ง เป็น knowledge sharing การพัฒนาคน เนื้อหา เครือข่าย หาเครื่อง ทำให้ครบทุกด้าน เพราะมันเป็นสหวิทยาการ นโยบายจึงจะสมบูรณ์”

6. เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สภาพปัจจุบัน พบว่า นโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนนี้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการให้โอกาสเด็กที่ขาดแคลนได้เข้าถึงสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่น่าสนใจ ทำให้เด็กกระตือรือร้นเรียนอย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น ครูได้พัฒนาทักษะทางด้านไอซีที มีอุปกรณ์จัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย ผู้ปกครองได้มีเครื่องมือช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของบุตรหลาน และอาจได้ใช้เพื่อพัฒนาตนเองด้วย ผู้ประกอบการด้าน ICT ตลอดจนผู้ประกอบการด้านสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ได้รับประโยชน์จากการมียอดขายและงานบริการเพิ่มมากขึ้น ธุรกิจการซ่อมบำรุงแท็บเล็ตเติบโตขึ้น การพัฒนาแอปพลิเคชันและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก การฝึกอบรม

พัฒนาครูในทักษะด้าน ICT การติดตั้งและอัปเดตระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้โรงเรียน ล้วนเป็นธุรกิจที่อยู่ในข่ายที่ได้ประโยชน์จากการกำหนดนโยบายนี้

สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การเร่งพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต อย่างเร่งด่วน เพื่อให้การกำหนดนโยบายเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่และคุ้มค่าในระยะเวลาอันสั้น ก่อนที่ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์จะตกฐานไปเนื่องจากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และควรพัฒนาความร่วมมือกับผู้ประกอบการอย่างจริงจัง หากต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT ของประเทศในระยะยาว

ตั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์

“จุดแข็งของนโยบาย คือ ลูกใจเด็ก ลูกใจพ่อแม่ โดยเฉพาะเด็ก ครอบครัว และโรงเรียนที่ขาดแคลน”

“นโยบายนี้ถือว่ามีความสำเร็จในระดับหนึ่ง คือ เด็กได้เข้าถึงอุปกรณ์ เข้าถึงสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่กระตุ้นให้สนใจในการเรียน เด็กบางส่วนเรียนดีขึ้น”

“เป้าหมายนโยบายจริงๆ คือ แจกเด็ก 12 ชั้นปี ป.1- ม.6 ครบทุกคนภายใน 4 ปี และภายในสิ้นปี 2556 จะต้องมี Wi-Fi connectivity ในสถานที่สาธารณะทั่วเมืองไทย ให้โรงเรียนและโรงพยาบาลได้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เป้าหมายต่อมาคือการพัฒนาเนื้อหาข้อมูล ในปีแรกมีการถ่ายตำราเป็น pdf , animation text กับ story base ขึ้นต่อไปคือต้องมีเนื้อหาที่ทันกับความต้องการใช้งานของครูและเด็ก ให้ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ไม่เช่นนั้นคะแนนสอบ PISA ของเราคงร่วงๆไปเรื่อยๆ”

“รัฐบาลมีแนวคิดให้เงินมาตั้งโรงงานในไทย เพราะจะซื้อแท็บเล็ตมากถึง 12 ล้านเครื่องสำหรับ 12 ชั้นปี ก็น่าจะเกิดอุตสาหกรรมในไทยได้”

“โครงการนี้ทำให้ตลาดการขายแท็บเล็ตคึกคัก จะเห็นได้ว่ามีความต้องการซื้อหา มาใช้งานมากขึ้น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่”

(2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ

สภาพปัจจุบัน พบว่า นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อต่อการกำหนดนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เนื่องจากนโยบายนี้ สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่กล่าวว่า รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และแผนแม่บทในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

สภาพที่พึงประสงค์ คือ ควรดำเนินนโยบายให้ต่อเนื่อง จริงจังและเห็นผล อย่าให้การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมาแทรกแซง

สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพปัจจุบัน พบว่า สภาพเศรษฐกิจไม่เอื้อต่อการกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เนื่องจากนโยบายนี้ต้องใช้งบประมาณจัดซื้อแท็บเล็ตจำนวนมากเพื่อแจกนักเรียนทุกคน นอกจากนี้ ยังมีงบประมาณซ่อมบำรุงแท็บเล็ต งบประมาณจัดซื้อและพัฒนาซอฟต์แวร์ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสภาพแวดล้อม การพัฒนาบุคลากรครู ฯลฯ รัฐบาลมีงบประมาณจำกัดในการดำเนินนโยบายนี้ ในขณะที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จึงมีความเสี่ยงต่อความคุ้มค่าของนโยบาย

สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณล่วงหน้าเพื่อความต่อเนื่องของนโยบาย และการขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ภาคประชาสังคม

สภาพทางสังคม

สภาพปัจจุบัน พบว่า สังคมไทยตื่นตัวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากการเปิดรับอุปกรณ์เทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นแท็บเล็ต สมาร์ทโฟน อุปกรณ์อัจฉริยะต่างๆ ที่มียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การศึกษาวิจัย การทำงาน และเพื่อความบันเทิงส่วนตัว อย่างไรก็ตาม การใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีดังกล่าวยังจำกัดอยู่ในสังคมเมืองและคนบางกลุ่ม และมีข้อสังเกตเรื่องการใช้ในทางสร้างสรรค์ คุ้มค่า การจำกัดผลกระทบด้านลบจากการใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย/ไม่เหมาะสม ใช้มากเกินไปจนความจำเป็น การใช้สื่อและสารสนเทศโดยขาดวิจารณญาณและความรับผิดชอบ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะชีวิตมากกว่าการเป็นผู้เสพสื่อและเทคโนโลยี พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลบุตรหลาน สร้างความตระหนักในการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์หลังจากแจกแท็บเล็ตไปแล้ว ซึ่งยังไม่แน่ใจว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะสามารถทำบทบาทหน้าที่นี้ได้ดีเพียงใด

สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การที่พ่อแม่ต้องมาเรียนรู้เรื่องแท็บเล็ต สามารถดูแลชี้แนะบุตรหลาน สังคมตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในทางสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

สภาพปัจจุบัน พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการกำหนดนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เนื่องจากการนำเอาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษา ยกกระดับคุณภาพการศึกษา อุปกรณ์ถูกออกแบบมาให้ใช้งานง่าย ราคาถูกลง รัฐบาลใช้งบประมาณต่ำลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาและเมื่อเทียบกับการที่จะต้องแจกตำราเรียนทุกปี การติดตั้งบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ตามระดับชั้นลงไปบนคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเครื่องเดิมทำให้รัฐประหยัดงบประมาณค่าตำราเรียนในระยะยาว

สภาพที่พึงประสงค์ ได้แก่ การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีให้คุ้มค่า และควรติดตามความเคลื่อนไหวความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

- 1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
- 2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
- 3) ระดับโรงเรียน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

1.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

รายละเอียดแต่ละส่วน มีดังนี้

1.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง พบสาระสำคัญ ดังนี้

การกำหนดเป้าหมาย

สภาพปัจจุบัน พบว่า หลังจากกระทรวงศึกษาธิการ รับนโยบายแท็บเล็ตจากรัฐบาล ก็ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารนโยบาย ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารจากทุกหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ธาดาธำรงเวช) ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นาวาอากาศเอกอนุดิษฐ์ นาคทรพรพ) และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล) ดำรงตำแหน่งรองประธาน มี ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นายวรวิทย์ จำปีรัตน์) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (นายธาริต เพ็งดิษฐ์) และผู้บริหารนโยบายจากอีกหลายหน่วยงานเป็นกรรมการบริหารนโยบาย โดยมี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ดร.ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์) ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นางจีราวรรณ บุญเพิ่ม) และ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน) เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม มี นาวาอากาศเอก สุรพล นวะมวัฒน์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการร่วม มี ดร.โอฬาร ไชยประวัติ ดำรงตำแหน่ง กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ

คณะกรรมการบริหารนโยบาย ประชุมวางแผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้มอบหมายภารกิจที่แต่ละภาคส่วนต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด รวมทั้งมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการทำการวิจัยนำร่องเพื่อดูความเป็นไปได้ก่อนที่จะขยายผลทั้งประเทศ เป้าหมายที่สำคัญของรัฐบาลคือการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียนชั้น ป. 1 ทุกคน ใน 8 สังกัด รวมราว 860,000 เครื่องในปีแรก ซึ่งสำนักงานงบประมาณไม่ได้จัดสรรงบประมาณมาให้อย่างเพียงพอ ในปีแรก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินนโยบาย ต้องจัดหางบประมาณจากส่วนอื่นๆ เช่น งบอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวเด็กนักเรียน งบไทยเข้มแข็ง และงบประมาณส่วนอื่นๆ ที่ สพฐ. พยายามหาได้ มาใช้ในการจัดหาแท็บเล็ต เป้าหมายด้านอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการ และ สพฐ. ได้กำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ได้แก่ การพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับชั้น ป. 1-2 เพื่อบรรจุลงในแท็บเล็ต โดยมีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารช่วยกำหนดคุณลักษณะเครื่องแท็บเล็ตที่จะจัดซื้อ ดำเนินงานจัดซื้อ ตรวจสอบและแปลงข้อมูลเพื่อใช้ในเครื่องแท็บเล็ต จัดส่งไปยังเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศเพื่อนำส่งให้กับโรงเรียนต่างๆ ทาง สพฐ. ยังรับผิดชอบการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แท็บเล็ต พัฒนาคู่มือและจัดฝึกอบรมศึกษานิเทศก์และครูทั่วประเทศ ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ป. 1 การปรับปรุงพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตและศูนย์ข้อมูลความรู้ในส่วนกลางเพื่อรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต จัดประชุมอบรมชี้แจงนโยบาย สร้างความตระหนักในกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อการบริหารจัดการ ติดตามประเมินผล สนับสนุนนโยบายสำหรับการจัดหาระบบรองรับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายจากโรงเรียนทั่วประเทศนั้นเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามเป้าหมายและแผนงานตามแผน

แม่บทของกระทรวงฯ ที่จะต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอินเทอร์เน็ตไร้สายทั่วประเทศ

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายในด้านการจัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต และดำเนินการล่วงหน้าก่อนที่จะแจกจ่ายแท็บเล็ตไปยังโรงเรียน เพื่อให้มีความพร้อมในการใช้งานเพื่อการเรียนรู้ทันทีที่ได้รับเครื่องแท็บเล็ต

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“เป้าหมายของนโยบาย ในมุมมองของกระทรวงศึกษาธิการ คือการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องมีเครือข่ายและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มีสื่อการเรียนการสอนดีๆ ครูรู้วิธีการกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก รู้ว่ามีเนื้อหาบทเรียนดีๆ อยู่ที่ไหนบ้าง รู้จักพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้เอง รัฐต้องทุ่มงบมากกว่านี้ เพื่อพัฒนาเนื้อหาและการเชื่อมเครือข่ายเพื่อให้โรงเรียนเข้าถึงเนื้อหาที่เซิร์ฟเวอร์ของกระทรวงและเนื้อหาอีกมากมายในระบบอินเทอร์เน็ต”

“หน้าที่หลักๆ ของ สพฐ. หลังจากได้รับนโยบายคือต้องทำให้ครูเข้าใจและนำแท็บเล็ตไปใช้ให้ได้ เราจึงทำความเข้าใจตามลำดับขั้นที่เราไปถึง คือจาก สพฐ. ไปยังเขตพื้นที่ฯ แล้วไปยังโรงเรียน ซึ่งเขตพื้นที่ฯ จะมีศึกษานิเทศก์คอยถ่ายทอดนโยบายและการปฏิบัติไปให้โรงเรียน”

“เรามีเอกสารที่เรียกว่า แผนการสอน 200 วัน เด็กไทยหัวใจไอที เด็กไทยเก่งไอที ซึ่งมีอยู่แล้ว เพื่อช่วยให้ครูสอนได้ดี แต่พอมีแท็บเล็ตเป็นเครื่องมือ ก็เลยต้องแปลงเนื้อหาบทเรียนหรือสื่อต่างๆ จากสื่อพีซีให้ใส่ลงในแท็บเล็ตได้ มีการตรวจสอบความถูกต้อง ให้มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นงานเร่งด่วนมาก”

การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในระดับต่ำ และเน้นเกณฑ์ของความสำเร็จในแง่ของปริมาณการใส่ปัจจัยนำเข้า เช่น การให้ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การฝึกอบรม ฯลฯ ไม่ได้เน้นที่ผลลัพธ์ด้านการเรียนหรือสมรรถนะที่จะเกิดกับตัวเด็ก ซึ่งน่าจะเป็นเป้าหมายที่แท้จริงของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งอาจเกิดจากข้อจำกัดในด้านของเวลา งบประมาณ ความพร้อมของหน่วยงานปฏิบัติ โดยเฉพาะในระดับกลางสุดคือโรงเรียน ในส่วนของ สพฐ. มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณตั้งแต่แรก เนื่องจากเป็นนโยบายเร่งด่วน การขอจัดสรรงบประมาณต่างๆ จึงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่ได้เป็นไปตามขั้นตอนและช่วงเวลาขอจัดสรรงบประมาณตามปกติ ในส่วนของซอฟต์แวร์และเนื้อหาหลักสูตร ในปีแรกจึงทำได้เพียงเนื้อหา 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักของระดับชั้นป. 1 คัดสรรเนื้อหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอยู่ที่เหมาะกับระดับการเรียนรู้ของเด็ก แปลงให้อยู่ในรูปแบบ

ที่จะบรรจุลงในแท็บเล็ตได้ ในส่วนของการพัฒนาบุคลากร ทำได้เพียงการฝึกอบรมครูให้สามารถใช้เครื่องแท็บเล็ตและการบำรุงรักษาให้เป็น ซึ่งจะต้องถ่ายทอดให้เด็กและผู้ปกครองด้วย ครูจะได้รับการอบรมปฏิบัติการบูรณาการใช้คอมพิวเตอร์พกพาเพื่อยกระดับการเรียนการสอน เป็นหลักสูตรอบรม 4 วัน ซึ่งครูจะได้เรียนรู้การใช้งานแท็บเล็ตเบื้องต้น การถ่ายโอนข้อมูลระหว่างแท็บเล็ตกับพีซี แนะนำรายการสื่อที่บรรจุอยู่ในแท็บเล็ตใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศ แนะนำวิธีการสืบค้นแหล่งเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต การดาวน์โหลดแอปพลิเคชันจากอินเทอร์เน็ต แนะนำวิธีการเบื้องต้นในการจัดทำสื่อสำหรับแท็บเล็ต การวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ตเป็นเครื่องมือ แนะนำศูนย์บริการแท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือครูเมื่อมีปัญหาในการใช้แท็บเล็ต สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ให้เป็นไปตามแผนงานเดิมของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่วนการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ก็ไม่ได้มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ มีเพียงการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติ ในขณะที่การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ก็เป็นไปตามเกณฑ์และขั้นตอนปกติของการติดตามงานเพื่อรายงานผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการและผู้บริหารรับทราบ

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จที่ท้าทายและเป็นไปได้ เพื่อส่งเสริมและมุ่งสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของนโยบาย

การกำหนดแบบแผนการควบคุม

สภาพปัจจุบัน พบว่า กรรมการบริหารนโยบายและกระทรวงศึกษาธิการ มีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน ทั้งมีการมอบหมายงานและอำนาจอย่างชัดเจน แต่ไม่ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน การชี้แจงและสื่อสารนโยบายภายในหน่วยงานและลงไปสู่หน่วยงานปฏิบัติในระดับล่างยังขาดความชัดเจนและต่อเนื่อง

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานงาน การสร้างมาตรการจูงใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และการสื่อสารเป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ของนโยบายให้ชัดเจน เข้าใจตรงกัน เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะทำให้เกิดการยอมรับ ร่วมมือ สนับสนุน ที่น่าจะช่วยให้การนำนโยบายจากระดับบนลงสู่การปฏิบัติในระดับล่างประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานบางอย่างไว้อย่างชัดเจน เป็นต้นว่า การจัดซื้อคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ขั้นตอนการตรวจรับ การทำทะเบียน การนำส่งไปยังโรงเรียน และแจกจ่ายให้นักเรียน การรวบรวมเนื้อหาบทเรียน สื่อการเรียนรู้ และแอปพลิเคชันสำหรับระดับชั้น ป. 1 บรรจุลงในแท็บเล็ต การพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมพัฒนาครูในการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอน ในขณะที่ไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติหลายอย่างไว้ ทำให้ผู้ปฏิบัติโดยเฉพาะในระดับโรงเรียนเกิดความสับสนไม่แน่ใจ ทำให้บางเรื่องไม่สามารถดำเนินการได้

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในเรื่องของการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต การจัดระบบ Wi-Fi การใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ตเป็นฐาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อม เช่น ระบบไฟฟ้า อุปกรณ์เสริมที่จำเป็น การจัดเก็บอุปกรณ์ การจัดสิ่งแวดลอมและบรรยากาศที่เอื้อกับการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต รวมถึงการจัดเตรียมงบประมาณเพื่อซ่อมบำรุงและสนับสนุนการจัดกิจกรรมแท็บเล็ต

การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัตินโยบาย ทั้งภายในหน่วยงานและหน่วยงานในสังกัด ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนและเกณฑ์ปฏิบัติปกติของกระทรวง และตามความต้องการของคณะกรรมการบริหารนโยบาย

การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า มีการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน ในระดับมาก

1.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ

สภาพปัจจุบัน พบว่า แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 2 และ 3 และแผนแม่บทในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เอื้อต่อการนำนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนไปปฏิบัติ

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรนำนโยบายสู่การปฏิบัติให้ต่อเนื่องและยั่งยืน

สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพปัจจุบัน พบว่า สภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้รัฐบาลมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการดำเนินนโยบาย ดังจะเห็นได้จากงบประมาณการจัดหาแท็บเล็ตในปีแรกที่ สพฐ. ได้รับเพียงบางส่วน ข้อจำกัดของงบประมาณยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพของแท็บเล็ตที่จัดซื้อ และจำนวนแท็บเล็ตที่จะต้องจัดสรรให้ครูไว้ใช้เพื่อเตรียมการสอน รวมถึงการพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินนโยบายล่วงหน้า และขอรับการสนับสนุนร่วมมือจากภาคเอกชน

สภาพทางสังคม

สภาพปัจจุบัน พบว่า แม้สังคมไทยกำลังตื่นตัวกับการใช้อุปกรณ์ ICT และ Smart Devices รวมถึงระบบอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายความเร็วสูง แต่ก็ยังจำกัดอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีระบบโครงสร้างพื้นฐานดี แม้จะมีการใช้งานแท็บเล็ตและสมาร์ทโฟนกันเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในการใช้เพื่อการศึกษาเรียนรู้เท่ากับใช้ในการติดต่อสื่อสารในเรื่องส่วนตัวและเพื่อความบันเทิง พ่อแม่ผู้ปกครองยังขาดความตื่นตัวในการใช้ ICT เพื่อพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ให้บุตรหลาน ขาดการมีส่วนร่วมในการดูแลชี้แนะการใช้งานให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครองควรเข้ามาเรียนรู้และมีบทบาทในการดูแลการใช้แท็บเล็ตของเด็ก รวมถึงการใช้แท็บเล็ตเพื่อพัฒนาตนเองและสร้างโอกาสให้ครอบครัว

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

สภาพปัจจุบัน พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เนื่องจากกระทรวงสามารถกำหนดแผนงาน โครงการ ขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ และสามารถชี้แจงสื่อสารให้หน่วยงานภายในและหน่วยงานในสังกัดเกิดความเข้าใจได้ไม่ยาก เนื่องจากเทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และหลายคนหลายฝ่ายล้วนมีประสบการณ์ตรงกับการใช้งานแท็บเล็ตอยู่แล้ว

สภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ควรอาศัยโอกาสนี้ ในการส่งเสริมผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างจริงจัง

2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

2.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก
รายละเอียดแต่ละส่วน มีดังนี้

2.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
ใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ตารางที่ 14 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม

(N = 435)

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป.	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1.การกำหนดเป้าหมาย	3.85	1.07	มาก	4	4.61	0.71	มากที่สุด	4
2. การกำหนด เกณฑ์ของความสำเร็จ	3.62	1.03	มาก	5	4.52	0.79	มากที่สุด	5
3. การกำหนดแบบแผน การควบคุม	4.17	0.87	มาก	1	4.72	0.56	มากที่สุด	1
4.การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.91	0.99	มาก	3	4.66	0.78	มากที่สุด	3
5.การกำหนดกลไกการกำกับ ติดตาม	3.95	0.90	มาก	2	4.68	1.10	มากที่สุด	2
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติ	3.54	1.09	มาก	6	4.45	0.82	มาก	6
เฉลี่ย	3.84	0.99	มาก		4.61	0.79	มากที่สุด	

จากตารางที่ 14 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D = .99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การกำหนดแบบแผนการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, S.D = .87) รองลงมาคือ การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{x} = 3.95$, S.D = .90) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.91$, S.D = .99) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{x} = 3.85$, S.D = 1.07)

การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{x} = 3.62$, S.D = 1.03) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.54$, S.D = 1.09)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D = .79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การกำหนดแบบแผนการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D = .56) รองลงมาคือ การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{x} = 4.68$, S.D = 1.10) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.66$, S.D = .78) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{x} = 4.61$, S.D = .71) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.52$, S.D = .79) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.45$, S.D = 0.82)

ตารางที่ 15 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นรายด้าน

(N = 435)

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป.	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{x}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{x}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1.การกำหนดเป้าหมาย	3.85	1.07	มาก	4	4.61	0.71	มากที่สุด	4
1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	3.94	1.29	มาก	3	4.60	0.85	มากที่สุด	4
1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	3.28	1.19	ปานกลาง	5	4.37	0.89	มาก	5
1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.12	0.92	มาก	2	4.71	0.56	มากที่สุด	2
1.4 ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ต	3.76	1.07	มาก	4	4.62	0.73	มากที่สุด	3
1.5 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	4.15	0.88	มาก	1	4.76	0.52	มากที่สุด	1
2. การกำหนด เกณฑ์ของความสำเร็จ	3.62	1.03	มาก	5	4.52	0.79	มากที่สุด	5
2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	3.71	1.17	มาก	3	4.57	0.79	มากที่สุด	2
2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	3.19	1.11	ปานกลาง	5	4.37	1.07	มาก	5

2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.79	0.97	มาก	2	4.57	0.67	มากที่สุด	3
2.4 ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานระบบ อินเทอร์เน็ต	3.54	1.02	มาก	4	4.50	0.78	มากที่สุด	4
2.5 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	3.87	0.89	มาก	1	4.59	0.64	มากที่สุด	1
3. การกำหนดแบบแผน การควบคุม	4.17	0.87	มาก	1	4.72	0.56	มากที่สุด	1
3.1 การกำหนดบุคลากร หลักผู้รับผิดชอบงาน	4.55	0.75	มากที่สุด	1	4.84	0.44	มากที่สุด	1
3.2 การมอบหมายงานและ อำนาจในการตัดสินใจ	4.42	0.84	มาก	2	4.77	0.52	มากที่สุด	2
3.3 การสื่อสารสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย	4.21	0.85	มาก	3	4.73	0.54	มากที่สุด	3
3.4 การกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงาน	3.92	0.90	มาก	4	4.66	0.61	มากที่สุด	4
3.5 การกำหนดมาตรการ จูงใจในการปฏิบัติงาน	3.72	0.99	มาก	5	4.59	0.70	มากที่สุด	5
4.การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.91	0.99	มาก	3	4.66	0.78	มากที่สุด	3
4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์	4.57	0.76	มากที่สุด	1	4.84	0.48	มากที่สุด	1
4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์	3.13	1.27	ปาน กลาง	6	4.43	0.92	มาก	6
4.3 การพัฒนาบุคลากร	4.24	0.88	มาก	2	4.74	0.58	มากที่สุด	2
4.4 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	3.96	1.00	มาก	4	4.72	1.29	มากที่สุด	3
4.5 การจัดเตรียม งบประมาณ	3.37	1.20	ปาน กลาง	5	4.51	0.85	มากที่สุด	5
4.6 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล	4.17	0.86	มาก	3	4.71	0.56	มากที่สุด	4
5.การกำหนดกลไกการกำกับ ติดตาม	3.95	0.90	มาก	2	4.68	1.10	มากที่สุด	2

5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ภายใน สพป.	3.88	0.90	มาก	3	4.64	0.63	มากที่สุด	4
5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล โรงเรียน	3.96	0.87	มาก	2	4.69	0.56	มากที่สุด	2
5.3 การตรวจเยี่ยมโรงเรียน	4.10	0.91	มาก	1	4.67	0.58	มากที่สุด	3
5.4 การประชุมประสานงาน กับโรงเรียน	3.87	0.93	มาก	4	4.71	2.64	มากที่สุด	1
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.54	1.09	มาก	6	4.45	0.82	มาก	6
6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้ จัดการเรียนรู้	3.54	1.09	มาก	1	4.45	0.82	มาก	1
เฉลี่ย	3.84	0.99	มาก		4.61	0.79	มากที่สุด	

จากตารางที่ 15 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เมื่อพิจารณาการกำหนดเป้าหมาย พบว่า การกำหนดเป้าหมายในด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D = .88) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.12$, S.D = .92) การกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 3.94$, S.D = 1.29) การกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.76$, S.D = 1.07) และการกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.28$, S.D = 1.19)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ พบว่า การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D = .89) ตามด้วยการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 3.79$, S.D = .97) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 3.71$, S.D = 1.17) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.54$, S.D = 1.02) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.19$, S.D = 1.11)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดแบบแผนการควบคุม พบว่า การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงานมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D = .75) ตามด้วยการมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.42$, S.D = .84) การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ($\bar{x} = 4.21$, S.D = 0.85) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.92$, S.D = 0.90) และการกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.72$, S.D = 0.99)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาฮาร์ดแวร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D = .76) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.24$, S.D = .88) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ($\bar{x} = 4.17$, S.D = .86) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.96$, S.D = 1.00) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดเตรียมงบประมาณ ($\bar{x} = 3.37$, S.D = 1.20) และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.13$, S.D = 1.27)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม พบว่า การตรวจเยี่ยมโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D = .91) ตามด้วยการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลโรงเรียน ($\bar{x} = 3.96$, S.D = .87) การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายใน สพป. ($\bar{x} = 3.88$, S.D = .90) และการประชุมประสานงานกับโรงเรียน ($\bar{x} = 3.87$, S.D = .93)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D = 1.09)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เมื่อพิจารณาการกำหนดเป้าหมาย พบว่า การกำหนดเป้าหมายในด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$, S.D = .52) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.71$, S.D = .56) การกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.62$, S.D = 0.73) การกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 4.60$, S.D = .85) และการกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.37$, S.D = 0.89)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ พบว่า การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D = .64) ตามด้วยการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 4.57$, S.D = 0.79) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.57$,

S.D = 0.67) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.50$, S.D = .78) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.37$, S.D = 1.07)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดแบบแผนการควบคุม พบว่า การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงานมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D = .44) ตามด้วยการมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.77$, S.D = .52) การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ($\bar{x} = 4.73$, S.D = 0.54) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.66$, S.D = 0.61) และการกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.59$, S.D = 0.70)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาฮาร์ดแวร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, S.D = .48) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.74$, S.D = .58) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.72$, S.D = 1.29) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ($\bar{x} = 4.71$, S.D = .56) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดเตรียมงบประมาณ ($\bar{x} = 4.51$, S.D = .85) และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.43$, S.D = .92)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม พบว่า การประชุมประสานงานกับโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D = 2.64) ตามด้วยการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลโรงเรียน ($\bar{x} = 4.69$, S.D = .56)) การตรวจเยี่ยมโรงเรียน ($\bar{x} = 4.67$, S.D = .58) และการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายใน สพป. ($\bar{x} = 4.64$, S.D = .63)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$, S.D = .82)

2.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 16 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวม

(N = 435)

สภาพแวดล้อมภายนอก ที่เอื้อต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติใน สพป.	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1. นโยบายด้านการศึกษา ของรัฐ	3.58	1.07	มาก	2	4.51	0.76	มากที่สุด	1
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	3.37	1.00	ปานกลาง	4	4.40	0.83	มาก	4
3. สภาพสังคม	3.39	1.07	ปานกลาง	3	4.41	0.82	มาก	3
4. ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี	3.63	1.00	มาก	1	4.49	0.76	มาก	2
เฉลี่ย	3.49	1.04	ปานกลาง		4.46	0.79	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, S.D = 1.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. มากที่สุด คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.63$, S.D = 1.00) รองลงมาคือ นโยบายด้านการศึกษารัฐ ($\bar{x} = 3.58$, S.D = 1.07) สภาพสังคม ($\bar{x} = 3.39$, S.D = 1.07) และสภาพทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.00)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D = .79) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. มากที่สุด คือ นโยบายด้านการศึกษารัฐ ($\bar{x} = 4.51$, S.D = .76) รองลงมาคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.49$, S.D = .76) สภาพสังคม ($\bar{x} = 4.41$, S.D = .82) และสภาพเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = .83)

ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน

(N = 435)

สภาพแวดล้อมภายนอก ที่เอื้อต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติใน สพป.	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1. นโยบายด้านการศึกษา ของรัฐ	3.58	1.07	มาก	2	4.51	0.76	มากที่สุด	1
1.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.47	1.13	ปานกลาง	5	4.49	0.81	มาก	4
1.2 การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.44	1.09	ปานกลาง	6	4.44	0.79	มาก	6
1.3 การกำหนดแบบ แผนการควบคุม	3.63	1.03	มาก	3	4.56	0.70	มากที่สุด	2
1.4 การกำหนดขั้นตอนการ ปฏิบัติ	3.65	1.08	มาก	2	4.53	0.73	มากที่สุด	3
1.5 การกำหนดกลไกการ กำกับติดตาม	3.70	0.97	มาก	1	4.58	0.70	มากที่สุด	1
1.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ	3.57	1.13	มาก	4	4.48	0.83	มาก	5
2. สภาพเศรษฐกิจ	3.37	1.00	ปานกลาง	4	4.40	0.83	มาก	4
2.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.20	1.04	ปานกลาง	6	4.37	0.89	มาก	6
2.2 การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.22	0.99	ปานกลาง	5	4.38	0.83	มาก	5
2.3 การกำหนดแบบ แผนการควบคุม	3.54	0.93	มาก	1	4.42	0.78	มาก	3
2.4 การกำหนดขั้นตอนการ ปฏิบัติ	3.41	1.07	ปานกลาง	3	4.44	0.80	มาก	1
2.5 การกำหนดกลไกการ กำกับติดตาม	3.49	0.98	ปานกลาง	2	4.43	0.80	มาก	2
2.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ	3.37	1.01	ปานกลาง	4	4.38	0.85	มาก	4
3. สภาพสังคม	3.39	1.07	ปานกลาง	3	4.41	0.82	มาก	3

3.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.22	1.04	ปานกลาง	6	4.36	0.85	มาก	6
3.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.23	0.98	ปานกลาง	5	4.38	0.85	มาก	5
3.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.58	0.91	มาก	1	4.42	0.81	มาก	4
3.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ	3.41	1.08	ปานกลาง	3	4.45	0.80	มาก	1
3.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.50	0.98	มาก	2	4.44	0.79	มาก	2
3.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.38	1.42	ปานกลาง	4	4.43	0.84	มาก	3
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	3.63	1.00	มาก	1	4.49	0.76	มาก	2
4.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.63	1.01	มาก	3	4.49	0.73	มาก	3
4.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.59	0.95	มาก	4	4.48	0.74	มาก	5
4.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.73	0.93	มาก	1	4.47	0.80	มาก	6
4.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ	3.67	1.00	มาก	2	4.53	0.73	มากที่สุด	1
4.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.58	1.04	มาก	5	4.52	0.74	มากที่สุด	2
4.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.56	1.10	มาก	6	4.48	0.82	มาก	4
เฉลี่ย	3.49	1.04	ปานกลาง		4.46	0.79	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน เมื่อพิจารณานโยบายด้านการศึกษาของรัฐ พบว่า เอื้อต่อการกำหนดกลไกการกำกับติดตามในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = .97) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.65$, S.D = 1.08) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 1.03) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 1.13) การกำหนด

เป้าหมาย ($\bar{X} = 3.47$, S.D = 1.13) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.44$, S.D = 1.09) ตามลำดับ

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาสภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า ี้อต่อการกำหนดแบบแผนการควบคุมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D = .93) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.49$, S.D = .98) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.41$, S.D = 1.07) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.37$, S.D = 1.01) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.22$, S.D = .99) และการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.20$, S.D = 1.04) ตามลำดับ

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาสภาพสังคม พบว่า ี้อต่อการกำหนดแบบแผนการควบคุมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D = .91) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.50$, S.D = .98) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.41$, S.D = 1.08) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.38$, S.D = 1.42) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.23$, S.D = .98) และการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.22$, S.D = 1.04) ตามลำดับ

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พบว่า ี้อต่อการกำหนดแบบแผนการควบคุมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D = .93) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.67$, S.D = 1.00) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 1.01) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.59$, S.D = .95)) การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.58$, S.D = 1.04) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.56$, S.D = 1.10) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน เมื่อพิจารณานโยบายด้านการศึกษาของรัฐ พบว่า มีความต้องการให้นโยบายี้อต่อการกำหนดกลไกการกำกับติดตามมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D = .70) ตามด้วยการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.56$, S.D = .70) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.53$, S.D = .73) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.49$, S.D = .81) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$, S.D = .83) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.44$, S.D = .79) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาสภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า มีความต้องการให้สภาพเศรษฐกิจี้อต่อการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D = .80) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.43$, S.D = .80) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.42$, S.D = .78) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่

การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.38$, S.D = .85) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.38$, S.D = .83) และการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.37$, S.D = .89) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาสภาพสังคมพบว่า มีความต้องการให้สภาพสังคมเอื้อต่อการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .80) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.44$, S.D = .79) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.43$, S.D = .84) การกำหนดแบบแผนการการควบคุม ($\bar{X} = 4.42$, S.D = .81) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.38$, S.D = .85) และการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.36$, S.D = .85) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใน สพป. เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีพบว่า มีความต้องการให้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D = .73) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.52$, S.D = .74) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.49$, S.D = .73) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$, S.D = .82) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.48$, S.D = .74) และการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.47$, S.D = .80) ตามลำดับ

3) ระดับโรงเรียน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ในระดับโรงเรียน นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

3.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

**3.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
ในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน**

ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวม

(N = 1,380)

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1.การกำหนดเป้าหมาย	3.57	1.00	มาก	3	4.43	0.80	มาก	3
2.การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.35	0.95	ปานกลาง	6	4.35	0.85	มาก	4
3. การกำหนดแบบแผนการ ควบคุม	3.65	0.91	มาก	1	4.51	0.87	มากที่สุด	1
4. การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.53	1.07	มาก	4	4.44	0.86	มาก	2
5. การกำหนดกลไกการกำกับ ติดตาม	3.41	0.88	ปานกลาง	5	4.35	0.83	มาก	5
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบายสู่ การปฏิบัติ	3.57	1.00	มาก	2	4.34	0.84	มาก	6
เฉลี่ย	3.51	0.97	มาก		4.40	0.84	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D = .97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การกำหนดแบบแผนการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.65$, S.D = .91) รองลงมาคือ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.57$, S.D = 1.00) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{x} = 3.57$, S.D = 1.00) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.53$, S.D = 1.07) การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{x} = 3.41$, S.D = .88) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.35$, S.D = .95)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D = .84) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การกำหนดแบบแผนการควบคุมมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D = .87) รองลงมาคือ กำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.44$, S.D = .86) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{x} = 4.43$, S.D = 0.80) การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{x} = 4.35$, S.D = .83) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ มี ($\bar{x} = 4.35$, S.D = .85) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.34$, S.D = .84)

ตารางที่ 19 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นรายด้าน

(N = 1,380)

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1.การกำหนดเป้าหมาย	3.57	1.00	มาก	3	4.43	0.80	มาก	3
1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	3.55	1.10	มาก	4	4.33	0.92	มาก	4
1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	3.34	0.96	ปานกลาง	5	4.24	0.82	มาก	5
1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.64	0.95	มาก	2	4.54	0.72	มากที่สุด	2
1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	3.68	0.99	มาก	1	4.56	0.74	มากที่สุด	1
1.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้ จัดการเรียนรู้	3.64	1.00	มาก	3	4.47	0.78	มาก	3
2. การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.35	0.95	ปานกลาง	6	4.35	0.85	มาก	4
2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	3.39	0.99	ปานกลาง	2	4.31	0.87	มาก	4
2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	3.20	0.93	ปานกลาง	5	4.29	0.95	มาก	5
2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.36	0.91	ปานกลาง	4	4.38	0.81	มาก	3
2.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	3.40	0.96	ปานกลาง	1	4.41	0.81	มาก	1
2.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้ จัดการเรียนรู้	3.37	0.92	ปานกลาง	3	4.39	0.80	มาก	2
3. การกำหนดแบบแผนการ ควบคุม	3.65	0.91	มาก	1	4.51	0.87	มากที่สุด	1
3.1 กำหนดบุคลากรหลัก ผู้รับผิดชอบงาน	3.91	0.86	มาก	1	4.63	1.29	มากที่สุด	1
3.2 มอบหมายงานและ อำนาจการตัดสินใจ	3.89	0.90	มาก	2	4.60	0.69	มากที่สุด	2
3.3 สื่อสารสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบาย	3.59	0.93	มาก	3	4.49	0.77	มาก	3
3.4 กำหนดมาตรฐานการ ปฏิบัติงาน	3.52	0.90	มาก	4	4.44	0.77	มาก	4

3.5 กำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติ	3.34	0.95	ปานกลาง	5	4.40	0.81	มาก	5
4. การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.53	1.07	มาก	4	4.44	0.86	มาก	2
4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์	4.31	0.85	มาก	1	4.70	0.61	มากที่สุด	1
4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์	3.12	1.05	ปานกลาง	7	4.24	0.99	มาก	7
4.3 การพัฒนาบุคลากร	3.34	1.06	ปานกลาง	5	4.35	0.93	มาก	5
4.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	3.83	1.48	มาก	2	4.57	0.74	มากที่สุด	2
4.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.38	1.02	ปานกลาง	4	4.44	0.98	มาก	3
4.6 การจัดสภาพแวดล้อม	3.50	1.05	มาก	3	4.43	0.85	มาก	4
4.7 การจัดเตรียมงบประมาณ	3.20	1.01	ปานกลาง	6	4.35	0.92	มาก	6
5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.41	0.88	ปานกลาง	5	4.35	0.83	มาก	5
5.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	3.40	0.89	ปานกลาง	2	4.35	0.85	มาก	2
5.2 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน	3.55	0.86	มาก	1	4.42	0.77	มาก	1
5.3 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต	3.27	0.89	ปานกลาง	3	4.29	0.86	มาก	3
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.57	1.00	มาก	2	4.34	0.84	มาก	6
6.1 กำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.57	1.00	มาก	1	4.34	0.84	มาก	1
เฉลี่ย	3.51	0.97	มาก		4.40	0.84	มาก	

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เมื่อพิจารณาการกำหนดเป้าหมาย พบว่า การกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D = .99) ตามด้วยการ

กำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 3.64$, S.D = .95) การกำหนดเป้าหมายในด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.64$, S.D = 1.00) การกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 3.55$, S.D = 1.10) และการกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.34$, S.D = .96)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ พบว่า การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D = .96) ตามด้วยการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 3.39$, S.D = 0.99) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.37$, S.D = .92) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 3.36$, S.D = .91) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.20$, S.D = .93)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดแบบแผนการควบคุม พบว่า การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงานมีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D = .86) ตามด้วยการมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ ($\bar{x} = 3.89$, S.D = .90) การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ($\bar{x} = 3.59$, S.D = 0.93) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.52$, S.D = 0.90) และการกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.34$, S.D = 0.95)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาฮาร์ดแวร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D = .85) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.83$, S.D = 1.48) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 3.50$, S.D = 1.05) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.38$, S.D = 1.02) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 3.34$, S.D = 1.06) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดเตรียมงบประมาณ ($\bar{x} = 3.20$, S.D = 1.01) และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 3.12$, S.D = 1.05)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม พบว่า การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D = .86) ตามด้วยการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ($\bar{x} = 3.40$, S.D = .89) และการประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต ($\bar{x} = 3.27$, S.D = .89)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D = 1.00)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เมื่อพิจารณาการกำหนดเป้าหมาย พบว่า การกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D = .74) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.54$, S.D = .72) การกำหนดเป้าหมายในด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D = .78) การกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 4.33$, S.D = .92) และการกำหนดเป้าหมายด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.24$, S.D = .82)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ พบว่า การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D = .81) ตามด้วยการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.39$, S.D = .80) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.38$, S.D = .81) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ($\bar{x} = 4.31$, S.D = 0.87) และการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.29$, S.D = .95)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดแบบแผนการควบคุม พบว่า การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงานมีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{x} = 4.63$, S.D = 1.29) ตามด้วยการมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.60$, S.D = .69) การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ($\bar{x} = 4.49$, S.D = 0.77) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.44$, S.D = 0.77) และการกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.40$, S.D = 0.81)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาฮาร์ดแวร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D = .61) ตามด้วยการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.57$, S.D = 0.74) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.44$, S.D = .98) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 4.43$, S.D = .85) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.35$, S.D = .93) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดเตรียมงบประมาณ ($\bar{x} = 4.35$, S.D = .92) และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดหาซอฟต์แวร์ ($\bar{x} = 4.24$, S.D = .99)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม พบว่า การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D = .77) ตามด้วยการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ($\bar{x} = 4.35$, S.D = .85) และการประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต ($\bar{x} = 4.29$, S.D = .86)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34, S.D = .84$)

3.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 20 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวม

(N = 1,380)

สภาพแวดล้อมภายนอก ที่เอื้อต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1. นโยบายด้านการศึกษา ของรัฐ	3.55	1.11	มาก	2	4.32	0.85	มาก	2
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	3.24	0.87	ปานกลาง	4	4.24	0.89	มาก	4
3. สภาพสังคม	3.28	0.87	ปานกลาง	3	4.25	0.88	มาก	3
4. ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี	3.63	0.94	มาก	1	4.36	0.83	มาก	1
เฉลี่ย	3.42	.95	ปานกลาง		4.29	.86	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42, S.D = .95$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมากที่สุด คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.63, S.D = .94$) รองลงมาคือ นโยบายด้านการศึกษารัฐ ($\bar{X} = 3.55, S.D = 1.11$) สภาพสังคม ($\bar{X} = 3.28, S.D = .87$) และสภาพเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.24, S.D = .87$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29, S.D = .86$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมากที่สุดคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.36, S.D = .83$) รองลงมาคือ นโยบายด้านการศึกษารัฐ ($\bar{X} = 4.32, S.D = .85$) สภาพสังคม ($\bar{X} = 4.25, S.D = .88$) และสภาพเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.24, S.D = .89$)

เมื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
 เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมากที่สุด ตามด้วยนโยบายด้านการศึกษาของรัฐ
 ในขณะที่สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียนน้อยที่สุด เช่นเดียวกันทั้งใน
 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

ตารางที่ 21 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน
 จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายนอก ที่เอื้อต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ	\bar{X}	S.D	แปลผล	ลำดับ
1. นโยบายด้านการศึกษา ของรัฐ	3.55	1.11	มาก	2	4.32	0.85	มาก	2
1.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.61	1.04	มาก	2	4.35	0.83	มาก	1
1.2 การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.46	0.98	ปานกลาง	5	4.31	0.85	มาก	4
1.3 การกำหนดแบบ แผนการควบคุม	3.55	0.93	มาก	3	4.33	0.84	มาก	2
1.4 การกำหนดขั้นตอน ปฏิบัติ	3.70	1.77	มาก	1	4.33	0.86	มาก	3
1.5 การกำหนดกลไกการ กำกับติดตาม	3.46	1.04	ปานกลาง	6	4.30	0.87	มาก	5
1.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อ ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ	3.54	0.93	มาก	4	4.29	0.86	มาก	6
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	3.24	0.87	ปานกลาง	4	4.24	0.89	มาก	4
2.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.14	0.90	ปานกลาง	6	4.25	0.89	มาก	4
2.2 การกำหนดเกณฑ์ของ ความสำเร็จ	3.20	0.89	ปานกลาง	5	4.23	0.93	มาก	5
2.3 การกำหนดแบบ แผนการควบคุม	3.26	0.85	ปานกลาง	4	4.26	0.90	มาก	3
2.4 การกำหนดขั้นตอน ปฏิบัติ	3.26	0.89	ปานกลาง	3	4.27	0.90	มาก	1
2.5 การกำหนดกลไกการ	3.27	0.86	ปานกลาง	2	4.27	0.90	มาก	2

กำกับติดตาม								
2.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.27	0.84	ปานกลาง	1	4.18	0.85	มาก	6
3. สภาพทางสังคม	3.28	0.87	ปานกลาง	3	4.25	0.88	มาก	3
3.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.22	0.86	ปานกลาง	6	4.19	0.87	มาก	6
3.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.26	0.89	ปานกลาง	4	4.23	0.89	มาก	5
3.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.29	0.85	ปานกลาง	2	4.29	0.87	มาก	1
3.4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.27	0.87	ปานกลาง	3	4.27	0.90	มาก	3
3.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.25	0.83	ปานกลาง	5	4.27	0.88	มาก	2
3.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.38	0.90	ปานกลาง	1	4.25	0.89	มาก	4
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	3.63	0.94	มาก	1	4.36	0.83	มาก	1
4.1 การกำหนดเป้าหมาย	3.69	0.92	มาก	2	4.43	0.79	มาก	1
4.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.67	1.02	มาก	4	4.36	0.83	มาก	4
4.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.68	0.92	มาก	3	4.38	0.80	มาก	2
4.4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.70	0.99	มาก	1	4.36	0.83	มาก	3
4.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.48	0.86	ปานกลาง	6	4.30	0.85	มาก	6
4.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	3.56	0.93	มาก	5	4.31	0.85	มาก	5
เฉลี่ย	3.42	.95	ปานกลาง		4.29	.86	มาก	

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน เมื่อพิจารณานโยบายด้านการศึกษาของรัฐ พบว่า ี้อื้อต่อการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 1.77) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.61$, S.D = 1.04) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 3.55$, S.D = .93) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.54$, S.D = .93) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.46$, S.D = .98) และการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.46$, S.D = 1.04) ตามลำดับ

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาสภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า ี้อื้อต่อการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D = .84) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.27$, S.D = .86) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.26$, S.D = .89) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 3.26$, S.D = .85) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.20$, S.D = .89) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.14$, S.D = .90)

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาสภาพสังคม พบว่า ี้อื้อต่อการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, S.D = .90) ตามด้วยการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 3.29$, S.D = .85) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.27$, S.D = .87) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.26$, S.D = .89) การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.25$, S.D = .83) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.22$, S.D = .86)

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พบว่า ี้อื้อต่อการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 1.77) ตามด้วยการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.69$, S.D = .92) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 3.68$, S.D = .92) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.67$, S.D = 1.02) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.56$, S.D = .93) และการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 3.48$, S.D = .86) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นรายด้าน เมื่อพิจารณานโยบายด้านการศึกษาของรัฐ พบว่า มีความต้องการให้นโยบายี้อื้อต่อการกำหนดเป้าหมายในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D = .83) ตามด้วยการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.33$, S.D = .84) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.33$, S.D = .86) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.31$, S.D = .85) การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.30$, S.D = .87) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.29$, S.D = .86) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาสภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า มีความต้องการให้สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, S.D = .90$) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.27, S.D = .90$) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.26, S.D = .90$) การกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.25, S.D = .89$) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.23, S.D = .93$) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.18, S.D = .85$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาสภาพสังคม พบว่า มีความต้องการให้สภาพสังคมเอื้อต่อการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.29, S.D = .87$) ตามด้วยการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.27, S.D = .88$) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.27, S.D = .90$) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.25, S.D = .89$) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.23, S.D = .89$) และการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.19, S.D = .87$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พบว่า มีความต้องการให้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการกำหนดเป้าหมายในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43, S.D = .79$) ตามด้วยการกำหนดแบบแผนการควบคุม ($\bar{X} = 4.38, S.D = .80$) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.36, S.D = .83$) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.36, S.D = .83$) การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.31, S.D = .85$) และการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.30, S.D = .85$) ตามลำดับ

4.3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.3.1 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย

4.3.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

- 1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
- 2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
- 3) ระดับโรงเรียน

รายละเอียดของแต่ละส่วนมีดังนี้

4.3.1 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วสรุปเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย ดังนี้

ตารางที่ 22 จุดแข็งและจุดอ่อนของการกำหนดนโยบาย

S (จุดแข็ง)	W (จุดอ่อน)
1. ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย	1. ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย
1.1 การใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาทางการศึกษา 1.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT ของประเทศ 1.3 ผู้มีอำนาจให้การสนับสนุนการกำหนดนโยบาย	1.1 ขาดการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย จึงทำให้นโยบายไม่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางเต็มที่ และยังขาดข้อมูลรอบด้าน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมการ/วางแผนในการดำเนินนโยบาย การป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดนโยบาย
	2. หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ
	2.1 มีการนำผลงานวิจัยบางส่วนมาใช้สนับสนุนการเกิดของนโยบาย แต่ขาดการนำผลงานวิจัยโครงการนำร่อง งานวิจัยอนาคต และงานวิจัยอื่นๆ มาใช้ในการกำหนดนโยบายอย่างบูรณาการ
2. ประโยชน์ต่อสังคม	3. ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย
2.1 เด็กทุกคนมีโอกาสได้ใช้แท็บเล็ตเพื่อเข้าถึงสื่อ/ความรู้ที่นำมาสนใจมากมาย มีเครื่องมือในการเรียนรู้อย่างมีความสุข 2.2 โรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบออนไลน์และออฟไลน์ 2.3 ผู้ปกครองได้มีเครื่องมือช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก และอาจได้ใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วย 2.4 ผู้ประกอบการด้านไอซีทีและสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ได้รับประโยชน์จากการมียอดขายอุปกรณ์เสริมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ธุรกิจการซ่อมบำรุงแท็บเล็ตเติบโตขึ้น การพัฒนาแอปพลิเคชันและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก การฝึกอบรม	3.1 สร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยการแจกแท็บเล็ตให้นักเรียนทุกคนใช้เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะ 1 คน ต่อ 1 เครื่อง เป็นการให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้ามากกว่าผลลัพธ์ด้านสมรรถนะหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะเกิดกับเด็กนักเรียน จึงอาจไม่เกิดคุณค่าที่แท้จริงของนโยบาย
	4. แนวโน้มของนโยบาย
	4.1 แนวโน้มของนโยบายขึ้นอยู่กับงบประมาณ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการจัดหาแท็บเล็ต และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว อาจทำให้ต้องเปลี่ยนรุ่นแท็บเล็ตและระบบสนับสนุนทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนกำหนดเวลาที่ได้วางแผนไว้
	5. กรอบของนโยบาย

<p>พัฒนาครู การติดตั้งและอัปเดตระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้โรงเรียน ล้วนเป็น ภารกิจที่อยู่ในข่ายได้ประโยชน์จากการกำหนด นโยบายนี้</p>	<p>5.1 กรอบของนโยบาย มุ่งเน้นที่การจัดซื้อ แท็บเล็ตให้นักเรียน 1 คน ต่อ 1 เครื่องครบทุกคน ก่อนที่จะจัดเตรียมเนื้อหาบทเรียน สื่อการเรียนรู้ และแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับช่วงวัย การ ฝึกอบรมครูในการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดกิจกรรมการ เรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมรองรับการใช้งาน แท็บเล็ต ฯลฯ จึงอาจทำให้การดำเนินนโยบาย ขาดความต่อเนื่อง และไม่มีประสิทธิภาพ</p>
--	--

ตารางที่ 23 โอกาสและภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย

O (โอกาส)	T (ภาวะคุกคาม)
<p>นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ เป็นโอกาส ที่เอื้อต่อการกำหนดนโยบาย</p>	<p>สภาพทางเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการ กำหนดนโยบาย</p>
<p>ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาส ที่เอื้อต่อการกำหนดนโยบาย</p>	<p>สภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อการ กำหนดนโยบาย</p>

4.3.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1) ระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่ การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการส่วนกลาง ที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วสรุปเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการกำหนดนโยบาย ดังนี้

ตารางที่ 24 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง

S (จุดแข็ง)	W (จุดอ่อน)
<p>1. การกำหนดเป้าหมายของนโยบาย</p> <p>1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ อินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>1.6 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>1. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ</p> <p>1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (คุณภาพ, เวลา ส่งมอบเครื่อง)</p> <p>1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์และสื่อการเรียนรู้ (ปริมาณ, ความหลากหลาย, ความน่าสนใจ, ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้)</p> <p>1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร (หลักสูตรฝึกอบรม หลากหลาย, ความต่อเนื่องของการอบรมพัฒนา, เครือข่ายครูเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้)</p>

	<p>1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (คุณภาพ, ความปลอดภัย)</p> <p>1.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี)</p>
<p>2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ</p> <p>2.1 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>2. การกำหนดแบบแผนการควบคุม</p> <p>2.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2 การกำหนดมาตรฐานการมุ่งใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p>
<p>3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม</p> <p>3.1 การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน</p> <p>3.2 การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ</p>	<p>3. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</p> <p>3.1 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>3.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (ระบบไฟฟ้า, อุปกรณ์เสริม, การสร้างบรรยากาศ)</p> <p>3.3 ด้านการจัดเตรียมงบประมาณ (สำหรับฮาร์ดแวร์, ซอฟต์แวร์, ระบบสนับสนุน, กิจกรรมส่งเสริม/สร้างแรงจูงใจ ฯลฯ)</p>
<p>4. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</p> <p>4.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>4.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p>	
<p>5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</p> <p>5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายใน</p> <p>5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลหน่วยงานในสังกัด</p>	
<p>6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ</p> <p>6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>	

ตารางที่ 25 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/

ราชการบริหารส่วนกลาง

๐ (โอกาส)	T (ภาวะคุกคาม)
นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง	สภาพทางเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง	สภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการส่วนกลาง

2) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

2.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

มีรายละเอียด ดังนี้

2.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือลดจุดอ่อน สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นจุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ในลำดับต่อไป

เมื่อนำค่าดัชนี PNI_{modified} จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} [(.255 - .138) \div 2 = .059]$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.198 - 0.255

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.138 - 0.197

ตารางที่ 26 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม	
1. การกำหนดเป้าหมาย	0.204	สูง	จุดอ่อน
1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.170	ต่ำ	จุดแข็ง
1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.331	สูง	จุดอ่อน
1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.144	ต่ำ	จุดแข็ง
1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	0.228	สูง	จุดอ่อน
1.5 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	0.146	ต่ำ	จุดแข็ง
2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.254	สูง	จุดอ่อน
2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.233	สูง	จุดอ่อน
2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.371	สูง	จุดอ่อน
2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.206	สูง	จุดอ่อน
2.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	0.273	สูง	จุดอ่อน
2.5 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	0.188	ต่ำ	จุดแข็ง
3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.138	ต่ำ	จุดแข็ง
3.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงาน	0.063	ต่ำ	จุดแข็ง
3.2 การมอบหมายงานและอำนาจ	0.078	ต่ำ	จุดแข็ง
3.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย	0.124	ต่ำ	จุดแข็ง
3.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน	0.190	ต่ำ	จุดแข็ง
3.5 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติ	0.235	สูง	จุดอ่อน
4. การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.208	สูง	จุดอ่อน
4.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.059	ต่ำ	จุดแข็ง
4.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.412	สูง	จุดอ่อน
4.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.117	ต่ำ	จุดแข็ง
4.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	0.192	ต่ำ	จุดแข็ง
4.5 ด้านการจัดเตรียมงบประมาณ	0.336	สูง	จุดอ่อน
4.6 ด้านการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล	0.130	ต่ำ	จุดแข็ง
5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.183	ต่ำ	จุดแข็ง
5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ภายใน สพป.	0.195	ต่ำ	จุดแข็ง
5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล โรงเรียน	0.182	ต่ำ	จุดแข็ง
5.3 การตรวจเยี่ยมโรงเรียน	0.139	ต่ำ	จุดแข็ง
5.4 การประชุมประสานงานกับโรงเรียน	0.217	สูง	จุดอ่อน
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.255	สูง	จุดอ่อน
6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	0.255	สูง	จุดอ่อน

จากตารางที่ 26 สภาพการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับสูง ได้แก่ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.255) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.254) การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.208) และกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} =

0.204) เป็นจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. และประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.138) และการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.183) เป็นจุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

2.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือป้องกันภาวะคุกคามสำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมโอกาส แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ในลำดับต่อไป

เมื่อนำค่าดัชนี PNI_{modified} จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม มาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}}[(.308 - .239) \div 2 = .035]$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.275 - 0.308

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.239 - 0.274

ตารางที่ 27 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม	
1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ	.262	ต่ำ	โอกาส
1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	.294	สูง	ภาวะคุกคาม
1.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	.289	สูง	ภาวะคุกคาม
1.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	.255	ต่ำ	โอกาส
1.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	.239	ต่ำ	โอกาส
1.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	.238	ต่ำ	โอกาส
1.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	.255	ต่ำ	โอกาส
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	.308	สูง	ภาวะคุกคาม
2.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	.366	สูง	ภาวะคุกคาม
2.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	.357	สูง	ภาวะคุกคาม
2.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	.249	ต่ำ	โอกาส

2.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	.301	สูง	ภาวะคุกคาม
2.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	.272	ต่ำ	โอกาส
2.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	.303	สูง	ภาวะคุกคาม
3. สภาพทางสังคม	.305	สูง	ภาวะคุกคาม
3.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	.353	สูง	ภาวะคุกคาม
3.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	.357	สูง	ภาวะคุกคาม
3.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	.235	ต่ำ	โอกาส
3.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	.306	สูง	ภาวะคุกคาม
3.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	.268	ต่ำ	โอกาส
3.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	.310	สูง	ภาวะคุกคาม
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	.239	ต่ำ	โอกาส
4.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	.238	ต่ำ	โอกาส
4.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	.247	ต่ำ	โอกาส
4.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	.199	ต่ำ	โอกาส
4.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	.232	ต่ำ	โอกาส
4.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	.263	ต่ำ	โอกาส
4.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	.257	ต่ำ	โอกาส

จากตารางที่ 27 สภาพการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับสูง ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.308) และ สภาพทางสังคม (PNI_{modified} = 0.305) เป็นภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป. และประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.239) และ นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (PNI_{modified} = 0.262) เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.

3) ระดับโรงเรียน

3.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

3.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

มีรายละเอียดดังนี้

3.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ไปด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการขจัดหรือลดจุดอ่อน สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นจุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน

โรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ในลำดับต่อไป

เมื่อนำค่าดัชนี PNI_{modified} จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม มาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}}[(.302 - .214) \div 2 = .044]$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.259 - 0.302

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.214 - 0.258

ตารางที่ 28 จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน
จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม	
1. การกำหนดเป้าหมาย	0.240	ต่ำ	จุดแข็ง
1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.218	ต่ำ	จุดแข็ง
1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.269	สูง	จุดอ่อน
1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.246	ต่ำ	จุดแข็ง
1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	0.240	ต่ำ	จุดแข็ง
1.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	0.229	ต่ำ	จุดแข็ง
2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.302	สูง	จุดอ่อน
2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.272	สูง	จุดอ่อน
2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.340	สูง	จุดอ่อน
2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.301	สูง	จุดอ่อน
2.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	0.295	สูง	จุดอ่อน
2.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	0.304	สูง	จุดอ่อน
3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.239	ต่ำ	จุดแข็ง
3.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงาน	0.185	ต่ำ	จุดแข็ง
3.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ	0.184	ต่ำ	จุดแข็ง
3.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย	0.251	ต่ำ	จุดแข็ง
3.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ	0.260	สูง	จุดอ่อน
3.5 การกำหนดมาตรฐานการจูงใจในการปฏิบัติ	0.317	สูง	จุดอ่อน
4. การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.271	สูง	จุดอ่อน
4.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์	0.091	ต่ำ	จุดแข็ง
4.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์	0.357	สูง	จุดอ่อน
4.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.308	สูง	จุดอ่อน
4.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	0.196	ต่ำ	จุดแข็ง
4.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	0.317	สูง	จุดอ่อน
4.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	0.266	สูง	จุดอ่อน
4.7 ด้านการจัดเตรียมงบประมาณ	0.360	สูง	จุดอ่อน
5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.277	สูง	จุดอ่อน

5.1 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล	0.279	สูง	จุดอ่อน
5.2 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียน ในชั้นเรียน	0.243	ต่ำ	จุดแข็ง
5.3 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต	0.310	สูง	จุดอ่อน
6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.214	ต่ำ	จุดแข็ง
6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	0.214	ต่ำ	จุดแข็ง

จากตารางที่ 28 สภาพการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับสูง ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($PNI_{\text{modified}} = 0.302$) การกำหนดกลไกการกำกับ ($PNI_{\text{modified}} = 0.277$) และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.271$) เป็นจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน และประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.214$) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($PNI_{\text{modified}} = 0.239$) และการกำหนดเป้าหมาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) เป็นจุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

3.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในโรงเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการขจัดหรือป้องกันภาวะคุกคาม สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมโอกาส แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ในลำดับต่อไป

เมื่อนำค่าดัชนี PNI_{modified} จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม มาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}}[(.312 - .201) \div 2 = .055]$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.257 - 0.312

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.201 - 0.256

ตารางที่ 29 โอกาสและภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม	
1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ	0.217	ต่ำ	โอกาส
1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	0.205	ต่ำ	โอกาส
1.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.246	ต่ำ	โอกาส
1.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.221	ต่ำ	โอกาส
1.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.169	ต่ำ	โอกาส
1.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.245	ต่ำ	โอกาส
1.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.213	ต่ำ	โอกาส
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	0.312	สูง	ภาวะคุกคาม
2.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	0.354	สูง	ภาวะคุกคาม
2.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.319	สูง	ภาวะคุกคาม
2.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.307	สูง	ภาวะคุกคาม
2.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.308	สูง	ภาวะคุกคาม
2.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.304	สูง	ภาวะคุกคาม
2.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.278	สูง	ภาวะคุกคาม
3. สภาพทางสังคม	0.298	สูง	ภาวะคุกคาม
3.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	0.303	สูง	ภาวะคุกคาม
3.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.299	สูง	ภาวะคุกคาม
3.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.306	สูง	ภาวะคุกคาม
3.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.308	สูง	ภาวะคุกคาม
3.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.313	สูง	ภาวะคุกคาม
3.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.258	สูง	ภาวะคุกคาม
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	0.201	ต่ำ	โอกาส
4.1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย	0.200	ต่ำ	โอกาส
4.2 ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	0.188	ต่ำ	โอกาส
4.3 ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม	0.192	ต่ำ	โอกาส
4.4 ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	0.180	ต่ำ	โอกาส
4.5 ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	0.235	ต่ำ	โอกาส
4.6 ด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	0.212	ต่ำ	โอกาส

จากตารางที่ 29 สภาพการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับสูง ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.312) และ สภาพทางสังคม (PNI_{modified} = 0.298) เป็นภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน และประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.201) และ นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (PNI_{modified} = 0.217) เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

4.3.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับโรงเรียน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็น จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ภูมิภาค ขนาด และสังกัดของโรงเรียน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม แสดงดังตาราง

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
ในโรงเรียนต่างภูมิภาค ขนาด สังกัด จากการวิเคราะห์สหภาพแวดล้อมภายใน

รายการ	PNI _{modified}	
	F	Sig.
ภูมิภาค	.989	.397
ขนาด	.498	.608
สังกัด	.191	.662

จากตารางที่ 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สหภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของโรงเรียนในภูมิภาค ขนาด และสังกัดต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
ในโรงเรียนต่างภูมิภาค ขนาด สังกัด จากการวิเคราะห์สหภาพแวดล้อมภายนอก

รายการ	PNI _{modified} (2)	
	F	Sig
ภูมิภาค	1.744	.156
ขนาด	1.715	.180
สังกัด	0.008	.927

จากตารางที่ 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน จากการวิเคราะห์สหภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นของโรงเรียนในภูมิภาค ขนาด และสังกัดต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 การร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ผู้วิจัยร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม โดยใช้วิธี SWOT Matrix จะได้ จุดแข็ง – โอกาส (SO) , จุดอ่อน – โอกาส (WO) , จุดแข็ง – ภาวะคุกคาม (ST) , และ จุดอ่อน – ภาวะคุกคาม (WT)

ขั้นที่ 2 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากวิธี SWOT Matrix มาจำแนกตามองค์ประกอบของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ตารางที่ 32 SWOT Matrix ของการกำหนดนโยบาย

SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดประเด็นปัญหา/ที่มาของการกำหนดนโยบายและการทำประโยชน์ให้สังคม	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย ด้านหลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือของการกำหนดนโยบาย ด้านการกำหนดค่านิยม ด้านแนวโน้มและการกำหนดกรอบของนโยบาย
ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดประเด็นปัญหา/ที่มาของการกำหนดนโยบาย และการทำประโยชน์ให้สังคม	สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้าน การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย ด้านหลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือของการกำหนดนโยบาย ด้านการกำหนดค่านิยม ด้านแนวโน้มและการกำหนดกรอบของนโยบาย

ตารางที่ 33 SO/ST/WO/WT ของการกำหนดนโยบาย

การกำหนดนโยบาย	SO / ST / WO / WT
ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย	จุดแข็ง - โอกาส (SO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดประเด็นปัญหา/ที่มาของการกำหนดนโยบาย

	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดประเด็นปัญหา/ที่มาของการกำหนดนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนในด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย</p>
<p>หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านหลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือในการกำหนดนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนในด้านหลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือในการกำหนดนโยบาย</p>
<p>ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการกำหนดค่านิยมของนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนในด้านการกำหนดค่านิยมของนโยบาย</p>
<p>แนวโน้มของนโยบาย</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการกำหนดแนวโน้มของนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนในด้านการกำหนดแนวโน้มของนโยบาย</p>
<p>กรอบของนโยบาย</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่</p>

	<p>จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการกำหนดกรอบของนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนในด้านการกำหนดกรอบของนโยบาย</p>
ประโยชน์ต่อสังคม	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการทำประโยชน์ให้สังคม</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการทำประโยชน์ให้สังคม</p>

ตารางที่ 34 SWOT Matrix ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเป้าหมายของนโยบาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>1.6 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>
<p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล</p>	<p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>2.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p>
<p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน</p> <p>3.2 การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ</p>	<p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>3.2 การจัดสภาพแวดล้อม</p>

	3.2 การจัดเตรียมงบประมาณ
<p>4. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p>	
<p>5. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายในองค์กร</p> <p>5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลหน่วยงานในสังกัด</p>	
<p>6. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ในด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>	
ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเป้าหมายของนโยบาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>1.6 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>
<p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ในด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน</p>

	2.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย
3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้ 3.1 การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน 3.2 การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ	3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่อง ต่อไปนี้ 3.1 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 3.2 การจัดสภาพแวดล้อม 3.3 การจัดเตรียมงบประมาณ
4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่อง ต่อไปนี้ 4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 4.3 การพัฒนาบุคลากร 4.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต	
5. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้ 5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายในองค์กร 5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลหน่วยงาน ในสังกัด	
6. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้ 6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำ แท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	

ตารางที่ 35 SO/ST/WO/AWT ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของกระทรวง/
ราชการบริหารส่วนกลาง

การนำนโยบาย สู่การปฏิบัติของกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง	SO / ST / WO / WT
การกำหนดเป้าหมาย	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 1.3 การพัฒนาบุคลากร 1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต 1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 1.6 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 1.3 การพัฒนาบุคลากร 1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต 1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 1.6 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
การกำหนดเกณฑ์ ของความสำเร็จ	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 3.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 3.3 การพัฒนาบุคลากร 3.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต 3.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้

	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>4.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>
<p>การกำหนดแบบแผนการควบคุม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน</p> <p>1.2 การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานแต่ละด้าน</p> <p>2.2 การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>3.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>3.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>4.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>4.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p>
<p>การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนด</p>

	<p>ขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 2.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 2.3 การพัฒนาบุคลากร 2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อน ด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 3.2 การจัดสภาพแวดล้อม 3.3 การจัดเตรียมงบประมาณ <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน ด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 4.1 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 4.2 การจัดสภาพแวดล้อม 4.3 การจัดเตรียมงบประมาณ
<p>การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายในองค์กร 1.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลหน่วยงานในสังกัด <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายในองค์กร 2.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลหน่วยงานในสังกัด
<p>การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง ในด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง ด้านการกำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้

ตารางที่ 36 SWOT Matrix การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สฟป.

<p style="text-align: center;">จุดแข็ง - จุดอ่อน</p> <p style="text-align: center;">โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>1. การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.204)</p> <p>1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>1.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.144)</p> <p>1.3 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล (PNI_{modified} = 0.146)</p> <p>2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.254)</p> <p>2.1 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.138)</p> <p>3.1 การกำหนดบุคลากรหลัก ผู้รับผิดชอบ (PNI_{modified} = 0.63)</p> <p>3.2 การมอบหมายงานและอำนาจ (PNI_{modified} = 0.078)</p> <p>3.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย (PNI_{modified} = 0.124)</p> <p>3.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (PNI_{modified} = 0.190)</p> <p>4. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.208)</p> <p>4.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.059)</p> <p>4.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.117)</p> <p>4.3 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>4.4 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล (PNI_{modified} = 0.130)</p> <p>5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>5.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลภายใน สฟป. (PNI_{modified} = 0.195)</p> <p>5.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.182)</p> <p>5.3 การตรวจเยี่ยมโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.139)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>1. การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.204)</p> <p>1.1 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.331)</p> <p>1.2 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.228)</p> <p>2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.254)</p> <p>2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.233)</p> <p>2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.371)</p> <p>2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>2.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.273)</p> <p>3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.138)</p> <p>3.1 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัตินโยบาย (PNI_{modified} = 0.235)</p> <p>4. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.208)</p> <p>4.1 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.412)</p> <p>4.2 ด้านการจัดเตรียมงบประมาณ (PNI_{modified} = 0.336)</p> <p>5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>5.1 การประชุมประสานงานกับโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.217)</p> <p>6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.255)</p> <p>6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.255)</p>
<p>โอกาส (O)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (P) (PNI_{modified} = 0.262)</p> <p>1.1 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.255)</p> <p>1.2 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.239)</p> <p>1.3 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.238)</p> <p>1.4 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.255)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจ (E) (PNI_{modified} = 0.308)</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>1.2 การมอบหมายงานและอำนาจ</p> <p>1.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>1.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาส</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุมในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัตินโยบาย</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p>

<p>2.1 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.249)</p> <p>2.2 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.272)</p> <p>3. สภาพสังคม (S) (PNI_{modified} = 0.305)</p> <p>3.1 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.235)</p> <p>3.2 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.268)</p> <p>4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (T) (PNI_{modified} = 0.239)</p> <p>4.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.238)</p> <p>4.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.247)</p> <p>4.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.199)</p> <p>4.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.232)</p> <p>4.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.263)</p> <p>4.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.257)</p>	<p>ที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2.4 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ภายใน สพป.</p> <p>3.2 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล โรงเรียน</p> <p>3.3 การตรวจเยี่ยมโรงเรียน</p> <p>4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>4.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.3 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>5. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>2.2 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องการประชุมประสานงานกับโรงเรียน</p> <p>4. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>5. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>5.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>6. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>6.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>6.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>6.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>6.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p>
<p>ภาวะคุกคาม (T)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (P) (PNI_{modified} = 0.262)</p> <p>1.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.294)</p> <p>1.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.289)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจ (E) (PNI_{modified} = 0.308)</p> <p>2.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.366)</p> <p>2.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.357)</p> <p>2.3 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.301)</p> <p>2.4 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.303)</p> <p>3. สภาพสังคม (S) (PNI_{modified} = 0.305)</p> <p>3.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.353)</p> <p>3.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.357)</p> <p>3.3 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.306)</p> <p>3.4 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.310)</p>	<p>จุดแข็ง – ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.3 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล</p> <p>3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>3.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>3.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>3.4 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p>	<p>จุดอ่อน – ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>2.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>3.2 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>

ตารางที่ 37 SO/ST/WO/WT การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สพป.

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สพป.	SO / ST / WO / WT
การกำหนดเป้าหมาย	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมายในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 1.2 การพัฒนาบุคลากร 1.3 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 2.2 การพัฒนาบุคลากร 2.3 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การจัดหาซอฟต์แวร์ 3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์ 4.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต
การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 3.2 การจัดหาซอฟต์แวร์

	<p>3.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>3.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. นโยบายด้านการศึกษารัฐ สภาทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p>
<p>การกำหนดแบบแผนการควบคุม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษารัฐ สภาทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>1.2 การมอบหมายงานและอำนาจ</p> <p>1.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>1.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษารัฐ สภาทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัตินโยบาย</p>
<p>การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.4 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาทางเศรษฐกิจและสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2.4 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p>

	<p>3.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>3.2 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.2 การจัดเตรียมงบประมาณ</p>
<p>การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ภายใน สพป.</p> <p>1.2 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล โรงเรียน</p> <p>1.3 การตรวจเยี่ยมโรงเรียน</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การประชุมประสานงานกับโรงเรียน</p>
<p>การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ</p>	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>

ตารางที่ 38 SWOT Matrix การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน

<p style="text-align: center;">จุดแข็ง – จุดอ่อน</p> <p style="text-align: center;">โอกาส – ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.240) <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.218) 1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.246) 1.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.240) 1.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.229) 3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.239) <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ (PNI_{modified} = 0.185) 3.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ (PNI_{modified} = 0.184) 3.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย (PNI_{modified} = 0.251) 4. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.271) <ol style="list-style-type: none"> 4.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.091) 4.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.196) 5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.277) <ol style="list-style-type: none"> 5.2 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน (PNI_{modified} = 0.243) 6. การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.214) <ol style="list-style-type: none"> 6.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.214) 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.240) <ol style="list-style-type: none"> 1.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.269) 2. การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.302) <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ (PNI_{modified} = 0.272) 2.2 ด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.340) 2.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.301) 2.4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต (PNI_{modified} = 0.295) 2.5 ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.304) 3. การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.239) <ol style="list-style-type: none"> 3.4 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (PNI_{modified} = 0.260) 3.5 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติตามนโยบาย (PNI_{modified} = 0.317) 4. การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.271) <ol style="list-style-type: none"> 4.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ (PNI_{modified} = 0.357) 4.3 การพัฒนาบุคลากร (PNI_{modified} = 0.308) 4.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.317) 4.6 การจัดสภาพแวดล้อม (PNI_{modified} = 0.266) 4.7 การจัดเตรียมงบประมาณ (PNI_{modified} = 0.360) 5. การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.277) <ol style="list-style-type: none"> 5.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล (PNI_{modified} = 0.279) 5.3 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต (PNI_{modified} = 0.310)
<p>โอกาส (O)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (P)</u> (PNI_{modified} = 0.217) <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.205) 1.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.246) 1.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.221) 1.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.169) 1.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.245) 1.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำ 	<p>จุดแข็ง – โอกาส (SO)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็น โอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 1.2 การพัฒนาบุคลากร 1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต 1.4 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ 2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็น โอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนด 	<p>จุดอ่อน – โอกาส (WO)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็น โอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การจัดหาซอฟต์แวร์ 2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเป็น โอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์ 2.2 การจัดหาซอฟต์แวร์ 2.3 การพัฒนาบุคลากร

<p>นโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.213)</p> <p>4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (T) (PNI_{modified} = 0.201)</p> <p>4.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.200)</p> <p>4.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>4.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>4.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.180)</p> <p>4.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.235)</p> <p>4.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.212)</p>	<p>แบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>2.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ</p> <p>2.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>4. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>5. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>	<p>2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>3.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติ</p> <p>4. นโยบายด้านการศึกษารัฐและ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.3 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>4.4 การจัดสภาพแวดล้อม</p> <p>4.5 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>5. นโยบายด้านการศึกษารัฐ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล</p> <p>5.2 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต</p>
<p>ภาวะคุกคาม (T)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจ (E) (PNI_{modified} = 0.312)</p> <p>2.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.354)</p> <p>2.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.319)</p> <p>2.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.307)</p> <p>2.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.308)</p> <p>2.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.304)</p> <p>2.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.278)</p> <p>3. สภาพทางสังคม (S) (PNI_{modified} = 0.298)</p> <p>3.1 การกำหนดเป้าหมาย (PNI_{modified} = 0.303)</p> <p>3.2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (PNI_{modified} = 0.299)</p> <p>3.3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม (PNI_{modified} = 0.306)</p> <p>3.4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.308)</p>	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.4 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>2.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ</p> <p>2.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>2.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>2.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>3. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน</p> <p>3.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติ</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการ</p>

<p>3.5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (PNI_{modified} = 0.313)</p> <p>3.6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (PNI_{modified} = 0.258)</p>	<p>ระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>5. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>	<p>กำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.3 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>4.4 การจัดสภาพแวดล้อม</p> <p>4.5 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>5. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>5.1 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล</p> <p>5.2 ประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต</p>
---	--	--

ตารางที่ 39 SO/ST/WO/WT การนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน	SO / ST / WO / WT
การกำหนดเป้าหมาย	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.4 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2.4 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p>
การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่จะช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>1.3 การพัฒนาบุคลากร</p>

	<p>1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>1.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>2.3 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2.5 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>
<p>การกำหนดแบบแผนการควบคุม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>1.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ</p> <p>1.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบ</p> <p>2.2 การมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจ</p> <p>2.3 การสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ</p> <p>3.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติตามนโยบาย</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดแบบแผนการควบคุม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ</p> <p>4.2 การกำหนดมาตรการจูงใจในการปฏิบัติตามนโยบาย</p>
<p>การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>1.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การจัดหาฮาร์ดแวร์</p> <p>2.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p>

	<p>3.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>3.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>3.3 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>3.4 การจัดสภาพแวดล้อม</p> <p>3.5 การจัดเตรียมงบประมาณ</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การจัดหาซอฟต์แวร์</p> <p>4.2 การพัฒนาบุคลากร</p> <p>4.3 การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>4.4 การจัดสภาพแวดล้อม</p> <p>4.5 การจัดเตรียมงบประมาณ</p>
<p>การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>3. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>3.1 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>3.2 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>4. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>4.1 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล</p> <p>4.2 การประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ต</p>
<p>การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>1.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>2. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>2.1 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้</p>

ขั้นที่ 3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก SWOT Matrix มาร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1)

ดำเนินการร่างกลยุทธ์ โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่เชื่อมโยงกับค่าดัชนี PNI_{modified} โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

กำหนดกลยุทธ์หลักจากกรอบแนวคิด ประกอบด้วย กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

กำหนดกลยุทธ์รองจากกรอบแนวคิดที่เป็นองค์ประกอบย่อยของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

กำหนดวิธีดำเนินการจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย

สภาพแวดล้อมภายนอก คือ ด้านนโยบายการศึกษาของรัฐ ด้านสภาพทางเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม และด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

สภาพแวดล้อมภายใน คือ การกำหนดนโยบายในด้านประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ รวมถึงค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย แนวโน้มของนโยบาย กรอบของนโยบาย และประโยชน์ที่เกิดกับสังคม การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในด้านการกำหนดเป้าหมาย การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ การกำหนดแบบแผนการควบคุม การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ได้ผลดังตาราง

ตารางที่ 40 การกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ

การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
WO, WT	1. กำหนดนโยบายที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระยะยาว	1.1 ยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย	1.1.1 สื่อสารเพื่อสร้างความตระหนัก และส่งเสริม/ผลักดันให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายมากขึ้น
			1.1.2 จัดเวที/ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย
			1.1.3 ใช้สื่อสาธารณะเป็นช่องทางเพื่อสร้างการยอมรับในการกำหนดนโยบาย
		1.2 ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย	1.2.1 แสวงหาผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีอยู่แล้วมาใช้ประโยชน์ หรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์ได้จริง
		1.2.2 เปิดโอกาสให้ผู้ที่จะใช้ผลงานวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย	
		1.2.3 จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อศึกษา แนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น	
SO, ST, WO, WT	2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของเทคโนโลยีในระยะยาว	2.1 มุ่งมั่นพัฒนางานวิจัยแนวโน้มในอนาคตของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	2.1.1 จัดสรรงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนาแนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี
			2.1.2 สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนากับผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี
			2.1.3 จัดเวทีประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		2.2 รมรณรงค์การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสร้างการเปลี่ยนแปลงให้สังคม	2.2.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของนโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะได้รับให้ชัดเจน
		2.2.2 รมรณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในวงกว้าง	

ตารางที่ 41 การกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
SO, ST, WO, WT	1. กำหนดหวังโซ่ ความรับผิดชอบ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	1.1 กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) ที่หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน	1.1.1 กำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานทุกระดับ
			1.1.2 กำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับมีทิศทางในการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่างเหมาะสม
			1.1.3 สร้างค่านิยมร่วม เสริมแรงจูงใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติและรับผิดชอบร่วมกัน
		1.2 ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล	1.2.1 พัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมวางแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
			1.2.2 สนับสนุนการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในทุกขั้นตอน
			1.2.3 แสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
1.2.4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อออนไลน์ ในการติดตาม ตรวจสอบและรายงานผลสู่สาธารณชน			
WO, WT	2. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน	2.1 โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับสมรรถนะพื้นฐานของผู้เรียน	2.1.1 กำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
			2.1.2 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งครูที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน
			2.1.3 กำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจนเพียงพอที่จะปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การดำเนินงานอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง
			2.1.4 ผู้บริหารตรวจเยี่ยมห้องเรียน พูดคุยกับครู และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อหนุนเสริมการทำงาน

			2.1.5 ทำการวัดประเมินผล สรุปรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัด โดยระบุปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการพิจารณาทบทวนเพื่อปรับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีถัดไป
	2.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษากำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ทำนายและเป็นไปได้	2.2.1 กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำนายและเป็นไปได้ร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์	
		2.2.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ในระดับเขตพื้นที่ฯ ให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ชี้แจงทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	
		2.2.3 กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ทำงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	
		2.2.4 พัฒนาการทำงานของศึกษานิเทศก์ เสริมบทบาทที่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน ใช้การประชุมประสานงาน การเยี่ยมโรงเรียน เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน	
		2.2.5 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ จากโรงเรียนในสังกัด สรุปรายงาน พร้อมผลการดำเนินงานของหน่วยงานตนเอง รายงานต่อต้นสังกัด	
		2.2.6 ประชุมหารือคณะกรรมการ/คณะทำงานระดับเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาทบทวนปรับแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน และปรับเป้าหมายสำหรับปีถัดไปอย่างเหมาะสม	
	2.3 หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จของนโยบาย	2.3.1 กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา	
		2.3.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุเป้าหมาย กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน มอบหมายงานและอำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและมาตรการจูงใจต่างๆ	
		2.3.3 ติดตามความก้าวหน้า/ให้การสนับสนุน/ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็น	

			ฐาน เพื่อนำมาพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไป ประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน
			2.3.4 จัดประกวดหรือจัดเวทีแสดงผลงาน นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็น ฐาน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูและบุคลากร ในเรื่องดังกล่าว
			2.3.5 วางแผนการจัดสรรงบประมาณและ ทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัดอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง
			2.3.6 แสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการ ส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน โดยการจัดเวทีประชุมสร้างความร่วมมือและ วางแผน ผลักดันสู่การปฏิบัติ
			2.3.7 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ ทั้งส่วนที่สำเร็จและไม่ สำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ข้อเสนอแนะและความช่วยเหลือสนับสนุนที่ หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับต้องการ สรุปบทวน เพื่อปรับเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ต่อไป

จากตารางที่ 40-41 พบว่า ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) ประกอบด้วย กลยุทธ์
2 ชุด ดังนี้

กลยุทธ์ชุดที่ 1 กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์
แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์หลักที่ 1 กำหนดนโยบายที่ได้รับการ
ยอมรับอย่างกว้างขวางในระยะยาว (ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง) กลยุทธ์หลักที่ 2 กำหนดทิศทาง
เชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของเทคโนโลยีในอนาคต (ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง)

กลยุทธ์ชุดที่ 2 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่อง
คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์หลักที่ 1 กำหนดห่วงโซ่
ความรับผิดชอบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง) กลยุทธ์หลักที่ 2
กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง)

4.5 การประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

การประเมินร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

4.5.1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นรายบุคคล

4.5.2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกลุ่ม

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.5.1 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยได้นำเสนอ ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 30 คน ได้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ซึ่งสถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 1) เป็นดังนี้

ตารางที่ 42 สถานภาพของผู้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 1)

กลุ่มที่	สถานภาพ	รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
1	นักวิชาการหรือผู้บริหารการศึกษา	9	27.00
2	ผู้บริหารหรือศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	7	23.33
3	ผู้บริหารโรงเรียน	7	23.33
4	ครูประถมศึกษา	7	23.33
รวม		30	100.00

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบาย

การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1) มีจำนวน 30 คน ส่วนใหญ่เป็น นักวิชาการหรือผู้บริหารการศึกษา จำนวน 9 คน (ร้อยละ 27.00) รองลงมาคือผู้บริหารหรือศึกษานิเทศก์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและครูประถมศึกษา ใน สัดส่วนที่เท่ากันคือ 7 คน (ร้อยละ 23.33)

ตารางที่ 43 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบาย สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1. กำหนดนโยบายที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระยะยาว	4.70	มากที่สุด	4.13	มาก
1.1 ยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย	4.73	มากที่สุด	4.10	มาก
1.1.1 สื่อสารเพื่อสร้างความตระหนัก และส่งเสริม/ผลักดันให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายมากขึ้น	4.63	มากที่สุด	4.17	มาก
1.1.2 จัดเวที/ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย	4.73	มากที่สุด	4.27	มาก
1.1.3 ใช้สื่อสาธารณะเป็นช่องทางเพื่อสร้างการยอมรับในการกำหนดนโยบาย	4.63	มากที่สุด	4.23	มาก
1.2 ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย	4.73	มากที่สุด	4.20	มาก
1.2.1 แสวงหาผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่มีอยู่แล้วมาใช้ประโยชน์ หรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์ได้จริง	4.43	มาก	4.23	มาก
1.2.2 เปิดโอกาสให้ผู้ที่จะใช้ผลงานวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย	4.67	มากที่สุด	4.03	มาก
1.2.3 จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น	4.70	มากที่สุด	4.27	มาก
2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่ค้ำประกันแนวโน้มของเทคโนโลยีในระยะยาว	4.67	มากที่สุด	4.30	มาก
2.1 มุ่งมั่นพัฒนางานวิจัยแนวโน้มในอนาคตของ	4.70	มากที่สุด	4.33	มาก

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา				
2.1.1 จัดสรรงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนา แนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี	4.73	มากที่สุด	4.17	มาก
2.1.2 สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนากับ ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี	4.60	มากที่สุด	4.07	มาก
2.1.3 จัดเวทีประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย รับ ฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.67	มากที่สุด	4.33	มาก
2.2 รมรงค์การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สร้างการเปลี่ยนแปลงให้สังคม	4.57	มากที่สุด	4.20	มาก
2.2.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของนโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะได้รับให้ชัดเจน	4.63	มากที่สุด	4.13	มาก
2.2.2 รมรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในวงกว้าง	4.63	มากที่สุด	4.30	มาก

ตารางที่ 44 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1. กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	4.60	มากที่สุด	4.40	มาก
1.1 กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) ที่หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน	4.73	มากที่สุด	4.40	มาก
1.1.1 กำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานทุกระดับ	4.90	มากที่สุด	4.50	มาก
1.1.2 กำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับมีทิศทางในการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่างเหมาะสม	4.83	มากที่สุด	4.47	มาก
1.1.3 สร้างค่านิยมร่วม เสริมแรงจูงใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติและรับผิดชอบร่วมกัน	4.70	มากที่สุด	4.37	มาก
1.2 ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล	4.80	มากที่สุด	4.43	มาก
1.2.1 พัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ	4.67	มากที่สุด	4.27	มาก

ร่วมวางแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม				
1.2.2 สนับสนุนการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในทุกขั้นตอน	4.73	มากที่สุด	4.33	มาก
1.2.3 แสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจาก หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อ ยกระดับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติ	4.67	มากที่สุด	4.40	มาก
1.2.4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อออนไลน์ในการ ติดตาม ตรวจสอบและรายงานผลสู่สาธารณชน	4.50	มาก	4.30	มาก
2. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่ เกิดกับผู้เรียน	4.87	มากที่สุด	4.47	มาก
2.1 โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับ สมรรถนะพื้นฐานของผู้เรียน	4.80	มากที่สุด	4.43	มาก
2.1.1 กำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครูเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.77	มากที่สุด	4.47	มาก
2.1.2 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งครูที่ รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน และ ชุมชน โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน	4.83	มากที่สุด	4.40	มาก
2.1.3 กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจน เพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการ ดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพียงพอ และต่อเนื่อง	4.80	มากที่สุด	4.43	มาก
2.1.4 ผู้บริหารตรวจเยี่ยมห้องเรียน พูดคุยกับครูและ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อหนุนเสริมการ ทำงาน	4.80	มากที่สุด	4.50	มาก
2.1.5 ทำการวัดประเมินผล สรุปรายงานต่อหน่วยงานต้น สังกัด โดยระบุปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/ความ ช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ พิจารณาทบทวนเพื่อปรับ อัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนในปีถัดไป	4.80	มากที่สุด	4.40	มาก
2.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดเป้าหมาย ของตัวชี้วัดที่ท้าทายและเป็นไปได้	4.57	มากที่สุด	4.37	มาก
2.2.1 กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ	4.57	มากที่สุด	4.40	มาก

เรียนที่ท้าทายและเป็นไปได้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและศึกษานิเทศก์				
2.2.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนด แนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ในระดับเขตพื้นที่ฯ ให้ สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงาน ในแต่ละด้าน ชี้แจงทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	4.70	มากที่สุด	4.43	มาก
2.2.3 กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดมทรัพยากร ต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ทำงานบรรลุเป้าหมายที่ กำหนดไว้	4.80	มากที่สุด	4.43	มาก
2.2.4 พัฒนาการดำเนินงานของศึกษานิเทศก์ เสริมบทบาทที่ เลี้ยงที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน ใช้ การประชุมประสานงาน การเยี่ยมโรงเรียน เพื่อรับฟัง ปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	4.83	มากที่สุด	4.47	มาก
2.2.5 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือสนับสนุน ที่ต้องการ จากโรงเรียนในสังกัด สรุปรายงาน พร้อมผล การดำเนินงานของหน่วยงานตนเอง รายงานต่อต้นสังกัด	4.80	มากที่สุด	4.47	มาก
2.2.6 ประชุมหารือคณะกรรมการ/คณะทำงาน ระดับ เขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาทบทวนปรับแนวทาง/มาตรการ/ แผนงาน และปรับเป้าหมายสำหรับปีถัดไปอย่าง เหมาะสม	4.77	มากที่สุด	4.50	มาก
2.3 หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จของ นโยบาย	4.80	มากที่สุด	4.37	มาก
2.3.1 กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา	4.87	มากที่สุด	4.27	มาก
2.3.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนด แนวทางขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุเป้าหมาย กำหนด หน่วยงานรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน มอบหมายงาน และอำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและมาตรการจูงใจ ต่างๆ	4.80	มากที่สุด	4.40	มาก
2.3.3 ติดตามความก้าวหน้า/ให้การสนับสนุน/ดำเนินการ วิจัยและพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนา	4.53	มากที่สุด	4.40	มาก

ครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ มีการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน				
2.3.4 จัดประกวดหรือจัดเวทีแสดงผลงานนวัตกรรม จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างชุมชน การเรียนรู้ของครูและบุคลากรในเรื่องดังกล่าว	4.27	มาก	4.47	มาก
2.3.5 วางแผนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่ จำเป็น เพื่อสนับสนุนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ หน่วยงานในสังกัดอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง	4.63	มากที่สุด	4.27	มาก
2.3.6 แสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน โดยการจัดเวที ประชุมสร้างความร่วมมือและวางแผน ผลักดัน สู่การปฏิบัติ	4.37	มาก	4.30	มาก
2.3.7 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ ทั้งส่วนที่สำเร็จและไม่สำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ข้อเสนอแนะและ ความช่วยเหลือสนับสนุนที่หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับ ต้องการ สรุปบทวนเพื่อปรับเป้าหมายและแนว ทางการดำเนินงานต่อไป	4.63	มากที่สุด	4.40	มาก

จากตารางที่ 43-44 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ประเมินกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด ในขณะที่มีความเป็นไปได้ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะเพื่อปรับปรุงร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ดังนี้

1. เพิ่มคำนิยามของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. ควรระบุว่าใครเป็นผู้ดำเนินการในแต่ละเรื่อง
3. กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย กลยุทธ์หลักที่ 1 กำหนดนโยบายที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ควรมีการศึกษาการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ควรมีการสำรวจความพร้อมของผู้ปฏิบัติ นโยบาย และควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากเบื้องล่างขึ้นสู่เบื้องบนเพื่อกำหนดนโยบาย
4. กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย กลยุทธ์รองที่ 1.2 ผู้กำหนดนโยบาย ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ส่วนใหญ่มักนำเฉพาะผลงานวิจัยด้านบวกมาใช้สนับสนุนการเกิดของนโยบาย ควรพิจารณาผลวิจัยด้านลบด้วย เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
5. กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย กลยุทธ์รองที่ 1.2 ข้อ 1.2.3 จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปักจ้ยแห่งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคที่อาจ

เกิดขึ้น ให้เพิ่ม เพื่อความต่อเนื่องของนโยบาย และควรนำผลวิจัยโครงการนำร่องมาปรับใช้ในการดำเนินนโยบายจริง

6. กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย ข้อ 2.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนากับผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี มีความเป็นไปได้น้อย เพราะหน่วยงานภาครัฐทำงานโดยมีข้อจำกัดเรื่องกฎระเบียบปฏิบัติมาก ส่วนภาคเอกชนทำงานโดยเน้นผลกำไร ความร่วมมือต่างๆ จึงเกิดขึ้นได้ค่อนข้างยาก

7. กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ กลยุทธ์หลักที่ 1 การระบุห่วงโซ่ความรับผิดชอบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ หากหมายถึงการถ่ายทอดคำสั่งและความรับผิดชอบตามลำดับขั้นหรือสายงาน มักทำให้ข้อมูลสูญหายระหว่างทาง ผู้ปฏิบัติในหน่วยงานระดับล่างอาจไม่ชัดเจน จึงต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารให้มาก

8. กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ข้อ 2.2.3 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากหน่วยงานส่วนใหญ่มีกรอบงบประมาณจากรัฐเป็นหลัก

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ เพื่อพัฒนาเป็นร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2) ดังตาราง

ตารางที่ 45 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2)

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	1. กำหนดนโยบายที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระยะยาว	1.1 ผู้กำหนดนโยบาย ยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย	1.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้พลังของสื่อมวลชนในการ สื่อสารเพื่อสร้างความตระหนัก และส่งเสริม/ผลักดันให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายมากขึ้น
			1.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย ศึกษาแนวทางและสำรวจความพร้อมของบุคลากรรวมถึงทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อนำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย

			<p>1.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวที/ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อนโยบายจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้แล้วนำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะจากกลุ่มผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในระดับสถานศึกษา</p> <p>1.1.4 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้สื่อสารสาธารณะทุกช่องทางเพื่อสร้างการยอมรับในการกำหนดนโยบาย</p>
		1.2 ผู้กำหนดนโยบาย ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย	<p>1.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย แสวงหาผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีอยู่แล้วมาใช้ประโยชน์ หรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย</p> <p>1.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย เปิดโอกาสให้ผู้รับประโยชน์จากงานวิจัย ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยที่จะใช้กำหนดนโยบาย</p> <p>1.2.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น และยึดมั่นในการนำข้อค้นพบที่สำคัญทั้งหมดจากโครงการนำร่องหรือต้นแบบ มาใช้ในการกำหนดนโยบาย เพื่อความยั่งยืนและต่อเนื่องของนโยบาย</p>
	2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของเทคโนโลยีในอนาคต	2.1 ผู้กำหนดนโยบาย มุ่งมั่นในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยแนวโน้มในอนาคตของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	<p>2.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย จัดสรรงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนาแนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี</p> <p>2.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย สร้างความ</p>

			ร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนากับ ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี
			2.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวที ประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ ผลงานวิจัย รับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		2.2 ผู้กำหนดนโยบาย รณรงค์การใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาสร้างการ เปลี่ยนแปลงให้สังคม	2.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย กำหนด กลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของ นโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะ ได้รับให้ชัดเจน
			2.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้สื่อ ทุกช่องทางโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ในการรณรงค์ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาอย่างกว้างขวางและ ต่อเนื่อง

ตารางที่ 46 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2)

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	1. กำหนดห่วงโซ่ความ รับผิดชอบ (Accountability Chain) ในการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ	1.1 หน่วยงานระดับ กระทรวง/ราชการ ส่วนกลาง กำหนด เป้าประสงค์ (Goal) ที่ หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับ จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน	1.1.1 หน่วยงานระดับกระทรวง/ ราชการส่วนกลางกำหนด เป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ชี้แจงทำความเข้าใจ กับหน่วยงานปฏิบัติทุกระดับ 1.1.2 หน่วยงานระดับกระทรวง/ ราชการส่วนกลาง กำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้หน่วยงาน ปฏิบัติทุกระดับมีทิศทางในการ ดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่าง

			เหมาะสม
			1.1.3 หน่วยงานระดับกระทรวง/ ราชการส่วนกลาง สร้างค่านิยมร่วม เสริมแรงจูงใจในการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติและรับผิดชอบร่วมกัน
		1.2 ยึดมั่นหลัก ธรรมาภิบาลในการ นำนโยบายสู่การปฏิบัติ	1.2.1 ผู้บริหารหน่วยงานปฏิบัติทุก ระดับ พัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึง ความสำคัญของการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การอย่าง มีประสิทธิภาพ วางแผนสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม
			1.2.2 ผู้บริหารหน่วยงานที่นำ นโยบายไปปฏิบัติทุกระดับ สนับสนุน การวิจัยติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในทุก ขั้นตอน และนำผลการวิจัยมาใช้ในการ ปรับปรุงการดำเนินงานให้ดี ยิ่งขึ้น
			1.2.3 ผู้บริหารหน่วยงานที่นำ นโยบายไปปฏิบัติทุกระดับ แสวงหา ความร่วมมือและการสนับสนุนจาก หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาค ประชาสังคม เพื่อยกระดับการมีส่วน ร่วมของทุกภาคส่วนในการ นำนโยบายสู่การปฏิบัติ
			1.2.4 ผู้บริหารหน่วยงานที่นำ นโยบายไปปฏิบัติทุกระดับ ส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ ทุกช่องทางในการติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลสู่สาธารณชน
	2. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัด ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน	2.1 โรงเรียนกำหนด เป้าหมายของตัวชี้วัดให้ เหมาะสมกับสมรรถนะ พื้นฐานของผู้เรียน	2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MOU) เกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

		<p>2.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน</p> <p>2.1.3 ผู้บริหารโรงเรียน กำหนด ขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพียงพอ และต่อเนื่อง</p> <p>2.1.4 ผู้บริหารโรงเรียน ตรวจสอบห้องเรียน พูดคุยกับครูและบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา และหนุนเสริมการทำงาน</p> <p>2.1.5 ผู้บริหารโรงเรียน มอบหมายให้ครูทำการวัดประเมินผล สรุป รายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัด โดยระบุปัญหา/อุปสรรค และ ข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือ สนับสนุนที่ต้องการ ร่วมกันพิจารณา ทบทวนเพื่อปรับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีถัดไป รวมถึงการวางแผน ในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค และ ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือต่างๆ ที่ได้รับการร้องขอ</p>	<p>2.2.1 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำหายและเป็นไปได้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร</p>
	<p>2.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด เป้าหมายของตัวชี้วัดที่ทำหายและเป็นไปได้</p>		

			โรงเรียนและศึกษานิเทศก์
			2.2.2 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ในระดับเขตพื้นที่ฯ ให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ชี้แจงทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
			2.2.3 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ทำงานบรรลุเป้าหมาย
			2.2.4 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ ส่งเสริมการพัฒนาศึกษานิเทศก์ กำกับติดตามให้ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติหน้าที่ดูแลช่วยเหลือโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร โดยใช้การประชุมประสานงาน การเยี่ยมโรงเรียน เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน
			2.2.5 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ มอบหมาย กำกับ ติดตามให้ศึกษานิเทศก์ เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ จากโรงเรียนในสังกัด สรุปรายงานพร้อมผลการดำเนินงานของหน่วยงาน รายงานต่อต้นสังกัด
			2.2.6 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ฯ จัดประชุมหารือคณะกรรมการ/คณะทำงานระดับเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาทบทวนปรับแนวทาง/

			มาตรการ/แผนงาน ปรับเป้าหมายสำหรับปีถัดไป รวมถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค และการช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนในสังกัดอย่างเหมาะสม
		<p>2.3 หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการ ส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จของนโยบาย</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	2.3.1 หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา
			2.3.2 ผู้บริหารในระดับกระทรวง แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุเป้าหมาย กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน มอบหมายงานและอำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและมาตรการจูงใจต่างๆ
			2.3.3 ผู้บริหารในระดับกระทรวง มอบหมายให้หน่วยงานทำหน้าที่ติดตามความก้าวหน้า/ให้การสนับสนุน/ดำเนินการวิจัยและพัฒนา เรื่องการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน
			2.3.4 ผู้บริหารในระดับกระทรวง ส่งเสริมการจัดประกวดหรือจัดเวที แสดงผลงานนวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูและบุคลากร
			2.3.5 ผู้บริหารในระดับกระทรวง

			วางแผนการจัดสรรงบประมาณ และ+ทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อ สนับสนุนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ของหน่วยงานในสังกัดอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง
			2.3.6 ผู้บริหารในระดับกระทรวง แสวงหาความร่วมมือจาก ผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการ ส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการ ดำเนินงาน โดยการจัดเวทีประชุม สร้างความร่วมมือและวางแผน ผลักดันสู่การปฏิบัติ
			2.3.7 ผู้บริหารในระดับกระทรวง มอบหมายให้หน่วยงานทำหน้าที่เก็บ รวบรวมข้อมูลผลการนำนโยบายสู่ การปฏิบัติ ทั้งส่วนที่สำเร็จและ ไม่สำเร็จ ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะและความช่วยเหลือ สนับสนุนที่หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับ ต้องการ เพื่อปรับเป้าหมาย วางแผนการสนับสนุนช่วยเหลือและ แก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง

4.5.2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่ โรงเรียน (ฉบับที่ 2) โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหา เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับที่ 2) ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เห็นชอบ ร่างกลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 2) ทั้ง 2 ชุด โดยเสนอแนะให้มีการแก้ไข ดังนี้

การแก้ไข กลยุทธ์การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

1. เพิ่ม นักการเมือง เข้าไปในนิยามศัพท์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. ในภาพรวมของงานวิจัย ให้เพิ่ม คุณสมบัติด้านความสามารถในการนำแท็บเล็ตไปใช้งาน แทนที่จะนำเสนอแต่คุณสมบัติด้านเทคนิคหรือกายภาพของเครื่อง
3. ควรมีการจัดทำกลยุทธ์ก่อนประกาศเป็นนโยบาย และควรสำรวจข้อมูล ความต้องการ และความพร้อมในการดำเนินนโยบายจากหน่วยงานระดับล่างขึ้นสู่หน่วยงานระดับบน เพื่อนำมาเป็นที่ตั้งพิจารณาในการกำหนดนโยบาย ผู้กำหนดนโยบายมักต้องการผลเร็วแต่การสร้างการมีส่วนร่วมของหลายๆ ภาคส่วนในการกำหนดนโยบายนั้นต้องใช้เวลามาก จึงเป็นไปได้ยาก
4. กลยุทธ์หลักที่ 1 แก่ไข ในระยะยาว เป็น ยั่งยืน
5. กลยุทธ์รองที่ 1.1 การกำหนดนโยบายส่วนใหญ่ กำหนดจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง เป็นการยากที่จะปรับเปลี่ยน วิธีดำเนินการที่ผู้วิจัยเสนอนั้นดีแล้ว แต่หากจะปรับให้ดียิ่งขึ้น ควรเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ตั้งแต่ การมีส่วนร่วมระบุความต้องการ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์ และร่วมประเมินผล
6. กลยุทธ์รองที่ 1.2 การยึดมั่นผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบายนั้นดีแล้ว แต่จะต้องเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ งานวิจัยที่นำเสนอทั้งในด้านบวกและด้านลบ และปรับให้เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย และควรนำสื่อมวลชนมาช่วยสื่อสารเพื่อทำประชาพิจารณ์นโยบายด้วย
7. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.1.2 ควรดำเนินนโยบายไปพร้อมๆ กับการวิจัยเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานด้วย เพื่อนำเอาผลวิจัยกลับมาใช้ในการปรับปรุงหรือกำหนดนโยบายใหม่
8. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.1.3 แก่ไข จัดเวที/ช่องทาง เป็น การทำประชาพิจารณ์ เพื่อให้ข้อมูลนโยบายและชี้แจงให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าใจประโยชน์ของนโยบายให้ชัดเจนแต่แรก และรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนต่างๆ ที่มีต่อการกำหนดนโยบาย
9. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.1.4 เป็นเรื่องดีที่จะมีการสร้างการยอมรับในนโยบาย เพราะที่ผ่านมา มักมีเพียงการแถลงนโยบาย โดยไม่ได้สนใจการให้ข้อมูลและสร้างการยอมรับในนโยบาย
10. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.2.1 ควรเป็นการใช้งานวิจัยเชิงบูรณาการ มากกว่าการใช้งานวิจัยด้านใดด้านหนึ่ง
11. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.2.2 ผู้วิจัยจะต้องเป็นกลางและ มีจรรยาบรรณของนักวิจัย
12. วิธีดำเนินการ ข้อ 1.2.3 การทำโครงการนำร่องนั้นดี แต่ควรนำผลจากโครงการนำร่องมาปรับใช้ในการดำเนินงานจริงด้วย และควรเน้นให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินนโยบาย
13. วิธีดำเนินการ ข้อ 2.1.2 เพิ่ม อย่างหลากหลาย สำหรับความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดกับเอกชนรายใดรายหนึ่ง เนื่องจากความร่วมมือระหว่างรัฐกับเอกชนนั้นทำได้ยาก เพราะรัฐต้องทำงานภายใต้กฎระเบียบมาก ส่วนเอกชนก็มุ่งผลกำไรเป็นหลัก
14. วิธีดำเนินการ ข้อ 2.1.3 ต้องเลือกงานวิจัยอย่างชาญฉลาด จะต้องดูความเหมาะสมในหลายๆ ด้าน ควรมีโครงการนำร่องแต่ไม่ควรดำเนินการแบบปูพรมทั่วประเทศ

15. วิธีดำเนินการ กลยุทธ์หลักที่ 2 แก่เป็น คำนึงถึงแนวโน้มรูปแบบการศึกษาในอนาคต ควบคู่กับเทคโนโลยี

16. กลยุทธ์รองที่ 2.2 แก่ไขเป็น การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

การแก้ไข กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

1. กลยุทธ์หลักที่ 1 เรื่องใดสำคัญควรกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ และควรกำหนดความรับผิดชอบของหน่วยงานตามลำดับชั้นให้ชัดเจน

2. ควรยกกลยุทธ์รอง ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล ขึ้นมาเป็นกลยุทธ์หลัก

3. วิธีดำเนินการข้อ 1.2.1 แก่ไข ผู้บริหารหน่วยงานปฏิบัติทุกระดับ เป็น ผู้บริหารทุกระดับ

4. กลยุทธ์หลักที่ 2 ควรเขียนจากหน่วยงานระดับบนไปสู่หน่วยงานระดับล่าง แต่ให้มีการเปิดรับฟังข้อมูลหรือความเห็นจากคนในระดับล่างมากยิ่งขึ้น

5. วิธีดำเนินการข้อ 2.1 สมรรถนะพื้นฐานของผู้เรียน แก่ไขให้ชัดเจนว่าเป็น สมรรถนะตัวใด อาจใส่เพิ่มในนิยามของกลยุทธ์

6. วิธีดำเนินการข้อ 2.2.1 ควรเขียนให้ผู้บริหารโรงเรียนทำงานควบคู่กับครู และ ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำงานควบคู่กับศึกษานิเทศก์

7. วิธีดำเนินการข้อ 2.2.3 หน่วยงานรัฐมีกรอบประมาณแผ่นดินเป็นหลัก เป็นไปได้ยากที่จะ ขวนขวายหางบประมาณจากแหล่งอื่นๆ

8. วิธีดำเนินการข้อ 2.2.5 อาจให้เจ้าหน้าที่อื่นๆ ช่วยศึกษานิเทศก์ในการติดตามผลการ ดำเนินนโยบาย เนื่องจากศึกษานิเทศก์มีภาระงานหลายโครงการ หรืออาจใช้วิธีบูรณาการให้ กระทรวงศึกษาธิการเก็บข้อมูลให้เป็นภาพรวม

9. วิธีดำเนินการข้อ 2.3.2 การมอบหมายอำนาจให้ผู้ปฏิบัติงาน ยังไม่เกิดขึ้นจริงในทาง ปฏิบัติ จำเป็นต้องมีการแก้ไขการกระจายอำนาจทางการศึกษาอย่างแท้จริง

10. วิธีดำเนินการข้อ 2.3.4 การจัดประกวด เป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าสมควรให้มีอยู่ หรือไม่

4.6 การปรับปรุงร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้โรงเรียน เป็น ฉบับสมบูรณ์

จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงเป็นกลยุทธ์ การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตให้โรงเรียน ฉบับสมบูรณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นิยามศัพท์ สำหรับกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบาย การจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ผู้กำหนดนโยบาย หมายถึง รัฐบาล นักการเมือง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้กำหนดนโยบาย หรือ ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการ

หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการ

หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงาน ที่ได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากการกำหนดนโยบายและการดำเนินนโยบาย เช่น นักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ประกอบการด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ผู้ประกอบการด้านตำราเรียนและสื่อการเรียนรู้ องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็ก/ครอบครัว/สื่อ/สิ่งแวดล้อม แพทย์ นักจิตวิทยา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ นักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ข้อ ยึดตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตารางที่ 47 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
(ฉบับสมบูรณ์)

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	1. ยกระดับการยอมรับในนโยบายอย่างกว้างขวางและยั่งยืน	1.1 เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในนโยบาย	1.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้พลังของสื่อมวลชนในการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับในนโยบาย
			1.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในนโยบาย ตั้งแต่การระบุมความต้องการ ร่วมวางแผน ร่วม

			ดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์ และ ร่วมประเมินผลนโยบาย
			1.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย ศึกษา แนวทางและสำรวจความพร้อมของ บุคลากร รวมถึงทรัพยากรต่างๆ ที่ จำเป็นในการดำเนินนโยบาย เพื่อ นำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาใน การกำหนดนโยบายและวาง แผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
			1.1.4 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวที/ ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวม ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อ นโยบายจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก กลุ่มอย่างสมดุล จัดทำประชา พิจารณ์ ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปเป็นประเด็น ร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติ
		1.2 ยึดมั่นการนำผลงานวิจัย มาใช้ในนโยบาย	1.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย แสวงหา ผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาอย่างบูรณาการ ทั้งที่มีอยู่ แล้ว หรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อ ใช้ในการกำหนดนโยบายและวาง แผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
			1.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย เปิดโอกาส ให้ผู้รับประโยชน์จากงานวิจัย ได้เข้า มามีส่วนร่วมในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการกำหนดนโยบายและการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ
			1.2.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดทำ โครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อ ศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ/ล้มเหลว

			ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น และยึดมั่นในการนำข้อค้นพบที่สำคัญทั้งหมดจากโครงการนำร่อง หรือต้นแบบ มาใช้ในการกำหนด นโยบายและวางแผนการนำนโยบาย สู่การปฏิบัติ เพื่อความยั่งยืนและ ต่อเนื่องของนโยบาย
	2 กำหนดทิศทาง เชิงยุทธศาสตร์ที่ คำนึงถึงแนวโน้มของ การศึกษาในอนาคต ควบคู่กับเทคโนโลยี	2.1 มุ่งมั่นในการส่งเสริม สนับสนุนงานวิจัยแนวโน้ม ของการศึกษาในอนาคตควบคู่ กับเทคโนโลยี	2.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย จัดสรร งบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนา แนวโน้มของการศึกษาในอนาคต ควบคู่กับเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทุกปี
			2.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย สร้างความ ร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา กับ ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีอย่าง หลากหลายและต้องไม่ผูกขาดกับ ผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใด
			2.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวที ประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ ผลงานวิจัย รับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างสม่ำเสมอ
		2.2 รณรงค์การใช้เทคโนโลยี อย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างการ เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา อย่างแท้จริง	2.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย กำหนด กลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของ นโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะ ได้รับอย่างชัดเจน
			2.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้สื่อทุก ช่องทางโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์และ สื่ออินเทอร์เน็ต ในการรณรงค์ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาอย่างสร้างสรรค์ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

ตารางที่ 48 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สำหรับนโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้โรงเรียน (ฉบับสมบูรณ์)

SWOT Matrix	กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	1. กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบ (Accountability Chain) ของหน่วยงานแต่ละระดับในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	1.1 กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) ที่หน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบร่วมกันเป็นวาระแห่งชาติ	1.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
			1.1.2 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้มีทิศทางในการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่างเหมาะสม
		1.2 กำหนดค่านิยมร่วมที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	1.2.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการยอมรับอย่างกว้างขวาง
			1.2.2 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง สร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติตามค่านิยม
	2. ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาลในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	2.1 สร้างความตระหนักในหลักธรรมาภิบาลและผลักดันสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม	2.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ วางแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
			2.1.2 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ สนับสนุนการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการนำนโยบายสู่การ

			ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในทุก ขั้นตอน และนำผลการวิจัยมาใช้ในการ ปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น
		2.2 ยกระดับการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการนำ นโยบายสู่การปฏิบัติ	2.2.1 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ แสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุน ทรัพยากรการดำเนินงานจากหน่วยงาน ภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
			2.2.2 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ สื่อทุกช่องทางในการติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลการดำเนินนโยบาย ความ ร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วน ต่างๆ สู่สาธารณชน
	3. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัด ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน	3.1 หน่วยงานระดับ กระทรวง/ราชการบริหาร ส่วนกลาง กำหนดเป้าหมาย ของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จ ของนโยบาย	3.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับ กระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน ร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่ การศึกษา
			3.1.2 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง แต่งตั้ง คณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนด แนวทางขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุ เป้าหมาย กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ งานในแต่ละด้าน มอบหมายงานและ อำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและ มาตรการจูงใจต่างๆ
			3.1.3 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง มอบหมายให้ หน่วยงานทำหน้าที่ติดตาม ความก้าวหน้า/ให้การสนับสนุน/ ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเรื่องการใช้ เทคโนโลยี นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อนำมา

			พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการนำ ผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน
			3.1.4 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง ส่งเสริมการจัด เวทีแสดงผลงานนวัตกรรมการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูและ บุคลากร
			3.1.5 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง วางแผนการ จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่ จำเป็น เพื่อสนับสนุนการนำนโยบายสู่ การปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัดอย่าง เพียงพอและต่อเนื่อง
			3.1.6 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง แสวงหาความ ร่วมมือจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน โดยการจัดเวทีประชุมสร้างความร่วมมือ และวางแผน ผลักดันสู่การปฏิบัติ
			3.1.7 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ ราชการบริหารส่วนกลาง มอบหมายให้ หน่วยงานทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลผล การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ทั้งในส่วนที่ ทำสำเร็จและไม่สำเร็จ ปัญหาและ อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความ ช่วยเหลือสนับสนุนที่หน่วยงานทุกระดับ ต้องการ เพื่อปรับเป้าหมาย วางแผนการ สนับสนุนช่วยเหลือและแก้ปัญหาอย่าง ต่อเนื่อง
		3.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่ การศึกษากำหนดเป้าหมาย ของตัวชี้วัดที่ทำทนายและ	3.2.1 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาและศึกษานิเทศก์ ร่วมกับ ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนด

		เป็นไปได้	เป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้ท้าทาย และเป็นไปได้
			3.2.2 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ การศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการ/ คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง/ มาตรการ/แผนงาน ในระดับเขตพื้นที่ การศึกษา ให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ชี้แจงทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง
			3.2.3 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาและศึกษานิเทศก์ กำหนด ขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดม ทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ สามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมาย
			3.2.4 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ การศึกษา ส่งเสริมการพัฒนา ศึกษานิเทศก์ กำกับติดตามให้ ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติหน้าที่ดูแลช่วยเหลือ โรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร โดยใช้ การประชุมประสานงาน การเยี่ยม โรงเรียน เพื่อรับฟังปัญหาและ ข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการ จูงใจในการปฏิบัติงาน
			3.2.5 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่ การศึกษา มอบหมาย กำกับ ติดตามให้ ศึกษานิเทศก์และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลผลการ ดำเนินงาน ความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ ต้องการจากโรงเรียนในสังกัด สรุป รายงาน พร้อมผลการดำเนินงานของ

			หน่วยงาน รายงานต่อต้านสังกัด
			3.2.6 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษา จัดประชุมหารือ คณะกรรมการ/คณะทำงานระดับเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาทบทวนปรับแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ปรับเป้าหมายสำหรับปีถัดไป รวมถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค และการช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนในสังกัดอย่างเหมาะสม
		3.3 โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.3.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดเป้าหมายอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียน
			3.3.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน
			3.3.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพียงพอ และต่อเนื่อง
			3.3.4 ผู้บริหารโรงเรียน ตรวจสอบเยี่ยมห้องเรียน พูดคุยกับครูและบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาและหนุนเสริมการทำงาน
			3.3.5 ผู้บริหารโรงเรียน มอบหมายให้ครู

		<p>ทำการวัดประเมินผล สรุปรายงานต่อ หน่วยงานต้นสังกัด โดยระบุปัญหา/ อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/ความ ช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ ร่วมกัน พิจารณาทบทวนเพื่อปรับอัตรา ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในปี ถัดไป รวมถึงการวางแผนในการแก้ไข ปัญหา/อุปสรรค และตอบสนองต่อ ข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือต่างๆ ที่ ได้รับการร้องขอ</p>
--	--	--

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม แล้วพัฒนากลยุทธ์ 2 ชุด ได้แก่ กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารนโยบายและผู้บริหารในกระทรวงหรือหน่วยราชการบริหารส่วนกลางที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) และศึกษานิเทศก์ จำนวน 181 แห่ง ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ชั้น ป. 1 และ ครูผู้สอนชั้น ป. 2 จากโรงเรียนในสังกัด สพฐ. และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 391 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปสาระสำคัญ และสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในบทนี้จะนำเสนอ สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 3 ประเด็น ดังนี้

5.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

1) สภาพปัจจุบันของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1.1) สภาพปัจจุบันของการกำหนดนโยบาย พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้รัฐบาลกำหนดนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน นโยบายถูกกำหนดขึ้นโดยใช้ค่านิยมการสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษา ด้วยการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนทุกคนไว้ใช้เพื่อการเรียนรู้ในลักษณะ 1 คนต่อ 1 เครื่อง เริ่มจากนักเรียนชั้น ป. 1 ในปีแรก และจะแจกให้ครบทุกชั้นปีในที่สุด ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาหลักสูตร ฝึกอบรมครู และจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต เนื่องจากเป็นนโยบายเด่นของพรรคการเมืองที่ถูกหยิบยกขึ้นมาหาเสียงในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ก่อน

การเลือกตั้ง และถูกประกาศเป็นนโยบายหลังพรรคได้จัดตั้งรัฐบาล จึงไม่ได้มีการทำประชาพิจารณ์ แม้จะได้รับการตอบรับจากประชาชนเนื่องจากเป็นนโยบายที่มีประโยชน์ต่อเด็กนักเรียน โรงเรียน และการศึกษาในภาพรวม แต่ขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในขั้นตอนการกำหนดนโยบาย ทำให้นโยบายไม่ครอบคลุมหลายประเด็นที่สังคมห่วงใย ได้แก่ การใช้งบประมาณจำนวนมากจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียนชั้น ป. 1 ซึ่งอาจยังไม่มีความพร้อมในการอ่าน-เขียนและการดูแลรับผิดชอบทรัพย์สินมีค่า การเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรในการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ การจัดเตรียมซอฟต์แวร์และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับเด็กนักเรียน การจัดหาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงรองรับการเชื่อมต่อแท็บเล็ต การป้องกันการนำแท็บเล็ตไปใช้งานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก การจัดการกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ของรัฐที่มักจะมีประเด็นทุจริตเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นต้น

การกำหนดนโยบายมีการนำผลงานวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาแล็ปท็อป (โครงการ OLPC - One Laptop Per Child) ที่บอกว่าสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปเพื่อการศึกษาได้ มาใช้สนับสนุนการเกิดของนโยบาย แต่ไม่ได้นำผลงานวิจัยโครงการนำร่องการใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ที่ สพฐ. ทำร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องที่กล่าวถึงความพร้อมของ Learning System การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต และอายุของเด็กที่เหมาะสมที่จะใช้แท็บเล็ต มาใช้ในการปรับปรุงการกำหนดนโยบายอย่างบูรณาการ

แนวโน้มของนโยบายขึ้นอยู่กับงบประมาณที่จำกัดและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็วมีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติของคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตที่จะจัดซื้อ จำนวนแท็บเล็ตที่จะจัดสรรให้ครูใช้ในการเรียนรู้และเตรียมการสอน รวมถึงการจัดเตรียมระบบฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เครือข่าย บุคลากรทางเทคนิคคอมพิวเตอร์ และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต

กรอบของนโยบายในระยะเร่งด่วนคือการจัดหาแท็บเล็ตให้กับนักเรียนชั้น ป. 1 พร้อมๆกับการเร่งพัฒนาเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมบรรจุลงในแท็บเล็ต ฝึกอบรมพัฒนาครูเพื่อให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนการสอนได้ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและ Wi-Fi ให้เพียงพอต่อการใช้งาน

1.2) สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายการศึกษาของรัฐเอื้อให้กระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลางนำนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนสู่การปฏิบัติ ภายหลังจากรัฐบาลประกาศนโยบาย มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารนโยบาย ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารจาก

ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานคณะกรรมการฯ มีการประชุมหารือเพื่อวางแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม รวมทั้งการมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดย สพฐ. ร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศึกษาโครงการนำร่องการประยุกต์และบูรณาการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 2/2554 พร้อมทั้งกับการวางกรอบการดำเนินนโยบายตามภารกิจหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตและการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน อิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาครูและบุคลากร และการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เนื่องจากเป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตสำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 ให้แล้วเสร็จในปีการศึกษา 2555 สพฐ. ต้องจัดงบประมาณจากโครงการอื่นมาเสริมงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาลเพื่อให้สามารถจัดหาแท็บเล็ตทั้งหมดได้ครบตามเป้าหมายที่ให้แจกเด็ก ป. 1 ทุกคนในปีแรก เป้าหมายด้านอื่น ได้แก่ การเร่งพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรบรรจุลงในแท็บเล็ต โดยมุ่งไปที่เนื้อหาบทเรียนสำหรับชั้น ป. 1 ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักเสียก่อน แล้วตามด้วยเนื้อหาสำหรับชั้น ป. 2 หลักสูตรการฝึกอบรมครูเน้นที่ใช้เครื่องแท็บเล็ตไปจัดการเรียนการสอนและการบำรุงรักษาเครื่องแท็บเล็ต ในส่วนของการจัดหาระบบอินเทอร์เน็ตให้โรงเรียน เป็นไปตามแผนงานของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จะต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอินเทอร์เน็ตไร้สายทั่วประเทศ

กระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินนโยบายครอบคลุมทั้งด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การพัฒนาบุคลากรครู การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต การส่งเสริมให้มีการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ และการติดตามประเมินผล มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จด้านปัจจัยนำเข้า เช่น การจัดหาแท็บเล็ต ซอฟต์แวร์ การฝึกอบรมครู แต่ไม่ได้มีการกำหนดเกณฑ์ด้านการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้หรือผลลัพธ์ด้านการเรียนหรือสมรรถนะที่จะเกิดกับตัวเด็ก เกณฑ์ที่ชัดเจนเพียงเรื่องเดียวคือการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้กับนักเรียนชั้น ป. 1 ทุกคนในปีแรก ส่วนด้านอื่นๆ มีการกำหนดเกณฑ์ในระดับต่ำ เป็นการเร่งดำเนินการเพื่อให้เกิดระบบสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้โดยเร็วที่สุด ซึ่งอาจมาจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและเวลา เนื่องจากเป็นนโยบายเร่งด่วนจึงขาดยุทธศาสตร์และแผนงานที่ชัดเจนแต่ต้น ทำให้ไม่มีความพร้อมในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

คณะกรรมการบริหารนโยบายได้กำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งภายในกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลางและหน่วยงานในสังกัด มีการมอบหมายงานและอำนาจ แต่ยังคงรายละเอียดของขั้นตอนและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหลายเรื่อง ขาดการสร้างมาตรฐานการจูงใจ ขาดงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุน

การดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด ขาดการสื่อสารนโยบายอย่างชัดเจนและต่อเนื่องไปยังหน่วยงานปฏิบัติโดยเฉพาะครูซึ่งอยู่ในระดับล่างสุดของการปฏิบัติ

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐ เอื้อต่อ สพป. ในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก ในขณะที่ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับปานกลาง การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.84, S.D = .99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม (\bar{X} = 4.17, S.D = .87) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 อันดับสุดท้าย ในด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (\bar{X} = 3.62, S.D = 1.03) และ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (\bar{X} = 3.54, S.D = 1.09)

สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐ เอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก ในขณะที่ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับปานกลาง การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.51, S.D = .97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม (\bar{X} = 3.65, S.D = .91) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 อันดับสุดท้าย ในด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (\bar{X} = 3.41, S.D = .88) และ การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (\bar{X} = 3.35, S.D = .95)

2) สภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.1) สภาพที่พึงประสงค์ของการกำหนดนโยบาย พบว่า มีความต้องการให้สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี เอื้อต่อการกำหนดนโยบาย และเห็นว่าควรสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย เพื่อให้การกำหนดนโยบายครอบคลุมประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการสื่อสารให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายเพื่อสร้างการยอมรับอย่างกว้างขวาง ควรมีการสำรวจความพร้อมของทรัพยากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาวิจัยการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในลักษณะของโครงการนำร่อง แล้วนำผลงานวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการกำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินนโยบาย รวมถึงการป้องกันปัญหาหรือผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดนโยบายในประเด็นที่หลายภาคส่วนได้แสดงความห่วงใย

การกำหนดค่านิยมของนโยบาย ไม่ควรเน้นการแจกฮาร์ดแวร์มากไปกว่าการพัฒนาครู ให้รู้วิธีการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน และการ

สร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และควรมีการวิจัยแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการกำหนดนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้มีโอกาสของความสำเร็จในการกำหนดนโยบายได้ดียิ่งขึ้น

2.2) สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง พบว่า มีความต้องการให้สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี เอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก และควรมีการสำรวจความพร้อมของหน่วยงานปฏิบัติทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ทำการสื่อสารนโยบาย ชี้แจงทำความเข้าใจและสร้างการยอมรับในนโยบายอย่างต่อเนื่อง จัดมาตรการจูงใจในการปฏิบัตินโยบาย กำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จที่สอดคล้องกับเป้าหมาย มอบหมายงานและอำนาจอย่างแท้จริง มีการวางแผนทางปฏิบัติที่ชัดเจนพร้อมๆ กับการจัดเตรียมงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินนโยบายอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง จะทำให้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ สพป. พบว่า มีความต้องการให้นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมากที่สุด ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพเศรษฐกิจและสังคมในระดับมาก การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.61, S.D = .79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม (\bar{X} = 4.72, S.D = .56) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 อันดับสุดท้าย ในด้านการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ (\bar{X} = 4.52, S.D = 0.79) และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (\bar{X} = 4.45, S.D = .82)

สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน พบว่า มีความต้องการให้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ สภาพเศรษฐกิจและสังคม เอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก การนำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.40, S.D = .84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการกำหนดแบบแผนการควบคุม (\bar{X} = 4.51, S.D = .87) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 อันดับสุดท้าย ในด้านการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม (\bar{X} = 4.35, S.D = .83) และ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (\bar{X} = 4.34, S.D = .84)

5.1.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

1) จุดแข็ง และจุดอ่อน ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1.1) จุดแข็ง และจุดอ่อน ของการกำหนดนโยบาย พบว่า จุดแข็งของการกำหนดนโยบาย คือเหตุผลสำคัญที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย ได้แก่ การสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยผู้มีอำนาจให้การสนับสนุนการกำหนดนโยบาย และการที่นโยบายเป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งประโยชน์ต่อเด็กนักเรียน โรงเรียน ผู้ปกครอง และผู้ประกอบการด้าน ICT และสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

จุดอ่อนของการกำหนดนโยบาย คือการขาดการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย การที่ไม่ได้นำผลงานวิจัยโครงการนำร่อง งานวิจัยแนวโน้มการศึกษาและเทคโนโลยีในอนาคต และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการกำหนดนโยบายอย่างบูรณาการ จึงอาจทำให้ความน่าเชื่อถือและโอกาสของความสำเร็จของนโยบายลดลง ค่านิยมสำคัญที่ใช้กำหนดนโยบายคือการสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษาโดยการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนทุกคนได้ใช้เพื่อการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน 1 คนต่อ 1 เครื่อง ไม่ใช่ทางเลือกที่ดีนัก เนื่องจากเป็นการเน้นตัวชี้วัดปัจจัยนำเข้าคือการแจกฮาร์ดแวร์แทนที่จะเน้นวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มค่าตัวชี้วัดผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้หรือสมรรถนะสำคัญที่เกิดกับตัวนักเรียน จึงอาจไม่เกิดคุณค่าที่แท้จริงของนโยบาย แนวโน้มของนโยบายขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและงบประมาณในการจัดหาแท็บเล็ต จึงได้แท็บเล็ตที่มีคุณภาพไม่ดีนัก และอาจต้องเปลี่ยนฮาร์ดแวร์และระบบสนับสนุนที่เกี่ยวข้องก่อนเวลาที่วางแผนไว้ตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่กรอบของนโยบายเน้นที่การจัดซื้อแท็บเล็ตก่อนจัดเตรียมเนื้อหาบทเรียน การพัฒนาครูผู้สอน และการปรับปรุงพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จึงอาจทำให้การใช้งานแท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง ไม่มีประสิทธิภาพ

1.2) จุดแข็ง และจุดอ่อน ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง พบว่า จุดแข็งคือการกำหนดเป้าหมายการจัดการฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ การนิเทศติดตามและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล การกำหนดแบบแผนการควบคุมด้านการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน การมอบหมายงานและอำนาจในการตัดสินใจ การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติด้านการจัดการฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การ

พัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต การกำหนดกลไกการกำกับติดตามทั้งภายในกระทรวงและหน่วยงานในสังกัด และการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

จุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง คือ การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในทุกๆ ด้านยกเว้นด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล การกำหนดแบบแผนการควบคุมในเรื่องการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติ และการสื่อสารสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในเรื่องการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ต และการจัดเตรียมงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ

จุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($PNI_{\text{modified}} = .138$) ในทุกด้านยกเว้นด้านการสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($PNI_{\text{modified}} = .183$) เป็นจุดแข็งในทุกด้านยกเว้นการประชุมประสานงานกับโรงเรียน

จุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = .255$) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($PNI_{\text{modified}} = .254$) ในทุกด้านยกเว้นด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = .208$) ในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์และด้านการจัดเตรียมงบประมาณเป็นจุดอ่อน การกำหนดเป้าหมาย ($PNI_{\text{modified}} = .204$) ในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ตก็เป็นจุดอ่อน

จุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับโรงเรียน ได้แก่ การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = .214$) การกำหนดแบบแผนการควบคุม ($PNI_{\text{modified}} = .239$) ในทุกด้านยกเว้นการกำหนดมาตรฐานงานและมาตรการจูงใจ การกำหนดเป้าหมาย ($PNI_{\text{modified}} = .240$) ในทุกด้านเป็นจุดแข็งยกเว้นด้านการจัดหาซอฟต์แวร์

จุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับโรงเรียน ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ ($PNI_{\text{modified}} = .302$) ในทุกด้าน การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม ($PNI_{\text{modified}} = .277$) ในด้านการนิเทศติดตามและประเมินผลและการประชุมรายงานผลการใช้แท็บเล็ตเป็นจุดอ่อน การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = .271$) ในด้านการจัดหาซอฟต์แวร์ การพัฒนาบุคลากร การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม และด้านการจัดเตรียมงบประมาณ ก็เป็นจุดอ่อน

2) โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.1) โอกาส และภาวะคุกคาม ของการกำหนดนโยบาย พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐเป็นโอกาส ในขณะที่สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการกำหนดนโยบาย

2.2) โอกาส และภาวะคุกคามของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายด้านการศึกษาของรัฐเป็นโอกาสที่กระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลางจะนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ส่วนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคาม

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = .239$) และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐ ($PNI_{\text{modified}} = .262$) เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในขณะที่สภาพทางเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = .308$) และสภาพสังคม ($PNI_{\text{modified}} = .305$) เป็นภาวะคุกคาม

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = .201$) และ นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ ($PNI_{\text{modified}} = .217$) เป็นโอกาสของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับโรงเรียน ในขณะที่สภาพทางเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = .312$) และสภาพสังคม ($PNI_{\text{modified}} = .298$) เป็นภาวะคุกคาม

5.1.3 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย และ ชุดที่ 2 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1) กลยุทธ์ชุดที่ 1 กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์รอง 12 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ยกระดับการยอมรับนโยบายอย่างกว้างขวางและยั่งยืน ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง (1) เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในนโยบาย (2) ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในนโยบาย

กลยุทธ์หลักที่ 2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่ค้ำประกันถึงแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง (1) มุ่งมั่นในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี (2) ทรนงค์การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างแท้จริง

2) กลยุทธ์ชุดที่ 2 กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง 26 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบของหน่วยงานแต่ละระดับในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง (1) กำหนดเป้าประสงค์ที่หน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบร่วมกันเป็นวาระแห่งชาติ (2) กำหนดค่านิยมร่วมที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์หลักที่ 2 ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาลในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง (1) สร้างความตระหนักในหลักธรรมาภิบาลและผลักดันสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม (2) ยกกระตือรือร้นมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์หลักที่ 3 กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง (1) หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จของนโยบาย (2) หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ท้าทายและเป็นไปได้ (3) โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

โดยมีค่านิยมศัพท์ กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และ วิธีดำเนินการ ดังนี้

ผู้กำหนดนโยบาย หมายถึง รัฐบาล นักการเมือง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้กำหนดนโยบาย หรือ ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการ

หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในกระทรวงศึกษาธิการ

หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา หรือ สพป.

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงาน ที่ได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากการกำหนดนโยบายและการดำเนินนโยบาย เช่น นักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ประกอบการด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ผู้ประกอบการด้านตำราเรียนและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็ก/ครอบครัว/สื่อ/สิ่งแวดล้อม แพทย์ นักจิตวิทยา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ นักการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หมายถึง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ข้อ ยึดตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ความสามารถในการสื่อสาร

ความสามารถในการคิด ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการแก้ปัญหา และ
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตารางที่ 49 กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการหา
เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ฉบับสมบูรณ์)

กลยุทธ์การกำหนดนโยบาย	
กลยุทธ์หลัก	1. ยกระดับการยอมรับในนโยบายอย่างกว้างขวางและยั่งยืน
กลยุทธ์รอง	1.1 เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในนโยบาย
วิธีดำเนินการ	1.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้พลังของสื่อมวลชนในการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับในนโยบาย
	1.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในนโยบาย ตั้งแต่การระบุความต้องการ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์ และร่วมประเมินผลนโยบาย
	1.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย ศึกษาแนวทางและสำรวจความพร้อมของบุคลากร รวมถึงทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินนโยบาย เพื่อนำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบายและวางแผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
	1.1.4 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวที/ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อนโยบายจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มอย่างสมดุล จัดทำประชาพิจารณ์ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
กลยุทธ์รอง	1.2 ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในนโยบาย
วิธีดำเนินการ	1.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย แสวงหาผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างบูรณาการ ทั้งที่มีอยู่แล้วหรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
	1.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย เปิดโอกาสให้ผู้รับประโยชน์จากงานวิจัย ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
	1.2.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบ เพื่อศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ/ล้มเหลว ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น และยึดมั่นในการนำข้อค้นพบที่สำคัญทั้งหมดจากโครงการนำร่องหรือต้นแบบ มาใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อความยั่งยืนและต่อเนื่องของนโยบาย
กลยุทธ์หลัก	2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี
กลยุทธ์รอง	2.1 มุ่งมั่นในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยี
วิธีดำเนินการ	2.1.1 ผู้กำหนดนโยบาย จัดสรรงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนาแนวโน้มของการศึกษาในอนาคตควบคู่กับเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทุกปี
	2.1.2 ผู้กำหนดนโยบาย สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนากับผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีอย่างหลากหลายและต้องไม่ผูกขาดกับผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใด
	2.1.3 ผู้กำหนดนโยบาย จัดเวทีประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์รอง	2.2 วัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างแท้จริง
วิธีดำเนินการ	2.2.1 ผู้กำหนดนโยบาย กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของนโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะได้รับอย่างชัดเจน 2.2.2 ผู้กำหนดนโยบาย ใช้สื่อทุกช่องทางโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์และสื่ออินเทอร์เน็ต ในการรณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างสร้างสรรค์อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง
กลยุทธ์การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	
กลยุทธ์หลัก	1. กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบ (Accountability Chain) ของหน่วยงานแต่ละระดับในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
กลยุทธ์รอง	1.1 กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) ที่หน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดชอบร่วมกันเป็นวาระแห่งชาติ
วิธีดำเนินการ	1.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ 1.1.2 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้มีทิศทางในการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่างเหมาะสม
กลยุทธ์รอง	1.2 กำหนดค่านิยมร่วมที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
วิธีดำเนินการ	1.2.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และหน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการยอมรับอย่างกว้างขวาง 1.2.2 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง สร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติตามค่านิยม
กลยุทธ์หลัก	2. ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาลในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
กลยุทธ์รอง	2.1 สร้างความตระหนักในหลักธรรมาภิบาลและผลักดันสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
วิธีดำเนินการ	2.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ วางแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม 2.1.2 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ สนับสนุนการวิจัยติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในทุกชั้นตอน และนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น
กลยุทธ์รอง	2.2 ยกระดับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
	2.2.1 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ แสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนทรัพยากรการดำเนินงานจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและท้องถิ่น 2.2.2 ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อทุกช่องทางในการติดตาม ตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินนโยบาย ความร่วมมือและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ สู่สาธารณชน
กลยุทธ์หลัก	3. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน

กลยุทธ์รอง	3.1 หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ความสำเร็จของนโยบาย
วิธีดำเนินการ	3.1.1 ผู้บริหารหน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา
	3.1.2 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุเป้าหมาย กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน มอบหมายงานและอำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและมาตรการจูงใจต่างๆ
	3.1.3 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง มอบหมายให้หน่วยงานทำหน้าที่ติดตามความก้าวหน้าให้การสนับสนุน/ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน
	3.1.4 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ส่งเสริมการจัดเวทีแสดงผลงานนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูและบุคลากร
	3.1.5 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง วางแผนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัดอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง
	3.1.6 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง แสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน โดยการจัดเวทีประชุมสร้างความร่วมมือและวางแผน ผลักดันสู่การปฏิบัติ
	3.1.7 ผู้บริหารในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง มอบหมายให้หน่วยงานทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลผลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ทั้งในส่วนที่สำเร็จและไม่สำเร็จ ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ และความช่วยเหลือสนับสนุนที่หน่วยงานทุกระดับต้องการ เพื่อปรับเป้าหมาย วางแผนการสนับสนุนช่วยเหลือและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง
กลยุทธ์รอง	3.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ท้าทายและเป็นไปได้
วิธีดำเนินการ	3.2.1 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและศึกษานิเทศก์ ร่วมกับผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้ท้าทายและเป็นไปได้
	3.2.2 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ชี้แจงทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
	3.2.3 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและศึกษานิเทศก์ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้สามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมาย
	3.2.4 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาศึกษานิเทศก์ กำกับติดตามให้ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติหน้าที่ดูแลช่วยเหลือโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร โดยใช้การประชุมประสานงาน การตรวจเยี่ยมโรงเรียน เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน
	3.2.5 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษา มอบหมาย กำกับ ติดตามให้ศึกษานิเทศก์และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการจากโรงเรียนในสังกัด สรุปรายงาน พร้อมผลการดำเนินงานของหน่วยงาน รายงานต่อต้นสังกัด

	3.2.6 ผู้บริหารในระดับเขตพื้นที่การศึกษา จัดประชุมหารือคณะกรรมการ/คณะทำงานระดับเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาทบทวนปรับแนวทาง/มาตรการ/แผนงาน ปรับเป้าหมายสำหรับปีถัดไป รวมถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค และการช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนในสังกัดอย่างเหมาะสม
กลยุทธ์รอง	3.3 โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนอย่างเหมาะสม
วิธีดำเนินการ	3.3.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดเป้าหมายอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียน
	3.3.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน
	3.3.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครู กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเหมาะสมเพียงพอ และต่อเนื่อง
	3.3.4 ผู้บริหารโรงเรียน ตรวจสอบห้องเรียน พูดคุยกับครูและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาและหนุนเสริมการทำงาน
	3.3.5 ผู้บริหารโรงเรียน มอบหมายให้ครูทำการวัดประเมินผล สรุปรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัด โดยระบุปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ ร่วมกันพิจารณาทบทวนเพื่อปรับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในปีถัดไป รวมถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค และตอบสนองต่อข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือต่างๆ ที่ได้รับการร้องขอ

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 การกำหนดนโยบาย

1) การกำหนดนโยบาย ขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลการวิจัยพบว่า นโยบายการจัดการหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ถูกกำหนดขึ้นอย่างเร่งด่วน เพื่อสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการกำหนดนโยบายคือฝ่ายการเมืองหรือรัฐบาล สอดคล้องกับแนวคิดของ อีสตัน (Easton, 1983) และ ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539)

จะเห็นได้ว่า การกำหนดนโยบายขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงขาดการเตรียมความพร้อมในหลายๆ ประเด็นที่เกี่ยวข้อง ขาดการยอมรับอย่างกว้างขวาง เนื่องจากนโยบายเน้นไปที่การแจกฮาร์ดแวร์ในขณะที่ละเลยในเรื่องของการเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งในด้านของซอฟต์แวร์ การพัฒนาบุคลากร และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง รวมถึงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ จึงอาจทำให้การดำเนินนโยบายไปประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

2) การกำหนดนโยบาย ขาดการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้อย่างบูรณาการ

ผลการวิจัย พบว่า นโยบายนี้ไม่ได้นำผลวิจัยโครงการนำร่อง และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการกำหนดนโยบายอย่างบูรณาการ แม้จะมีการนำแนวคิดเรื่องคอมพิวเตอร์พกพา แล็ปท็อปเพื่อการศึกษามาใช้บ้าง แต่เป็นการนำเฉพาะผลวิจัยด้านบวกมาใช้สนับสนุนการเกิดของนโยบาย โดยไม่ได้มีการนำข้อเสนอแนะในเรื่องของการปรับบทบาทของครูผู้สอน การจัดเตรียมซอฟต์แวร์และเนื้อหาบทเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ การปรับปรุงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เหมาะสมมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับข้อกังวลห่วงใยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งยังมีประเด็นที่เด็กอาจนำแท็บเล็ตไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้นจากเครื่องแท็บเล็ตที่หมดอายุ รวมถึงการทุจริตในการบริหารจัดการโครงการภาครัฐ

จะเห็นได้ว่า การกำหนดนโยบายที่ไม่ได้นำผลงานวิจัยหรือตัวอย่างของความสำเร็จมาใช้อย่างบูรณาการ อาจทำให้ความน่าเชื่อถือของนโยบายและโอกาสของความสำเร็จของนโยบายลดลง เนื่องจากไม่ได้มีการนำบทเรียนหรือองค์ความรู้จากผู้ที่ได้ศึกษามาก่อนมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์

3) เทคโนโลยีและงบประมาณเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า แนวโน้มของนโยบายการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีและงบประมาณ

จะเห็นได้ว่า เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว จากเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะที่ใช้เรียนเป็นกลุ่มในห้องเรียน กลายเป็นโน้ตบุ๊ก แล็ปท็อป และปัจจุบันคือแท็บเล็ตที่ใช้ส่วนตัว 1 คน 1 เครื่อง จึงเป็นไปได้ว่าในอนาคตอาจเปลี่ยนจากแท็บเล็ตเป็นอุปกรณ์แบบอื่น ระบบสนับสนุนอื่นๆ ก็อาจต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วย งบประมาณเป็นตัวกำหนดทั้งปริมาณและคุณภาพของทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และระบบสนับสนุนการเรียนรู้

5.2.2 การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

1) การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ และการจัดเตรียมงบประมาณ เป็นจุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในทุกระดับ

ผลการวิจัย พบว่า ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับโรงเรียน มีจุดอ่อนที่เหมือนกันคือการกำหนดเกณฑ์แห่งความสำเร็จในเกือบทุกด้าน และการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในเรื่องของการจัดเตรียมงบประมาณ

จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีแนวทางและความมั่นใจในการทำงาน ซึ่งหน่วยงานระดับบนเป็นผู้กำหนดและถ่ายทอดลงสู่หน่วยงานระดับล่าง ในขณะที่

เกณฑ์ของความสำเร็จเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ซึ่งเกณฑ์ของความสำเร็จควรมีการกำหนดอย่างเหมาะสม ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง ไม่ง่ายจนเกินไป เพราะจะทำให้ไม่มีการพัฒนา แต่ต้องไม่ยากจนเกินไป คือต้องมีความท้าทายแต่เป็นไปได้ ดังนั้น เกณฑ์ของความสำเร็จและขั้นตอนการปฏิบัติในด้านการจัดเตรียมงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิบัตินโยบายจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะส่งผลให้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

2) การกำหนดแบบแผนการควบคุม และการกำหนดกลไกการกำกับติดตาม เป็นจุดแข็งของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในหน่วยงานระดับบน ในขณะที่การสร้างมาตรการจูงใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นจุดอ่อน

ผลการวิจัย พบว่า ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีจุดแข็งคือการกำหนดแบบแผนการควบคุมในด้านการกำหนดหน่วยงาน/บุคลากรหลักผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน การมอบหมายงานและอำนาจ การกำหนดกลไกการกำกับติดตามทั้งภายในหน่วยงานและกับหน่วยงานในสังกัด ในขณะที่มีจุดอ่อนด้านการสร้างมาตรการจูงใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติในทุกๆระดับ รวมทั้งในระดับโรงเรียนด้วย

จะเห็นได้ว่า หน่วยงานระดับบนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ เริ่มจากกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง เป็นผู้ทำหน้าที่แปลงนโยบายการจัดการศึกษาด้วยคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้โรงเรียน ของรัฐบาล สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สพฐ. ทำหน้าที่กำหนดแนวทางการทำงาน ขั้นตอนปฏิบัติ สื่อสารนโยบาย และควบคุมติดตามให้หน่วยงานในสังกัด ได้แก่ สพป. และ โรงเรียน นำไปปฏิบัติ ใช้วิธีการควบคุม ติดตามและประเมินผล ในการติดตามงานจากหน่วยงานปฏิบัติในระดับล่าง สอดคล้องกับ (Berman, 1978) ที่ได้ทำการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค ที่หน่วยงานระดับบนทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และต้องทำให้หน่วยงานระดับล่างนำไปปฏิบัติโดยใช้วิธีที่เหมาะสม และ ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค ได้แก่การที่หน่วยงานระดับล่างรับการถ่ายทอดนโยบายจากระดับบนมาแล้วก็ต้องกำหนดนโยบายภายในของตนเองให้สอดคล้องกับนโยบายระดับบน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้กำหนดนโยบาย ควรสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในขั้นตอนการกำหนดนโยบาย

ผู้กำหนดนโยบาย ควรเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย และสร้างการยอมรับนโยบายอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารทำความเข้าใจ

เข้าใจกับประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มผู้ต่อต้านการกำหนดนโยบาย เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของนโยบายและประโยชน์ที่จะได้รับทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ตั้งแต่การร่วมกำหนดความต้องการ ร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมวิจัยประเมินผล และนำผลการวิจัยกลับมาปรับปรุงการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้นโยบายเกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการกำหนดนโยบาย

2) ผู้กำหนดนโยบาย ควรนำผลงานวิจัยมาใช้อย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและโอกาสของความสำเร็จในการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ผู้กำหนดนโยบาย ควรนำผลงานวิจัยรอบด้านมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ไม่ว่าจะเป็นโครงการวิจัยนาร่องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ด้วยปัญญา constructionism ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่สำคัญหลายประการ เช่น การจัดเตรียมเนื้อหาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดเตรียมครูและบุคลากรทางเทคนิค การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนมาเป็นผู้ชี้แนะและกระตุ้นการเรียนรู้ วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน การทำโครงการต่างๆ และควรนำงานวิจัยแนวโน้มของเทคโนโลยีและการศึกษาในอนาคตมาใช้กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของนโยบายให้ถูกทางมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ขาดการนำผลงานวิจัยหรือตัวอย่างของความสำเร็จมาใช้อย่างบูรณาการ จึงอาจทำให้ความน่าเชื่อถือของนโยบายและโอกาสของความสำเร็จของนโยบายลดลง เกิดการสูญเสียงบประมาณจากการลงทุนผิดพลาดและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว

3) หน่วยงานระดับบน ควรจัดสรรทรัพยากรในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติให้หน่วยงานในสังกัด โดยเฉพาะงบประมาณ ควบคู่ไปกับการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จที่ท้าทายแต่เป็นไปได้

ผู้บริหารนโยบายหรือผู้บริหารกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง ควรจัดสรรทรัพยากรในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานในสังกัด ควบคู่ไปกับการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จที่ท้าทายแต่เป็นไปได้ โดยการประชุมหารือร่วมกับโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อให้ได้เกณฑ์ของความสำเร็จที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ การพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานระบบอินเทอร์เน็ต การนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ต่างๆ และที่สำคัญคือการกำหนดเกณฑ์

ของความสำเร็จด้านผลการเรียนหรือสมรรถนะสำคัญของเด็กนักเรียน ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม
ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่เป็นไปได้

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การกำหนดเกณฑ์แห่งความสำเร็จ และงบประมาณ เป็น
จุดอ่อนของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในหน่วยงานทุกระดับ

4) หน่วยงานระดับบน ควรเน้นการรับฟังปัญหา สนับสนุนช่วยเหลือ และทำงานร่วมกับ
โรงเรียนอย่างกัลยาณมิตร

หน่วยงานระดับกระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ควรทำงานร่วมกับโรงเรียนในลักษณะของการเยี่ยมเยียน พุดคุยสื่อสาร สร้างแรงจูงใจ
รับฟังปัญหาและความต้องการ สนับสนุนช่วยเหลือ และแก้ไข้ปัญหาให้โรงเรียนอย่างกัลยาณมิตร
เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีทรัพยากรและความพร้อม มีความเข้าใจในนโยบาย มีความคาดหวังและ
เป้าหมายที่แตกต่างกัน ความสำเร็จจึงไม่ได้อยู่ที่การสั่งการหรือควบคุมติดตามงาน แต่อยู่ที่การสื่อสาร
นโยบายให้เข้าใจ ทำให้ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติมองเห็นจุดหมายปลายทางร่วมกัน โน้มน้าวให้เกิดการ
ยอมรับและร่วมมือปฏิบัติตามแนวทาง/แผนงาน/โครงการและค่านิยมร่วมต่างๆ อย่างจริงจัง รวมถึง
การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินนโยบายอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง สอดคล้องกับข้อค้นพบ
เกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในสถานศึกษา 7 ประการ ได้แก่
ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน บุคลากรในหน่วยงาน สภาพแวดล้อมทางสังคม ทรัพยากรองค์การ
มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การติดต่อสื่อสาร และ สภาพแวดล้อมทางการเมือง (นพจุ
ศักดิ์ศิริ, 2550) และ ปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายระดับมหภาคไปปฏิบัติเกิดความไม่แน่นอนหรือ
ล้มเหลว 4 ประการ ได้แก่ ความขัดแย้งของเป้าหมาย การให้ความสนับสนุนหรือให้อำนาจในการ
ปฏิบัติที่แตกต่างกัน การขาดแคลนทรัพยากร และ อุปสรรคด้านการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือ
องค์การ (Berman & McLaughlin, 1977)

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า หน่วยงานระดับบนเน้นการสั่งการ ควบคุม กำกับติดตามและ
ประเมินผลโรงเรียน ซึ่งอาจทำให้เกิดแรงต้านจากผู้ปฏิบัติ และการทำงานท่ามกลางปัญหาอุปสรรค
การขาดแคลนทรัพยากร ย่อมไม่อาจประสบผลสำเร็จ

5) โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ควรเน้นความต่อเนื่องของการ
นำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะในภาวะที่นโยบายได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง
ทางการเมือง

ผู้บริหารโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และศึกษานิเทศก์
ตลอดจนครูผู้สอน ไม่ควรรองบประมาณหรือคำสั่งจากหน่วยงานต้นสังกัด เนื่องจากแท็บเล็ตและ
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มีอยู่นั้นสามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็ก

นักเรียนได้เลย และเมื่อนโยบายแท็บเล็ตถูกยกเลิกไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ยังต้อง
 ควรสร้างความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและเขตพื้นที่ รวมถึงการขอรับการสนับสนุนจากชุมชนและ
 ท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้อย่างอิสระอย่างต่อเนื่อง
 สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนในการสอดส่องดูแลบุตรหลานให้ใช้งานแท็บเล็ต
 อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ คุ่มค่ากับงบประมาณของรัฐที่ได้ลงทุนไปเป็นจำนวนมาก

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติในระดับล่างมักรอคำสั่งและงบประมาณ
 สนับสนุนจากเบื้องบน ในขณะที่นโยบายด้านการศึกษาของรัฐและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
 เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอยู่แล้ว

6) ผู้กำหนดนโยบายและผู้นำนโยบายสู่การปฏิบัติ ควรณรงค์สร้างความตระหนักในหลัก
 ธรรมาภิบาลอย่างต่อเนื่อง และนำสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง

ผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดี และเปิดให้มีการติดตาม ตรวจสอบ
 จากภายนอกในทุกขั้นตอนตั้งแต่การกำหนดนโยบายและการดำเนินนโยบาย พร้อมการรายงานผล
 สู่สาธารณชนเป็นระยะ เพื่อสร้างความโปร่งใสและดึงดูภาคเอกชนให้เข้ามาสนับสนุนนโยบาย

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติต้องการ
 การมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วน ตั้งแต่การระบุความต้องการ การวางแผน การดำเนินงาน การรับ
 ประโยชน์ และการติดตามตรวจสอบประเมินผล โดยเฉพาะเมื่อสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคาม
 ต่อนโยบาย การได้รับความสนับสนุนร่วมมือจากภาคเอกชนอย่างหลากหลาย ไม่ผูกขาด โปร่งใส
 ตรวจสอบได้ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบายและ
 การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การสร้างการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการ
 นำนโยบายสู่การปฏิบัติ จะทำให้เกิดการยอมรับและเพิ่มโอกาสของความสำเร็จในนโยบาย

2) การวิจัยเรื่องรูปแบบการสนับสนุนโรงเรียนของชุมชนเพื่อสร้างความต่อเนื่องและยั่งยืน
 ของการนำนโยบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนขาดทรัพยากรในการดำเนินงาน และการได้รับความ
 สนับสนุนช่วยเหลือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและกระทรวงนั้นก็ยังไม่เพียงพอในการที่จะนำ
 นโยบายสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

3) การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การสร้างความยั่งยืนในนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ความยั่งยืนของนโยบายด้านการศึกษา ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ที่มาของนโยบาย การสนับสนุนของผู้มีอำนาจ ทรัพยากร การสื่อสารนโยบาย ความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- Anderson, J. (1994). *Public policy making*. New York: Houghton Mifflin.
- Barr, R., & Dreeben, R. (1983). Subject departments and the implementation of National Curriculum policy: an overview of the issues. *Journal of Curriculum Studies*, 24(2), 97-115.
- Bell, L., & Stevenson, H. (2006). *Education policy : process, themes and impact*. Cornwall: TJ International.
- Berman, P. (1978). *The study of macro- and micro-implementation public policy*. (n.p.).
- Berman, P., & McLaughlin, M. W. (1977). *Federal programs supporting educational change* (Vol. VII: Factors affecting implementation and continuation): Sata Monica, Calif.: The Rand Corporation.
- Certo, S. C. (1991). *Strategic management : concepts and applications*. New York: McGraw-Hill.
- Easton, D. (1983). *Longman dictionary*. New York: Longman Pub Group.
- economist, T. (2012). Digital education in Kenya Tablet teachers : Schools in Africa are going digital—with encouraging results. Retrieved 15th October, 2013, from <http://www.economist.com/news/business/21567972-schools-africa-are-going-digitalwith-encouraging-results-tablet-teachers>
- Edwards III, G. C. (1980). *Implementation public policy*. Washington, D.C.: CQ Press.
- Friedrich, F. (1993). *Man and His Government*. New York: McGraw-Hill.
- Hargrove, E. C. (1975). *The missing link: The study of the implementation of social policy*. Washington, D.C.: The Urban Institute.
- Jenkins, W. (1978). *Policy analysis : A political and organizational perspective*. London: Martin Roberson.
- Lasswell, H. D. (1963). *The future of policy science*. Eaglewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Magaret, R. (2012). The Future of Education: Tablets vs. Textbooks. Retrieved 10th October, 2013, from <http://mashable.com/2012/10/05/tablets-vs-textbooks/>

- Mazmanian, D., & Sabatier, P. A. (1981). *Effective Policy Implementation*. Lexington, Mass: D.C. Heath.
- Mazmanian, D., & Sabatier, P. A. (1989). *Implementation and public policy*. Maryland: University Press of America.
- Peerapol Phaopeng. (2010). *The success of ICT policy implementation in education : Evidence from upper-level secondary schools in Thailand*. A Dissertation for the Degree of Doctor of Philosophy in Development Administration, School of Public Administration, The National Institute of Development Administration.
- Piejko, P. (2011). South Korea plans to withdraw printed textbooks from schools by 2015. Retrieved 25th September, 2013, from <http://www.gizmag.com/south-korea-digitize-textbooks-2015/19109/>
- Ripley, R. B., & Franklin, G. A. (1986). *Policy implementation and bureaucracy*. (2 ed). California: Brooks/Cole Publishing.
- Surang Weerakitpanich. (2004). *An analysis of factors affecting the implementation success : A case of policy on learning reform through school-based management*. A Dissertation for the Degree of Doctor of Philosophy in Development Administration, School of Public Administration, The National Institute of Development Administration.
- Van, M., & Van, H. (1975). The policy implementation process : A conceptual framework. *Administrative and Society*, 6(4), 200-217.
- Wehrich, H., & Koontz, H. (2005). *Management : a global perspective*. Singapore: McGraw-Hill.
- Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2004). *Strategic management and business policy*. Upper Saddle River, NJ: Upper Saddle River, NJ : Pearson/Prentice Hall.
- Williams, W. (1975). Implementation analysis and assessments. *Policy Analysis*, 1(3), 154-189.
- คมชัดลึก. (2555). แจกแท็บเล็ตต้องพร้อม นักวิชาการชี้เนื้อหาไม่เหมาะสมกับเด็ก ป. 1-4. Retrieved วันที่ 23 กุมภาพันธ์, 2556, from <http://www.komchadluek.net/detail/20120220/123487>

- ครรรชิต จามรมาน. (2553). การศึกษาวิเคราะห์นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการ
นำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ (ค.ด.)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา บุญบังการ และ ณีภรณ์พันธ์ เขจรนนท์. (2544). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด
ยูเคชั่น.
- จุมพล หนีพพานิช. (2547). ผู้นำ อำนาจ และการเมืองในองค์กร. นนทบุรี: นนทบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. (2540). การกำหนดและการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการ
ประยุกต์ใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , กระทรวง. (2552). แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552 - 2556. กรุงเทพฯ.
- นพรุจ คักดิ์ศิริ. (2550). การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์
(ค.ด.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นายกรัฐมนตรี , สำนัก. (2554). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554. กรุงเทพฯ: สำนัก
นายกรัฐมนตรี.
- พสุ เดชะรินทร์ และ ชัยวัฒน์ หฤทัยพันธ์. (2553). การวางแผนและการกำหนดยุทธศาสตร์.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ , สำนักงาน, & ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ
คอมพิวเตอร์แห่งชาติ. (2547). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาผลตอบแทนจากการลง
ทุนด้านไอทีของภาครัฐ. กรุงเทพฯ.
- มยุรี อนุমানราชชน. (2549). นโยบายสาธารณะ : เอกสารตำราหลักประกอบการเรียนการสอน
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิชานโยบายสาธารณะและ
การวางแผน (*Public policy and planning*). กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2555). รายงานสรุปผลการศึกษานำร่อง โครงการนำร่องการ
ประยุกต์และบูรณาการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา
ตามแนวนโยบายของรัฐบาลระยะที่ 1. กรุงเทพฯ.

- เลขาธิการสภาการศึกษา , สำนักงาน. (2550). รายงานการสังเคราะห์สภาวะการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- เลขาธิการสภาการศึกษา , สำนักงาน. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- เลขาธิการสภาการศึกษา , สำนักงาน. (2553). รายงานการศึกษาวิจัยโครงการรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา (One Laptop per Child).
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ นาทัน. (2550). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนต้นแบบในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2550). นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถิตีแห่งชาติ , สำนักงาน. (2556). สำรองการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2544). กลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มติชน.
- สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ. (2555). มติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 5 การจัดการสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก 24 ชั่วโมง : กรณีเด็กไทยกับไอที. กรุงเทพฯ.
- สำนักข่าวอิสรา. (2554). เด็กไทยกับการศึกษาบนแท็บเล็ต? Retrieved วันที่ 9 พฤศจิกายน, 2555, from <http://www.isranews.org>
- สุชิน เพ็ชรภักษ์. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2547). การประเมินประสิทธิภาพการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานันท์ สี่หัพพัทท์เกียรติ. (2553). การเรียนรู้ตามทฤษฎี *Constructionism* และโอกาสที่มาพร้อมกับยุคดิจิทัล. ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกชัย บุญยาภิธาน. (2553). คู่มีวิเคราะห์ SWOT อย่างมีอาชีพ. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (สปป.)
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (โรงเรียน)
4. แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การกำหนดนโยบาย

เรื่อง

กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
<p><u>ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ เหตุผลสำคัญที่สุด (ตัวแปรทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง) ที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย แจกแท็บเล็ต คืออะไร ○ กลุ่ม (กดดัน/เคลื่อนไหวทางสังคม) ที่มีบทบาทต่อการกำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต คือใคร อย่างไร ○ นโยบายด้านไอซีทีเพื่อการศึกษาที่มีมาก่อนหน้านี้ หรือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบาย แจกแท็บเล็ตมีหรือไม่ อย่างไร ○ สภาพแวดล้อม หรือประเด็นปัญหา หรือปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต มีหรือไม่ อย่างไร 	<p><u>ประเด็นปัญหา/ที่มาของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ การกำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต ควรมาจากเหตุผลใด หรือเพื่อแก้ปัญหาใด ○ กลุ่มคน/องค์กร ที่ควรมีบทบาทในการกำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต ควรเป็นใครบ้าง
<p><u>หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย หรือตัวอย่างของความสำเร็จใด ที่สนับสนุนการกำหนดนโยบาย แจกแท็บเล็ต อย่างไร ○ แนวคิดหรือทฤษฎีหรือตัวอย่างดังกล่าว มีความน่าเชื่อถือในระดับใด 	<p><u>หลักการเหตุผล/ความน่าเชื่อถือ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ควรใช้แนวคิด ทฤษฎี หรือผลงานวิจัย แบบใด/ด้านใดบ้าง มาสนับสนุนนโยบายแจกแท็บเล็ต จึงจะทำให้ นโยบายน่าเชื่อถือ และมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง
<p><u>ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต คืออะไร 	<p><u>ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ค่านิยมแบบใด ที่ควรใช้ในการกำหนดนโยบายแจกแท็บเล็ต
<p><u>แนวโน้มของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ นโยบายนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร (ใครริเริ่ม อย่างไร การตัดสินใจผ่านใครมาบ้าง และใครเป็นคนตัดสินใจ) ○ ข้อจำกัดหรือปัจจัยที่กำหนดแนวโน้มของนโยบาย คืออะไร 	<p><u>แนวโน้มของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ นโยบายนี้ควรมีแนวโน้มอย่างไร

<p><u>กรอบของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการกำหนดกรอบนโยบายแจกแท็บเล็ตไว้อย่างไร ○ เป้าหมายของนโยบายแจกแท็บเล็ต คืออะไร ○ นโยบายนี้ต้องดำเนินการอะไร โดยหน่วยงานใดบ้าง 	<p><u>กรอบของนโยบาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ กรอบของนโยบายควรเป็นอย่างไร และหน่วยงานใดควรจะเข้ามาเกี่ยวข้องหรือดำเนินการบ้าง
<p><u>ประโยชน์ต่อสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ เกณฑ์ของความสำเร็จของนโยบายแจกแท็บเล็ตคืออะไร ○ ผู้รับประโยชน์จากนโยบายคือใคร และจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง ○ นโยบายอาจส่งผลกระทบได้บ้างหรือไม่ มีการวางแผนป้องกันอย่างไร ○ ปัญหาและอุปสรรคของนโยบายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมีอะไรบ้าง มีการวางแผนป้องกันอย่างไร 	<p><u>ประโยชน์ต่อสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ เกณฑ์ของความสำเร็จของนโยบายควรเป็นอย่างไร ○ ผู้รับประโยชน์จากนโยบายควรเป็นใครอย่างไรบ้าง ○ ผลกระทบ/สิ่งที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบาย มีหรือไม่ และควรเตรียมการป้องกันแก้ไขอย่างไร
<p><u>คำถามเกี่ยวกับ SWOT</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ จุดแข็งของการกำหนดนโยบายนี้คืออะไร ○ จุดอ่อนของการกำหนดนโยบายนี้มีหรือไม่ อย่างไร ○ นโยบายของรัฐ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดนโยบายนี้ได้อย่างไร ○ สภาพทางเศรษฐกิจ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดนโยบายนี้ได้อย่างไร ○ สภาพสังคม เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดนโยบายนี้ได้อย่างไร ○ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดนโยบายนี้ได้อย่างไร 	<p><u>คำถามเกี่ยวกับ SWOT</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ จุดแข็งของการกำหนดนโยบายนี้ควรเป็นอะไร อย่างไร ○ จุดอ่อนของการกำหนดนโยบายนี้ ควรมีหรือไม่ อย่างไร ○ นโยบายแบบใดของรัฐ ที่น่าจะเอื้อต่อการกำหนดนโยบายนี้ ○ สภาพเศรษฐกิจแบบใด ที่น่าจะเอื้อต่อการกำหนดนโยบายนี้ ○ สภาพสังคมแบบใด ที่น่าจะเอื้อต่อการกำหนดนโยบายนี้ ○ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแบบใด ที่น่าจะเอื้อต่อการกำหนดนโยบายนี้

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับ กระทรวง/ราชการบริหารส่วนกลาง

กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้โรงเรียน

สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
<u>การกำหนดเป้าหมาย</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ เป้าหมายของนโยบาย มีอะไรบ้าง ○ เป้าหมายมีความชัดเจน สอดคล้องกันหรือไม่ 	<u>การกำหนดเป้าหมาย</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ เป้าหมายของนโยบายควรเป็นอย่างไร
<u>การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ เกณฑ์ของความสำเร็จ มีอะไรบ้าง ○ มีหลักการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ อย่างไร 	<u>การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ เกณฑ์ของความสำเร็จของนโยบายควรเป็นอย่างไร
<u>การกำหนดแบบแผนการควบคุม</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการกำหนดแบบแผนการควบคุมหรือไม่ อย่างไร 	<u>การกำหนดแบบแผนการควบคุม</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ แบบแผนการควบคุมควรเป็นอย่างไร
<u>การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ อย่างไรบ้าง ○ ขั้นตอนปฏิบัติดังกล่าวมีความชัดเจนเพียงพอหรือไม่ 	<u>การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ ควรกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไรบ้าง
<u>การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม หรือไม่ อย่างไร 	<u>การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ ควรกำหนดกลไกการนิเทศ กำกับติดตามอย่างไรบ้าง
<u>การกำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ มีการกำหนดค่านิยมส่งเสริมการปฏิบัตินโยบายหรือไม่ อย่างไร 	<u>การกำหนดค่านิยม</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ ควรกำหนดค่านิยมอย่างไร
<u>คำถามเกี่ยวกับ SWOT</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ จุดแข็งของนโยบายนี้คืออะไร ○ จุดอ่อนของนโยบายนี้มีหรือไม่ อย่างไร ○ นโยบายของรัฐ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อนโยบายนี้ อย่างไร ○ สภาพทางเศรษฐกิจ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อนโยบายนี้ อย่างไร ○ สภาพสังคม เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อนโยบายนี้ อย่างไร ○ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อนโยบายนี้ อย่างไร 	<u>คำถามเกี่ยวกับ SWOT</u> <ul style="list-style-type: none"> ○ จุดแข็งของนโยบายนี้ควรเป็นอย่างไร ○ นโยบายของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีแบบใด จึงจะเอื้อต่อการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (สพ.)
เรื่อง กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (นโยบาย OTPC)

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

2. นโยบายการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน หมายถึง นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ซึ่งนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 สาระสำคัญของนโยบายคือการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยจะเริ่มดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้น ป. 1 ปีการศึกษา 2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในแท็บเล็ต รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3. การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใช้แนวคิดของ เทย์เลอร์และคณะ และ เบล และ สตีเวนสัน การกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมซึ่งเป็นที่มาของประเด็นหรือปัญหา หลักการและเหตุผล ค่านิยมหลักด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาที่ใช้กำหนดนโยบาย พัฒนาเป็นนโยบายที่ชัดเจนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การที่องค์กรรับนโยบายมากำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม ขั้นตอนการปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และการกำหนดค่านิยมขององค์กรที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4. สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2554 - 2556 และ สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ต้องการให้เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2558-2562

5. ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและความสำคัญต่อการวิจัย ข้อมูลที่ท่านตอบในครั้งนี้อาจไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่ของท่าน จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตามความต้องการที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ เพื่อผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางศรีดา ดันทะอธิพานิช

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ตอนที่ 3 สิ่งที่ สพป. ทำได้ดี และที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 30 - 39 ปี 3) 40 - 49 ปี 4) 50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

1) น้อยกว่า 10 ปี 2) 10-19 ปี 3) 20- 29 ปี 4) 30 ปี ขึ้นไป

5. ประสบการณ์บริหาร

1) น้อยกว่า 10 ปี 2) 10-19 ปี 3) มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด สำหรับ “สภาพปัจจุบัน/ความเป็นจริง” และ “สภาพที่พึงประสงค์/ที่ควรเป็น” ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน/ความเป็นจริง”

ระดับ 5	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์/ที่ควรเป็น”

ระดับ 5	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	สภาพปัจจุบัน/ ความเป็นจริง					สภาพที่พึงประสงค์/ ที่ควรเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย											
1	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาเนื้อหา สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศึกษานิเทศก์ให้ สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บ เล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	นโยบายด้านการศึกษารัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด เป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด เป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ											
12	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การพัฒนาศึกษานิเทศก์ให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำ แท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อ รองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

18	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาศักยภาพครูให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม											
30	สพป. มีการกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ นโยบาย OTPC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31	สพป. มีการมอบหมายงานและอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัติ นโยบาย OTPC ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (ผู้รับผิดชอบงาน ICT, ศึกษานิเทศก์, เจ้าหน้าที่ ฯลฯ)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32	สพป. มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย OTPC ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	สพป. มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ต้องการอย่างชัดเจน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34	สพป. มีมาตรการจูงใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

	ควบคุม										
37	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
38	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ											
39	สพป. มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจรับแท็บเล็ตจากหน่วยงานต้นสังกัด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40	สพป. มีการตรวจเช็คสภาพแท็บเล็ตที่ได้รับก่อนแจกจ่ายไปยังโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
41	สพป. มีการตรวจสอบทะเบียนการแจกจ่ายแท็บเล็ตให้นักเรียน กับทางโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42	สพป. มีการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
43	สพป. มีการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
44	สพป. มีการผลิตและพัฒนาหลักสูตรหรือแผนการสอนใหม่ๆ ที่มีการประยุกต์ใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
45	สพป. มีการจัดตั้งศูนย์ความรู้ออนไลน์และรวบรวมแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
46	สพป. มีการจัดประชุมชี้แจงให้กับผู้บริหารโรงเรียนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้แท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
47	สพป. มีการจัดประชุมชี้แจงให้ศึกษานิเทศก์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้แท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
48	สพป. มีการจัดฝึกอบรมการใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
49	สพป. มีการจัดฝึกอบรมวิธีการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้กับครูผู้สอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
50	สพป. มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
51	สพป. มีการจัดระบบบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย/Wi-Fi ใช้งานใน สพป. เพื่อสนับสนุนงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย OTPC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
52	สพป. มีการจัดตั้งศูนย์บริการ ICT เพื่อสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
53	สพป. มีการวางแผนและเตรียมงบประมาณรองรับการซ่อมบำรุงแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
54	สพป. มีการวางแผนและเตรียมงบประมาณเพื่อกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
55	สพป. มีการกำหนดขั้นตอนในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
56	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

	ขั้นตอนปฏิบัติ												
57	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป.สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
58	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป.สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
59	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป.สามารถกำหนด ขั้นตอนปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
ด้านที่ 5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม													
60	สพป. มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัตินโยบาย OTPC ภายใน สพป. อย่างสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
61	สพป. มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัตินโยบาย OTPC ของโรงเรียน อย่างสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
62	สพป. มีการตรวจเยี่ยมโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัตินโยบาย OTPC ของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
63	สพป. มีการประชุมประสานงานกับโรงเรียนเพื่อรายงานผล การใช้แท็บเล็ตในการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
64	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด กลไกการกำกับติดตาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
65	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไก การกำกับติดตาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
66	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
67	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด กลไกการกำกับติดตาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
ด้านที่ 6 การกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ													
68	สพป. มีการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้ เพื่อการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
69	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด ค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
70	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
71	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
72	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนด ค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ตอนที่ 3 สิ่งที่ สพป. ทำได้ดี และที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ท่านคิดว่าสิ่งที่ สพป. ของท่านทำได้ดีแล้วในการนำนโยบาย OTCP สู่การปฏิบัติคือ

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าสิ่งที่ สพป. ของท่านควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการนำนโยบาย OTPC สู่การปฏิบัติคือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้
ที่ท่านได้กรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (โรงเรียน)

เรื่อง กลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (นโยบาย OTPC)

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

2. นโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน หมายถึง นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ซึ่งนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 สาระสำคัญของนโยบายคือการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยจะเริ่มดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้น ป. 1 ปีการศึกษา 2555 ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในแท็บเล็ต รวมทั้งจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3. การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ใช้แนวคิดของ เทย์เลอร์และคณะ และ เบล และ สตีเวนสัน การกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมซึ่งเป็นที่มาของประเด็นหรือปัญหา หลักการและเหตุผล ค่านิยมหลักด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาที่ใช้กำหนดนโยบาย พัฒนาเป็นนโยบายที่ชัดเจนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การที่องค์การรับนโยบายมากำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม ขั้นตอนการปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และการกำหนดค่านิยมขององค์การที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4. สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2554 - 2556 และ สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สภาพการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ต้องการให้เกิดขึ้นในปีการศึกษา 2558-2562

5. ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและความสำคัญต่อการวิจัย ข้อมูลที่ท่านตอบในครั้งนี้อาจไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตามความต้องการที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ เพื่อผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางศรีดา ดันทะอธิพานิช

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ตอนที่ 3 สิ่งที่โรงเรียนทำได้ และที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 30 – 39 ปี 3) 40 – 49 ปี 4) 50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

1) น้อยกว่า 10 ปี 2) 10 – 19 ปี 3) 20 – 29 ปี 4) 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด สำหรับ “สภาพปัจจุบัน/ความเป็นจริง” และ “สภาพที่พึงประสงค์/ที่ควรเป็น” ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน/ความเป็นจริง”

ระดับ 5	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สภาพที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์/ที่ควรเป็น”

ระดับ 5	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การนำนโยบายสู่การปฏิบัติภายในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน/ ความเป็นจริง					สภาพที่พึงประสงค์/ ที่ควรเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย											
1	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ											
11	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณสำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณสำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณสำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณสำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณสำหรับการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการที่ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

18	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพสำหรับการที่ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม											
27	โรงเรียนมีการกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28	โรงเรียนมีการมอบหมายงานและอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (ผู้รับผิดชอบงาน ICT, ครู, เจ้าหน้าที่ ฯลฯ)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29	โรงเรียนมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย OTPC ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30	โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ต้องการอย่างชัดเจน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31	โรงเรียนมีมาตรการจูงใจให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านที่ 4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ											
36	โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจรับแท็บเล็ตจาก สฟป.	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37	โรงเรียนมีการตรวจเช็คสภาพแท็บเล็ตที่ได้รับก่อนแจกจ่าย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

	นักเรียน												
38	โรงเรียนมีการจัดทำทะเบียนการแจกจ่ายแท็บเล็ตให้แก่ักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
39	โรงเรียนมีการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
40	โรงเรียนมีการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
41	โรงเรียนมีการผลิตและพัฒนาหลักสูตรหรือแผนการสอนใหม่ๆ ที่มีการประยุกต์ใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
42	โรงเรียนมีการจัดฝึกอบรมการใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
43	โรงเรียนมีการจัดฝึกอบรมวิธีการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้กับครูผู้สอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
44	โรงเรียนมีการจัดหาหรือปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
45	โรงเรียนมีการจัดระบบบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย/Wi-Fi ใช้งานในโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
46	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก (ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์, คณิต, สังคม, ภาษาอังกฤษ)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
47	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
48	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
49	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้แท็บเล็ตในการสืบค้นข้อมูล/ความรู้ในหัวข้อที่นักเรียนสนใจจากอินเทอร์เน็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
50	โรงเรียนมีการนำหลักสูตร/แผนการสอน/เนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นเว็บไซต์โรงเรียน เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
51	โรงเรียนมีการกำหนดระเบียบหรือกติกาที่เหมาะสมในการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
52	โรงเรียนมีการจัดหาหรือมอบหมายบุคลากรรับผิดชอบและดูแลช่วยเหลือครูและนักเรียนในการใช้แท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
53	โรงเรียนมีการจัดสถานที่ ตู้หรือหิ้งเพื่อเก็บแท็บเล็ตและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
54	โรงเรียนมีการจัดระบบไฟฟ้ารองรับการใช้งานแท็บเล็ตอย่างเพียงพอ ปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
55	โรงเรียนมีการวางแผนและเตรียมงบประมาณรองรับการซ่อมบำรุงแท็บเล็ต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
56	โรงเรียนมีการวางแผนและเตรียมงบประมาณเพื่อปรับปรุง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

	กำหนดค่านิยม										
75	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
76	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
77	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 สิ่งที่โรงเรียนทำได้ดี และที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ท่านคิดว่าสิ่งที่โรงเรียนทำได้ดีแล้วในการนำนโยบาย OTCP สู่การปฏิบัติคือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าสิ่งที่โรงเรียนควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการนำนโยบาย OTCP สู่การปฏิบัติคือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้
ที่ท่านได้กรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

2. การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 แนวคิด

2.1 การกำหนดนโยบาย หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการเมืองและสังคม ประเด็นปัญหาหรือที่มาที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย หลักการและเหตุผล ค่านิยมที่ใช้กำหนดนโยบาย แนวโน้มของนโยบาย การกำหนดกรอบของนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

2.2 การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ หมายถึง การที่องค์การรับนโยบายมาปฏิบัติ โดยการกำหนดเป้าหมาย เกณฑ์ของความสำเร็จ แบบแผนการควบคุม ขั้นตอนการปฏิบัติ กลไกการกำกับติดตาม และกำหนดค่านิยมที่ส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการกรณำทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้งข้อที่เป็น กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ในการประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยตระหนักดีว่า ท่านมีภารกิจที่ต้องปฏิบัติจำนวนมาก แต่ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการศึกษาของประเทศอย่างยิ่ง จึงขอความกรุณาท่านประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ตามความต้องการที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

และขอความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ส่งแบบประเมินกลับคืนผู้วิจัย **ภายในวันพุธที่ 13 พฤษภาคม 2558**

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ศรีดา ตันตะอธิพานิช

นิสิตปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: iamsrida@hotmail.com Tel. 089-098-4321

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ร่างกลยุทธ์การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ชื่อ-สกุล..... ตำแหน่งปัจจุบัน

วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สาขาวิชา

สังกัด/ หน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โปรดทำเครื่องหมาย / ใน ระดับคะแนนซึ่งตรงกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ ตามเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
ระดับ	หมายถึง	ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิบัติ	5	แนวปฏิบัติชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และประสบความสำเร็จสูง
4	มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ	4	แนวปฏิบัติชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
3	มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้ก็ดี ไม่ปฏิบัติก็ไม่เกิดความเสียหาย	3	แนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
2	มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์	2	แนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
1	มีความเหมาะสมน้อย อาจไม่คุ้มค่าในการนำไปปฏิบัติ	1	แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติ อาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 1. แสดงการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ การกำหนดนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง/วิธีดำเนินการ		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
กลยุทธ์หลัก	1. กำหนดนโยบายที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระยะยาว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	1.1 ยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	1.1.1 สื่อสารเพื่อสร้างความตระหนัก และส่งเสริม/ผลักดันให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายมากขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.1.2 จัดเวที/ช่องทาง เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำไปเป็นประเด็นร่วมพิจารณาในการกำหนดนโยบาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.1.3 ใช้สื่อสาธารณะเป็นช่องทางเพื่อสร้างการยอมรับในการกำหนดนโยบาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	1.2 ยึดมั่นการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	1.2.1 แสวงหาผลงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีอยู่แล้วมาใช้ประโยชน์ หรือนำมาปรับปรุงต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์ได้จริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2.2 เปิดโอกาสให้ผู้ที่จะใช้ผลงานวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย											
	1.2.3 จัดทำโครงการนำร่องหรือต้นแบบเพื่อศึกษาแนวนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์หลัก	2 กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงแนวโน้มของเทคโนโลยีในระยะยาว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	2.1 มุ่งมั่นพัฒนางานวิจัยแนวโน้มในอนาคตของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	2.1.1 จัดสรรงบประมาณเพื่องานวิจัยและพัฒนาแนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	2.1.2 สร้างความร่วมมือด้านงานวิจัยและพัฒนากับผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

	2.1.3 จัดเวทีประชุมวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																				
กลยุทธ์รอง	2.2 รมรณรงค์การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สร้างการเปลี่ยนแปลงให้สังคม	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
วิธีดำเนินการ	2.2.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับประโยชน์ของนโยบาย และระบุประโยชน์ที่จะได้รับให้ชัดเจน	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
	2.2.2 รมรณรงค์ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในวงกว้าง	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				

ตารางที่ 2. แสดงการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ
การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สำหรับนโยบายการจัดการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง/วิธีดำเนินการ		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ									
กลยุทธ์หลัก	1. กำหนดห่วงโซ่ความรับผิดชอบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
กลยุทธ์รอง	1.1 กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) ที่หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
วิธีดำเนินการ	1.1.1 กำหนดเป้าประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานทุกระดับ	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
	1.1.2 กำหนดแนวทาง แผนงาน โครงการ เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติทุกระดับมีทิศทางการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มอบหมายงานและอำนาจอย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
	1.1.3 สร้างค่านิยมร่วม เสริมแรงจูงใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติและรับผิดชอบร่วมกัน	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				
กลยุทธ์รอง	1.2 ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล	5	4	3	2	1							5	4	3	2	1				

วิธีดำเนินการ	1.2.1 พัฒนาบุคลากรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมวางแผนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	1.2.2 สนับสนุนการวิจัยติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในทุกขั้นตอน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	1.2.3 แสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	1.2.4 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อออนไลน์ ในการติดตามตรวจสอบและรายงานผลสู่สาธารณชน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
กลยุทธ์หลัก	2. กำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	2.1 โรงเรียนกำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับสมรรถนะพื้นฐานของผู้เรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	2.1.1 กำหนดข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.1.2 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งครูที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน โดยจัดประชุมชี้แจง วางแผนร่วมกัน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.1.3 กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่ละด้านให้ชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ กำหนดมาตรฐานงาน มาตรการจูงใจ และจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพียงพอ และต่อเนื่อง	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

	2.1.4 ผู้บริหารตรวจเยี่ยมห้องเรียน พูดคุยกับครูและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อหนุนเสริมการทำงาน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.1.5 ทำการวัดประเมินผลสรุปรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัด โดยระบุปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ/ความช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ พิจารณาบทวนเพื่อปรับอัตราความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีถัดไป	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	2.2 หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดเป้าหมายของตัวชี้วัดที่ท้าทายและเป็นไปได้	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	2.2.1 กำหนดเป้าหมายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ท้าทายและเป็นไปได้ร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.2.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง/มาตรการ/แผนงานในระดับเขตพื้นที่ฯ ให้สอดคล้องกับหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดผู้รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.2.3 กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานและระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนให้ทำงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.2.4 พัฒนาการทำงานของศึกษานิเทศก์ เสริมบทบาทที่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน ใช้การประชุมประสานงาน การเยี่ยมโรงเรียน เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสร้างมาตรการจูงใจในการปฏิบัติงาน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.2.5 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ความสำเร็จ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ความ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

	ช่วยเหลือสนับสนุนที่ต้องการ จากโรงเรียนในสังกัด สรุปรายงาน พร้อมผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานตนเอง รายงานต่อ ต้นสังกัด												
	2.2.6 ประชุมหารือ คณะกรรมการ/คณะทำงาน ระดับเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณา ทบทวนปรับแนวทาง/มาตรการ/ แผนงาน และปรับเป้าหมาย สำหรับปีถัดไปอย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
กลยุทธ์รอง	2.3 หน่วยงานระดับกระทรวง/ ราชการส่วนกลาง กำหนด เป้าหมายของตัวชี้วัดที่มุ่งสู่ ความสำเร็จของนโยบาย	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	2.3.1 กำหนดเป้าหมายการ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร่วมกับหน่วยงานระดับเขตพื้นที่ การศึกษา	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.3.2 แต่งตั้งคณะกรรมการ/ คณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทาง ขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุ เป้าหมาย กำหนดหน่วยงาน รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน มอบหมายงานและอำนาจ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติและ มาตรการจูงใจต่างๆ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.3.3 ติดตามความก้าวหน้าให้ การสนับสนุน/ดำเนินการวิจัย และพัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน เพื่อ นำมาพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัย ไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.3.4 จัดประกวดหรือจัดเวที แสดงผลงานนวัตกรรมจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครู และบุคลากรในเรื่องดังกล่าว	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
	2.3.5 วางแผนการจัดสรร งบประมาณและทรัพยากร ที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการ นำนโยบายสู่การปฏิบัติของ หน่วยงานในสังกัดอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

2.3.6 แสวงหาความร่วมมือจาก ผู้ประกอบการ นักวิชาการ สหวิชาชีพ ภาคส่วนต่างๆ ในการส่งเสริมสนับสนุน ทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน โดยการจัดเวทีประชุมสร้างความ ร่วมมือและวางแผน ผลักดัน สู่การปฏิบัติ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
2.3.7 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการ ดำเนินงานการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ ทั้งส่วนที่สำเร็จและไม่ สำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินงาน ข้อเสนอแนะและ ความช่วยเหลือสนับสนุน ที่หน่วยงานปฏิบัติ ทุกระดับต้องการ สรุปบทวน เพื่อปรับเป้าหมายและ แนวทางการดำเนินงานต่อไป	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรายข้อ (สพป.)
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรายข้อ (โรงเรียน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรายข้อ (สพป.)
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ข้อที่	การนำนโยบายสู่การปฏิบัติใน สพป.	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		X	SD.	X	SD.
ด้านที่ 1 การกำหนดนโยบาย					
1	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	3.94	1.29	4.60	0.85
2	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.23	1.21	4.35	0.91
3	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.33	1.17	4.38	0.87
4	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศึกษานิเทศก์ที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.94	1.01	4.65	0.62
5	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	4.31	0.84	4.78	0.50
6	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	3.76	1.07	4.62	0.73
7	สพป. มีการกำหนดเป้าหมายในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	4.15	0.88	4.76	0.52
8	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	3.47	1.13	4.49	0.81
9	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	3.20	1.04	4.37	0.89
10	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	3.22	1.04	4.36	0.85
11	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเป้าหมาย	3.63	1.01	4.49	0.73
ด้านที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ					
12	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	3.81	1.18	4.61	0.78
13	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.61	1.16	4.54	0.81
14	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.14	1.09	4.37	1.66
15	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการพัฒนาศึกษานิเทศก์ที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.11	1.13	4.38	0.89
16	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.18	1.07	4.33	0.91
17	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	3.32	1.16	4.38	0.84
18	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	3.72	1.01	4.53	0.73

19	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้แก่นักเรียน	3.94	0.92	4.60	0.62
20	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.63	1.04	4.56	0.69
21	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.87	0.91	4.58	0.65
22	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาศึกษานิเทศก์ให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.52	1.04	4.52	0.77
23	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.56	1.01	4.49	0.79
24	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	3.93	0.85	4.65	0.63
25	สพป. มีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการนิเทศติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	3.81	0.94	4.54	0.65
26	นโยบายด้านการศึกษารัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.44	1.09	4.44	0.79
27	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.22	0.99	4.38	0.83
28	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.23	0.98	4.38	0.85
29	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.59	0.95	4.48	0.74
ด้านที่ 3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม					
30	สพป. มีการกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบในการปฏิบัตินโยบาย OTPC	4.55	0.75	4.84	0.44
31	สพป. มีการมอบหมายงานและอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัตินโยบาย OTPC ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (ผู้รับผิดชอบงาน ICT, ศึกษานิเทศก์, เจ้าหน้าที่ ฯลฯ)	4.42	0.84	4.77	0.52
32	สพป. มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย OTPC ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนสม่ำเสมอ	4.21	0.85	4.73	0.54
33	สพป. มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ต้องการอย่างชัดเจน	3.92	0.90	4.66	0.61
34	สพป. มีมาตรการจูงใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	3.72	0.99	4.59	0.70
35	นโยบายด้านการศึกษารัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.63	1.03	4.56	0.70
36	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.54	0.93	4.42	0.78
37	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.58	0.91	4.42	0.81
38	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.73	0.93	4.47	0.80
ด้านที่ 4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ					
39	สพป. มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจรับแท็บเล็ตจากหน่วยงานต้นสังกัด	4.64	0.69	4.86	0.46
40	สพป. มีการตรวจเช็คสภาพแท็บเล็ตที่ได้รับก่อนแจกจ่ายไปยังโรงเรียน	4.45	0.92	4.80	0.56
41	สพป. มีการตรวจสอบทะเบียนการแจกจ่ายแท็บเล็ตให้แก่นักเรียน	4.63	0.67	4.87	0.41

	กับทางโรงเรียน				
42	สพป. มีการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	3.06	1.29	4.39	1.01
43	สพป. มีการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	2.99	1.30	4.37	1.00
44	สพป. มีการผลิตและพัฒนาหลักสูตรหรือแผนการสอนใหม่ๆ ที่มีการประยุกต์ใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้	3.09	1.28	4.38	0.92
45	สพป. มีการจัดตั้งศูนย์ความรู้ออนไลน์และรวบรวมแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้	3.41	1.21	4.57	0.76
46	สพป. มีการจัดประชุมชี้แจงให้กับผู้บริหารโรงเรียนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้แท็บเล็ต	4.34	0.78	4.76	0.52
47	สพป. มีการจัดประชุมชี้แจงให้ศึกษานิเทศก์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้แท็บเล็ต	4.44	0.79	4.81	0.49
48	สพป. มีการจัดฝึกอบรมการใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน	4.64	0.65	4.85	0.42
49	สพป. มีการจัดฝึกอบรมวิธีการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้กับครูผู้สอน	3.55	1.29	4.54	0.89
50	สพป. มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับโรงเรียน	3.58	1.08	4.73	2.58
51	สพป. มีการจัดระบบบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย/Wi-Fi ใช้งานใน สพป. เพื่อสนับสนุนงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย OTPC	4.09	0.93	4.74	0.63
52	สพป. มีการจัดตั้งศูนย์บริการ ICT เพื่อสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	4.22	1.00	4.70	0.66
53	สพป. มีการวางแผนและเตรียมงบประมาณรองรับการซ่อมบำรุงแท็บเล็ต	3.26	1.24	4.48	0.92
54	สพป. มีการวางแผนและเตรียมงบประมาณเพื่อกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	3.49	1.16	4.53	0.77
55	สพป. มีการกำหนดขั้นตอนในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้แท็บเล็ตของโรงเรียน	4.17	0.86	4.71	0.56
56	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.65	1.08	4.53	0.73
57	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.41	1.07	4.44	0.80
58	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.41	1.08	4.45	0.80
59	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.67	1.00	4.53	0.73
ด้านที่ 5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม					
60	สพป. มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC ภายใน สพป. อย่างสม่ำเสมอ	3.88	0.90	4.64	0.63
61	สพป. มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC ของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.96	0.87	4.69	0.56
62	สพป. มีการตรวจเยี่ยมโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC ของโรงเรียน	4.10	0.91	4.67	0.58
63	สพป. มีการประชุมประสานงานกับโรงเรียนเพื่อรายงานผลการใช้แท็บเล็ตในการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	3.87	0.93	4.71	2.64
64	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.70	0.97	4.58	0.70

65	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.49	0.98	4.43	0.80
66	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.50	0.98	4.44	0.79
67	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.58	1.04	4.52	0.74
ด้านที่ 6 การกำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ					
68	สพป. มีการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	3.54	1.09	4.45	0.82
69	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	3.57	1.13	4.48	0.83
70	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	3.37	1.01	4.38	0.85
71	สภาพสังคมเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	3.38	1.42	4.43	0.84
72	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้ สพป. สามารถกำหนดค่านิยม	3.56	1.10	4.48	0.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรายชื่อ (โรงเรียน)
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน

ข้อที่	การนำนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		X	SD.	X	SD.
ด้านที่ 1 การกำหนดนโยบาย					
1	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	3.55	1.10	4.33	0.92
2	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.29	0.97	4.21	0.84
3	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.40	0.94	4.27	0.80
4	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.64	0.95	4.54	0.72
5	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	3.68	0.99	4.56	0.74
6	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.64	1.00	4.47	0.78
7	นโยบายด้านการศึกษารัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	3.61	1.04	4.35	0.83
8	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	3.14	0.90	4.25	0.90
9	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	3.22	0.86	4.19	0.87
10	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย	3.69	0.92	4.43	0.79
ด้านที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ					
11	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	3.53	1.05	4.31	0.88
12	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.26	0.93	4.31	0.87
13	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.16	0.93	4.28	1.16
14	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการพัฒนาครูให้สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.26	0.90	4.28	0.88
15	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงปริมาณ สำหรับการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	3.17	0.95	4.29	0.90
16	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการที่ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.24	0.95	4.32	0.85
17	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหาแท็บเล็ตให้นักเรียน	3.41	0.90	4.38	0.81
18	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	3.32	0.92	4.37	0.81
19	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการจัดหา	3.44	0.96	4.40	0.82

	เนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์				
20	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาคู่มือที่สามารถนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.36	0.97	4.41	0.80
21	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเชื่อมต่อกับแท็บเล็ต	3.38	0.91	4.39	0.80
22	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จในเชิงคุณภาพ สำหรับการที่ครูนำแท็บเล็ตไปใช้จัดการเรียนรู้	3.35	0.94	4.38	0.80
23	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.46	0.98	4.31	0.85
24	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.20	0.89	4.23	0.93
25	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.26	0.88	4.23	0.89
26	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ของความสำเร็จ	3.67	1.02	4.36	0.84
ด้านที่ 3 การกำหนดแบบแผนการควบคุม					
27	โรงเรียนมีการกำหนดบุคลากรหลักผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	3.91	0.86	4.63	1.29
28	โรงเรียนมีการมอบหมายงานและอำนาจตัดสินใจในการปฏิบัติตามนโยบาย OTPC ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (ผู้รับผิดชอบงาน ICT, ครู, เจ้าหน้าที่ ฯลฯ)	3.89	0.90	4.60	0.69
29	โรงเรียนมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย OTPC ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนสม่ำเสมอ	3.59	0.93	4.49	0.77
30	โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ต้องการอย่างชัดเจน	3.52	0.90	4.44	0.77
31	โรงเรียนมีมาตรการจูงใจให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบาย OTPC	3.34	0.95	4.40	0.81
32	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.55	0.93	4.33	0.84
33	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.26	0.85	4.26	0.90
34	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.29	0.85	4.29	0.87
35	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดแบบแผนการควบคุม	3.68	0.92	4.38	0.80
ด้านที่ 4 การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ					
36	โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจรับแท็บเล็ตจาก สพป.	4.23	0.92	4.67	0.66
37	โรงเรียนมีการตรวจเช็คสภาพแท็บเล็ตที่ได้รับก่อนแจกจ่ายนักเรียน	4.30	0.82	4.71	0.59
38	โรงเรียนมีการจัดทำทะเบียนการแจกจ่ายแท็บเล็ตให้แก่ักเรียน	4.40	0.81	4.74	0.57
39	โรงเรียนมีการผลิตและพัฒนาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	3.09	1.06	4.24	1.00
40	โรงเรียนมีการจัดหาเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม	3.22	1.06	4.25	0.97
41	โรงเรียนมีการผลิตและพัฒนาหลักสูตรหรือแผนการสอนใหม่ๆ ที่มีการประยุกต์ใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้	3.05	1.02	4.22	0.99
42	โรงเรียนมีการจัดฝึกอบรมการใช้แท็บเล็ตเพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน	3.62	1.02	4.45	0.86
43	โรงเรียนมีการจัดฝึกอบรมวิธีการสร้างเนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้กับครูผู้สอน	3.07	1.09	4.25	1.01

44	โรงเรียนมีการจัดหาหรือปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	3.71	0.97	4.52	0.78
45	โรงเรียนมีการจัดระบบบริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย/Wi-Fi ใช้งานในโรงเรียน	3.94	2.00	4.63	0.71
46	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก (ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์, คณิต, สังคม, ภาษาอังกฤษ)	3.66	0.95	4.54	0.74
47	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี	3.49	0.98	4.45	0.84
48	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูนำแท็บเล็ตไปใช้บูรณาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	3.36	1.06	4.43	0.85
49	โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้แท็บเล็ตในการสืบค้นข้อมูล/ความรู้ในหัวข้อที่นักเรียนสนใจจากอินเทอร์เน็ต	3.38	1.05	4.48	0.80
50	โรงเรียนมีการนำหลักสูตร/แผนการสอน/เนื้อหาสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ขึ้นเว็บไซต์โรงเรียน เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ต	2.88	1.06	4.19	1.01
51	โรงเรียนมีการกำหนดระเบียบหรือกติกาที่เหมาะสมในการใช้แท็บเล็ตเพื่อการเรียนรู้	3.35	0.98	4.44	1.33
52	โรงเรียนมีการจัดหาหรือมอบหมายบุคลากรรับผิดชอบและดูแลช่วยเหลือครูและนักเรียนในการใช้แท็บเล็ต	3.55	1.03	4.55	1.30
53	โรงเรียนมีการจัดสถานที่ ตู้หรือหิ้งเพื่อเก็บแท็บเล็ตและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	3.58	1.12	4.55	0.74
54	โรงเรียนมีการจัดระบบไฟฟ้ารองรับการใช้งานแท็บเล็ตอย่างเพียงพอและปลอดภัย	3.61	1.18	4.56	0.73
55	โรงเรียนมีการวางแผนและเตรียมงบประมาณรองรับการซ่อมบำรุงแท็บเล็ต	3.55	0.90	4.42	0.82
56	โรงเรียนมีการวางแผนและเตรียมงบประมาณเพื่อปรับปรุงห้องเรียนให้ได้มาตรฐานห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (เช่น จัดหาเครื่องฉายภาพ LCD กระดานอิเล็กทรอนิกส์ หนังสือและเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น)	3.31	1.02	4.31	0.96
57	โรงเรียนมีการวางแผนและเตรียมงบประมาณเพื่อกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	3.81	0.94	4.53	0.79
58	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการนำแท็บเล็ตมาใช้ในการเรียนรู้	3.16	1.14	4.19	1.05
59	โรงเรียนมีมาตรการและแนวทางที่เหมาะสมในการให้นักเรียนนำแท็บเล็ตไปใช้ที่บ้านได้	3.19	1.02	4.35	0.93
60	โรงเรียนมีการประชุมชี้แจงผู้ปกครองให้ทราบเกี่ยวกับการได้รับจัดสรรแท็บเล็ต ความรับผิดชอบ และการสนับสนุนการใช้แท็บเล็ตของนักเรียน	3.22	1.03	4.39	0.91
61	โรงเรียนมีการฝึกอบรม/พัฒนาผู้ปกครองให้สามารถใช้แท็บเล็ตสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน	3.18	0.98	4.31	0.91
62	นโยบายด้านการศึกษารัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.70	1.77	4.33	0.86
63	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.26	0.89	4.27	0.90
64	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.27	0.87	4.27	0.90
65	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนปฏิบัติ	3.70	0.99	4.36	0.83
ด้านที่ 5 การกำหนดกลไกการกำกับติดตาม					
66	โรงเรียนมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัตินโยบาย OTPC อย่างสม่ำเสมอ	3.40	0.89	4.35	0.85
67	โรงเรียนมีการสังเกตการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมนักเรียน	3.55	0.86	4.42	0.77

	ในชั้นเรียน				
68	โรงเรียนมีการประชุมเพื่อรายงานผลการใช้แท็บเล็ตในการจัดการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ	3.27	0.89	4.29	0.86
69	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดกลไกการกำกับ ติดตาม	3.46	1.04	4.30	0.87
70	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.27	0.86	4.27	0.90
71	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดกลไกการกำกับติดตาม	3.25	0.83	4.27	0.88
72	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดกลไกการกำกับ ติดตาม	3.48	0.86	4.30	0.85
ด้านที่ 6 การกำหนดค่านิยมส่งเสริมการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ					
73	โรงเรียนมีการกำหนดค่านิยมเพื่อส่งเสริมการนำแท็บเล็ตไปใช้เพื่อการเรียนรู้	3.57	1.00	4.34	0.84
74	นโยบายด้านการศึกษาของรัฐเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	3.54	0.93	4.29	0.86
75	สภาพทางเศรษฐกิจเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	3.27	0.84	4.18	0.85
76	สภาพสังคมเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	3.38	0.90	4.25	0.89
77	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อให้โรงเรียนสามารถกำหนดค่านิยม	3.56	0.93	4.31	0.85

ภาคผนวก ค รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
2. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตรวจสอบร่างกลยุทธ์ เป็นรายบุคคล (ฉบับที่ 1)
3. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตรวจสอบร่างกลยุทธ์ เป็นกลุ่ม (ฉบับที่ 2)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ด้านบริหารการศึกษา

1. ดร.ศุภลักษณ์ ชูเดช
ผู้อำนวยการโรงเรียนแย้มสะอาดรังสิต
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. รศ.สุพร ชัยเดชสุริยะ
ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา
รองคณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านวิชาการ

1. ดร.วัชรินทร์ อัครัตนาพร
ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สทท.)
กระทรวงศึกษาธิการ
2. รศ.ดร.เนาวนิตย์ สงคราม
ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
รองคณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผศ.ดร.ประกอบ กรณีกิจ
ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตรวจสอบร่างกลยุทธ์ เป็นรายบุคคล
(ฉบับที่ 1)

นักวิชาการ/บริหารการศึกษา

1	รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ	ประธานมูลนิธิสถาบันวิจัยระบบการศึกษา
อดีตคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2	ผศ.ดร.สุภายู ธีระวณิชตระกูล	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานิสิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี
3	ดร.สุวิทย์ บึงบัว	นักวิชาการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
4	อ.สมควร วรสันต์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (ข้าราชการบำนาญ)
อดีตหัวหน้าศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
5	ดร.สุนทร ยุทธชนะ	ผู้เชี่ยวชาญ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนฯ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
6	ดร.ภาเดช บุญเชิดชู	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
7	ดร.สอาดลักษณ์ จงคล้ายกลาง	นักวิชาการศึกษานานาชาติ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
8	ดร.วาทยุทธ์ พุทธพรหม	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด
9	ผศ. ชยการ ศิริรัตน์	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน

10	ภราวดา ดร.ศักดา สกนธวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมศึกษา
11	ดร.สุรดา ไชยสงคราม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดช่างเหล็ก (สชก.) สพป.กทม
12	ดร.วิภา สายรัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกมะลิวิทยา
สพป. กาศสินธุ์ เขต3
13	ดร.วรกัญญาพีโล แกะระหัน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี
สพป. มุกดาหาร
14	ดร.จันทร์ฤทัย พานิชสุภผล	ผู้อำนวยการโรงเรียนปีคอนเฮ้าส์ แยมสะอาด กรุงเทพฯ
15	ดร.ณิชา นิมทองดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนรัตนศึกษา สพป. สุพรรณบุรี เขต 2

- 16 นางสาวสุภารัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณี จ. ภูเก็ต

ครู/บุคลากรโรงเรียน

- 17 ดร.บุญฟ้า ลิ้มวัฒนา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาสะแบง สพป. อุบลราชธานี เขต 4
- 18 ดร.ยุพา เวียงกมล อัดโตดดร ครูโรงเรียนพัฒนาราษฎร์บำรุง สพป. กาฬสินธุ์ เขต 1
- 19 ดร.กรชนก สุตะพาหะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนันทบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 20 นางสาวชาตินีย์ จิตริธาตุ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนวัดอาวูธิวิสิทธิ์าราม กรุงเทพฯ
- 21 นางสาวเกณิกา พงษ์วิรัช บุคลากรโรงเรียน และ แกนนำพ่อแม่อาสา โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา กรุงเทพฯ
- 22 นางสาวอิงอร เนียมอินทร์ ครูประถมศึกษา โรงเรียนรัตนศึกษา จ.สุพรรณบุรี
- 23 ดร.ปภาวี พัฒนลักษณ์ บุคลากรโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

- 24 ผศ.ดร.วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย ประธานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี, ตราด) และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2
ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- 25 ดร.พิเชฐ โพธิ์ภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สพป.กทม.
- 26 ดร.สุมาลี สุธีกุลศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สพป. สุพรรณบุรี เขต 2
- 27 ดร.รุ่งนภา แสนอำนวยผลศึกษานิเทศก์ สพป. ขอนแก่น เขต 3
- 28 ดร.วรารักษ์ อนุวรรตน์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สพป. เชียงใหม่ เขต 34
- 29 นางภัทรนิษฐ์ แดงสี นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการภาค 7 จ. อุตรธานี
- 30 นางดารุณี พุทธิวัฒน์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 จ. นครราชสีมา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตรวจสอบร่างกลยุทธ์ เป็นกลุ่ม
(ฉบับที่ 2)

นักวิชาการ/บริหารการศึกษา

1	ดร.สุวิทย์ บึงบัว	นักวิชาการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
2	อ.สมควร วรสันต์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (ข้าราชการบำนาญ)
อดีตหัวหน้าศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
3	ดร.สุนทร ยุทธชนะ	ผู้เชี่ยวชาญ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนฯ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
4	ดร.นภาเดช บุญเชิดชู	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
5	ผศ. ชยการ ศิริรัตน์	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน

6	ภราวดา ดร.ศักดิ์ดา สกนธวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมศึกษา
7	ดร.สุรดา ไชยสงคราม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
โรงเรียนวัดช่างเหล็ก (สชก.) สพป.กทม
8	ดร.จันทร์ฤทัย พานิชศุภผล	ผู้อำนวยการโรงเรียนปีคอนเฮ้าส์ แยมสะอาด กรุงเทพฯ
9	ดร.ณิชา นิมทองดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนรัตนศึกษา สพป. สุพรรณบุรี เขต 2

ครูในโรงเรียน

10	ดร.ยุพา เวียงกมล อัดโตดดร	ครูโรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง
สพป. กาฬสินธุ์ เขต 1
11	ดร.กรชนก สุตตะพาหะ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนนทบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
12	นางสาวชาตินีย์ จิตริธาตุ	ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการ
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
โรงเรียนวัดอาวุธวิศิฐาราม กรุงเทพฯ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

- 13 ผศ.ดร.วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย ประธานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 (จันทบุรี, ตราด) และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2
- 14 ดร.พิเชฐ โพธิ์ภักดี ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางศรีดา ตันทะอธิพานิช เกิดเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2511 ณ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ศึกษาชั้นพื้นฐานในโรงเรียนอนุบาลขอนแก่น โรงเรียนสนามบิน และโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เป็นนักเรียนทุนโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) รุ่นแรกในระดับมัธยมศึกษา สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2534 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538 โดยเป็นนักเรียนทุน พสวท. มาโดยตลอด

ในปีการศึกษา 2553 เข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เข้าทำงานครั้งแรกในตำแหน่ง นักวิจัย ประจำห้องปฏิบัติการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ในสังกัด สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เมื่อปี พ.ศ. 2538 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย องค์กรพัฒนาเอกชนชั้นแนวหน้า ที่มีภารกิจส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาและการพัฒนาสังคม